

مهسعوود محممد

له پەرۆشهکانی ژيان

ستۆکھۆلم- ۱۹۹۷

له پەرۆشه‌کانی ژیان
مه‌سعوود محهمهد
ستۆکهۆلم- ١٩٩٧

له پښتو ژبې څخه

پەرۆش دەستی پیکرد لەو رۆژەوه که بە جۆریکی فام تییدا وڤه، هیزی ژیهوری به بهر ماددهی مردوودا گهرا ئیتر له زیندهوهردا پەرۆشی بهردهوام بوون به بژیو و به بهرتهک دانهوهی مهرگ و به زاوژی پرسکا، چهندیکیش ماددهی زیندوو به پلیکانهی سه رهژووردا هه لکشا بازنه ی پەرۆش به هه موو لایه کدا به رینتر بۆوه و قوولتر رۆچوو به هۆی پتریوونی ئەو لایه نانهی که ده بوو هیزی ژیهوریان بداتی و به فره بوونی ئەو په نامانهی که هه ره شهی فۆتانیان لی ده کرد و به ناچاری له فره چه شن کردنی فیلی خو پاراستن و راوکردن، ئەوسا ماددهی زینده ل، که وته باری گۆرانکاری و هه مه رهنگ بوون چ له بنه ره ته کانی و چ له و لکانه ی لپی ده بوونه وه به وهدا هه سته سه ره تاییه کانی فراژی بوون به ره و پله ی «غریزه» که بیمه به ست و به دلخوازیش رت کردنه وه و سه لماندن به کارده هینا، غه ریزه خویشی دابه ش بوو به سه ر جۆره ها زینده وهری به ره و پیتشچووی بۆ کرانه وهی هه ست به ده ور و به رکردن و فره تر بوونی فیله کانی بۆ ره واندنه وهی ته نگوچه له مه کانی به دم ملیۆنه ها ساله وه که قرانی هه زاران جۆری دیت که حالویار بۆیان نه هاتی یان هۆی خو پاریزیان کورتی هینا یان له بهر نه گونجان به ده ور و به ره وه یان که موکوری بژیوگیری. وهختیک هات مرۆ پهیدا بوو به و تاییه ته ندانه ی که له هه موو بوونه وهری جودا کرده وه، به مردوو و زیندوو یه وه. ئنجا پهیدا بوونی ئەم مرۆیه چ بدیته وه به بازیکی به رینی فراژووتنی له سه ره خو که هه لاواردی کرد له هه موو زینده وهری پیتش خو ی و ئەو نه سه له ی به وه له دیشی هینا، یاخود بدیته وه به توانستیکی تینی فروسما <١> که له پشتاوپشتی به سه رچوویدا هه رگیز نه پرسکابوو، له هه ردوو حالدا ئاکامه که هه ر ئەوه یه که مرۆ هه ست و هۆشه نوئیه که ی کرایه وه له جۆری کردار و تیرامان و مه یل و مجیز که به دم زه مانه وه به ره و فره بابه تییه وه بوونه وه و خواری و ژوور چون به سه ر هه لسوکه وتی ته جربه و هه لدا، به وه شدا پی به پی هه رچی مه زموونی کۆمه لایه تی و میژوو هه یه ده رکه وت. ره نگه یه که م شتی له ترووسکه ی هۆش گه شاییته وه «ئاخاوتن» بوویت چونکه ئەو ده نگه نامه فه هوومانه ی له گه رووی زینده وهره وه ده ردین که رسته ی ده ربپینی هه ستی غه ریزی بوون که راگه یه ن نین (وهک ئاخاوتن) به شتیکی به رچاویش له و ده نگانه بۆ مرۆ ماوه ته وه وهک که له ده می تووره یی و ره زامه ندی و گو مان و یه قین و ترس و هیمنیدا ده نگی وه ها ده رده په رپینی ئەو هه ستانه به ده ر ده داته وه و نزیکه له میاوه ی پشیله

و نهرمه حيله‌ی ولاغه به رزه‌وه به پیتی حالوباری جودادا. ئنجا که ههستی غه ریزه گۆرا به فامی ئاگاداری ئه و دهنگانه کورتیان هینا له راگه‌یانندی وینه و واتای هۆشکرد ئیتر «ویژه» به زه‌رووری بووه ته‌رجومانی هۆش. ههر له‌م گۆشه‌یه‌وه بوو به بیرمدا هات ئاخواتن یه‌که‌م داهینانه‌کانی هۆشه چونکه مانعی‌ک نییه له‌وه‌دا مرۆ بۆ ماوه‌یه‌کی کورت یان درێژ به‌رده‌وام بووبی له‌سه‌ر شیوازی کۆنی لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی ژبانی تا وای لێ هات، دوواتر، جلک له‌به‌ر بکات و به‌قیتی ب‌روات. که هات نوتق نه‌یتوانی به‌وشه‌ی تاک و تیکه‌ه‌لکیش له‌گه‌ڵ عه‌قلدا جووت ب‌روات به‌ره‌و لیکدانه‌وه‌ی بێ قه‌ید و سنووره‌وه زه‌کای هه‌لکه‌وتوه‌کانی مرۆ - وێرای ته‌جره‌به - به‌هانای هات له‌داهینانی هیمما و نیشانه و ئاماژه بۆ پ‌رکردنه‌وه‌ی ماوه‌ی نیوانیان، ئه‌ویش به‌پیتی ئیمکان. مه‌یله‌و سه‌یره که سه‌ره‌تای نووسین به‌ر له‌په‌نجا و ئه‌وه‌نده سه‌ده‌یه له‌گه‌ڵ ئاخیرین مۆدیلی تیگه‌یانندی سه‌رده‌م بگه‌نه‌وه یه‌ک له‌به‌کاره‌ینانی وینه و رهمز له‌بری ده‌نگه‌کانی هیجا به‌وه‌شدا ئاسانی سه‌ره‌تا و زه‌حمه‌تی ئه‌نجامی وه‌سیله‌ی تیگه‌یاندن له‌زۆر باردا پیکه‌لپیک بوون.

په‌رۆشه‌کانی رۆژگاری شکه‌فت که بریتی بوون له‌خۆپاریزی و بژیو و جۆریک داگردن و خه‌فتیانی ئاگر، له‌قوناغی شوانیدا و دوواتریش له‌کشتوکێل له‌قوولایی و مه‌ودای زیاد کرد وه‌ک بلین په‌رۆشی پارێزگاری گه‌ییشه‌ پاراستنی که‌لوپه‌ل و ده‌وربه‌ر که ده‌بوو ئه‌ویش فه‌راختر بێت به‌پیتی فره‌بوونی که‌رسته‌ی گوزه‌ران، هۆشیش به‌ره‌و قوولیه‌که‌وه بووه که ته‌جره‌به و لیکدانه‌وه و میرات <٢> ره‌خساندیان، شه‌به‌نگه وه‌هم کرده‌کانی دیارده‌ی سروشتیش ته‌نکه ترنجۆکیکیان له‌ئه‌فسانه ته‌نی، هیندیکیان بۆیان لووا زۆر بژین: چه‌ندیکی بروسکه بلا چاندبیتی یان فرته‌نه هه‌لیکردبیت یان بوومه‌له‌رزه دنیای هه‌ژاندبیت یان ئه‌ستیره و رۆژ و مانگ ئاوابووبیتن و گه‌شکه‌دارانه هه‌لاتبیتنه‌وه ده‌روونی پشتاوپشتی مرۆی کۆنینه‌یان وروژاندوو به‌شه‌به‌نگی هیزی په‌نام که زه‌بر ده‌وه‌شین و ده‌رمین یان بزهیان دیتێ و ئاوه‌دان ده‌که‌نه‌وه.

قسه له کرانه‌وه‌ی فام و کرانه‌وه‌ی گومرایی و کرانه‌وه‌ی ئومید و کرانه‌وه‌ی ترس و پتر بوونی تیک ئالقان به‌دم زه‌مانه‌وه تا ئه‌و رۆژه‌ی دوا‌ین مۆدیلی ترسی نه‌وه‌ی، ئه‌ویش چیرۆکیکه ئه‌گه‌ر ده‌ریا مه‌ره‌که‌ب بێت به‌نووسینی وشه‌کانیه‌وه وشکایی دیت، جا ئه‌گه‌ر ده‌فته‌ری هه‌موو ترس و شادی و تالی و ته‌مایه‌کی که له‌گه‌ڵ رۆژگاریان به‌سه‌رچوون، بسپینه‌وه و خه‌ریکی ئه‌و بابه‌تانه بین که له‌شاریکی ئه‌م سه‌رده‌مانه‌ماندا په‌یدان هۆش پنیانه‌وه ده‌حه‌په‌سینت و له‌ئه‌ژماریان فل ده‌بیت، فل بوونه‌که‌شی زیاد ده‌کات که بمانه‌وئ سه‌ره‌ده‌ری له‌بنه‌مای هیندیکیان بکه‌ین چونکه دۆزینه‌وه‌ی بنه‌ما وه‌ک هه‌ست کردن به‌شتی زه‌قه‌وه نییه، نیوانیشیان هینده‌ی نیوان «جوهر و عرض - گه‌وه‌ر و به‌لخ» لیکتر دووره. هه‌رچی دانیشتووێ سه‌ر زه‌وی هه‌یه کۆبینه‌وه بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و ناوه‌رۆکه نه‌فسیه‌ی عه‌ره‌ب و ئه‌وروپایی به‌ره‌و پ‌شخستنی ئه‌م‌پرازی ناساندن (أداة التعريف) له‌ناو پرواند کوردیشی به‌ره‌و دواخستنه‌وه برد ناگه‌ن به‌هیچ ئاکامیک مه‌گه‌ر خه‌یاڵکیشه‌کی (تداعي الاخيلة) یه‌کی پ‌ر له‌گریمانه (فرضية) که به‌چه‌پ و راست و هه‌موو لایه‌کدا په‌رت ده‌بیت و سه‌ر به‌هیچ راستیه‌که‌وه نایت، هه‌تا دووارۆژیکی دوور به‌ده‌م پ‌شکه‌وتنیکی زانستی درێژخایین که ئه‌وساش له‌وانه‌یه هه‌تا هه‌تایی تیگه‌یشتنی خۆ به‌ده‌ست هیچ عه‌قل و زانستی‌که‌وه نه‌دات.

پەرۆشەکانی رۆژگار وەک ناوەرۆکی رۆژگارە لە چرپی و پری و گری و گال، که تیشیەوێه را دەمین
حیسابی خۆشی و هەلی بەختیاری گوم دەبیت که ئەویش «پەرۆش!» یکه زیدە دەگمەن و، بە نۆرە
خۆی، دابەش دەبیت و بەسەر جۆری وەهادا بە دواکەوتنی ئاسان نییە، هیندیکیشیان دەچنە ژیر گوتە
«مصائب قوم عند قوم فوائد» - واش دەبی سوودی هەندیکیان بۆ هەندیکیان مسیبهتە - رەنگە
سوودیش بیت.

پەرۆشەکانی سەردەم دابەش دەبن بەسەر ولاتاندا بە پنی پشکی هەر ولاتە لە دواکەوتویی و کالی و
کرچی بیرورا و پووچەلی تەجرەبەکانی تا ئەوێ نەمدیت نیسبەتی نیوان دوو لایەنی موعادەلەیهکی
کۆمەلایەتی جووت و ریک هاتبیت وەک نیسبەتی نیوان خەفەت و دواکەتویی، ئنجا هەر وەک پارە لە
دەست گنلە پیاودا دەبیتە زیدە وزە بۆ خۆرماندن هەر وەهاش بەشی هەر زۆری سەرچاوەی بەختیاری لە
گەلە پاشکەوتووکاندا دەبیتە هەلدیری مل شکان و ورد وونی پەلاسون: تا ئەمرۆ تینەگەیشتین،
هەلژانی نەوت بەسەر جیهانی فەقیراندا چەندی خۆشی بوو چەندیشی پەژارە، چونکە باشترین
سوودمەندبوون بە نەوت ئەو بوو که دەولەمەندانی غەیری جیهانی ئیمە چەک و ئەسبایی کەیف و
تیریان پێ دەفرۆشت. ئەوێ لە قەوارەیی خەفەتی سەر سینەیی جیهانی سنیەم و چوارەم و بەولاترەو
زیاد دەکات لەو دەویە که دەبینین خەفەت و پەرۆشی لەو گەرەتر لە جیهانی پشکەوتوودا پوایەو و
رەویەو، هەموو چاوەکی کرایەو و بیلایەنیش بە روونی دەرک دەکات که بەشیکی زۆر بەرچاوی هۆی
مالکاوولی جیهانی ئیمە لەوانە نییە هیچ گرفتیک پەیدا بکات لە نیوان بنیادەمی نەختیک دروستبین و
هەناو پاکدا چونکە خەفەتی هەر زلی که خەفەتی بچووک و گەرە و ناوەنجی هەلدینیت ئەو کرمە
جوولەیی دەروونییە بۆ تامەزرۆیی ستم و دەست وەشاندن که وەک دروشم دەشەکیتەو بەسەر نامانجی
موقەددەس و رازایەو و دەبیتە پەلکەزیرینەیی قەشەنگ ئیتر بە دەم هەلەلە و قەشمەرچاری و زورنا
ئەنگیویەو گیان دەئەنجینیت و پروو و شیردەر لە ناو دەبات. وەی لە بەرەکەتی کرمە جوولەیی
گەشوگۆل!

ئنجا که بۆ چاویکی بینای چەشمەندازی لی لیل نەبووی بە چاویلکەیی رەنگاوپرەنگی ئایدیۆلۆژیا و
گونجاندن، که ئەو بەلایە ناگەهانەیی وەک هەوری رەش جیهانی سییەممانی تەنیووتەو قەزا و قەدەرێک
نییە رەت نەکریتەو شیمانە (احتمال) یەکیش نییە که هاتنە دی یەکجار لەگۆین بیت، ئەو بەلایەش نییە
روودان و نەدانی لە تەرازوودا هاوکیش بن بەلکوو لە مەنتیقی هۆشیکی دروستدا که گێژ نەبووی بە
دلکرمیی و شەهووت، شیمانە هەرە سست و بە دوور حیساب کراو که بیت... که بۆ ئەو چاوە بینایە
دەرکەوت، وشک بوونی شەلەگەکان و بووربوونەوێ زەویەکان و راقەنانی مینوودارەکان و چۆل بوونی
خانەکان، ئا ئەم مسیبهتانه خەمساردییان بۆ بەس بیت بی ئەوێ پەکی کەوتی لەسەر بەلاغەتی
رستەسازی فەلسەفی و هیممەتی تیژکردنەو لە هەلئانی ریکخراو و حیزبان و بەهانەیی تیکهەلقزان بەو
جۆرە دەیان سالە لە عالەمی سییەمدا خوومان پێو گرتوو... که ئەمە و ئەو و هۆو لە جیهانی سنیەم
و دەیەم و بیستەم بە سەخاوتەو دەباریتە سەر ملیارەها بیچارەیی گەلەکانی، شتیکی ئەوتو نافرەجا و
شووم و دزیق دیتە بەرچاوی هەر تەنها دەرکەوتنەوێ زیدە بەدبەختیەک بۆ هەست و هۆش رادەکیشتیت

که رزگار بوون له بهدایه تیه که می مومکین نه بیت چونکه دلنیا بوون له وهدا ئەو مسیبه ته مرۆهارانه و ئەو فەلاکه ته داهیزکارانه دەبوو له بنه رته وه روو نه دن و به دیلیشیان له سه لامه تی و هیمنا یی گوم و قه دهغه بوون به پتی هه وه سی ئەو نه فسانه ی توغیانیا ن کرد و زولمیا ن گرت ه بهر و خویانیا ن کرد ه عیفریت له ناپوره ی ئەو بیچارانه ی له دیرزه مانه وه مرۆفایه تی خویانیا ن له ده ست داوه، ئەو دلنیا بوونه و یه قینه به لاکه به پوزی حه قیقی و سه رشیتوینی خۆیه وه درده خات که هیچ سیبووری پتوه نییه نه ک هه ر چونکه به لاکه بی زه روور هت باری به لکوو چونکه ده توانی له خۆرای و بیسه بهب تا چه ندیکی هه ز بکات به رده وام و له زیادکردنا بیت نجا له بهر ئەو هیچایه تیه ی لپی دیت مانگ له دوا مانگ بهدایه تیه که می فراژیتر بیت و له بیروت رۆژ له دوا رۆژ تیه له کشیت و له نیوان خه لقی دیکه دا رۆژ له دوا شه و و له نیوان شیتویتی خه باتیشدا سات له دوا ی سات، به پتی فەلاکه تی بیره زای یه کتر کوشتنیشیا ن پرووشکی ویرانی و مه رگ و نه گبه تی به سه ر خه لقه نه دی نیوه نووستوی ده وریا نه وه ببارینیت، ئا لیره دا هه شارگه یه کی په رووش هه یه وه ک کانی تازه زاو چه ندیکی لپی هه لکه نیت پترت په رووش پی ده به خشیت و بایی پنیوست نه بوونیشی پترت قیز هه لده ستینیت ده شتخاته سه ر هه سره تی تالوتفت به وه دا ده رگه ی گوته ی حه قت لی داخراوه دژی هه لوه ستی هه ره پووچه ل و رووداوی هه ره سه ته مکار: که سیکه له ره شداگه رانی جیهانی سییه می ده یه مان وردبیته وه خه ریکه به په نجه ی ده ستان هه ست به خه ست بوونه وه ی به لا بکات و شعور به تیخزانی په ژاره بی له میشکو له ی ناو ئیسقانی بکات وه ک که دوو پشک له بن که وشی بجوولیت. من گه له کانی ده بینم وه ک که سیکه ئاگر له شاقه لی جلکی به ربوو بیت و ده شینیت پییدا بلاو ده بیته وه ناشتوانی راسیت په نجه یه ک له کوژاندنه وه ی بجزیوت... خه لقیش له په رووشداری و خه فته لی خواردنی پشکی خوار و ژوو ریا ن هه یه وه ک که شاعیری کورد «نالی» گوته یه تی:

ته رزه ئینسانی هه یه غه م قووتیه
من خه می خۆم و هه می عاله م ده خۆم

خوای لی خۆش بیت.

سه رگورشته یه کی گه پ ئامیزیش هه یه ده لی، کابرایه ک ته بیاتی له گه ل خه فته ریک بوو تا ئەوه ی شتیک نه بوو له بهرچاوی ئەو بی خه فته بی، خه لقه که ناویان لینا، مامه خه مه. به یانییه کی زیده ده گمه ن خه بهری بووه بیری له و چه ند و چۆنانه کرده وه که خه فته تی بو ساز ده دن هیچی نه دۆزیه وه خه ریک بوو خه فته له بیخه فته تی بخوات، ژنه که ی به ژوو ر که وت گوته: ماکه ری جیرانمان جاشکیکی هیناوه کلک و گوپی نین، مامه خه مه دوو ده ستی لیکدان و گوته: لا حول ولا، جا ئەگه ر جاشک گه یشته ته مه نی بارلینان و له قورپی لنج چه قی خو نه کلک و نه گوپی هه ن تی نووسین و ده ری به نین. راستیه که می خاوه نی ئەم دیرانه خو ی نه کردۆته سه ربازی خه فته دۆزی، ره شبینیش له ته بیاتیدا نییه، له وانه یشه راست بی بلیم، یه کیکه له و که متاکورته ی گیانیا ن جیهاندۆستییا ن به فه لسه فه وه هه لمشتوو ه و باوه ر به حه تمی بوونی ده رچوونی مرۆ له کاری خۆریله، له ویزدانیا ن رۆچوو ه، یه قینیشیا ن چه سپاوه رۆژیک دیت

که م ئاگاترین کهس گالته بکات به و وړینانه ی له م رۆژگارهدا له مپه ر دهخاته به ر ههنگاو ی بلیمه تان. من هینده ههستیار نه ده بووم له ئاست نازاری گیلوویلی خوترنجین ئه گه ر زیده عاشقی گه شایي مومکین و بهرته ما <۳> نه بوومايه که بیری پووجه ل و نه نکایی هوش و بیوزه یی عه زم و گیلایي رووانین و گومرایي ئامانج به تیکرایي و هی پیشه ننگه کان و سه روکه کان و به له ده کان به تاییه تی دهیان کاته خه یال و شیتی و زیان و ویرانی و مهرگی تالوژال. ئنجا ئه گه ر بیئومیدی وهیا که م ئومیدی پهیدا بوو له روونبینی ئه وانهی جله وی کارانیان له دست گرتوووه خو پیشتر ئومید به ته وای گووم بوو بوو له وهدا ئاپوره ی خه لک ره فزی ئه و به لایانه بکات که زورینه ی سه رپه رشتان و پیشه ننگه کان به پیتوئی و به گیلی دهیپه ونه وه. به م جوړه دوو سه ری بازنه ی میحنه ت به یه کدی ده گه نه وه به دهوری واقیعه کوه واه له برهوی گرژی و ته ننگه تاوی ئه و تو دایه قیز و بیز ده بزئویت.

من که گولیک ده بینم به سه ر چله که یه وه له بهر بیئوی وشک بوته وه ئازارم ریکم ده گوشیت و په رو ش ده خوم بو ئه و گولانه ی که ده بوو به جوانی و گه شایي و هه ناسه ی عه تره وه بکرینه وه چونکه من ئه و گیزه نیم خه فته بو سوود بخوات و سه رمایه ی له بیر بچیته وه: وشکایی سه رچاوه ی هه ر ئاویک بریتیه له بیبه ش بوونی کومه لیک زینده وهران له خواردنه وه ی و بیبه ش بوونی کومه لیک مرؤف له داشتنی شیناوورده که یان، که سیکي به جحیلش مرد برانه وه ی زنجیره یه کی مرؤیانه که ده ژیان و زاوژنیان ده کرد چونکه نه مانی زیندوویه ک نه مانی خوی و وه چه کانیه تی [که جار ی نه زاوون]. گرژیی رووی ئاده مییه ک به داهه تن نیشاندهری هه لوه سستیکی نایه تی نه زوک، به که مه حیسابنیکش کوشنده ی بزیه ک و زینده به چال کردنی سلاویک و داخستنی ده رگه یه که بو ئاشنایی و براده ری بکریته وه، ئنجا گرژی و گه شاییش ده ماری هه ستیار ده گه زیت و وینه ی خوی تیدا ده فریسمی چه ند رۆژیک له گه لیدا ده ژیت، و «مثل کلمة طيبة كشجرة طيبة أصلها ثابت» <۴> وشه ی چلکنیش وه ک دره ختیکی چلکنه خوزی له زهوی بنه کیش کرابایه.

چ زورن خه فته و جوړه کانی و پله کانی، له عنه ت له زور و له که می و له پله کانی و جوړه کانی، وای له به ختی وه رگه راو که په ندیاران و بیریاران و خاوه ن فه لسه فان راده سینه وینه کیش کردنی خه فته و هویه کانی و هه شارگه کانی که گویا شتی سروشتین و به مله وه ن و لی ده ربا زبوونیان مومکین نییه و «... کاللیل الذی هو مدرکی - وهک ئه و شه وه ی که هه ر ده مگاتی» ئاخو چی مه نعی کردن له وهدا که گه شایي و به ختیار ی و شته چاکه کان بده نه وه به سروشتی شتان و داخوایی نه فسان؟ بوچی ئه میان هی به مله وه بوون و بریاری حه تمیه ت و زه نه ی به دیه نه بی! چیه وای ئیراده ی عاقله کان و قه ریحه ی بلیمه ته کان و پیتوئی زیره که کانی به ره ی ئاخوهر و کارامه و نووسه ر و ته شکیلیان ناچار ده کات له جیاتی هه موو ئاده میزاد ئالای ته سلیم بوون هه لیکه ن بو چاوه چاوی هه ره شووم و قه زاوقه ده ری هه ره قورس و حه تمی بوونی هه ره سه خت و ناحه ز! چیه یانه واه به نامه ی په رو شیان بو حه ق چی زیده به دی دلدزیوه و کوشنده تری چاکه یه و به هیتره بو ته سلیم بوونمان، ئه ومان له گوئی ده چرپین؟ بو له به خشنده ییه وه نه ختیکی دروی شیرن و ساخته ی له مجیز تیکه ل به شیمان کان ناکه ن به لکوو سه وزایی و گه شاییه کیان

پتوه دهبی؟ تۆ بلیی له دهرهوهی ناوهړۆکی «تناقض» و «وحدة الأضداد»^٥. پلیکانهیهکی سهرهژوورچوون دهست نهکهوی؟

من دلم تیک هه‌لدیت که بزانه بوونم له نه‌بوونی تۆوهیه و سه‌لامه‌تیم له فۆتانی تۆ دیتته دی و داهاتم به‌نده به ئی‌فلاسی تۆوه. جیهانم به ورد و درشتیه‌وه ده‌دزیت ئە‌گەر به به‌لگه چه‌سپا که بنه‌مای له‌سه‌ر یه‌کتربهرینه‌وه و دژکاری و قهرکردن هه‌لستا‌بیت. تف له‌و ژینه‌ی له مهرگ ده‌زیت و به ویرانی ئا‌ووس ده‌بیت... من رقم له مهرگ و نه‌بوون و به‌سه‌رچوون و پووچانه‌وه په‌نجه‌گیرترم ده‌کات له ژین و له به‌زانندی هه‌لو‌ه‌شینه‌کانی و له فی‌لدۆزی بۆ ده‌وامه پێ ده‌ره‌کانی تا ئە‌وه‌ی با‌وه‌رێکم گرتته به‌ر پینچه‌وانه‌ی لیک هه‌لو‌ه‌شاندن و پوواندنه‌وه بیت. ئە‌گەر بێ گومان لیم سوور بوو مانه‌وه‌م به‌نده به نه‌مانی فلانیک، هینده‌ی لزومی ژین لیم ده‌بیتته پی‌ویست فی‌لیک له‌و حه‌تمی بوونه بکه‌م به دۆزینه‌وه‌ی مو‌عاده‌له‌یه‌ک فاکته‌ری ناچاریه‌که تیببات و رێ خۆش بکات بۆ پیکه‌وه گۆزه‌راندن و براده‌ری، ده‌قه‌که‌شم له‌وه‌دا دیتته‌وه که من وازبه‌ینم له به‌شیک پتوه‌ند بوونی مانم به نه‌مانی فلانه‌وه ئە‌ویش واز له به‌شیک ئه‌وتۆی به‌ینیت ئیتر ئە‌و سێ چوار یه‌که‌ی بۆ هه‌ر یه‌که‌مان ده‌مینیتته‌وه سوود به‌خشته‌وه بۆ ئە‌و و من و تیکرای خه‌لق له مانه‌وه‌ی چوار به‌شی ته‌نها یه‌کتیمان [به تی‌چوونی لایه‌که‌ی تر]. دوواتریش ده‌شی هۆیه‌کی پیکه‌وه هه‌لکردن بدۆزینه‌وه بۆ تی‌هینانه‌وه‌ی چواریه‌کی که بۆ ناشتی له ده‌ستمان دا‌بوو که له ئاکامدا ده‌بینه‌وه به هه‌شت چواریه‌کی خشت. خۆ ئە‌گەر گه‌یشتن به‌و ته‌رزه مو‌عاده‌له‌ی وه‌ها نه‌رم و نیان له واقیعدا به‌و ئاسانییه به‌رچاوه‌ی سه‌ر کاغه‌ز پیک نه‌یه‌ت هه‌ر نه‌بێ شه‌ره‌فی نییازه‌که و ئاکامیک لێ بکه‌ویتته‌وه ئە‌وه ده‌هینی ئە‌رکی ئە‌و موژده‌یه و بانگه‌واز بۆ کردنی و ترساندن له پشتگۆی خستنی و سرپینه‌وه‌ی له هه‌موو حیسابانی بۆ هه‌لبگیریت، ئنجا سه‌ر دانه‌واندن بۆ برپاری ئە‌و ته‌ناقوزه‌ی که هه‌میشه، به لای که‌مه‌وه، لایه‌نیکیان هه‌لده‌وه‌شینێ له بنه‌ره‌ندا بنباربوونی قورساییه‌کی مرۆپلیشینی ئه‌وتۆیه که‌مترین سه‌ره‌نجامی له‌وپه‌ری سنووری ئە‌و خه‌ساره‌یه تی‌په‌ر ده‌کات که له دروشمیک نه‌شمیلانه‌ی تیکه‌ل به خه‌یال ده‌که‌ویتته‌وه. ره‌نگه‌ بگوتری موژده‌دان به‌و ته‌رزه مو‌عاده‌له‌ی دۆستانه‌ی برایانه ده‌کیشیتته‌وه بۆ خه‌وی مه‌غنا‌تیبسی له نیوان که‌سانیک هیز و بی‌هیزیان خوار و ژووره له ئاکامدا ده‌بیتته ده‌وامه‌ی ئە‌و حال‌وباره‌ی ده‌وله‌مه‌ندی ده‌وله‌مه‌ند کرد و هه‌ژاری هه‌ژار کرد، منیش ده‌ست به دامه‌نی ئە‌و سه‌بره‌وه ده‌گرم که پوواوته دوای دوو سه‌د سال له تیژ کردنه‌وه‌ی لیکه‌ه‌لو‌ه‌شاندن و ره‌فزی مه‌سه‌له‌تی و ده‌لیم: وینه‌کیش کردنی ئە‌م موژده‌یه به‌و دزیویه، خۆی له خۆیدا په‌رۆشیکه گیرخواردن به ده‌ستییه‌وه دووری کیشا و ده‌رگای به‌ره‌و جیهانی ویرانی و نه‌هاته‌وه کرده‌وه: خۆ ئە‌و بانگه‌وازم بۆ به‌ر هۆشی هۆشداران یه‌ک تاکه وایه‌ری نییه ته‌نها بۆ به‌رگویی هه‌ژارانیه‌وه ببات مه‌سه‌له‌تیان پێ سه‌لمینیت به‌لکوو بانگه‌وازم له کۆتایی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا زیلی ده‌نگده‌ره‌وه‌ی مه‌ینه‌ت و ترساندن له تیدا چوونه، پرووی وه‌لای ده‌سه‌لاتداری که‌م ئە‌ژماری پتر به‌ربه‌لابووی تیشکانه له سوونه‌وه‌ی دۆزمنایه‌تی و ده مه‌زن کردنه‌وه‌ی رق و کین، ئنجا «بانگه‌وازه‌که» پاداشیش هه‌لناگرێ بۆ قیامه‌ت، بگره یه‌ک رۆژی‌شی دووا نایه‌خیت له ژوانی هه‌ره‌زیک، له‌مه‌ش بترازین، ئە‌و بانگه‌وازه له هۆش و گۆشی ئە‌و سه‌رۆکانه‌ی پیشه‌نگی خه‌بات و ته‌قه‌لا ده‌چرپینیت که هه‌زاران ملیۆن ده‌ستوپاوه‌نده سافیلکه‌کانیان په‌لکیش ده‌که‌ن بۆ سه‌ختترین

رېځگای چاره‌سهری بڼه‌رته و دروشمی بریهی که پووجه‌لییان دهرده‌کوی بۆ هه‌موو نیگایه‌کی قیاسی بکات له‌گه‌ل چاره‌سهری نابڼه‌رته که میلیه‌تانی دیکه‌ی به‌سهر توقه‌له‌ی ژیاری و ئاسووده‌یه‌وه گه‌یاندوته باوه‌شی به‌ختیاری. به‌هه‌مه‌ حال بانگه‌وازه‌که ره‌وتی له‌گه‌ل ره‌وتی نه‌و گۆرانکاریه‌ ئاساییه که به‌سهر له‌نگه‌ری پیکه‌وه ژیان و هاریکاری و ئالوویر و په‌زامه‌ندی له‌ به‌رژه‌وه‌ندی دوو لاییه‌وه مرؤی له ژیانی شکفته‌وه گه‌یاند هه‌ر پووی مانگ <٦>. ئنجا نه‌گه‌ر بانگه‌وازه‌که بۆی بلوئ پشت ببه‌ستی به شینوازی ره‌فتاری ژیاری و ئامرازه‌ زانستییه له‌مپه‌ر به‌زینه‌کان لئی ده‌وه‌شایه‌وه، به‌ره‌و ئومیدی دلپه‌سه‌نده‌وه شه‌قله‌ ئاوی گه‌ش و شه‌قامی گوئ و باغ په‌یحان چن بکات و ته‌لاری هه‌سانه‌وه‌ش بۆ زه‌ماوه‌ندی بووکتینی بسازینیت.

چی لیره‌دا گوترا ناکیشیته‌وه بۆ نه‌سه‌لماندنی وینه‌ی سته‌م و دزیوی و په‌نجاندن له‌ رابووردووی مرؤفا که به‌ داخه‌وه به‌شیکه‌ ته‌واوکه‌ر و ترسینه‌ر بووه له‌ ناوه‌رؤکی کۆمه‌لایه‌تی، تا ئیمپرؤکه‌ش به‌رده‌وام و له‌ په‌ره‌سه‌ندنیشدایه له‌ به‌شی هه‌ره‌ پان و به‌رینی پووی زه‌مینه‌ غه‌مگینه‌که‌ماندا. به‌لام مه‌به‌ست به‌یانی سئ حه‌قیقه‌تی گرنگه له‌ بیر ده‌چنه‌وه و بیرووه‌ت ده‌کرین وه‌ک که هه‌رگیز نه‌رسکابن: حه‌قیقه‌تی به‌که‌م نه‌وه‌یه، نه‌م لایه‌نه‌ی تاریک و ویرانکه‌ر و سووتینه‌ری دوزمنایه‌تی و یه‌کتر پوواندنه‌وه و هه‌لوه‌شانده‌وه له‌ نه‌زله‌وه به‌ره‌له‌ستی چاکه و وه‌خرینه‌ری گۆرانکاری و پوخینه‌ری خانه و کوزهری ژین بووه، هه‌م حه‌قی خۆمانه به‌سهر خۆمانه‌وه و هه‌م فه‌رمانی داخوازییه له‌ نه‌ستۆمان که تاوانباری بکه‌ین و بیده‌ینه به‌ر له‌عنه‌ت و ریشه‌ی بکیشین و رپی که‌وین به‌ فکر و به‌کرده‌وه‌ی به‌رباربوونی <٧> نه‌ده‌بیمان. نه‌م کاره‌ش به‌ په‌راویزی ژینمانه‌وه نییه تا به‌ سه‌هلی تیدا زال بین و لئی به‌ کۆتایی بگه‌ین. نه‌و ساده‌یه‌ش نییه به‌ چهند دیریک شه‌رح بدریت که ده‌زاین فه‌لسه‌فه‌ی زله‌ زله‌ خوی هه‌لناوه به‌وه‌دا که «تناقض» بزۆینه‌ری جیهان و هانده‌ری پیشکه‌وتن و راقه‌که‌ری نه‌مانی چینانه، زۆربه‌ی خۆینه‌رانیش له‌ دریزه‌ی باسه‌که به‌له‌دن و لیره‌شدا جیی نابیته‌وه. «تناقض» یش واته‌که‌ی وه‌ها له‌به‌ر یه‌ک کیشرایه‌وه تا گه‌یاندیانه‌ حاله‌تی نه‌وتۆ ته‌ناقوز تیندا وه‌ک ته‌ناقوزی نیوان سیپه‌لاک و جه‌رگه له‌سه‌ر خۆراکی ناو خۆین که‌چی له‌ حه‌قیقه‌تدا هه‌ردوویمان له‌ هاریکاریدان بۆ ده‌وامه‌ی ژین تا نه‌گه‌ر یه‌کیکیان مرد به‌شه‌ خۆراکی ناچیته‌وه بۆ نه‌وی دیکه به‌لکوو خۆی و له‌شیش پیکه‌وه له‌ چهند ده‌قیقه‌یه‌که‌دا ده‌مرن. جا نه‌گه‌ر له‌ خۆمان سه‌لماند هه‌موو جو‌داوازییه‌ک به‌ ته‌ناقوز دابننن ده‌بی بلنن هه‌موویان له‌مپه‌ر و فۆتینه‌رن نه‌ک یاریده‌ده‌ری پیشکه‌وتن چونکه ناچیته‌ عه‌قله‌وه شه‌ر و فروفیل و رامال‌دانی نه‌فس و مال هانده‌ری پیشکه‌وتن و دالده‌ی گۆرانکاری بن، خۆ نه‌گه‌ر به‌ دووا نه‌وه‌دا بلنن برایه‌تی نیوان خه‌لق ئاکامی نه‌و یه‌کتر براندنه‌وه و ته‌ناقوزه‌یه شتیکمان گوتوه له‌ هه‌موو پووجه‌لان پووجه‌لتر بیت.

راستی دووم نه‌وه‌یه، گۆرانی به‌ره‌وپیش به‌ره‌می هاریکارییه تا نه‌وه‌ی له‌ هه‌ر کۆنیه‌ک جو‌داوازی گوم بوو و حالوبار هیمن و تیک گه‌بیشتن زال بوو خه‌رمان به‌ پیتتر و به‌ره‌م له‌ هه‌ر کینلگه‌یه‌ک چ کوشتوکالی چ تیجاره‌تی چ زانستی و هونه‌ری و که‌یفچییه‌تی بیت گه‌شتر و به‌ تامتر و نزیکتر له‌ زاری هه‌زار ده‌بیت. به‌لئ خیلاف له‌سه‌ر سوود له‌ سوودیش به‌ولاره «ته‌ماع» لایه‌نه جو‌داکان هان ده‌دات بۆ

کۆشەشی زیاد، بەلام بەرژەوهندی راستینه ئەوهیه بئ کیشە لەسەری ریک بکەون، وەک کە میکروبینک دەجیتە خوینەوه کەرەستەى خۆپاریزی چالاکتر دەبیت بەلام لەشەکە پەکی لەسەر ئەو چالاکییە نەکەوتبوو کە لە رەددى هجومی خەرج بکات، چاکتر بوو بۆى بیکاتە بژیو و خۆراکی فراژی بوونی بيمیکرۆب. زۆرى و کەمى پشکی خەلقیش لە دارایی و جوانی و زیرەکی کەسایەتی و تەنسازى هەمیشە، لەوپەرى راستەوه هەتا ئەوپەرى چەپ، شتیکی بەرچاوە بوو چ لزووم ناکات خەلک بەشەر بهینیت لەسەر هەرشتیکی پشکیان تیندا کەم و زۆرى عادەتی بیت. چەندیکی ریاکارانە بگوتی خەلکی فلانە پزیم هاوچوون قەت عەقل ناسەلمینی سەرۆکی دەولەت و پاسەوانی لێرەوار لەیەک پلەدا بن ئیمکانیش نابى زانست و هونەر بگەشیتەوه ئەگەر زانای ئاتۆم و کەشتی هەوایی لەگەل سەپان و جووتیار و دارکەر وەکوو یەکتەر بن. گۆرانییژی ئۆپەرا و سەماکەری بالی دەنگی خۆش و سەمای قەشەنگیان نامینی ئەگەر یەک رۆژ ببن بە زبلیژ لە ماوەی سى مانگدا. بۆ ئەوهی هاوچوونی پەیدا بیت دەبی کارى هەمووان یەکچوون بیت ئیتر سەرلەبەریان سەرۆک دەولەت یاخود خیرابەز یان وەرزی یان دارکەر... بن. راستییەکەى ئەم قەسەیه بیلزوم بوو ئەگەر قەسەى سەیر و عەنتیکە لە بارەى هاوچوونی و جوداوازییەوه نەکرابایە کە دەزانین واقعی زەقی دوور لە نەخش و نیگاری فەلسەفی پیمان دەلی ولاتیکی وەکوو دانمارک گەیشتۆتە پلەیهکی ژیاى وەها بەرز، بئ دول و زورنا و کۆسەبەبەتی و خوین رشتن و سووتاندن و هەلاھەلا کردن بەولای هەموو خەون و خەيالی خاوەن بێردۆزی گەردەبى و بنەرەتی و تاناقوزیەوه تێهەلکشێوه، بەوهشدا تەرازووی گۆزەران و رەفتار و لەنگەری راستی راکرتووه تا ئەوهی پیشەى ئوتیلچیەتی گەیشتە ریکاریک دەلیی خاوەن ئوتیل خەریکە بەرتیل بە میوان بەت لە پئی ئەو هەموو خەزەتی بيقسوور و جۆری حەسانەوه و خافلاندى پشکەشیان دەکات، کەچی کارگێرى ئوتیلی ولاتی شۆرشاوی کە گيروگرفتی لەبەر تیشکی بېردۆزی «تناقض» رەواندۆتەوه لەگەل میواناندا وەرپس و بەد رەفتارە مەگەر بەخشیشی تیروتهسەلی بەدەنی لە برى حەسانەوه و خەزەت و دلراگرتن. ئەمەیه مەنتیقی بەرژەوهندی دوور لە بېردۆزی و فەلسەفان تا ئەو رۆژەى نیهادی مەردم لە پئی پەرورەدە کردن و بېنیازی لە فرتوفیل و لە دەست نەهاتنی فرتوفیلشەوه ئارام دەبیت ئەوسا خاوەنی ئوتیل و کارگێرى ئوتیل لە لایەن رەفتارەوه چوونیک دەبن، ئەو رۆژەش جارێ لە جیهانی سییەمی ئیمەوه دوورە، دوورتریش دەکەوتەوه بە تینووسان لە دامەن و شاقەلی «تناقضات» گۆیا کیلی بەهەشتی سەر ئەرزە و بە پیش خستنی چارەى بنەرەتی لە چارەى فەرعى بۆ گيروگرفتی ژین، ئەمەیش خەفەتیکە لە دەیان سالیەوه بەسەر دلاندا گامەلاس بووه.

حەقیقەتی سییەم ئەوهیه، لی بوونەوه لە تەناقوز و جوداوازی و خوار و ژووری بە قەمچی ناو لەپی خاوەن چارەسەری بنەرەتیەوه جگە لەوهی کە پرە لە گریمانە (فرضی) ی بېردۆزی بېنەما و بیسوود، هەر چونکە لە پیشەکیە فەلسەفیەکانیاندا یەکجار دوورن لە حەقیقەت، دەشکیشیتەوه بۆ ئاکامی پیچەوانەى مەبەست، یەکەمیان و هەرەزلیان ئەوهیه کە خاوەن ئەمر و نەهی دووای سەپاندنی ئەو چارەسەر کردنە پتر دەتوانی ئازار بەخش و تەنگەتاوکەر و خۆسەپین بیت بە جۆرەها وینە و رەنگ، کە دەزانین توجارەکانی شۆرجەى بەغدا و قەیسەریەکانی مۆسکۆ لە هەموو میژوودا نەیاننوانیوه دەیهکی

پولیس و کادری حیزبی به خوئی و حهیزهرانی چاره‌ی بنه‌ره‌تی نیو له‌پی ئاسنینه‌وه زراورژین بن. زیده به‌لاش له‌وه‌دایه که‌وا به‌قه‌ده‌ر پاشکه‌وتوویی ولاتیکی به‌رده‌ستی «بنه‌ره‌تیه‌کان» نازوفیزی فه‌رمانبه‌ده‌ست ئاشکرتر و هیمناپی کوژتر ده‌بیت چونکه ولاتی پاشکه‌وتوو پیوانه‌ی داد و ره‌فتاری له‌باری چه‌سپاوی نییه که کابرای فه‌مچی له‌ده‌ست پیی بسه‌نگریته‌وه. من که دیم و ده‌لیم «چاره‌سه‌ره بنه‌ره‌تیه‌کان» له‌ریژه‌ی کو نه‌ک تاک قسه‌که‌م راست درده‌چیت به‌وه‌دا که نه‌و ته‌عبیرنامه به‌رزانه‌ی هیچ که‌سی ریزی نزم ناتوانی ره‌خنه‌یان لی بگریته‌ینه‌ی چاره‌سه‌ری نه‌وباوی نه‌وتویان دوزیوه‌ته‌وه هه‌ریه‌که‌یان له‌گه‌ل مجیزی خاوه‌نه‌که‌یدا ریک هاتوو تا نه‌وه‌ی دیتمان سه‌روکی به‌ک له‌ولاته‌کانی عه‌ره‌بی شو‌رشاوی رۆلی بانگ راهیل (منادی)ی وهرگرت به‌لکوو خیره‌ومه‌ندیک له‌سه‌روکه‌کانی عه‌ره‌ب رازی بیت له‌پی دنه‌دانی مه‌بدء و پارهی نه‌وته‌وه ولاته‌که‌ی یه‌کگرتوو بکات له‌گه‌ل ولاتی بانگ راهیله‌که‌دا. لا حول ولا...

بیروباوه‌ری ره‌ها (مطلق) له‌هه‌ر لایه‌که‌وه بیت جو‌ریک هه‌مه‌گیری پیوه‌به وه‌ک نیواره و به‌یانی به‌سه‌ر چه‌شمه‌نداندا ده‌کشیت و باوه‌ش به‌ورد و درشتدا ده‌گریته‌وه‌شدا خه‌فه‌تیک و دووهم و ده‌یه‌م به‌ده‌م رۆژگاروه درده‌که‌ویت چونکه حه‌قیقه‌تی ره‌ق و زه‌ق و سه‌رسه‌خت به‌ره‌هایی درده‌که‌ون بی نه‌وه‌ی هه‌ست بکه‌ن که له‌گه‌ل هه‌ندی گوته‌ی نه‌و بیروباوه‌رانه تیک هه‌لده‌نه‌نگون وه‌ک که زه‌وی نه‌یده‌زانی خوولانه‌وه‌ی به‌ده‌وری رۆژدا حه‌قیقه‌تیکه نه‌و فه‌کره غه‌یبیانه ده‌شیوینیت که وه‌هایان داناوو زه‌وی له‌مه‌رکه‌زی دنیدا چه‌قیوه ئیتر به‌دزیه‌وه ده‌خولایه‌وه هه‌تا زیره‌کیکی فه‌له‌کناس نه‌ینییه‌که‌ی دوزیه‌وه و به‌خه‌لکی راگه‌یاند ئیتر پیویست بوو به‌ره‌ه‌ستی بگریته‌وه‌و بوچوونه‌ی نه‌و نرخانه ده‌ه‌ژینیت که به‌ندن به‌داوه‌ستانی زه‌ویه‌وه. ئیتر فه‌له‌کناسه‌کان ناچارکران پاشگه‌ز ببنه‌وه له‌گوته‌ی سوورانه‌وه‌ی زه‌وی تا هیندیکیان له‌ترسی روح پاشگه‌ز بوونه‌وه هیندیکیشیان مجیزی نه‌یه‌ینا ملکه‌چ بیت بو ده‌سه‌لانداران و سووتیندرا... ئیمه‌ش به‌ره‌له‌وه چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک کیشه‌ی ئافراندن و قه‌دیمی قورئانمان حکومه‌ت و میلیه‌تی خه‌ریکاند و که‌سانیکی هاری و چه‌ندانیکی خسته زیندانه‌وه. هیندیکیشیان بو‌ی هه‌لاتن و ده‌رچوون به‌خو و ئیمانیه‌وه، دوواتریش زوره‌ملی تاکرای شریته‌ی به‌ست، سه‌ره‌ژیر به‌رۆژگارا، تا ده‌می ئیستاکه‌مان، له‌و دوو سه‌ده‌ی دووایشدا په‌ژاره‌ی زیادی کرد و به‌لا زلتر بوو به‌پی زیادکردنی که‌سانیکی خه‌ریکی ده‌مه‌ته‌قه‌ده‌بن له‌سه‌ر بیروباوه‌ر و لینی خه‌رج ده‌کن و فه‌یرگه و فه‌لسه‌فه‌ی جو‌ر جو‌ر که‌وتنه مه‌یدانی کیشه و به‌ره‌چه‌دانه‌وه به‌پی زور بوونی مه‌ردم و ئیشاوکه‌ی به‌ره‌م و تیکنالقانی به‌رژه‌وه‌نده زله‌کان و مامناوه‌نجیه‌کان (له‌لایه‌کی دیکه‌وه) به‌ره‌ه‌وان بوونی سه‌رچاوه‌ی راگه‌یاندن (اعلام) و خیرایی په‌یامه‌کانیشیان رۆلیکی بریه‌داری بوو له‌کورت کردنه‌وه‌ی کاتی پیویست بو په‌سینی هوی ته‌قینه‌وه. نه‌مانه‌ش، وه‌ک دیاره، شتی زانراوی نه‌وتون حۆجه‌مان پییان نه‌ده‌بوو نه‌گه‌ر زه‌رووره‌تیکی رچه‌ی قسان داخواری نه‌کردبایه‌ پیاندا تیپه‌رم بو نه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی حۆمیان تیدا بکه‌م له‌گۆشه‌ی تیوه‌رامان له‌هوی هه‌ژنده‌کان^۸ نه‌ک هه‌ژنده‌کان خۆیانه‌وه: په‌رۆشی من له‌چاو په‌رۆشی خه‌لق به‌وه‌دا زیادی کرد که ده‌بینم فره‌به‌ره‌کی^۹ و یه‌کتر پوانده‌وه له‌سروشتی نه‌فسانه‌وه نه‌ک سروشتی شتانه‌وه په‌یدایه‌ که نه‌فس به‌دووا هه‌وه‌س و به‌دایه‌تی و به‌ره‌للایی یاخود کویری و سه‌رسه‌ریه‌تی و نوقوم بوون له‌که‌وده‌نی و گومرایی ده‌که‌ویت، فه‌رقیش گه‌لی زوره له‌نیوان راه‌کردنی کاره‌سات به‌سروشتی

نهفس و سروشتی شتان چونکه ئەگەر «سروشتی شت» داوای ئەو کارهساته بکات قسه کردن له بارهی بهزاندن و پووچاندنهوهی فرمانی دهبیته هیچ چونکه وهک باسی مهنعی ساردیی زستان و قورساییی ئاسن و تالایی گوزال دهبیت، خهفته لیخواردنیشی هر دهچیتهوه هیچه. وا پئ دهچئ زوربهی رۆشنبیرانیش خۆشباوهترن بۆ هۆی سروشتی له تهعلیلی تهنگچهلهمهی کۆمهلاپهتی، به لایانهوه لزوم نییه بۆ خهفته خواردن له شتیکی چارهی نهبیت <١٠>.

ههندی بیاری وردبوونهتهوه و چوونهته ژیر پوالتی کۆمهلاپهتییهوه و هۆی گیروگرفتیان له ساده وینهی سروشتیهوه راگویتتوووه بۆ وینهی کۆمهلاپهتی که به لایانهوه جوداوازیی بهرژهونده. بهوهشدا هیزی سهبهبی سروشتیان پئ داوه له راقهکردنی کاروباری مرؤف ئنجا به پوالت هۆی تهناقوزیان خستوته ژیر چارهسههریهکی که گویا لهو تهناقوزه پالیوراوه و به لایانهوه زانین سهبهبه پیناسهی نهخۆشی ئاشکرا دهکات ئیتر رزگار بوون له بهدایهتی به رزگار بوون لهو سهبهبهی ماددی بهرژهوندهنییهوه دهبیت. چی لهو جۆره فکرهوه تیبینی دهکریت دوو شتی زیده گرنگن: یهکه میان ئەوهیه ههتی بوونی بهدایهتی به پئی ئەم بیردۆزییهش به ملهوه دهبیت وهک که له پئی سهبهبی سروشتیهوه به ملهوه بوو، تهنها فرهقیک ههبی ئەوهیه که دهلین چارهی بهدایهتی مومکینه له پئی نههیلانی سهبهبهکهی، له وهشدا به جۆریکی کوشنده کۆمهلاپهتی تهنگ دهبیتهوه هیچ چارهیهکی به کهلک نهیهت، تهنانهت ئەو چاره بهرژهوندهنییهش کورت دههینی لهبهر نوئ بوونهوهی بهرژهوندهان و فره جۆرییان و زیادکردنیان و گۆرانی مهیلی خهلق و مۆدیلی شتان و کهم بوونی توانای کرپن لهتهک نرخه بابهدا ئیتر مومکین نابئ شیوهی کۆمهلگهی سهه سال دوواتر وینهکیش بکریت تاکوو بشئ خیال بروا بۆ چارهی ئەو بهرژهوندهانهی که له دووارژدا خهک لهسهری ریک ناکهون، بهلکوو پیویست نییه پشکینهوه له نوئ بوونهوه و زیاد بوونی بهرژهوندهکانی دووارژ بکهین: ئەوهنده بهسه مومکین نهبوونی رهزامهندی خهلق لهسهر دابهش کردنی ئەرک و پایه و بهرپرسایهتی و پاداش به بیردا بهینین هر تا ئەگەر به تهرازوویهکی سههجهم داد وهیا به تیروپشکی وهیا به پئی کارامهیی متمانهبهخش، ئەو دابهش کردنه ئەنجام بدرئ، چی گویتشمان قسهی سهه کاغهزه که ملکهچی قهلهمی ناو پهنجهکانمه ئنجا ریک نایهت لهگهله واقعیکی به خهیالمانیدا دههینین کهوا تا بلئی جودایه لهو واقعیهی ههناسه ههلههینیت و دهگۆریت و نوئ دهبیتهوه و تیک دههاویژیت و نهفس و دل دهبرژیوت به ئارهزۆ و کپ دهکریتهوه به نهلووانی دابین کردن، ئیتر لهگهله بیئوقرهییدا دهژیت و ئەگەر ترسی قهچی نهبیت بیئوقرهیی بهردهوام دهگاته تهقینهوه. دووه میان ئەوهیه که مرؤ هۆی یهکسههریه بۆ خراپه و چاکه. لیرهشدا بهبهر قسانهوه نانیشم کهوا چون تهبیات و توانای خهک دابهش دهبی بهسهه چهندين پله و جۆر له هیز و سستی و چاکه و بهدایهتی و نارهبازی و رازی بوون و فرهبابهت بوونی نرخاندنیان بۆ چاکی و خراپی و چی دهشی و چی ناشئ له کهرستهی کارگوزاری و بهلاگیزانهوه، بهلئ لهوانه دهگهريم و جووت دهروم لهگهله مهنیقی ئەو بیاریانه که چاره [ی گیروگرفت] له تهسهل کردنی لایهنی ماددیدا دههههوه، تا ئەو پهری مهیدانیش لهگهلیاندا ههنگاو ههلهدینم ئنجا دهیانینم پرووبه پرووی ئاکامی ئەوتۆ دهن نه بیرئ لئ کراوتهوه نه مهبهستیش بووه له سهههتای دارشتنی فهلسهفهیهانهوه، چونکه بیگومان بیچاره دهمین له هینانهدی بهلینهکانی که به

قسه و نووسین داویانه و سەر به ئەنجامیکهوه دەننن که بریتی بێ له تەسک کردنهوهی ئارهزۆ و پێداویستهکانی خەلک به پێی تەسکایی توانای فەلسەفەکیان له تەبیعه‌تا، تا ئەگەر گەرۆکیک بۆ خیزانیک له ئیمکاندا نه‌بوو یه‌ک گەرۆک به‌سەر دوو خیزان و سێ خیزان و ده‌خیزاندا ده‌سه‌پینن به‌ پێی کورت هینانی گەرۆکی به‌رده‌ست، ئەوساش مه‌دح و سه‌نای پاس و دزیوکردنی «تاک و یه‌کگه‌رۆک» به‌وه ده‌ستینیت له ئەده‌بیاتی ره‌سمیدا به‌و پێیه‌ش فشه‌فشی «پیداکردنی پێداویست» ده‌کشیته‌وه بۆ «قتوو په‌ستکردنی ئارهزۆ» به‌وه به‌هه‌شتی به‌لین پیدراوی ئاده‌میزاد. لێره‌دا ناچمه‌وه بۆ باسی ده‌وری هاندەر له‌ گه‌شه‌کردنی پرۆژه و چۆناوچۆنی به‌هه‌انه‌ی چه‌سپاندنی «گیانی کۆمه‌ل» له‌ چاره‌سه‌ری بنه‌ره‌تیدا گیانی «ابداع» و پیت و یکر ده‌کوژیت و ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ ئەوه‌ی خه‌ریکی بووم و له‌ گۆشه‌ی فره‌چه‌شن کردنی قسه‌وه نوکته‌ی پیاویکی زیهرک ده‌گێرمه‌وه که به‌ر له‌ پانزده‌ سالیک ده‌یگوت، ئەو فەلسەفانه‌ی زۆر رۆیی ده‌که‌ن له‌ فکری «میلی کردن» دین له‌ پێشه‌وه مرۆ میلی (تأمیم) ده‌که‌ن به‌ په‌کخستنی ره‌خنه و ره‌فز و خوایه‌شتی به‌وه‌دا مال و هه‌ز و دلخوازیش له‌ خووه به‌ «تحصیل حاصل» ده‌بنه‌ میلی. من له‌مه‌دا حه‌قیقه‌تیکی دیکه‌ش هه‌ل‌دینجم که فەلسەفەکانی سەر به‌ ته‌ناقوز و پوواندنه‌وه و راه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی به‌ زۆری ده‌یلینه‌وه که کۆمه‌لگه‌ی «چاره‌سه‌ری بنه‌ره‌تی - جذری» ئەزمه‌ی ئابووری تیدا ده‌رناکه‌وێت، ئەمه‌ش ده‌که‌ن به‌ به‌لگه‌ی دروستی ئەو فەلسەفەیه‌ی پێره‌وی لێ ده‌که‌ن بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی ته‌ناقوز. راستیه‌که‌ی ده‌رناکه‌وتنی ئەزمه‌ ده‌گه‌ریته‌وه بۆ بینیراده‌یی و بیده‌سه‌لاتی و ویستن و نه‌ویستن له‌و کۆمه‌لگانه‌دا چونکه‌ ده‌رپرینی دلخوازیکه‌ی نه‌گونجیت له‌گه‌ل یاسا و نیزامی ره‌سمی له‌ بنه‌ره‌ته‌وه حه‌رام بووه به‌ نامه‌ی ئەوه‌ی که گه‌لیکی ته‌ناقوزی تیدا نه‌مابیت که‌مایه‌تیه‌ک نابینیت تیدا نارازی بیت ئیتر چۆن به‌ گژ خۆیدا دیته‌وه!

کشت بوون <١١> له‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کدا روو ده‌دات که ده‌توانی ته‌عبیر له‌ زاتی خۆی و ئاره‌زووه‌کانی بداته‌وه و ئەمه‌رزی ده‌رپرینی له‌ ده‌ستدا بیت. لێره‌دا حاله‌تی ره‌گه‌ز و ئایین چپاندن و داگیر کران له‌ لایه‌ن بیگانه‌وه نایه‌ته ناو حیسابمانه‌وه که ئەویان هۆیه‌که‌ی به‌ولای فاکته‌ری ئابوورییه‌وه‌یه و هیزه‌ زله‌کان و ده‌ستوپاوه‌ندیان زه‌رفی وه‌ها ده‌خولقینن و یارمه‌تی و رینموونی وه‌های تیدا ده‌که‌نه‌ دیاری که به‌ره‌هه‌ستی و راپه‌رینی به‌ ده‌وه‌ بیت ئیتر چ به‌ به‌هانه‌ی راست بێ یان ساخته. به‌ ته‌ماش نین گله‌یی و پیرۆزبایی به‌هه‌شینه‌وه هه‌تا ناچارین ده‌وری هه‌موو حاله‌ته‌کان هه‌لینن و شیه‌ته‌لیان بکه‌ینه‌وه. به‌ هه‌مه‌ حال ئابووری، وه‌ک سه‌به‌بیکه‌ی ئەزمه‌، هه‌ر ده‌مینیته‌وه به‌ شه‌قلی ئەو کۆمه‌لگه‌ پێشکه‌وتووانه‌ی توانای ره‌فز و رازی بوونیان هه‌بیت و خاوه‌ن مافی داوا کردن بن.

پشکی من له‌ په‌رۆشی ئەو ته‌رزه‌ حاله‌وه‌بارده‌دا زیاد ده‌کات سه‌باره‌ت <١٢> به‌ قه‌ناعه‌تیکی له‌ وێژداندا چه‌سه‌پاوه، که ئەگه‌ر سه‌ره‌هه‌لدانی وه‌یشوو مه‌ بدریته‌وه به‌ هۆی سروشتی - به‌رژه‌وه‌ندی وه‌ک ئەوه‌ ده‌بێ که پزیشک به‌ دووا ده‌رماندا بگه‌ریت و نه‌شیگاتی چونکه‌ نوخته‌یه‌کی کردۆته مه‌رکه‌ز که حه‌شارگه‌ی ده‌رمانه‌که‌ نییه، ئنجا هه‌ر وه‌ک به‌رزکردنه‌وه‌ی دیواری به‌ندیخانه‌ چاره‌سه‌ری هۆی به‌دکاری ناکات، هه‌روه‌هاش ده‌ست گرتن به‌ کلکی کوتال و به‌رژه‌وه‌نده‌وه‌ سینه‌ پاک ناکاته‌وه له‌ خراپه. چاره‌سه‌ر کردنی خراپه هه‌ر له‌ چاره‌سه‌رکردنی مرۆ خۆیه‌وه‌ ده‌بیت. ده‌مه‌وی بلیم، هۆی خراپه و چاکه‌ ده‌بێ ببریته‌وه بۆ

مرۆکه خۆی که هەر خۆی سه‌به‌بی هه‌موو سه‌روبه‌ریکی کۆمه‌لایه‌تییه، ئاخر هەر خۆی که لویه‌لیک دروست ده‌کات که هه‌ولده‌ران خه‌ریکن بیکه‌ن به‌ راقه‌که‌ری ره‌فتاری. ئە‌گه‌ر ئە‌و که لویه‌لانه، حازر به‌ ده‌ست، له‌ ئاسمانه‌وه به‌ خۆیان و دنه‌دانی رینموونی و گومارایانه‌وه به‌سه‌ر مرۆدا باریبانایه جیی متمانه بوو بئین له‌به‌ر تیشکی هیمای ئە‌و که لویه‌لانه ره‌فتاری مرۆ راقه‌ بکه‌ین به‌ جوړیکی پیی بلّین راقه‌ی سروشتی - ماددی سه‌به‌ب پوون، به‌لام له‌ فه‌له‌که‌وه دانابه‌زن، له‌ میتشکی مرۆقه‌وه زهنه‌ده‌که‌ن پنیشتیش که لویه‌له‌که له‌ شیوه‌ی ماددی سه‌ره‌تاییدا له‌گه‌لی ژیاوه و، له‌به‌ر چاوی، به‌ پله‌کانی «تصنیع» دا رەت بووه و بۆ بازار چوو ه‌ئیت خیره‌ومه‌ند یان به‌دکار ده‌یفرۆشیت و هیندیک ده‌یکرن و هیندیکیش نا.

ئنجاه‌مه‌یلی مرۆ به‌ لای شتومه‌که‌که یاخود لای سه‌نگرانه‌وه‌ی کاریکی ئاله‌تی حه‌تمی نییه که ده‌زانین مرۆ خۆی به‌ چه‌ند پله‌ی جودا جودای ته‌مه‌ندا تیده‌په‌ریت و هەر ته‌مه‌نه جووره که لویه‌لیکی له‌ مجیز دیت یان سوودی ده‌بێ بو، له‌وانه‌یشه هه‌ندێ که‌س جه‌نه‌بگریت و ره‌فزی شته‌که بکات با له‌باریش بیت، باوکیش بۆ منداله‌که‌ی شت ده‌کریت نه‌ک منداله‌که‌ خۆی، حیکایه‌تی باوک و دایکیش که له‌ بری مندالان به‌رژوه‌ندیان بۆ هه‌لده‌سه‌نگین و شوینی ئە‌و دیاره‌یه‌ش له‌ بیردۆزی «به‌رژوه‌ند و نه‌ناقوز» حیکایه‌تیکی ئاسان و کورت نییه هەر ئە‌وه‌ندی به‌ کورتی تیدا ده‌لیم: ته‌نها راقه‌ی به‌شهری ده‌توانی ئە‌و پرسیاره له‌ شوینی ره‌وای خۆیدا، بێ له‌قه‌له‌ق و چاپوکه‌سته‌ی، دابنیت تا بزانی بۆچی هه‌ندێ باوک مندالی خۆی بیلزوم ده‌فروشین و هیندیکیش خۆی به‌ فیدای سه‌لامه‌تی منداله‌که‌ی ده‌کات.

ده‌جمه‌وه بۆ شریته‌ی قسان و ده‌لیم کاریکی گیلانه ده‌رده‌چیت بئین سه‌رله‌به‌ری مه‌سه‌له‌ی که لویه‌ل و پیشه‌سازی بده‌ینه به‌ر یه‌ک بریاری گشتیه‌وه چونکه ناشی به‌ ساده‌یی بلّین مرۆ شتان دروست ده‌کات و بابه‌تی نوێ داهینیت چونکه که‌میکی زیده که‌می مرۆف داهینیت و ده‌سازینیت له‌ و رووه که توانای «ابداع» کارامه‌یه‌کی زیده ده‌گمه‌نه و ده‌بێ بۆشی بلویت هه‌تا ده‌توانی ده‌وری ژیاویی خۆی ببینیت: وا ده‌بێ داهینه‌ر جارێ پیدایه‌سته‌کانی داهینانی ده‌رده‌ست نه‌کردوه ده‌مریت یاخود به‌دمجیزیک یان ده‌سه‌لاتاریک یان ته‌ماعاریک یان به‌دکاریک له‌ ناوی ده‌بات. ده‌سه‌لاتی پیشه‌سازی مه‌رجی ئە‌وتوی هه‌یه بۆ هه‌موو که‌سیک ناره‌خسی تا ده‌بینین وه‌رزیر له‌ نزیکه‌ی شه‌ش هه‌زار ساله‌وه به‌ دووا گاسندا هه‌نگاوی شه‌که‌ت هه‌لدینی و فکریشی نه‌کردوه بایی موویه‌ک له‌ کاریگه‌رایه‌تی گاسنه‌که زیاد بکات. ئە‌و گوته‌یه‌ی ده‌لی: کرده‌وه (عمل) خالقی مرۆیه و بنه‌مای پیشکه‌وتنه‌ی گوته‌یه‌کی سافیلکه‌ی زیده رۆچوو له‌ به‌ره‌وپاش بوونه‌وه: هەر تازه‌گوتمان وه‌رزیر له‌ کاریگه‌رایه‌تی گاسنه‌که‌ی زیاد نه‌کرد، بگره‌ له‌ ماوه‌ی پینج هه‌زار سالدا گاسنه‌که‌شی پێ دروست نه‌کرا و له‌ شار ده‌یکریت. مرۆی هاوته‌مه‌ن و هاوچین و هاوپیسه‌ش هاوچوون نین له‌ ئاره‌زۆ و له‌ ره‌فتاریاندا، ده‌بینی عمری عبدالعزیز و غاندى حه‌زیان نه‌چوو که له‌گایی و نازوفیز و له‌شکرکه‌شی که‌چی نیروون به‌ دیار مه‌شخه‌لی ئاگری رۆماوه هه‌لبه‌سته‌ی ده‌هۆنیه‌وه و مۆسیقاژهنی ده‌کرد.

پاشخانی سه‌قافی، دینیسی له‌گه‌لدا بیت ئاره‌زویه‌ک ده‌کوژیت یه‌ککیش تیژ ده‌کاته‌وه هەر به‌و پینیش نه‌خسه‌ی پیشه‌سازی له‌ ولاتیکه‌وه بۆ ولاتیک به‌ گۆرانی پاشخان و راهینان و دهرسدان ده‌گۆرێ. ده‌بینی بلیمه‌تیک له‌ ده‌ستوره‌کانی کیمیا و فیزیاه‌وه بنه‌مای داهینانیک نایاب ده‌دۆزیته‌وه تا ئە‌گه‌ر کردی به

بهره‌م شهریکهت و حکومه‌تان ده‌یقۆزنه‌وه بۆ قازانجی خۆیانی له کارده‌هینن له پروکاره په‌سهنده‌که‌ی وهرده‌گێرنه لایه‌ک که ویزدانی داهینه‌ره‌که‌ی له‌عنه‌تی لی ده‌کات. ماده‌ چه‌ندیکی گرنگ بیت و به هه‌ند هه‌لبگیریت دنه‌ی ئیراده‌ی مرۆ نادات ماده‌م تیی نه‌گه‌یشتیبت بۆشی ناکه‌وینته ته‌قه‌لا نه‌گه‌ر ده‌ستی به‌سه‌ریدا رانه‌شکیت، وه‌ک که رانه‌شکیت به‌سه‌ر نه‌وتی ژیر ده‌ریادا.

له‌وانه‌یه کوتالیکه‌ی په‌سهند له‌به‌ر که‌مشاره‌زایی له بازار بره‌و نه‌ستینی یان له‌به‌ر پکه‌به‌ری سته‌مکار یاخود ناله‌باری ده‌س خستنه بازاریه‌وه... مه‌علائی مرۆ و توانای داهینانی و ره‌فتاری ژیرانه‌ی له‌گه‌ل ده‌ستووراتی ئالووێرکردن و شاره‌زایی له‌مجیزی خه‌لک و هه‌وه‌سی ده‌مده‌می کاری خۆیان ده‌که‌ن، له به‌رانبه‌ردا ئاره‌زۆ و پیداوێستی یاساکانی نه‌ریت و ئایین و ده‌وروبه‌ر و سه‌رجه‌می پاشخانی سه‌قافی خه‌لک و چی به‌خه‌یالیشمدا نایه‌ت له‌و جۆره‌ فاکته‌رانه‌ رووبه‌روویان ده‌بن، له‌و رووبه‌روو بوونه‌وه‌شدا فه‌ندی بینه‌ژماری وه‌ک مونا‌فه‌سه و قرغ کردن و داکردن و مۆدیل گۆری هه‌ر له‌ هی گه‌رم و نه‌رمه‌وه هه‌تا مام ناوه‌نجیه‌که‌ی و له‌ مه‌یله‌و شراره‌یه‌وه تا بپه‌رده‌ی کاری خۆیان ده‌که‌ن به‌ر له‌وه‌ی لیو ببزیوین و بلێن زه‌رفی ماده‌ی و به‌رژه‌وه‌ندی وه‌ها و وه‌هایان ویست، ده‌شزانین ئه‌و زه‌رفه‌ش هه‌مووی کرده‌ی مرۆف و قرساندنی و ملکه‌چی ئیراده‌ی گیل و زیره‌کیه‌تی، چ چاک چ خراب، ئنجا چۆن بویرین خیرا راکه‌ین بۆ «به‌رژه‌وه‌ند» یان تیکرای ماده‌ هه‌تا چی هانده‌ر و په‌کخه‌ر و جۆره‌ها کاریگه‌ری حه‌رام و حه‌لالکه‌ر و ریزلینان و سووک کردن و ره‌فز و قبول هیه‌ه وه‌پال ماده‌ی بده‌ین مرۆفیش له‌ ته‌کیا به‌ مه‌خلووکیکی بیئیراده‌ وه‌یا به‌ که‌له‌پچه‌ی نادیاره‌ی کیشه‌ر و دوورخه‌ری ئه‌و به‌رژه‌وه‌ند و ماده‌یه‌ له‌ قه‌له‌م بده‌ین، به‌ر له هه‌موو شتیکیش ده‌زانین نه‌ سوود نه‌ دروست کراو و نه‌ یاسا و نیزام و ده‌ستور وجودیان هه‌یه‌ بی وجودی به‌شه‌ر به‌ خۆی و سیفه‌تی به‌رز و نزمیه‌وه! چۆن ده‌شی قه‌ساب به‌ راکیشراو و کوشته‌ش به‌ راکیش دابنن؟ شیته‌ل کردنی ماده‌ی و هۆکاری به‌رژه‌وه‌ندی له‌ هه‌ر که‌سێکه‌وه‌ بیت، له‌ راوه‌ رێویه‌کی به‌ ته‌له‌ بکریت داوا ده‌کات مرۆکه‌ دوو جارن به‌ عه‌بد بزانی: جاریکیان دیلی رێوی به‌ ته‌مای گوشت و که‌ولی، جاریکیشیان دیلی ته‌له‌که‌ بۆ راوه‌که‌ی به‌کاره‌یناوه‌.

له‌ دروست کردنی ئاوریشم مرۆ ئه‌سیری کرم و په‌لکه‌دار و ئه‌و مه‌کینه‌یه‌ به‌کاردین له‌ رستن و چنن و گواستنه‌وه و فرۆشتن و چه‌نده‌ها شتی دیکه‌ش، هه‌رچی کرم و دار و بویاغ و چه‌رخ و بازارپیش هه‌یه قیت ببه‌وه وه‌ک پشتر رێوی و ته‌له‌ قیت بوونه‌وه به‌ حاکی سهر ئیراده‌ی مرۆ. سه‌یریش له‌وه‌دایه‌ که زاناکانی کۆمه‌لایه‌تی گورگ به‌ ئه‌سیری رێوی و چوێلکه‌ش به‌ ئه‌سیری کرم دانانین له‌و راوه‌ خۆراکه‌ی ده‌یکه‌ن، تاکه‌ سه‌به‌بیکیش به‌ بیردا بیت له‌و هه‌له‌سته‌ سه‌ره‌و بنه‌یاندا ئه‌وه‌یه‌ له‌ گورگ و چوێلکه‌دا کۆمه‌لایه‌تی و میژوو و گۆرانکاری ژیا‌ری نادۆزنه‌وه هه‌تا بیانده‌نه‌وه به‌ هۆی ماده‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ئیتر با گورگ به‌ که‌یفی خۆی رێوی بخوات... با هه‌ر خۆی کیشه‌ر و کارا بیت به‌ دافیعی برسیه‌تی و وزه‌ی نیچیر گرتن.

ئنجا ئاوریش له‌ فاکته‌ری ته‌ناقوز ناده‌نه‌وه له‌ کیشه‌ی نیوان گورگ و رێویدا هه‌ر چونکه‌ ته‌ناقوزه‌که نابیته هۆی گۆرانی گورگه‌که‌ وه‌ک که‌ ده‌لین هۆی گۆرانی به‌شه‌ره‌. هه‌روه‌ها بیده‌نگیش له‌ سه‌لبیه‌تی له‌کله‌ک و گورگ و به‌سته‌زمانی تر به‌رانبه‌ر دیارده‌کانی حه‌وا و تریفه‌کانی ئاسمان که‌ نایه‌ن

«به‌سته‌زمانه‌کان» چیرۆکی ئەفسانەیی و دێره شیعەر و جۆره‌ها خەیاڵ و سکالا و روکنه‌کانی په‌رستنیان بۆ ساز بدهن وهک که مرۆف دهیکات به‌لام هەر ئەو زانایانه که ده‌بینن مرۆ دیارده‌کانی سروشتی په‌رستوووه و قوربانی بۆ بورکان بردوووه و ته‌وته‌م و ته‌لیسمی دروست کردوووه بۆ ده‌فعی گه‌زه‌ندی په‌نام به‌ پیوستیان زانی که هۆش و ئیراده‌ی لغاو بکه‌ن به‌ داوی مله‌چه‌رخیی وه‌لایانه‌وه و ملکه‌چ بوونی بۆ ده‌سه‌لاتیان. ئەو زانایانه خوای میهره‌بان لییان خۆش بیت، دین مرۆ ده‌که‌نه ده‌سته‌سته‌ی هەر شتیکی جوان که خۆی دروستی ده‌کات به‌وه‌دا که په‌فتاری ده‌که‌نه نه‌تیجه‌ی هه‌ز کردنی له‌و شتانه‌ی دروستی کردوون ئیتر کردیانه دیلی ئابووری که خۆی ئافران‌دووویه‌تی و دیلی رامیاری و ده‌وروهر و تاناقوز و هاندر... ئیتر له‌ ته‌علیایاندا ده‌بیته جالجاڵۆکه‌یه‌کی که‌وتبیته داوی رییسی خۆیه‌وه، ئنجا له‌ رپی مه‌فهوومی عه‌کسییه‌وه ئاژهل له‌ کۆتی ئە‌وتۆیی ئازاد بووه چونکه جیهانه‌که‌ی ئە‌و بی کۆته.

زاناکان لییان ده‌وه‌شایه‌وه له‌و قوربانییه‌ی، مرۆ به‌ نیازی خۆپاریزی به‌ بورکان و توفانی ده‌به‌خشیت ده‌لاله‌تیکی تایبه‌تی بۆ حورمه‌تی مرۆ بدۆزنه‌وه به‌وه‌دا که کاره‌که‌ی له‌چاو گیانه‌به‌ری دیکه زنده‌ فامیکی تیدایه که هات له‌و قوربانییه‌دا تووریه‌ی سروشت و دابین کردنه‌وه‌ی له‌ رپی دیارییه‌وه تیک به‌ست به‌ قیاس کردن له‌ هیوور بوونه‌وه‌ی غه‌زه‌بی ده‌سه‌لاتداران له‌ رپی دیاری و پارانه‌وه. خۆ که هات به‌ر له‌ ده‌یان هه‌زار سال دیاری و په‌زنامه‌ندی بۆ ده‌فعی به‌لایه‌کی بیده‌رمان تیک به‌ست هەر ئە‌و ئیدراکه‌ بوو فراژی و به‌رز بوو تا گه‌یشت به‌ سووپه‌ری برووسکه و سیسمۆگراف.

وهختی خۆی مرۆف و گاجووت توانای فرینیان نه‌بوو هه‌ردووکیشیان دیلی ده‌وروهر و یاساکانی سروشت بوون به‌لام هۆشی مرۆف که فه‌یله‌سووفه‌کان ده‌یکه‌ن به‌ به‌نده‌ی ماده‌دی مردوو، ئە‌و هۆشه‌ خستییه‌ سه‌ر ریبازی کیشانه و پیوانه ئیتر که دیتی پووش و لۆکه و تۆز به‌ هۆی باوه‌ ره‌ه‌وا ده‌که‌ون که‌وته بیرکردنه‌وه له‌ فیلیکی ئە‌وتۆ که ئە‌و قورسایبی له‌شی مانیع له‌ فرینی، به‌ هۆی ئامرازیکی هه‌وای پی ملزهم بکریت، سووک هه‌لسیته‌وه. من به‌ پیچه‌وانه‌ی خاوه‌ن ته‌فسیری ماده‌دی به‌رژه‌وه‌ندی، وه‌ها ده‌بینم که مرۆف قوربانیی پیشکه‌ش به‌ بورکان کرد دوو جارن خۆی هه‌لاوارد له‌ جانه‌وه‌ران و دوو جارن له‌ شتایه‌تی (الشیئیة) ده‌رچوو به‌وه‌دا که دل‌دانه‌وه (ترضیة) و دیاریه‌که‌ی به‌ نیازی سه‌لامه‌تی تیک به‌ست دوا‌ی ئە‌وه‌ی که دیارده‌ی ته‌قینه‌وه‌ی بورکانی له‌ ئیراده‌یه‌کی په‌نامه‌کی به‌ست. به‌لێ، ده‌زانین له‌ هه‌ردوو بۆچوونه‌کانی سه‌هووی کردبوو که مه‌علوومه‌ بورکانی مردوو ئاره‌زویه‌کی نییه‌ دابین بکریت به‌ دیاری، چ ئیراده‌یه‌کی ده‌ستنیشانیش له‌ ته‌قینه‌وه‌دا په‌یدا نییه‌ که ئە‌وسا مرۆ توانای نه‌بوو ئە‌و فاکته‌رانه‌ی فیزیایی بزانیته‌ هۆی ته‌قینه‌وه‌ بوون، له‌گه‌ل ئە‌میشدا تیبنیییه‌ک ده‌کرێ که ته‌نها مرۆ له‌ نیوان هه‌موو بوونه‌وه‌راندا بیری کرده‌وه خۆ بپاریزیت له‌و گه‌زه‌نده‌ی خۆ لێ پاراستنی به‌ هه‌لاتن و خۆشاردنه‌وه و شتی ئە‌وتۆیی مومکین نییه‌. هه‌رچی سه‌لبییه‌ت و وشک هه‌لاتن و بیموبالاتی بیت شایه‌نی به‌رد و دار و ئاژهل، هه‌ته‌ هه‌تایش هه‌روه‌ها ده‌بن.

من په‌رۆشم له‌وه‌وه نایه‌ت که‌له‌که‌کان و شته‌ بژارده‌کان بایی لێ وه‌شانه‌وه به‌ هه‌ند هه‌لبگیرین له‌ لایه‌ن مجیز و ئومید و ته‌مای مرۆفه‌وه چونکه ئە‌و شتانه‌ خۆیان له‌ خۆیاندا راگه‌یه‌نی ده‌سه‌لاتی بنیاده‌من به‌سه‌ر ماده‌دا و نیشانه‌ی کاریگه‌ربوونه‌تی له‌م جیهانه‌دا، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ش که دروستی کردن به‌ نیازی

که لاین گرتنی پیداویست و تهسهل کردنی ئاره زووهکانی بووه، چه ندیکیش کارامهیی به ره و پیش بچیت ئهوانیش به ره و چاکتریه وه دهرون، جوړهکانیشیان به پیی دابهش بوونی ئاره زوی خه لک به سه ره جوړه ها وینه و تام و پهنگدا، فره چه شن دهبن:

خه فه تی من له وه وه دیت که بیرو پای قوتیله و نهنتیکه دین مهیدانی به رینی سه نعت و به ره هم داده نین به ته خته ی ئیعلان بۆ راگه یانندی نوکه رایه تی مرؤف و ئاغایه تی ئه و که لوپه لانه. ئنجا جمینی خه لکیش به لای شپوشیتاله کاند دهکن به به لگه ی راست بوونی ئه و بیرو پایانه که ره فتاری خه لکه که ی داوه به هوی ماددی به رژه وهندی و رۆلی خالقی ئه و شتانه ی پووچاندوته وه به وه دا که کردووه تی به نوکه نه ک پیاو ماقوول... پیلکیشکراو نه ک کیشهر... توبزی لیکراو نه ک ئیراده ئازاد... ئاوینه ی تیشکده ره وه نه ک هوشیار، واقعیعش ئه وه یه ئه گهر له که لوپه ل و کوتالیکه ی بخرینه روو، چ هیزی دلکیش و ئیراده مرین هه بی هی دروستکهر وه یا نیشانده ر وه یا بره وه به خش وه یا قرغکهر وه یا مامه له چی ئه وانه نه ک هی کوتاله که که زووتر وجودی نه بووه له دوو اړوژیشدا نه ده بوو ئه گهر مه هاره تی مرؤف نه بوایه و له هه زاران میل ریگه شه وه نه ده گوژرایه وه بۆ بازاری حیلله و بیروت ئه گهر مه به س پاکیشانی حه زی مرؤی ئه و دوو شاره نه بوایه.

ئا لیرده ئیراده و حه زی مرؤ له رووی ئالوویره وه بازاره کان تهسهل دهکن به کالای سوو ده به خش و زیانه به خش، هه ره ئه و ئیراده و حه زانه ی لایه نی فرؤشتن و کرینیش دیننه ناو گه پی ئیقناع و سه ره نه رم کردنی دوولایی وه ک که له گه پی شه تره نج و شه ره شمشیردا هه ره لایه نه هه ول ده دات لایه نه که ی دیکه مل راکیشیت بۆ مه رجه کانی. له وانه ی شه ده ولته به سیفه تی لایه نی سییه م، یان دز و جه رده داخلی ماملت ببن یان ئه وه روو بدات له کرده وه ی مرؤ که به بیردا نایه ت بۆ ره و اجی کوتاله که یان بی ره و اج کردنی یان له ناوبردنی. تۆ ئه گهر داویکی گوریسکیشه کی نیوان مامه له چییانی که لوپه له که هه لگریته وه ده بینی به ره و قولایی رۆ ده چیت تا ته ختی بنیاتی کوهمل و ویژدانی تاک ده شبینی که لوپه له که ده شلیته وه له گه ل داوا که وا به پیی راکشانی ئیراده ی خه لک بۆ داواکه و تینووسانیان لی، که لوپه له که ش هینده ی بلئی بیئیراده یه و بیده سه لاته له ره فز و رازی بوون و مل نان.

ئنجا ئه گهر ته قدیر وابوو که ته علیلی ماددی و ناماددی بتوانی راقه ی ره فتاری مرؤ بکات پیویسته ده ست توند بکات له و حقیقه تانه ی کاریگهرن له جیهانی به رینی مرؤدا و ده لین: مرؤ کاتیک ویستی حه ز و مجیزی خه لک بزیوئی وه یا ئیراده یان بمرینی چ ده سه لات و مه هاره تیکی هه یه تی به کاری ده هینیت بۆ ئیقناع وه یا ناچار کردن به پیی ئه و که رسته یه ی له ده ستیدایه که یه ک له وان دلکیشانه به جوانیی کوتاله که و یه کیشیان به زه بری کوته ک... مه نتیق... ئه خلاقیات و شه عبه ده و میشک سرینه وه و باوه ری دینی و ئایدو لۆژی و شیرن کردن و قیز لی هه لستاندن... و چی دیکه و چی دیکه ی ئه وتۆ که هه رگیز له په راویزی جوړه ها بیده تی مرؤ ده رناچیت که هه ر خوی فیلباز و هه لخه له تاوه و نوکه ر و پیشه وایه و هه بسکهر و به ندییه و کوژرا و بکوژ و چاک و به ده و زانا و هی ره و ... و... هه ر یه کیشیان شیوازی خوی هه یه - یان نییه - له ئیقناع کردن و ئیقناع بووندا له چپاندن و سه ره شوپ کردن. ئنجا ئه گهر یه کیک بلئی: خه لق که حالوباریان یه کچوون بوو ره فتاریشیان یه ک چوون ده بی به وه شدا نزیک ده بنه وه له

داهیزانی ئیرادهی زاتی و فشانهوهی حالهتی په نجه نیشانی تاکایهتی. ئا ئه و قسهیه تامه زروویی خاوه نه که ی نیشان ددها بۆ چپاندنی شه خسییه تی مرۆ وهک بلئی له دادگهی فلهسه فهدا خوی قهرزدار کردوه به ئیسپات کردنی هیزی «حالبوار» و خوئپیه تی «ئیراده و ههلاواردن». ئاشکرایه ئه م تهرزه بیروباوهره به ئه سل له چه سپاندنی تهفسیری ماددییه وه به عهقلاندا دیت دهنه به لگه له سه ر نه یوونی ئیراده و ئیختیار لای غهیری مرۆ گه لیک ئاسانتره له راسان بۆ کوژاندنه وهی ئیرادهی زیده بهرچاوی مرۆف له حالی ئاسایی و بی کوته ککاری. بۆ تو ئاسانتره بلئی کراس بیئیرادهیه نهک کرپاره که ی به ملکه چی کراسه که حساب بکریت، گوله گه نمی حه ز بزوینی سه پانه که به ردهستی سه پان بیت نهک سه پان ئالقه به گوئی گوله گه نم بیت، پتر به عهقلدا دهچیت. تهفسیری ماددی چالاک و خهریکه دهیه ویت ئیقناعت بکات که فرۆکه له موعاده لهی گۆرانکاریدا لایه نه به هیزه که بیت به به هانهی ئه وهی، فرۆکه پیدایهستیکی ماددی کۆمه له له وهشدا هه ولئ پی نه جا هه زار سالهیی مرۆ دهشاریته وه و زهینت به سه هوو دهبات له ئاست بازیکی مرۆ هاویشتووویه تی له ژبانی شکه فته وه بۆ فرین به فرۆکه و هه موو لیها توویی و زیره کیه که ی دهکوژینیه وه هه ر هه تا فرۆکه ببیته حاجه تیکی ماددی رۆژگاری کاره با دهنی مرۆی دابیت و لی خورپیت و تی هه لپچاییت به ره و فرین و قاچه کانی به قه نارهی مه زه بی ته ناقوزه وه هه لئاسیبت.

زه ره ریک شک نابه م له وهدا بگه ریمه وه بۆ ئه و گوته یه ی که ده لی رهفتاری مرۆ به تیکرایی له حالی وهک یه کتردا لیک نزیکه ده بیته وه: راستیه که ی هه موو خه لک له یه کتر ناچن چونکه مادده ی ره قوته ق نین که ده ستووراتی ئه زه لی و ئه به دی بیان سوورپینیت تا ئه وهی دوو برا له رهفتاردا لیکتر جودان هه رچه ند زه رفیان له یه ک خیزاندا وهک یه که. ئنجا ئه گه ر به محال رازی بین له وهدا خه لق له هه موو روویه که وه هه مووی چون یه ک بن ئه وسا یه کجار سه یر ده بی ئه گه ر هه موو خه لق وهک یه ک نه بن چونکه روو به رووی موعاده له یه کی ساکار ده بین وهک $1+1=2$ به لام که له قه وارهی ورگدا جودا بوون مجیز و میقداری خۆراک و پیوانه ی فانیله و پیدایهستی مادده ی هه زمکه ر لیکتر جودا ده بن، ته ناقوز و لیکتر چوونیش با به که یفی خویان بجوولینه وه هه ر ده بی له گه ل قه وارهی ورگی خه لکدا بگونجین. خۆ ئه گه ر جودایی هیزی چاوتیزی خرایه سه ر مه سه له ی ورگ گیروگرفتی ته ناقوز به نیسه بته یکی هه نده سی هه لده کشیت. خۆ ئه گه ر جوداوازیی بالاشیان به دودا هات ته ناقوز ده شیویت چ بکات له گه ل ئه و خه لقه ی هینده راحت بوون هه تا یه کچوون بوون.

به راستی سه رم سوور ده مینئ له وهدا چۆناوچۆنی بتوانم کاریگه رایه تی مرۆ و کارتیکراییی هه رچی مه و جووده له ئه رز و ئاو و ئاسمان و مرده و زینده روون بکه مه وه له و رۆژه را میشکی مرۆ به فاکنه ری «هۆش» پژاو جودای کرده وه، گرده بر، له غه یری خوی چونکه تیک ئالقانیکی له کۆمه لدا و رهفتاری تاکه مرۆ هینده هه په سینه و ژماره ی ئه وتوت ددهاتی له کرده وهی به رز و نزم حیکایه تی بابای داهینه ری شه تره نجم به بیر ده هیئیه ته وه که پاشای شاره که ویستی پاداشی بداتی داهینه ره که ش داوای کرد خانه کانی شه تره نجی بۆ پر بکه نه وه به جۆ، له خانه ی یه که م دهنکه جۆیه ک و له هی دووه م دوو هینده و له هی سینی م دوو هینده ی دووه م دابنن و پی به پی دوو چه ندانی بکه ن هه تا ۶۴ خانه که ی ته خته شه تره نج

پرده کړیته وه... دیتیان جوی دنیا ش به شی ناکات. لیرده ا قسه یه ک له سه روکانی نه کادیمی به ریتانیا ده گنر مه وه که له دیاری سالیانی گوڅاری «المقطم» ی میسر دا بلاو کرابووه به و قسه یه ش دهمه وی تیک ئالقانی باس کراو روونتر بکه مه وه که گوڅووی له باره ی مه ته لی ژيانه وه:

نه گهر زانای فه له ک بتوانی به وردی پیشبینی بکات له ژماره ی نه و مانگیان و روژگیان هی له یه ک ملیون سالد ا روو ددات، هرچی زانای سه ر نه رز هیه به گردی و به هاریکاری ناتوان پیشبینی بکن له رهفتاری میشتیکی به ره لالا بکریت له ژووریکدا، منیش په نجا سال پاش نه و گوته یه ده لیم: تو بللی چوناوچونی ده شی پیشبینی بکری له رهفتاری نه و شاره هه نکه به شه ریانه ی یه ک ملیونی و ده ملیونی ئاخناو به گری و گال و تیک ئالقانی کرداری کومه ل و تاک، چ میراتی بیت و چ تازه ی زانستی... نه فسانه یی... سه ر به ئابووری... کاره بایی... گوڅانه وه یی... شیناووردی... کوتالی... حکومه تی... نه هلی... ناوچه یی... جیهانی... مه ردا نه... ژنانه... حیزی... ده سه لاتی په نام و ئاشکرا که وه کوو سینه ر یا خود خه تی «طول و عرض» ده کشین و ته خته ی ترس پر ده کنه وه که له سه ره تاوه ده ست پی ده کات به ترس له موډیری مه کته ب نجا له عه نته ری گه رکه و نجا هه ره شه که رانی روتبه و نیشان به سه ر سینه و قولیانه وه که خه لق ده توقین هه تا به ملی که چه وه جزیه ده دن <۱۳>.

ئیر له و مه نجه له ی ودها به کول هه موو هوشپه سه ندیبه کانی <۱۴> ده ستوری ته ناقوز و به ره ژده وند و حیسابی بیردوژان به سه ر کاغه زی لووسه وه ده بنه هه لم... میشتیک ره ها ده بی له کوئی بیردوژی و پیشبینی و چاوه پروانی نجا پینج هه زار ملیون ئاده میزادی دابه ش بووی به سه ر هه زاران ره گز و باوه ر و، تیک ئالو به گری و گالی بنه ژمار و چه ندایه تی و چونا یه تی تا قانه یی و نیشتمانی وقه ومی نیوده وه له تی و جیهانی بیسنور و چی بی نیهایه ته له مؤدیل و مجیز و جوړه های ته سلیه و وینه های هه رام و هلال، ئا نه و پینج هه زار ملیونه چ پیشبینیه کی له باره وه ده کریت؟ ده شانین هه ر تاکیک له و ملیارانه ده شی جودا بی له برا و برادره ی به خوئی و ئاره زو هکان و قه ناعه ته کانی و هوشی ون و ئاگاداری و ته جره به ی له ژياندا و چی ده یحه سینیته وه و سه غله تی ده کات. بگره، له وانه یه هه ر نه و تاکه خوئی له م روژدها جودا بی له دوینتی به پی میزاج و جوداوازی کاریه گهران و جوړه های په کخه ر و هاندر. هه ر یه کیک له وانه ی راستیش رویشتون ده شیا به لایه کی تر دا رویشتابیه به مه رجیک ته جره به ی جودا بایه له ته جره به ی هه وه ل جار قه ناعه تی پی قالب به ستوو بووه. داوه موویه ک به سه بؤ نه وه ی رووکاری به ره و باوه ری غه یبه وه بؤ لای ببناوه ریبه وه گوڅا بایه نه گهر له گه نجاهه تیدا به بی ئیمانیکه وه گیر سا بایه وه.

له لایه ن به ره و چه پ بوون و به ره و راست بوونیه وه له وانه یه به ریکه وت رینموونیکي سه ر به راست یا خود سه ر به چه پی بؤ ره خسابیت. زوریش ودها بوو که سینک له ده رووندا ئیمانی هه ژاوه یا خود رماوه به لام شه رمی دیته وه به دیمه نیکیه وه ببین که به لایانه وه نا ئاشنایه هی وده اش هه ن ئیمان به چه ند دره مینک ده فروشن، هه شیه خوینی خوئی ددات و ئیمان ناگوڅریت. تو نه گهر کنه بکه یت له حالی که سینکی شه یدای قومار ودها فروقیل ودها کوتره بازی ودها که یف ودها درؤ ودها هه واوه وهس ودها سه رکزله یی ودها لووتبه رزی ودها هرچی ناوی «متناقض» ی لی ده نیت سه یرت دیته وه له دوزینه وه ی

ئەوتۆ بە بیری فەیلەسووفدا نەپەت وەك كە یەككە لئی زەحمەت بی درهەمەك لە پیناوە نیشتمانەكە ی خەرج بەكات كە چى گىانى لە دەست بەدات بۆ دامرکاندى مەراقىكى كەودەنانەى وەك دزیەتى هی ئەوتۆش پەیدان هەستیان كۆل دەبیت ئیتر مسیبهەتى ئەرز و ئاسمان نایبزویت و كەیف و شادی هەوێل و ئاخیش نایكىشیت. كەسىكى لە بەنگكىشى رابیت خۆی و دایك و باوكیشی دەفرۆشیت بۆ دوو نەفسەى «كەیف...» یان یەككى سەر بە لایەن فكرىكى سیاسییەوه ئەو خویریهتییه بەكات كە بەنگكىش دەيكات، دلنایش بە لەویدا كە ئاشتیخوازی ئەوتۆ دەبیت هیندە تیژپۆیه فەتوای كوشتنی هەموو ئەو كەسانە دەدا كە نەهاتوون ئیمان بە ئاشتی و بەزەبى بەین...

ملیونەها شیتی باوەرى پەركیری هەن دوولئی ناكەن لە تەقاندنەوێ ئەرز و هەرچى و هەرکەسى تىدایە بە نیازی پاك كۆرندەوه لە گوناحان... درێژەدان بە گەشتى ناو ئەم دەروە سەر بە كۆتایی ناگەیهنیت لە هەر كۆلانەیهكەوه تىروانیت موتالای سەیر و سەمەرە دەكەیت لە كەینوبەینى ئەم مەخلووقەى كە فەلسەفە و بىردۆزى تۆرى تەفسیر و تەعلیلی بە دەورەدا دەتەننەوه تا بتوانن خواز و ئومید و «تصور» ی بەكەن بە بەلگەى راست بوونی ئەو شتانەى تەمایان لى ناو هىچیشیان لئی بە ئاوات ناگەن مەگەر ئەوێ بە قەمچى یان ئیقناع یان گومرا كۆرەن مەیسەر بیت، جۆرى ئەو تەرزە وەسیلانەش بێئەژمارن. ئەو گۆتەیهى دەلى مرۆ هاوچوون هیندە سادە و بەستەزمانە وەك ئەوێه بەگوترى ئەستیرهكانى ئاسمان وەك بە چاوە دیارن لىك نزیكن.

بەلام ئەوانەى بە روالەتى گۆتەدا دەلین مرۆ هاوچوون لئی ناگەپین بچیتەوه ژیر ئەو دەستورانهى، بە پى پانواندیان، لە پىداویستەكانى سروشت و مجیز بۆیان دادەپێژن. بگرە ئەو كەسانە لە هەموو سیاسییەك و دەسەلاتدارىك سوورترن لە سەر زنجیر كۆرەنى ئیرادە بە مانع و بە پەرچ دانەوه چونكە بىگومان لەویدا گۆتەییكى بە مەهارەتەوه دەینەخشینن بابەتى سیاسین بەكارى دەهینن لە رەوا كۆرەنى مەنع و پەستوتن و لووتشكاندن و لىخورینىكى بە دواياندا دیت.

لەوێهەرى ئەوبەرىشدا [بەرى راستەى بە لای چەپۆیانەوه] دەبیت ئەوانەى كە راست دەكەن و دەلین جوداوازی لە مجیزی تەبیاتی بەشەردا هەیهە رى دەدەن بەو جوداوازییه خوازى هەلبژیریت، یاسای وەهاش دادەنن كە لەگەل ئارەزوى خەلق بروت تا ئەگەر ئارەزوى زۆرینه گۆرا یاساش بەو پىیه بەگۆریت، هوى بىر و خۆروونكۆرندەوهش لە دلخوازی هەموو كەسدایه و بووه.

ئاشكرایشە، بەر لەوێ حورمەتى بیرورا قسەى لێهە بكریت ئەو حالوبارە كۆمەلایهتییهى كە دلخواز و مجیزی تیدا بە دەنگ دین هەرگیز بریار نادات كراچ و هەرەشەى مسیبهەتان بە كاربیت چونكە یەكەم خشت لە هەلنانى بنیاتی كۆمەلایهتى سەر بە پیزنان لە «ارادە» بریتیه لە نوخته سەرەتای پیزنان لە زاتى تاك كە لە پىشەوه داوا دەكات دان بنرى بە جوداوازیی بیرورا و خواز و نیگای بەرەو دووارپۆژ، ئەمەش لە سىبەرى بارىكى كۆمەلایهتیى ئۆگرتووى فەلسەفەى live and let live - «بژی و با خەلقیش بژین» مومكین دەبیت بە جۆرىكى وەها كە كەمترین لىكخشاندى ئیرادان روو بەدات، ئەوسا ناز كۆرەنى هەر كەسىك بە بیروراى خوازى خەلقیشى سەلماندووه، هەر جۆره مەیلنكىش بۆ خەفە كۆرەنى مافی خەلك لە بەكارهینانى خوازیان دەكیشیتەوه بۆ بەرەللا كۆرەنى بىردۆزى تەناقوز لەو هەولەیدا كە

سەرەنجام یارمەتی لایەنئیکی بەهێز دەدات بۆ تێبەردنی ھەموو لایەنئیکی دیکە. سەیر دەبوو ئەمما سەیر ئەگەر شیاوا لە سەردەمی سۆمەر و فیرعەونەکانەو مەبدەئێ تەناقوز لە شکلئیکی بەرنامەئێ فەلسەفیدا خرابایە گەر و بەردەوام بوایە لە پالائوتە کردن و تێبەردنی پشناوپیشت بکوئیت و ببریئیت و نەھیلئیت بە دەستی کرایەو و بئێ لەمپەر.

بەئێ دەزانین تێبەردن (اختزال) نە کەم بوو و نە سووک بە درێژایی رابردووی پر لە کارەسات بەلام ئەو تێبەردنە و خەفە کردن و ھەلکەندەئێ لە میژوودا پرووی داوہ شتیک بوو چ فەلسەفەئیک بە رەوای نەزانووە و داوای نەکردووہ دەستنیشانی ئەو تیریزانە بکریئیت کە نەھیلانیان بە عەمدی و بە ئیسراری پیشەئکی بریاری لەسەر درابیت مەگەر لە حالەئێ بە سفتوسۆئ و ھادا کە وشکە باوہری بە خۆوہگلاو سوور بوو بئێ لەسەری. ئنجا ئەگەر پیروزی و رەوایی تێبەردن لە رێئێ حەتمی بوونی ئەو شتانەئێ تەناقوز داوای دەکات بوو بە بەرنامە، دەرفەت نامینئێ خەلک لە سنبەری لیک بووردن و پیکەوہ ھەلکەرن و ئالوگۆری بەرژوہنددا ھەناسەئێ راحەت ھەلئینئیت ئیتر ھەر خانەئیکە گەرک لەوانەئێ خۆ ئامادە بکات بۆ تێبەردنی دراوسیکەئێ بە بەھانەئێ نەگونجانی بەرژوہند.

ھەر لە بواری ئەوتووہ بوو، کەسانئیک لە عومریاندا مریشکئیکیان سەرنەبریوہ لە ھەرای خویناوی دیندا کەوتووئەتە چالاکئێ. گوئ نەدانە گیان و نامووسی خەلک بە لای دەستدریزکەرەوہ ئاسان نابیت تا ئەو دەمەئێ حورمەتئێ کۆننەئێ تازە نیچیرەکەئێ بە لاوہ سووک دەبیت، مرۆئێ بەسالداچوو دەست بۆ نامووسی بنیادەم دریز ناکات ئەگەر لە ویژدانیدا تۆسکالیک حورمەتئێ ناموسەکەئێ لا مابیت، بەلکوو ستەمکاریش خۆ ماندوو ناکات بە رماندنئێ خانە و پرکردنەوہئێ بیر و برینئێ درخت ئەگەر ئەو شتانە لەبەر چاویدا لە ریکاری بینرخئێ و بیئعیباریش نزمتر نەبووبیتەوہ دەنا بە کوشتنئێ خاوەنەکەئێان دلئێ دادەمەزرا و ئەرکئێ پرکردنەوہ و برین و رماندنئێ لە کیسەدا دەماپەوہ، توومەز ئەو شتانە بوون بە «نرخئێ گلاو» دەبئێ لە ناو بچن.

بە کۆتایی گەیشتن لە وینەئێ ئەو ستەمانەئێ سوودی ماددییان پیوہ نییە کاریکە لە توانا بەدەر، ھێ و ھاشیان تێدایە تا نەقەومئێ خەيال بۆئێ ناچیت. ژماردن و مومکین نەبوونی ژماردنئێ ئەو وینە ستەمانە و ھا رانگەئێئیت جیھان یەکسەر خراپەئێ، کە بمانەوئیت وینەئێ ئەوتوئێ چاکە و ناموس باس دەکەین و ابزانین جیھان یەکسەر چاکەئێ، بەلام مەبەستم لە جووت کردنئێ وینەئێ لەیەکتر جودا، پتر، ھەموار کردنئێ رێئێ سەلماندنئێ ئەو قسەئێ مە کە دەلیم سەرچاوەئێ پەسەندکاری و دزیوکاری مرۆقەکەئێ و ھەر ھۆکاریئێ بەئیننەوہ لە رێئێ تەناقوز و بەرژوہند یاخود ھەر فاکتەرئیک دیکەوہ بئێ بۆ راقەئێ رەفتار [ئێ مرۆ] ھیچئێ نیشانە ناپیکئیت ئەگەر مرۆ بە کارائێ یەکەم و لایەنەکانئێ دیکە لە موعدەلەدا بە کارتیکراو دانەئیت. تۆ ناتوانیت ئیشتیھائئێ مرۆف ببزیوئیت بە خۆراکئێ بەھەشت ئەگەر نەخۆش یان بەرژوو بوو یان مجیزئێ لە خۆراکئێ دیکە بوو یان لئێ حەرام بوو، نازدارترین کیزئێ جوانیش دلئێ نابزیوئیت ئەگەر مندال بوو یان پیری ئیفتادە بوو یان زیدە بە تەقیە بوو یان ئیشتیھائئێ نەبوو یان دەربەستی سلوکی نامووسکارانە بوو، ھەر وہا ھەرچئێ دنەدەر ھەئێ یەک یەک بیانگرە دەبینئیت ھەمووی بئێ تەئسیرە ئەگەر بابائئێ دنەدراو حەزئێ لئ نەکردن. کە ئەمە دەلیم ھەرگیز گرنگئێ دنەدەران و

دنه كوژان نه في ناكه م كه ده زانم جيهان به دەوری مروقه وه سى جوره: يار و نه يار و بيلايه ن. به لام يارى و نه يارى شتان له پله ي به لگه نه ويستدا نين چونكه يار و نه يار و بيلايه ن به پى چه ژ و نه ريت و ياسا و ئايين و به پى حالوبار و له ساليكه وه بۇ ساليك ده گورين، هوى گورانيش گوراني نارهنوى مرو يان حالته تى يان بولوانى ده بى، نجا هر گورانىكى به سهر بابته تى فروشه مه نيدا <١٥> بيت. له لايه ن فره چه شنى و زورى و كه مى ئه و بابته تانه له فروشگاياندا هه مووى كرده ي مرويه تا ئه گهر له واندا مجيز بزوييه كه هه بوو ئه ويش هر سازشى مرويه مه گهر له حالوباريكدا كه به ده گمه ن پىستى سموره و گه زو و گوشتى نه ههنگ و چشتى سروشتكرد له خووه ناياب بن ئه وساش مرو راوى دهكات وهيا كوى دهكات وه و به جوره ها فه ندى دنه دان خه ريكي ده بيت.

نووسهر و بيژهر له كؤن و نويدا هه بوون پايه ي تاكيان له بنياتى كومه لدا ده برده پايه ي ئه ندام له له شى زيندودا، ويك چواندنه كه ش شاعيرانه و جوان و هاندره بۇ هاريكارى و به رژه وهند تيك به ستن به لام جوداوازييه كى زل هه يه له نيوان هه ردوو حالدا چونكه كه ره سته كانى له شى زيندوو له سه ره تاوه ته رخا كراوه بۇ به رده وام بوونى ژيان، زور به ريكى كوميپووته رانه له هاريكاريدان و ژيانى هر يه كه يان به نده به هى ئه وانى ديكه وه كه چى تاكى مرو له نيوان تورىكى گريياويى كومه لايه تى ده خه بيتت كه پره له هاريكارى و جوداوازي و شه ره چه پوك و جوره ها سازشت كه هه زاران تاكى تيدا ده فوتيت بى ئه وه ي بكيشتيه وه بۇ مه رگى تاكه كانى ديكه چونكه پيوهندى كومه لايه تى زور داوى پنبه ستى مه عنه وي چاوه ديوانه ي تيدا به ده شى خوليدزينه وه ي تيدا بكرىت يان رووكارى بگوريت كه چى پيوهندى ئه ندامانى له ش زينده لى (عضوي) و جوشخواردوو.

حه قيقه تيكى گرنگى لايق به تيبينيش ماوه بگوتري: بايى پيوهندى سه لامه تى تاك به سه لامه تى كومه له وه پله ي ژيارى <١٦> و پيشكه وتن خوده نوينى و هه ستى به رپرسيارى و ريز له ياسانان و شيرازه پاريزى ده زيته وه به وه شدا پيويسى به خه فه كردن و چپاندى كه سايه تى كه م ده بيته وه. ناشى له بير بكه ين، خوار و ژوروى كومه لگان له لايه ن ژياريه وه ده چيته وه بۇ خوار و ژوروى مرويه كانى نه ك ساختمان و قه ترينه كانى خو ئه و شتانه نه روان وهك گيا له كناران ده روئى به لكوو بليمه تى كه سانىكى تيه له كشيپوون له زانست و هونه ر و ته كنك به مه لوته خستنيه كوشى كومه له وه به وه شدا ريكارى <١٧> شه قام و فيرگه و چيشخانه كانيان به رزكردوه.

تو بينه عيماره تيكى كؤنديندار له هور دروست بكه و ببينه هورنشينه كان چون سه ريان لى سور ده مينى. خو خانه و مصنوعات ماموستا نين خه لك فير بكه ن چون ره فتار ده كه ن و پيش ده كه ون. ئه گهر سه رنج بگريت له ره فتارى تاكانى سه ر به ژيارى و پيشكه وتن نزم و به رز، له خه به ر بوونيانه وه تا نووستنيان، حيره ت ده تگرئ كه چه ند ليك جودا و فره چه شن و دژ به يه كترن: تاكيكى بگره له ته نه لى كوشنده يه وه و برؤ به ره نويز و رؤزوويه وه هه تا خنكانى له سه ما و موسيqa و فوتبولى... مرو هه رگيز ئه و خه لقه نده يه نييه له كتيبان سه رى پيدا ده گريت وهك بوونه وه ريكي پوره ههنگ و شاره ميروو هر خه ريكي دانه ويته داكردن و شه مى و ههنگوين تيكه ل كردن بيت: مرو دروستكه ر و رمينه ره، چالاک و ته نه له، په رستگار <١٨> و بيخوايه، فريشته و ئه هرime نه... به پانايى نيوان ئه مپه ر و ئه وپه رى په سه ندى و

گەنن و دزىوى و جوانى بەسەر جۆرەھای جۆرى خەرىک بووندا دابەش دەبن. خۆ ئەگەر مەرۆف خەلقەندەھىەكى بەرژەوھند ئاکار بوايە بە پىي پىوانەھى بىردۆزى و فەلسەفانەوہ کەس نەھىدەزانى بە کام پلەھى پىشکەوتن و پاشکەوتن دەگەبىشت، جا ئەگەر بە دووا سوودى خولاسە کەوتبايە بە ناچارى دەبوو بە کۆمپیتەر لە لایەن عەقلەوہ، تیکەل بە جانەوہر [ى بەرز] لە لایەن غەریزەوہ، ئیتەر بىر بکەوہ لە «کۆمپیتەرى غەریزەدار» ئایا پاش لىدارپىنى ئەو پەرەوێزە بەرىنەھى تەبىيات و خووى بە دەورى مەرۆفایەتیەوہى بوو چى دەکرد چونکە دەورىكى زىدە گرنكى ھەيە لە چارەنووس و راپەرەوى وەک تاکىكى داىراو لە کۆمەل تا تاکىكى بەند بە کۆمەلگەوہ: تۆ داویک لە داوھکانى رەفتارى مەرۆھەلبگرە و با بلىین داوى ھەزى یارى یا مەیلی زایەند (جنس sex) یان ماددەووستى یان ژووان پارىزى، سەیر و سەمەرە دەبىنیت لە ھەلگرتنى ئەرکى ئەو خووى چۆن گىانبارى بۆ دەکات و بە قەدەر توانا لى خەرج دەکات. وەھى چارەرەش خۆ، ئەو کۆمەلگەھى دەسەلاتدارە بەھىزەکەھى گىرۆدەھى دنەھىەكى ھەلەشە یان ھەوہسىكى شىتانە یان ھەزىكى گەمژەل بىت: مېژوو بۆمان دەگىریتەوہ، یەک لە شاھەکان، لە پىناوى شتىكى لى خۆش نەھاتبوو فەرمانى دا بە یەک لە بەرەدەستەکانى ھىندە ھەزار چاوى بنیادەھى بۆ بکۆلێت، کە چاوەکانیان ژمارد دەرکەوت جووتە چاویک لە مەبەست کەمترە، شا ئەمرى کرد جووتە چاوى ئەو بەرەدەستە بکۆلن لە برى نوقسانىەکە.

دەشى تاكى عادەتى بگرین بە تاکىكى دەسەلاتدار کە ئەویش بە پى دەسەلاتە کەمەکەھى و لە گۆیرەھى گەمژەللى خۆیەوہ خۆ و خەلکىش بىتلىن. ماوہ تىبىنىیەكى لە لایەنى «ھۆشکرانەوہ و بەرژەوہندىبىنى» یەوہ بکرىت: وەک ئاشکرایە سەرەتاکانى تەمەن ھەتا پلەھى گەنجایەتى ژىر و بەبرشت قۇناغىکە بەر لە پلەھى ھۆشيارى و بەرژەوہندىبىنىیەوہ برىتىیە لە ساوايى و فەراقەيى و دەمپرووتى و دوور لە فکرى بەرھەم و لىزىادکردن و قازانجەوہیە. بە دوا ئەو دا قۇناغى گەنجایەتى دىت کە ھىز و کارامەيى تىدا کۆ دەبىتەوہ کە دەورى سى سالىک دەگریتەوہ ئىتر تەمەنى داھىزان دادىت کە پىتۆلى لەگەلدايە بەلام لە رووى ھىزەوہ زۆر داشکاوہ. لەمەوہ ديارە تەمەنى «توانا و ھۆشکرانەوہ» ئەوہیە دەکەوینتە نىوان سەرەتای کالى و ئەنجامى پووانەوہ. ئەویش بە مەرچىک، ئەو ھىندە تەمەنە، گرى و گال و ھىزى و کشتى تىدا نەبىت و مەزاق و وړینەھى لى سرابىتەوہ کە ھىچ تەمەنىک لىیان رەھا نىیە.

تىبىنىیەكى دىکەش دىتە ھىسابەوہ لەوہدا کە ئافرەت لە زۆر ولاتاندا دوورى ئەو موعادەلانە دەژیا کە فەیلەسووف بریارە مېژووہیەکانى لەسەر ھەلەدەنیت تا ئىستاش لە زۆر ولاتدا ھالى ئافرەت ھەرودەھایە نىجا چۆناوچۆنى سەرجمەى کاران راست ھاتووہ لەو دەرفەتە تەسکەدا کە ھىز و پىتۆلى «پىاو» تىیدا دەگەنەوہ یەکتر؟ وەرامى یەکەم و بەر لە ھەموان ئەوہیە کە ئەو سەرجمە ھەرگىز راست نەھاتووہ بە پى ئەوہى کە فەلسەفە چاوەرپوانە پىاو ھەمىشە دالەھى بەرژەوہندى گرتبىتە بەر: نە ھەموو کەس بە دالەکەوہ چووہ و نە ھەموو پىوہ چوونىکىش بەرژەوہند ئامىز بووہ، لە رابردووشدا کە کار بە جۆرىک لە جۆران راست ھاتووہ لەوہوہ بووہ بارى ژيان لە خۆوہ، رۆژ بە رۆژ، گلۆر بۆتەوہ بى ئەوہى ئاوور بداتەوہ لە خەفەتى فەیلەسووفان کە ناچارن ژيان و گوزەران ھەلنن لەسەر بەرژەوہندىبىنى و ھۆشمەندایەتى ھەر ھەتا بتوانن ھۆکارىەكى ھۆشگرانەھى لى دارپىژن بۆ ئەوہى ماجەرەھى مېژووہ تىبھاوپىژن،

جیهانه‌کەش له خۆوه ده‌گه‌را بێ ته‌گبیری رێکوپێک، حکومه‌تانیش چه‌رخیان ده‌سوراند به پێی لێهاتوویی خۆیان به داد بێت یان به سته‌م. خه‌لکیش مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ بوونه‌وه‌ردا ده‌کرد به‌و که‌رسته‌ی گۆزه‌رانی که هه‌یبوو، داب و نه‌ریتیش به دهم رۆژگاروه ده‌چه‌سپاو خه‌تیکی ده‌کیشا به ده‌وری ره‌فتاری په‌سه‌نده‌وه. رۆژگارهاش به‌سه‌ر ده‌چوون به‌ر له‌وه‌ی شتیکی تازه بابته‌ سهر هه‌لدات یان خراپه وه‌های که‌له‌که ده‌کرد ته‌مای گۆرانیکی لێ بکریته هه‌رچه‌ند راهاتن له‌گه‌ڵ حالوباری ناخۆش توانای ره‌ت کردنه‌وه‌ی که‌م ده‌کاته‌وه، فیتنه وه‌یا راپه‌رینیکیش لێره و له‌وێ سهری هه‌لده‌دا له‌به‌ر زنده سته‌می سولتان یان به‌هیز بوونی بابایه‌کی خۆش ته‌ما یاخود کرانه‌وه‌ی هه‌ستیکی گشتی وه‌یا چینه‌یه‌تی (له حالوباری ده‌گمه‌ندا) به زوڵم و زور، فیتنه و راپه‌رینیش، هه‌رچۆنیک بێت، داده‌مرکایه‌وه یاخود ده‌سه‌لاتی ده‌گرته ده‌ست بێ ئه‌وه‌ی گوێ بداته بیرورای وهرزیر و کاسبکار و خه‌لکی که‌ره‌ک و ناگه‌ره‌ک.

ئنجا که حال ئه‌مه بوو ماده‌ و به‌رژه‌وه‌ند نازانی چۆن بسورێ تاکوو فه‌یله‌سوفه‌کانی سهر به ته‌فسیری سوودگیری لێی رازی بن. ناشبێ بگوترێ خه‌ریک بوونی سولتان و به‌ره‌ه‌سته‌که‌ی به مه‌سه‌له‌ته‌وه له‌وه‌ی ده‌یکرد و نه‌یکرد، به پیتۆلی وه‌یا به‌گه‌مه‌له‌ی له‌ حق و ناحه‌قدا به‌خۆی و ته‌فسیری سوودپه‌رسته‌یه‌وه‌ی بدریته‌وه به‌حیسابی ئاپۆره‌ی ئه‌و خه‌لکه‌ی ملی راکیشا بۆ فیتنه‌که چونکه که ئیراده له‌ به‌یندا نه‌ما جووتیار و گاره‌ش و گاسن که به‌ به‌رژه‌وه‌ندی ده‌سه‌لاتدار کاریان ده‌کرد وه‌کوو یه‌کیان لێ دیت، له‌وانه‌یشه ده‌سه‌لاتدار پتر له‌ په‌رۆشی گاره‌شدا بێت تا جووتیاره‌که‌ی چونکه گاجووت بێ کرینه‌وه که‌لینی پرنابینه‌وه که‌چی به‌کرێگیراویکی تازه له‌ بری هی کۆن له مه‌سره‌ف زیاد ناکات.

په‌رۆش و خه‌فته‌م بۆ سوور بوونی فه‌یله‌سوفان له‌ دانه‌وه‌ی «هۆ- ی پوودا» بۆ حالوبار و سوود و ماده‌، یه‌که‌و هه‌ل، له نادرستی فکره‌که‌وه دیت که من هه‌موو دهم گوتومه، نه حالوبار و نه به‌رژه‌وه‌ند و نه ماده‌یات له‌ کۆمه‌لایه‌تی و میژوودا وجودی ده‌بیت بێ مرۆ، ئاساریشیان هه‌ر ئه‌و په‌نگه ده‌گرێ که له مامله‌تا به مرۆی مامه‌له‌چه‌یه‌وه‌یه، نه شیلمی فاسق و نه پیتلوی منافق هه‌یه تا ئه‌و دهمه‌ی به‌دایه‌تی فرۆشیاره‌که‌یان به سوودگیری ناپه‌سه‌نده‌وه له شیلم و پیتلوه‌که به‌ده‌ر ده‌داته‌وه، هه‌رچی به‌دایه‌تی هه‌یه له‌و مامله‌ته‌دا هی فرۆشیاره، هه‌ر به‌و پیتیه له زۆرحالدا به‌دایه‌تی یاسا له‌و که‌سه‌وه دیت که ته‌نفیزی ده‌کا، قانونی به‌دیش ئاوینه‌ی یاسا سازه‌که‌یه، هه‌روه‌ها خراپه له قاتله‌وه‌یه نه‌ک له تفه‌نگ، له ئازیری هه‌له‌شه‌وه‌یه نه‌ک له گه‌رۆک. حالوباری گه‌نده‌لێش له کۆمه‌لدا به‌چکه‌ی خه‌لقه‌که‌یه هه‌رچه‌ند هۆیه‌کیشی سته‌مکاره‌که بێت که ئه‌ویش مرۆیه‌که مرۆی وه‌ک خۆی به‌کارده‌هینی بۆ لێخوڕینی ئه‌و خه‌لکه‌ی سه‌ریان بۆ دانه‌واندوووه. که دین بێگرفت ده‌لێن نه‌زانی هۆیه‌کی زلی دواکه‌وتووویه له بیر ده‌که‌ین نه‌زانی وه‌ک دوویشک و گورگ نییه خۆی لێمان دانووساندبێ به‌لکوو بریتیه له که‌مزانی و که‌مفامیی به‌شه‌ر، ناشکرێ مرۆ و نه‌زانیه‌که لێک جودا بکه‌ینه‌وه هه‌تا نه‌زانی سه‌ربه‌خۆ بێت هه‌روه‌ک به‌فر و ساردی و ئاوی کولاو و گه‌رمی لێک جودا ناکرینه‌وه ئیتر رینگه نییه بۆ چاره‌ی نه‌زانی مه‌گه‌ر خویندن ناپه‌سه‌ندیش له مامه‌له‌ی شتومه‌کدا ناسپریته‌وه مه‌گه‌ر به په‌روه‌رده‌ی ئه‌هلی بازار و زبڵوزاری کۆلانا‌نیش بنه‌پر ناکریت ماده‌م خه‌لقه‌که چه‌په‌ل بن.

هیچ شتیک له پیکهینه رانی حالوبار و بهرژوهند و ئەو دەوروبه رەدی سوورپیان له مرۆ داوه ناتوانی له خۆوه کاریگر بیت. رەقایی بەردیش، دوور له بەرد، ناتوانی کاریگر بیت. پتویسته مرۆ هەبیت و بەرد هەبیت هەتا حالوبار و بهرژوهند و زەرفی سروشت و رەقایی هەبیت و کاریگر بیت بە چاک یان بە خراب. قسەش لێرەدا له گەل کۆمه له نهک سروشت به رۆژ و با و برووسکه یه وه که ئەمانه جودان له مرۆ و ملکه چی دەستورەکانیان و گەیشتنی مرۆ پتیانه وه دوای هەبوونیان دیت نهک خەلقیان دهکات، لووانی مرۆ له گەلیاندا و کهوی کردنیان و بیدهسه لات وهستانی له ئاستیاندا شتی به شه رین، ئیشاره تیش بۆ ئەم لایه نه نه کراوه.

پەرۆشم پتر سەردهکات له هۆیهکی تره وه که هیندهی میژوو و کۆمه لایه تیی لێره به دوواوه بێره زایه. ئەو سووربوونه له سەر هۆی ماددی - بهرژوهندی و چی به دوایدا دیت یان له بهراییه وه هاتوو له بهستنه وهی رووداو به تەناقوزه وه، زەرهره کهی له وهندهدا ناوهستی که رووداو ده دریته وه به غهیری هۆی راستینه، که به شه ره، به لکوو کاویژکردنه وهی ئەم هه له یه وه ها زل له لایه ن خه لقه وه وه ک ئەوه یه چۆریکی به رده وامی به نگ له گەل بژیودا بچیته له شه وه بی ئەوهی ههستی پی بکات ئیتر پی پر ده بیت و قه ناعه تی پی ده هینیت و بۆی ده که ویته هه لپه و له ئاخردا ته سلیمی ده بی به سه لماندنی نه تیجه ناچاریه کهی که بریتیه له به خشی نی گرنگی و یه که مینایه تی به وهی پی گوترا بهرژوهندی ماددی له ته فسیری رەفتار و رووداوا تا ئاخر و ئۆخری له بییری ده چیته وه که خالقی بهرژوهند، مرۆف، له پایه ی ره وای خۆی نزم بۆوه بۆ ته پلی بنی فه رامۆشی و بوو به و ئەسپه ی به پاشه لی عه ره بانه وه به ستراییته وه. تیژکردنه وهی زهینی مرۆ به فکریکی تاکه فکر به دم زه مانه وه و بی دمه ته قه و رەخنه و به ره لهستی به به ریه وه هه یه شه قلی خۆی لی چه سپ بکات و بۆ دلخوازی خۆی رایبهینیت و گوئی و چاوی له ئاست غهیری خۆی به ستریته وه، ئەم به دیه هه ش به قوولایی میژوو و به رینایی کۆمه لگان شایه دی هەن، وا لێرەدا ته جره به یه کی خۆمت بۆ ده هینمه وه تۆیش له ته جره به ی خۆت وینه ی ئەوت هه یه.

وا ریک کهوت میوان بووم له ماقوولیکی پزدر، بابە کراغای سه لیماعا، و شه ویک له شه وانی شوباتی ۱۹۴۰ لای مامه وه و لیمی پرسی چۆناوچۆنی ئیراده ی به شه ر بووز ده خوا له گەل ئەوهی مه لاکان پیی ده لین «جوزئی ئیختیار» و بۆ ده بی «کل» تا بیع به «جزاً» بیت؟ منیش وه رامیکم دایه وه <۱۹> به دلایه وه نووسا، ئنجا پرسی: بۆچی ئەوانه ی شتی تازه بابەت ده خوین له خوا په رستی دوور ده که ونه وه؟ هه ر خۆی به دم پرسیاره که وه که وته سه ر شیوه ی وه رام دانه وه و گوئی: وا گومان ده به م سه به ب ئەوه بی که رووداوان ده دنه وه به ته بیعت نه ک «خالق» قسه که شی ماوه ی دمه ته قه ی نه هیشته وه و لزوم به وه رامی من نه ما.

ده بینی ته علی شتان به سروشتی که ره وار له جیاتی خالقی هه مه زانی هه مه توان وه رگه رانه له شتی که وه بۆ دژه که ی به هۆی کاویژکردنه وه و راهاتن خۆ له هه زار رۆشنییری که له خالقه وه بۆ سروشت په ریه وه تاکیکی نه هات له پی پی به ردن به نه نینیه کانی جیهان و ده ستوره کانی گه رانی و هۆیه کانی ده وامه ی ئەو رووه ی به لای سروشتدا وه رگی ریت و بینینیکی بی لایه نی لی هه لینجیت که دل ئارام بکات به پهیدا بوونی زیندوو له مردوو و ده رکه وتنی هه ست له بیهه ست و گوپانی پیزانین له غه ریزه ی

بیمه‌به‌سته‌وه بۇ ھۆشى بىرکەرەۋە. ئىنجا ئەگەر لە سەرھەتاي گوماناي بوونى ھۆى ئەوتۇى بەددا ھاتىت بەرە و تەعليلكى تازەى بى كەلەبەرى جىھانىيەۋە ببات خۇ دواتر رازى بوو بۇ سروسىت دان بەئىنى بە تواناي خەلق و ئىبداعىكى ئەوتۇ كە لىي قورس دەھات بە پشكىكى كەمى رازى بىت بۇ خالق. من لە بارىكدا نىم پەندى بىخوا (ملحد atheist) بدم، بگەرپتەۋە بۇ «باۋەر»: من رووناكى دەخەمە سەر كارىكى كە ئۆگرگرتن و گوتنەۋە و كاۋىژكردن بە ويژدانانى دەكات، نمونەش ھىندە زۆرە لە ھەموو مەيدانىكدا رابووردو و ئىستاكە پردەكاتەۋە.

ئەو خەلكە كە دابەش بوون بەسەر ھەزاران باۋەردا لە رپى خوويپتەۋەگرتن و بەكارھىنانەۋە بوو تا دەبىنى چەند باۋەرى لىكتر جودا بە جىرانەتى لە شارىكدا ھەزاران سال پىكەۋە دەژىن بى ئەۋەى يەكتر بگرنەۋە ھەرچەند بەشدارى يەك بازارن مامەلەش بەيەك جۆرە بابەت دەكەن، كەمىش وابوۋە ژن لە يەكتر بەئىن يان خۇراكى يەكتر بخۇن يان بچنە پەرسنگەى يەكترەۋە.

ئەو گوتەيەى ھەمىشە دەلى بەرژەۋەندى ماددى ھەنگاۋ بە خەلق ھەلدەھىتت و ئاكار دادەپىژتت و چارەننوس دەسەپىننىت، بىگومان، دەكىشىتەۋە بۇ سست بوونى ئىرادە و سەنگرانەۋەى لە راستكردنەۋەى خوار و خىچى پىوانە و رىيازان كە بە چ رەفتارى فلان و توغىيانى فستان شىۋاۋ و زەدەبوون چونكە تەسلىم بوون بۇ خوارى و لارى و بىدادى ئاسان دەكەۋى لەبەر قەناعەتى پىشەكى بە زال بوونى حوكمى سوود و تەماع ئىتر خۇ تىھەلقوتاندنى من و تۇ بۇ راستكردنەۋەى لەنگەر كە لە پەرسەندنى رىشۋەت و داھاتى ھەرام خوار بۇتەۋە دەبىتە قوتەقوت و دەرچوون لە رىز و لەمپەر لە خورگەى ئاۋىكى باغەكانى واقىعى چەوتوچوپر تەر دەكاتەۋە.

خەباتگىر كە دەبىنى پىشرو و فەرماندەرەكەى تەلە و تەپكە دەنئەۋە بۇ ھاۋرپىيەكى خۇى كە چاۋى برىبىتە پىشەۋاىى ئەو رەفتارەى بە لاۋە دروستە بە پىى تەفسىرى سەر بە بەرژەۋەند ئىتر ئەۋىش خەرىكى تەلە نانەۋە دەبى لەگەلىدا. لە سەرھەتاكانى تەمەندا دەمدىت بەپىى عادت و نەرىتى پى راھاتوۋ ئارەقخۇرەۋە رىزى دەدۇراند چونكە ئارەق برەۋى نەستاندبوو بەلام بەرتىلخۇر و قاچاغچى و رىگر بە لاي خەلكەۋە مروى ئاساىى بوون ئەگەر كىژى كەسىكىان داخوازى كردبايە لىيان مارە دەكردن، كە لە ئارەق راھاتن ئارەقخۇرەىش لە ھەموو روويىكەۋە پلەى روۋەتى بەرز بوۋە بۇ رىكارى بەرتىلخۇر و رىگر.

ھىچ عەبىوعارىك نەبۋە بەدەم زەمانەۋە لە رپى تەفسىرى بەرژەۋەندىيەۋە نەبوويىتە كارىكى ئاساىى. تەسلىم بوون بۇ فەرمانى «جوداۋازىى بەرژەۋەند» و قبول كردنى بە دەستورى گشتى بۇ بزاۋتنى ھىزە كارىگەرەكانى كۆمەل وای لە خەباتگىرپانى يەك بەرە كرد لەسەر خوئىرپىترىن سەبەبى بەرژەۋەندى مل لە تەفرەقە و ملانى بنىن يان شەرە چەپۆلك بەكەن لە پىناۋ دەقى دروشمەكان تا ئەۋەى گەلىك لە كەسانىكى ھەرەشەى فۇتانىان بە دواۋە بوو ھەستىكى ئەوتۇيان نەدەكرد بە پىويست بوونى رىككەۋەتن بۇ رىگاربوون لە مەرگ ھۆيەكەش ئەۋەبوو بە لاىانەۋە رىككەۋەتن دژى تەناقوزە، ۋەك بلىى دژى بىروباۋەرە، خۇ تەناقوزىش بنەمايەكى پاك و پىروزى گۇرانكارىيە بەرە و ئەۋپەرى ئامانچ لەم جىھانەدا ئىتر رىك نەكەۋەتن لەسەر پوۋچەلترىن شت بەس بوو بۇ مراندنى گەرەترىن ئامانچ.

من نالىم پەند و ئامۆزگارى و قسەى خۆشكەلەى ئەوتۇيى خۇى لە خۇيدا بەس بى بۇ گەياندىنى

جيهان به بههشت و وهها دهکا خه لک سه رتوی و ئاوريشم بکهنه دياریی سلاوی سبهينان که ئه مه خوی بیژیه کی سافیلکه ی ئه وتویه گیروگرفت به ئاسانتر داده نی له «کش مهلیک» من تا بلئی دوورم له هه لوهستی په ندياران وهک که دوورم له خه یالاتی خزموخوای «تناقض» که باوه ر دهکن سپینه وهی ماکي «استغلال» هه موو گرفتیک دهره وینیتته وه، چونکه ئه و بچوونه ته نک کردنه وهیه کی سه رسورینی کومه لایه تیه که له ماوهی هه زاران سالدا روواوه و لکی هاویشتووه و رهگی داکوتاوه و فره بابهت بووه به قه دهر ژمارهی کومه لگان که دهردی بیده رمانی له گه لدا ره خساوه چ پینوه نده یه تیی نییه له گه ل ته ناقوزیک گویا له چه وساندنه وه وه سه ری هه لداوه.

نه ختیکیش وردبوونه وه له شیرازه ی کومه ل و پینوه نده یه کانی دهریده خات که دزیوکردنی ئه و پینوه نده یانه له ری ناو زران دنیان به شه قلی چه وساندنه وه که ده زانین کومه لگه نه بووه ئالوویر و مامه له ی سه ر به قازانجی تیدا نه بوویت، ئا ئه م دزیو کردنه سه ره رای ئه وهی به زهیری کوته ک دهر د و دهرمان له یه ک شتدا تیگ ده په ستیت، خوی له خویدا ده بیته شیرن کردنی چاره سه ری پیروزی ئه وتو که نه شی چلکنیی مامه له ی تیکه ل بیت تا ده گاته چاره سه ری پاکژی موته لق، به وه شدا له ریکاری ره خنه و ره فز و داوای گورین هه لده کشیت و ده بیته ئاینیکی قورستر له ئه رکی دینه کونه کان به خویمان و ره سم و نه ریته کانیانه وه، له هه مان حالدا پتر له و رپره وانه ی به رووکاریکی دیکه دا دهنورن گالته به ئازادی و ژیان دهکات چونکه له سه ره تاوه خوی هه لئاوه له سه ر تیبردنی چین له دوا چینی خه لک و په ستاوتنی چالاکي له قالبیکی تاک و پاکدا که ری به غهیری خوی نادات.

خوینهر دلنیا بی له وهدا که من به کهس خۆش نابم <۲۰> و نامه وی ههستی کهس بریندار بکه م به بیروباوه ریم، چ مرۆیه کیش شک نابم هینده ی من خوشجله و بی به ره و ئازادییه کی له مرۆ بوه شیتته وه به مه رجیک که به ده ستووری لیک پرسینه وه نهک به قه مه و زمان برین سه پیندرا بیت. هاوچوونیش له بنه رته وه به نده به دیموکراسی که ریز له هه موو بیروپرایه ک دهنیت و له زورینه ده سه لینیت یاسا بسازینیت و ماف به خه لک ده دات زورینه یه ک به یه کیکی دیکه بگوریت، پاش ئه مه ش ده لیم و ده لیمه وه من له هه ره په رو شداره کانم بۆ روژیکی ببینم هه ولی گورباچیف له خسته نه سووری خوینی وشک هه لاتووی ناو ده ماره کانی میله ته که ی سه رکه وتوو بیت، له قوولایی ویژدان و دل و ئاواتیشمه وه ده خوازم له نوئ کردنه وه و فره چه شن کردن به رده وام بی، ئه و دهسته ش کوتا بی ده یه وی له مپه ر به او یژیتته چه رخی عه ره بانه یه کی که خه ریکه به ره و پیشیه وه ببات، ئه و دهسته ئه مه ریکایی بیت یان رووسییه کی له ورینه دا ده ژیت.

لیره به پیشه وهش چه ندیم ئاوات بوو خروچیف زال بیت له له قاندنی وشکه باوه ری مه فته نه که ی و قه لاتی پی چۆل بکات، به داخه وه قه لات له ئه رزی دا. ئه مه ده لیم نهک له بهر ره شایی چاوی که سانیک هه ست به وجودیشم ناکن: ئه مه ده لیم له بهر به زه ییم به منداله کانم و هه موو ئه وانه ی خوشم ده وین و چاکه یانم ده وی له هاو نیشتمانیه کانم و هه رچی گه لی دنیا هه یه چونکه سه ره له به ریان نمکیشی ئه و جو ره فکره ده بن که له یه که م زیدی سۆشیالزم زال ده بی.

چی ده یلیم یه کجار <۲۱> دووره له قووچه کی مژده دهری به سه ره وه هه لده نیشیت چ له میجرابی

په‌رستگه‌کان و چ له مه‌زرای فه‌لسه‌فان بێت، هیندهش ئاشکرای و هیزی به‌داهه‌تی پیه‌یه ده‌یباته‌ ریزی سوورانه‌وه‌ی زه‌وی به‌ ده‌وری پۆژه‌وه‌، ئنجا هه‌ر وه‌کوو دانه‌ینان به‌و سوورانه‌وه‌یه بای گۆرینی خۆیندنه‌وه له‌ راست بۆ چه‌پ ئه‌رکی ده‌وێت و به‌رباری ته‌فسیری هه‌موو دیارده‌کانی ئاسمان ده‌بیت بۆ ئه‌وه‌ی پیه‌یست به‌یلتی به‌و فه‌له‌کانه‌ی وجودیان نییه، دانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و میژووش به‌ به‌شه‌ر خۆیه‌وه نه‌ک به‌ جوداوازیی به‌رژه‌وه‌ند و چی له‌و بابته‌یه که هه‌مووی له‌ به‌شه‌روه‌ هه‌لکۆلیوه، ئه‌ویش شتیکی ئه‌وتۆیه [وه‌ک سوورانه‌وه‌ی زه‌وی] چونکه دانه‌ینان به‌وه ناچاره‌ ناکات بکه‌وێته ته‌ئویل له‌و شتانه‌ی به‌رژه‌وه‌ند و ماده‌ده و ته‌ناقوز ته‌فسیریان ناکات.

ئه‌مه‌ش شتیکه به‌دیهه ده‌یسه‌لینێ و به‌لگه‌ی بۆ دیته‌وه له‌ هه‌رچی سه‌ر به‌ به‌شه‌ره له‌ هه‌ره‌ نزیکه تا هه‌ره‌ دووری، له‌ گه‌شته‌ریانیان تا پۆچووترینیان له‌ به‌دایه‌تی و تاریکی: راقه‌ی به‌شه‌ر هه‌چ شتیکی له‌ده‌ست نادات و پرده له‌ فاکته‌ری ته‌علیل هه‌ر له‌ ته‌ناقوزی چاک و به‌ده‌وه هه‌تا ورینه‌ی دارستاننشین و پرای ژیار و هونه‌ر و زانست و که‌ینوبه‌ینی کۆمه‌لایه‌تی و رووداوی قه‌وماو و نه‌قه‌وماوی میژوو تا ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وێ شتیکی بدۆزینه‌وه له‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و میژووه کاری تاکه و شه‌به‌نگی خه‌و نه‌خۆشیه به‌ر ته‌فسیری به‌شه‌ری نه‌که‌وێت هه‌موو هه‌ولیکمان به‌فیرۆ ده‌جیت چونکه هه‌ر وه‌ک تینامینیت له‌ ته‌فسیری هه‌ر عه‌مه‌لیه‌تیکی کیمایی بێت که ئاسنی تیدایه هه‌روه‌هاش مرۆ به‌ تیکراییی زیپک و هه‌ز و سیفه‌ته‌کانیه‌وه به‌ زه‌رووری، ده‌بیته‌ راقه‌که‌ری هه‌ر رووداوێک که خۆی لایه‌تیکی بێت، له‌وه‌شدا گه‌رفت نییه ئاخو له‌ ده‌وری ئابووری یاخود ئایین یاخود مه‌زاق یاخود زایه‌ند... یاخود و یاخود... وه‌ تیکه‌ل به‌ مامه‌له‌که بووه، ئه‌و فه‌رقه‌ش له‌ نیوان مرۆ و ئاسندا ده‌مینیت که ئاسن بۆ خواپشت بارته‌قای هه‌موو ماده‌دیه‌ییکی مردوو، تیکه‌ل به‌ عه‌مه‌لیه‌ته‌که‌وه ده‌بیت.

هه‌رچی مرۆیه تاکه فاکته‌ری ئیجابیه له‌و مامه‌له‌ی له‌گه‌ل مردوو و زیندووی سروشتدا ده‌یکات. مرۆ له‌ جیهانه‌ کۆن و به‌رته‌سکه‌که و جیهانی تازه و به‌رینه‌که‌یدا که هه‌تا حدودی «مطلق» له‌ به‌رینتر بووندایه، موعاده‌له‌ی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وتۆ هه‌لده‌نیت که له‌ نوخته‌نیگای خواز و ئیراده‌وه هه‌میشه یه‌ک لایه‌نه. ئه‌ویش مرۆ خۆیه‌تی، هه‌رچی ئاسن و ترێ و نه‌هه‌نگ و ئه‌ستیره‌گه‌شه‌یه هه‌مووی بوونه‌وه‌ر و بابته‌ی ساده‌ن چ ده‌وریان له‌ خودی کۆمه‌لایه‌تیدا نییه مه‌گه‌ر ئه‌و ده‌وره‌ی ته‌خته‌ی ره‌ش و کاغه‌ز هه‌یانبیت له‌و موعاده‌له‌یه‌ی لێیان ده‌نوسری.

ئه‌م قسه‌ زنده‌ روونه به‌ ئیلحاحه‌وه داوا ده‌کات، له‌ راقه‌ی میژوویی و کۆمه‌لایه‌تیدا مرۆ دابندری له‌ جیاتی هۆی ماده‌ی و به‌رژه‌وه‌ندی و ته‌ناقوزی که هه‌مووشیان به‌شیکی مرۆفه‌که‌ن چونکه هه‌ندیکن له‌ دیارخه‌ری کاریگه‌رایه‌تی سه‌رکه‌وتووی و تیشکاوێ. ئنجا که ئه‌م ته‌مته‌ کرد شتیکی کردووه له‌ بابته‌ی سه‌ر به‌ مرۆفه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌یه کۆپه‌رنیکۆس له‌ فه‌له‌کناسیدا کردی به‌وه‌دا که سوورانه‌وه‌ی زه‌وی بووه راقه‌که‌ری به‌ دوا یه‌کترا هاتنی شه‌و و پۆژ و چوارکزه‌ی ساڵ و نه‌جوولی ئه‌ستیره‌ی قوتب، له‌ زیمینیشدا لاربوونی زه‌وی به‌سه‌ر خه‌تی سوورگه‌یدا بای ۲۳, ۵ پله و ورده‌ حیسابی دیکه‌ی هه‌ست پینه‌کراو که راقه‌ی قه‌ناعه‌ته‌خشی هه‌یه له‌و سوورانه‌وه‌یه‌دا.

ئه‌و قابیلیه‌ته جوداکه‌روه‌ی مرۆیه له‌ زینده‌وه‌ری دیکه تێ ده‌گه‌یه‌نی بۆچی زینده‌وه‌ر ئایینی نییه و

نازانئ درق بکات و ناتوانئ نمایشت و فووتبؤل ریک بیهخیت، نه تهناقوز و نه بهرژوهندیش دهنان له و بوواردها هیچ بلین. مرؤ راقهکهری جوداوازی رهنفتاری دووبرایانه نهک بهرژوهند و تهناقوز. مرؤ راقهی خق بهزل زانین و پهیدا بوونی ئابوری و قوت بوونهوهی بانک و ریکوپینکی بازار و یاساکانی ئالوگور و داخوون کردن (واردات) و وهدرنان (صادرات) و قرغاندن (احتکار) دهکات، ئنجا ئهگه بهرژوهند و تهناقوزت دوزیهوه له ههنئ کاروباری مرؤدا ئهوانیش له مرؤوه چرؤیان کردوه.

لهوانیه بهرژوهند به کاکه وریاوه خوراگریت نهک به ئاسق یان له گاوری پهیدا بیت نهک له هیندوسی. لهمه و له هموو چشتیکهوه بهدیهه داخوازی دهکات مرؤ هوئی روودان و بزوینهری میژوو و کومه لایهتی و تاک بیت بهرهو جوانتری وهیا دزوتیهوه نهک شیلیم و رادیو و چهرخوفهلهک بزوین بن. ئنجا که ئهمه کرا و مرؤ شوینه بهدیههکهی خوی پرکردهوه، باسی سوود و زهره و تهناقوز و ریکی و سهرکهوتن و ههلاتن له ئاست راقهی شتی سهر به مرؤف، چ تاکی چ کومه لی چ میژووی، وهک ئهوهیه شتیک له چند لاهه تیشکی بو هاتبیت و چندین سیبهری لی کهوتبیتهوه ئیتر سهیر نییه بزاین دز به «باسم الله» وه پاریز ببات و تهوهکول به خوی لی بکشیت یان بابای ئیشتراکی ملیونیر بیت یان موفلیس به هاروونه رهشیدا ههلبیت وهیا گه مژهلنیک خیرخواترین کهس بیت.

که هه لکشایت بو رامیاری نیو دهوله تان و ئابوری جیهانی دهبینی شت سهر دهکهویت و داده بهزیت به پیی تهرموهتری بهشهری که بریتیه له مجیز و قهناعهتی خه لکی کارگوزاری ئه و تهرزه شتانه، ئیتر لهوانیه شریکانی ئیداره ی بهنکیک و وهزیران له دهوله تیکدا پیک نهیهن کهچی بیرواری سیاسیهکانی چند دهوله تی نه گونجا و هاوچوون بیت. که ورد بیتهوه دهبینیت تاقانه تی مرؤ له رینموونی و پیشهنگی وهنییه هر بو غیری مرؤ بیت به لکوو کارامه ی پیتؤل لهوانیه تاکه کاریگهری ئیجابی بیت له نیوان خه لکی ساده و که مفامدا وهک که شهعه ده باز دهنوانی ئیراده ی سافیلکان له سیاست و غهیب و بهرژوهندی روظانه بسریتهوه. لادی له زور کاروباریدا پشت به شار ده بهستیت و نه خوشیش هانا بو لای پزیشک ده بات چونکه مرؤف خوی له لایه ن کاریگهری و ئیراده وه زور پله ی خوار و ژووری ههیه له مپه ر بو ئه وپه ری سیفه تهکانی.

دانانی مرؤ له جینگه ی شایان به خوی نیوه ی ریگه ی بهرهو چاره سهر کردنی تهنگوچه له مانه وه ده بریت چونکه چاره که نزدیکتر ده بی له سهرچاوه ی گوروگرفته که. مه ودایه کی به رین ههیه له نیوان راقه کردنی رهنفتار به بژیو و له نیوان پشکنینه وهی مرؤ خوی بو دوزینه وهی مهیلی تا به پیی مهیله که ی نانی نیشان دهیت یان به موسیقا و سه قافهت و هه لباردن (انتخابات) و روظنامه گه ری بیخافلیتیت.

له هموو باریکدا جیگیربوونی مرؤ له پله ی رهوای خویدا تاکه ده رگه ی ئومیده بو رزگار بوونی له جینگه نه یی زوردار و به دایه تی ده سه لاتدار و هه وه سی هه وه سباز چونکه یه کهم کو تی که ئیراده ی مرؤ که لچه دهکات ئه وهیه که نه زه ریه باز و خوفه لسه فین و خوسه پین ده بنه وه کیلی خو کرد له جیاتی ئه و ده ستینشانی هه ز و ئاره زوهکانی دهکات، وهک بلینی مرؤ ساوایه که له خانه ی مندالی به رمه مکان دایان شه ربه تی عه قیده ی پی دهنوشیت و به گوته ی فه لسه فه ی ده بوشیت و زه قنه بووتی فکری کاویژکراوی ده رخوارد ده دات.

ئەگەر زۆر کوتانەو دەی رۆلی ماددە و بەرژەو دەند و تەناقوز جینگەیه کی و دەھایان بۆ ھەموار دەکات لە میتشکاندا کە شایەنی مرۆفە. تۆ بۆ مرۆف چ پایەیه کی بەرزى دەبیت ئەگەر بەردەوام ناوی بیت بە سیفەتی خالقى ماددەى سنەتی و حالوبارى لیکتر جودا و تەناقوزى تیژ و نەرم و بیروباوەرى لیکتر دوور و ھاوسى بشگوترى مرۆف خۆی بەرپرسى بەر و دواى چاکە و خراپەیه لە جیھانى خۆیدا؟ بوتیکى مردوو بە دەوامەى ناوھینانى و بە گرنگ گرتنى پایەى پیروزی ھەیبەتی لى دەنیشیت... دوو پۆک لە تەویل و خەتیک لە لاجانگ و وەشمیک بە چەناگەو ھە ساھیر دەگەپەنیتە پایەى سەرۆکایەتی لە عەشیرەتدا ئیتر بۆچی ھەولیک نەدرى مرۆ چەسپ بکرى بە «مەلیک» لە ولکەى خۆى و بییتە خاوەن شان لە چى دەقەومیت و ناقەومیت لە چارچێوھى کۆمەلگەکەى... بۆ دەبى ئەو دەورەى پى نەدریت کە دەدریت بە کەلوپەلیکی خۆى دروستى دەکات و ئەو خاکەى خۆى دەیکتلیت؟ بۆچی مرۆ بەرپرس نەبى لە ھەریمى مرۆ؟ ھىچ مەرداپەتیبەک ھەیه لە بیرورای کەسیکی نازوفیزی لووت بەرز تەبریر بکا بەو ھیزەى لە دەستیدا یە؟ ئەدى چ بلیین بەو ھەزاران و ملیۆنانى ئاپۆرەى خەلکی ژیر دەست کراو؟ تۆ بلیتی بەرد بن؟ ئایا دیلی حالوبار و بەرژەو دەند و چشتى ئەوتۆن؟ ئایە ھیزی تاک و دەسەلاتى، تەفسیر ھەلناگرى لە ملکەچى زۆرینەى خەلک بى ئەوھى بەرژەو دەند و تەناقوز دەخلى بوویت؟ کەى بەرژەو دەندی خەلک لە «ملکە چ کردن بۆ ستەمکار» دایە؟ بۆچی تەناقوز بەھانای زۆرینە دژى کەمینە نایەت، خۆ دەبوو و دەھا بایە؟ ئایا میژوو یەکی خەلک دروستى دەکات مۆئامەریان لى دەکات؟ ئەدى بۆچی سويسرەبى کەنەفت نییە؟ ئایا دەبى بلیین «تطور» کەرامەت و ئازادى سويسرەبى سەپاندوو؟ تۆ بلیتی «تطور» ی سويسرە وەکوو گیای شاخ و گۆلەکان دەرویت و دەچیتە بەر گیانى خەلکەو؟ ئەگەر کابرایەکی خۆشتەما و تەماعار و یستى بەسەر سويسرەبىانەو ھۆھەلشەنگینیت و ئەوانیش ملکەچى خۆیانان دایە داخواری حالوبار و بەرژەو دەند، تۆ بلیتی «تطور» لە خۆو بى دەخلى سويسرەبىان راسیتە لادانى تەماعارەکە و پرگارکردنى خەلک و گۆرینی حالوبار؟ نە حال و نە پینشکەوتن و نە پاشکەوتن بى تۆ ئەى مرۆف باى فەلسیفن. شاعیری میسریش و ابزانم خلیل مطران بەر لە شەست سال گوتى:

ليس القرى ولا الدمن

بوطن انت الوطن

نە گوند نە مەزرا نیشتمانن

تۆ نیشتمانیت!

جا ئەگەر دەرفەتیک بۆ تەماعار ئیرادەى خەلک زنجیر بکات، ئەدى بەرژەو دەندی خەلک ئەو نییە نە یەلن زنجیریان بکات و بیاندۆشیت؟ تۆ بلیتی بەرژەو دەند و زرووف و پیداو یست بە ھیزیکی غەیبى دەبنە پۆلیس و خەلک رەشبگیر بکەن بۆ خزمەتی غەسبکەر؟ ئایا شتییک نەماوہ بلیین لە تەعلیلی ئیرادەى غەسبکەر و ملکەچى غەسبلیکراو؟ ئایا فەیلەسووف زمانى لال دەبى ئەگەر لە موعادەلەى کپکردن و ملکەچى و بەرژەو دەند و زرووف، مرۆفەکە لە شوینی راستینەى خۆیدا دابنیت؟ چ وپینە یەکە لە فەیلەسووفەو کە دەلن دەرەبەگ ھیزی بە دەورى خۆیەو نە نا و ملکەکەى فرەوان کرد و دەستی دایە ستەم و چەوساندنەوھى

خەلك، پيشم نالى بۇچى خەلكەكە ھىزى كۆنەكردنەوۋە دەك ئەو دەرەبەگە مەلەوونە؟ لەوئەتەى شەش ھەزار سالەوۋە تاكە كەس ھىز و مەكايەتەى كۆدەكەتەوۋە و ھەزاران تاكيش چ كۆنەكەنەوۋە خۇيانى پى بپارىزن، ليشمان داوا دەكرى ئەو حالە بەرەواژە تەفسىر بەكەين بە بەرژەوۋەند و تەناقوز و چ بەلای تروش ھەبى لە «مرؤف» يش خاموش بين كە دەبىتە بەيدەقى شەترەنج و ياريكەر بە ئارەزوى خوى بىبىزىوت بى ئەوۋەى بەلگەيەكى قەناعەتەبەخش ھەبى لەوۋەدا كە مرؤ بە ھەزاران ھەزار دەبىتە بەيدەق، دەبوو ھانا بردنە بەر بەرژەوۋەند و تەناقوز پيمان بللى كەمايەتتەيەكى خەلك كە رووبەرووى زۆرينەى خەلك بوو سەبەب بە دژايەتەى بەرژەوۋەنديان، بە پىي حوكمى داخاوى سىرۇشت ھىزى ھەزار ئىرادە، ئىرادەى بىست سى كەسى شىلا و خستىنە زىلخانەى مېژوۋەوۋە.

منيش وەك تۆ دەزانم كۆمەلگەى پاشكەوتوۋە بە ئاسانى ناكەوتتە چالاكى دژى ستەم، بەلام دەشزانم ئەو شتەى وەھا دەكات كە پاشكەوتوۋە ستەم بسەلېنىت بە برپارى بەرژەوۋەند نەبوۋە كە بە گژ بەرژەوۋەندىكى دىكەدا چووبىتەوۋە دەنا دەبوو ستەمدىدە بە كەمترىن ستەم ھەلايسىت چۈنكە ستەم دژى بەرژەوۋەندە. تا بشلىق فەرق ھەيە خەلك بۇ بژىو بەختىت تا ئەوۋەى خەلكەكە رىز بن لە بەرھەلست كرنى ستەمدا چۈنكە ھەولى بژىو كارى ھەموو گيانلەبەرىكە، ھىندەش سەرەتايى و رووكەشە و بىدەلالەتە دەورىكى نەبوۋە لە گۆرانكارى مېژوۋى (خەرىكم بلېم لە گۆرانى بايۇلۇجىش) خۆ من گۆم لە ماۋەى پىنج ھەزار سالدا بە ھونەرى كىلان و دروینە ھەر ھىچ پىش نەكەوتوۋە. لە بەرەكەتى شارستانىشەوۋە گاسنى گۆرى بە تراكتۆر. جا ئەگەر خەرىك بوون بە بژىوۋە گۆران دروست نەكات، بەولاتەرىقەوۋە <۲۲> ياخود لە رپى قىاسى راستوكىيەوۋە نابى دژوستان و يەكتر پواندەوۋە لە ھەولى بژىوخۇراندان گۆرىنىك پىك بەنىت چۈنكە كىشە لەسەر ولات و بەشەملاكيەتەى چەنگەچرەيەكە تاكە يەك پىت ناخاتە سەر فەرھەنگى ژيارى بەتەواۋى وەك پشىلە و كەمتيار لە چەنگەچرەدا ناتوان بەرەو چاكترىيەوۋە برۆن. بە روونىش دەزانىن ئەو چەنگەچرە ھەتا ئەو دووايىانە بەسەر كەوتنى كەمايەتەى دەبرايەوۋە، تا ئىستاش لە زۆر ولاتاندا ھەروەھا دەبرىتەوۋە. گۆرانى مېژوۋى تەفسىرىكى دىكەى ھەيە پىوۋەندى بە تەناقوز و بژىو پەيدا كرن و گەرم بوونەوۋە و نووا و زایندهوۋە نىيە كە لەواندا مرؤف و جانەوۋەرى بىزمان دەگەنە يەكتر تا ئەگەر ھۆى «تطور» بانايە دەبوو ھەموو جانەوۋەركان بگەنە رىكارى مرؤف: بەدبەھ برپار دەدات كە ھۆى گۆران ئەوۋەى تايبەت بە مرؤبە لە نيوان ھەموو زىندەوۋەراندا، بەلام باسى ئەوۋە نايەتە ناو جغزى پەرۇشەكانى ئەم نووسىنەوۋە.

وەكوو تۆيش دەزانم چىپنەر (قاھر) و غەسبكەر چالاكترە لە خىرەومەند سەبەبىش لەوۋەدايە، ئەو ھەرامخۇرانە بە ھەرامكە دەولەمەندتر و بەھىزتر دەبن كەچى خىرەومەند لە ھەلالەكەى دەبەخشى كە بىنىشى بە بەخشندەيەوۋە نا دەرووتتەوۋە. من ئەمە دەزانم بەلام ئەوۋەى وىژدانم پىي ھەلناگىرىت و حوكمەكەى رەفز دەكەم چەسپانى قەناعەتەى مليۇنەھا پەككەوتەكراوانە كە رازى بوونىان بە مەغدوورىيان ھەلوۋەستە چاك و پاكەكەيە و لە ھەزاران سالدا، ھەر بە پىي بەرژەوۋەندىش، جىگىرىكى نەبوۋە، واتە بەرژەوۋەنديان لە تىچوونى بەرژەوۋەنديان بوۋە و حورمەتلىان لە بىحورمەتلىدا بوۋە و سەلامەتلىشان لەوۋەدا بوۋە گەردەنيان بختە بەر چەقۇى قەساب. من ئەمە رەفز دەكەم بە يەقىنى وەك $۲=۱+۱$ چۈنكە نەپنى

کاره که له مروځه که خویدا، که خوی ته فسیری سته می خوی دهکات که له حالی دهسه لاتدا دست به سهر مالی غیره دا دهگریته و دهشبته سته ملیکراو کاتیک چی هیه ته له دهستی دهرده هین و به ته نهایی ناتوانی له سه رخوی بکاته وه، بیحه یایی زالمیش له دهربرینی نیه ته خوی وینه یه کی وهرگه راوه حالی تیگرای مه زلوممان عه کس دهکاته وه، ته ناقوزیکی بینامانیش له نیوان زالم و مه زلوم دهرده یه خیت که جووله به مه زلوممان ناکات له بهر شه پرهلیدراوی ئیراده یان: قهت باوهر مه که به و قسه یه ی خاوه نزه ریه خیره ومه ندهکان دهیچوونه وه له وه دا که ته ناقوز به دریژیایی رږژگار زورینه ی هاردراوانی وروژاندووه دژی که مینه ی ئیراده خه سینه کانیا ن چونکه ناچیته عه قله وه له ماوه ی پینج هزار سالدا هه ولی سه خیزان بو خوده رباز کردن له زولمی تاقه خیزانیک نه زوک بیت و که دهرانین نیسه ته ژماره ی مه زلوممان له گه ل زالممان به لای که مه وه سه د به یه ک بووه.

ئه م سه لینه یه ی ته سلیم بوون بو زوردار له بهر شه پرهلیدراوی ئیراده ی خه لک تا ئیمروکه ش زیندووه و دهماری له فرکه دایه له زورینه ی ولاتاندا، پتریش نازاربه خسه به هاردراوه کان سه به ب به زور بوونی هوی په کخستن و زال بوونی لای زورمه ند و سستی فراژی بوونی ئیراده ی لایه کی تر، ده شبینین له ده می ناژاوه دا تاقمی بیپه روا ده توانی سواری شانوملی خه لکی گوند و شاره کان بیت و ملزه میان بکات بو هه وه سه که ی که دابین نابیت.

ئه ممانه وه ی ده گوتری له به رده وام بوونی خه بات و نارپه زایی دژی سته مکار به دریژیایی رږژگار، وا من قسه ی یه قینی تیدا ده که م له وه ی دیتومه و هه ستم پیی کردووه: به ده گمه ن نه بی فلاحی نیشتمانه که ی کوردستانم تا پاش جهنگی دووه جووله ی نه کرد، که کردیشی له سه رینایی په یدا بوونی حیزبی سه ر به خه باتی چینایه تی و زه نه ی بیروباوهری ئه و حیزبانه بو چینه هه ژاره کان له نیوان کؤتایی جهنگ و سه رته ای په نجاکاندا بوو.

ئه و جه ر و مه نگه نه یه ی سوور به سته مکار و سته ملیکراو ده دات ئیراده ی خو پاریزیبه نه ک دؤرانی به رژه وه ند، خو ئه و به رژه وه نده رږژگارها بوو دؤرپوو که چی جووله ی به خه فه کراو نه کرد به لام که ئیراده که ی، به جوړیک له جوړان و هویه ک له هویان، به ناگا هات دهستی دایه بیئوقره یی و ناهه رمانی. چه ندیکش له سه ر ده ستنیشان کردنی «هؤ» خیلافمان هه بیت، چ ریگه ی خیلاف نه ماوه ته وه له سه ر هیندی که به رژه وه ند سه ده ها سال نووست به ر له وه ی به نووکه چه قوی ئیراده بو ملانی بچوولیت. رادیو له ماوه یه کی که مدا ده وریکی دیت له به ناگا هینان و جوولاندنه وه داینه میکیه تی ته ناقوز له سی هزار سالدا نه یکرد. لیره شدا ده بی بلیم دیفاعیکی وهرزیر له کیلگه که ی خوی ده یکات فری به سه ر خه باتی چینایه تی وه نییه به لکوو وینه یه که له په له ی ژیان ژووشکیش ده یکات: به رگریکردنی فلاح دژی غه سه بکه ر و پاراستنی به رخه که ی له گورگ چ فرقیکیان نییه که دهرانین غه سبکه ر گورگی دوو پییه. خه باتی چینایه تی جموجوولیکی گشتیبه له چینیکه وه دژی چینیکی دیکه، هر هه ولکی تاکه که س له ئاپوره ی خه لک دابرا بیت نابیته دیفاع له چین یاخود له نیشتمان ته نانه ت له گوند و گه ره کیش.

شه پرهلیدراوی ئیراده ی چپینراو له ناست چپینه ر چاکتر روون ده بیته وه و واقیعتیش خوی دهنونینی که ده بینین زورلیکراو له خووه مالی خوی به شه عبه ده باز ده به خشیت و خرمه تی دهکات چونکه له گه ل

شەعبەدەباز موفلیستەرە تا لەگەڵ دەربەگدا، وێرای ئەوەی کە ناچار نییە بەخشندە بیت لەگەڵ ریشیکی درێژ و تەسبیحیکی سەدویەک دانەیی.

قسە لە بارەى حالوباریکی هەزاران سالەى بەسەر خەلکدا دیت کۆتایی نایەت، کەنەکردنیش لە تەفسیری هەر رووداوە بە هۆیکەى کاریکی بە ئەرکە و گۆشەى جوداوازیی لەسەر راڤەکردنیان دەم دەکاتەو، من درێژەى پێ نادم و بە کورتى دەلێم: مرۆ خۆى هۆى ئەو رووداوانەى، هەرچى بەرژەوئەندە تەنها بایى ئەوەى پێوەندایەتیی بە ئێراده و هۆش و خوازیهوه هەیه تیکەل بە تەعلیل دەبیت، بەرژەوئەندیش وەک توورەبى لەسەر ریزشکان و نەرمونیانی بۆ دۆستایەتى و چاوەدێر کردنى ئەمەک و پەرۆش و بیروباوەر و چشتى ئەوتوییه هیچیشیان ناچنە مەفهوومى بەرژەوئەندەو.

دەشى دەورى بەرژەوئەند لە قەپلکی ئەم ریزەیدا وینەکیش بکەین: مرۆ شتیک دەکات کە بە لایهوه لە بەرژەوئەندا بیت، لەوانەیشە بەرژەوئەندەکە ماددى یان ئیعتیبارى یان وەهمى بیت ریزەکە هەموو ئیحتیمالان دەگریتەو هەر لە تەسلیم بوونەو، پێ بە پێ، هەتا دەگاتە شەر. مەودای نیوان ئەم قۆناغانەش پراوپرە لە هەزاران هەزار جۆرى هەلۆهست لە هەموانیشتا بەرژەوئەند تى خویندراوئەتەو لەو روووه کە بەرژەوئەند وەک هەر دنەدریک یان بەرھەلستیک لە حالوبارى هەمە جۆردا بە هەلۆهستى مرۆو بەستراوئەتەو.

ئەو خەلکەى حالیشیان یەکچوونە دەشى رەفتاریان یەکچوون یاخود، کەم و زۆر، لیکتر جودا بیت بە پێى جوداوازیی تەبیات یاخود مجیز یاخود باوەریان: حەتمى بوون لە موعادەلەى سەر بە مرۆ پەیدا نییە کە دەزانن مەخلووقیک نییە تاکەکانى هیندەى تاکەکانى مرۆ لە تەبیات و هەلاویر <٢٣> و لە رەفتاردا لیکتر جودا بن چونکە تەرکیبى مرۆ لە چاوە تەرکیبى جانەوهران هیندەى دوورایى و گۆشە و ناوەرۆک تێیدا یە لە ژمران و چەندوچۆنى نایەت و بەرەبەرەو هەیه هەموو ئەو شیمانانە بزیتەو کە لە نیوان سادەیهتیی بەر لە پەنجاهەزار سالى و ژبارى ئیستاکی گەشتى نیو ئەستیرانى دمو شەبەقى سەدەى بیستویەکەمدا هەیه.

بەخیری خۆت ئەو قسە خۆشکەلەى بەنگکیشانەى خاوەن قەلەمان، بە نیازی چاکە یاخود ناچاکە، دەلیتەو لە بیر خۆتى بەرەو گۆیا «مرۆ هەر ئەو مرۆیه یە لەهەر کویەک بیت» چونکە هەر لەو شتانەدا یەکچوون کە زیندەوهرى دیکەش تێیدا یەکچوون. تو کە ورد ببیتەو دەبینیت ئەو زیندەوهرانەى لەگەڵ مرۆ ئاشنا بوون رەنگ و قەلافەتیاں گۆرا کەچى گورگ و چەقەل و پینگوین وەک خویان مانەو، سەیرى هەرە سەیریش لەوهدایە کە بە رەهایى قسە لە یەکچوونى مرۆ بکریت کەچى ئەرکى دوور و درێژیش لە شەرحى نیزاع و جەنگى نیوانیان دەکیشریت.

دیمەو و دەلێم: باسى رابووردووى مرۆ درێژ دەکیشیت و زۆر لکان دەهاوێژیت و رەنگە تێیدا نەگەینە رۆژگارى سەردەم مەگەر بە ئەرکیکی زل. هەرچەند حالى بوون لە رابووردوو، وەک هەیه، دەشى بە چارى کرایهوه بۆ سەر واقع و بە زەینى بەلەد لە گیروگرفتنەکانى تەسلیمى ئیستاکیەمان بکات. بەلام دیسانەو بەاوەش پێداگرتنى لە زیمنى وتووێژیکى سەر بە شتیکى دیکەو تا بلێى دژوارە، چاکتر ئەوهدیه قسە تەرخان بکەین بۆ مرۆى ئەم رۆژگارە وەیا «بارى ماددى» ئەم پۆژانە بە پێى رابوێژى چارەسەرى

ماددییهت که به‌شهر راقه ده‌کا به به‌رژوه‌وند و پیداوئیستی حالِ دور له به‌شهرکه خوی، گونم «دور له‌به‌شهرکه خوی» سه‌بارت به مه‌فهومی بی تئویلی واتای فهلسه‌فه‌ی مادی. چونکه که ره‌فتاری مرۆت دایه‌وه به به‌رژوه‌وند و حالوبار ئه‌و لایه‌نه‌ت فه‌رامۆش کردوه که به‌رژوه‌وند و چی وه‌ک ئه‌وه زه‌نه له به‌شهره‌وه ده‌کات: سه‌رله‌به‌ری باری کۆمه‌لایه‌تی، چ سیاسی بیت و چ سه‌قافی و ئابووری و ویزدانی و شه‌یتانی و هم‌وو جوړه که‌یف و کشتی و ته‌نگه‌تاوی تیکرای هر مرۆیه و ناشی به‌غیری ئه‌و بدریته‌وه. من لاریم نییه له قسه‌ی که‌سینکی بلێ مرۆ دیلی حالوباریکه خوی دروستی کردوه وه‌ک که وپینه‌یه‌ک بکات و بوتیکی بو دابریژیت یان دوژمنی زنجیری بکات وه‌یا به‌هیریدا بیات یان رایبه‌ینتی... دیم و ده‌لیم حازر نه‌بوته سه‌رده‌می رابوردوی له ده‌ست ده‌رچوو، ده‌توانین بی چاوغه‌له‌تان و سه‌رسورکی و ئاره‌زوبازی مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ین و هه‌ستمان لینی به‌پیی راستینه‌ی هۆیه‌کانیه‌وه بیت و چشته به‌د و چاکه‌کانی به‌ناوی خۆیانیه‌وه ناو بنیین.

تۆ سه‌یری، وا زاناکانی ئاتۆم و فه‌له‌ک بو قوولایی ئاسمان برۆن که‌چی فه‌یله‌سووفه‌کانی سه‌ر به‌بابه‌تی به‌شهری نه‌گه‌ییشتنه ئه‌وه‌ی که وه‌رزیر له هه‌زاران سالدا چی ئه‌وتو به‌ره‌وپیش نه‌چوو مه‌گه‌ر چشتیکی له شارستانه‌وه‌ی وه‌رگرتییت. فکریکیش نه‌زا مه‌گه‌ر کیه‌ی رۆچوو له وپینه... ژیا‌ری بو‌رژوازی ره‌گی له لادی نییه به‌و پنییه له کشتوکال و ده‌ره‌به‌گه‌وه سه‌ری هه‌لنه‌داوه، که مرۆفیش پیش ده‌که‌ویت هر خوی ده‌ورووبه‌ری به‌ره‌و پیش ده‌بات نه‌ک به به‌ره‌وپیش چوونی ئه‌م‌پرازیکی دروستیان ده‌کات چونکه ئه‌وانیش له مرۆفه‌که‌وه که‌وتوونه‌ته‌وه: بو ئه‌وه قه‌له‌م هه‌بی ده‌بی مرۆیه‌ک هه‌بووبی بیه‌وی بنووسی.

چهند سه‌یره ره‌فتاری مرۆ به‌ ئابووری و بیروباوه‌ر و قوونای میژوویی و زه‌رفی کۆمه‌لایه‌تی و مادی ته‌فسیر بکری له جیاتی ئه‌وه‌ی ئه‌و شتانه به مرۆ ته‌فسیر بکری. ناشی زیممه‌ت به به‌رتیل بکردریت ئه‌گه‌ر مرۆ زه‌رفیکی پیک نه‌هینابیت به‌رتیلی تیدا به به‌ره‌و بیت ده‌بی پیشتریش به‌رژوه‌ندیکی ئه‌فراندبی به‌رتیلی پیوه بدریت و پاره‌شی دروست کردبیت نرخی کرینی پیوه بیت و یاساشی دانابیت که به‌رتیلخۆر و به‌رتیلده‌ر ناچار بن لپی بکه‌ونه فیل، به‌ستنه‌وه‌ی ئیراده‌ی مرۆ به دروست کراوه به‌د و په‌سهنده‌کانیه‌وه به نیازی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ستوورانه‌ی ره‌فتاری راقه ده‌که‌ن ده‌بیته دوورکه‌وتنه‌وه‌یه‌کی قوول و فره له راستی ئه‌گه‌ر له ساخته‌وه نه‌بی، ده‌شبیته گۆمراکردنیک‌ی تاوانبار ئه‌گه‌ر به نیازه‌وه بیت. به‌راستی له‌سه‌یر سه‌یرتره که فه‌یله‌سووف دوودلی بکات له‌وه‌دا بلێ ره‌فتاری مرۆ له تیکرای ئه‌و هه‌لاویترانه‌وه هه‌لده‌قولیت که له زینده‌وه‌رانی جودا ده‌کاته‌وه به‌لام دوودلی نه‌کات له‌وه‌دا بلێ ره‌فتاری جانه‌وه‌ران له غه‌ریزه‌یانه‌وه‌یه... سه‌یره ئه‌مما سه‌یر که ته‌پل لیدانی ده‌می مانگیان بداته‌وه به ته‌ئسیری دیارده‌که خوی نه‌ک به هۆشی مرۆ که دیارده‌که به هه‌له راقه ده‌کات، خۆ هینده‌ی به‌دیبه‌یه روونه که جانه‌وه‌ر هۆشیکی نییه به سه‌هوو بچیت تا ته‌پل لئ بدات: تۆ بلێی دیارده‌که توشی شه‌په‌ری نیولایی بووه کار له زینده‌وه‌ر ناکات! نیگایه‌ک له‌چاوی نیوه‌کرایه‌وه و هۆشیکی نیوه ناگا به‌سه بو ته‌فسیری ئه‌مه: هه‌رچی له جیهان هه‌یه، دیار و نادیا‌ری، تاکه مه‌خلووقیک به‌ره و جوانکاری و به‌ره‌مه‌ینی و په‌رستن و ته‌قدیس و له‌عنه‌ت و گالته پیکردنه‌وه نابات ئه‌گه‌ر به‌ولای غه‌ریزه‌وه هۆشیکی هه‌لکشواتری

نهیّت، شتان به تیكبهستنی هۆشهکی (ربط عقلی) لیک گری بدات و مواعدهلهی لهسهه لهستیئیت و ئاکامگری (استنتاج) لیوه بکات، چ به راست چ به ههله، تنها مروش له نیوان هه موو گیانله به راندا هۆشی ههیه له شتان به سه هوو دهچیت و دهشیان پیکیت، به رهو هیدایه تیه وه دهبات یا خود گومرایی، چ ریگهش نییه بۆ قسه یه کی دیکه له م باره وه بگوتریت چونکه دژی به دیهه و روواله تی حال دردهچیت. کیشه که رویه کی دیکه ی ماوه گرینگتر له دانهیان به «حقیقه» که خوی حقیقه ته:

گوتمان راهینانی فکر به باوه ریک دهیکاته ئالقه به گۆش و سنبه ری دووایه وه. نه میس شتیکی به رههست (محسوس) ه. و دهمه ته قه هه لئاگریت که هه ر خوی تهفسیری هه رای نیوان دوو برایان و خیانه تی نه مانهت و خو کوژی و هه موو شتیکی ژیرانه و گیلانه ی جیهانی کومه لایه تی دهکات که غه ریزه تی که ل به هۆش ده بیّت و هه زاران هه زار وینه ی گونجاو و نه گونجاو له رهفتاری تاک و کومه ل ده زیته وه. مندا ل که له ساواییه وه رایده هین به په رستنی به رد و حورمه تی ته پاله دهچیته سه ر پاره ویک پشته و گازه له هه رچی کیشه و پخوانی هۆش و مه نتیقه .

هه ر به و پییه ش که گۆش ده دریت به یه که مینایه تی دهوری ماده و به ره ژه وه ند له دارشتنی رهفتاری مرو خوی به که م دهگری و ماده له جیگه ی خویدا دهکاته بگری جیهانی دهورییه وه. ئنجا چونکه مرو له م رۆژگاره دا دهو دراهه به دروست کراو و شتومه کی مرو فکرد که پیوستیه تی له مردن و ژیندا و به درژیایی سال خه ریکی په یدا کردنیانه ئیتر به خشین یه که مینایه تی به و شتانه له ته خته ی کومه لایه تیدا ده بیته حورمه تی شتی که که پراوپری دهو روبه ریته ی و خو شی و چاره نووسی پییه وه به نده، له وه وه ریزنان له و شته و پله ی ته سیری له قه ناعه تیدا که له که دهکات و به ئسانی خوی ته سلیمی ئاکامی نه و قه ناعه ته دهکات و دهستی شل ده بی له نرخ ی ئیراده و مه یلی خوی و زور به ئسانی حه په سانی له ئاست شکوی فرۆک و T.V ده بیته مانع له وه ی بحه په سی بۆ هیزی ئیبداعی دروستکری هه ردوویان. مرو به ر له په نجاهه زار سال بایی نیسه ته ی ۹۹٪ به بوونه وه ری سروشتی ئابلوو قه درابوو که هیچ ده خلی به سه ر هه بوونیانه وه نه بوو، له وه شدا خو شجله و بوونی بۆ هیزی سروشت و دانانی به سه رچاوه ی ده سه لات له و دیارده سه رسوو ریانه ی ده دیدتن، ئاکامیکی به رچا و بوو، ئیتر سه یر نییه هانا بباته به ر تۆته م و ته لیس م و قوربانی له دردهست کردنی په زامه ندیی و ره واندنه وه ی غه زه بی.

به دم رۆژگاره وه دروشمی حال گۆرا تا وابوو دهستکرده کانی مرو ۹۹٪ دهو روبه ری خه لقی سه رده می پرکرده وه، و پرای نه مه فیترگه ی فکر و باوه ر که نه رکی تهفسیری بوونه وه ر دهکیشن و پیوه ندایه تی مرو فی پیوه راهه ده که ن له زیاد کردندا بوون و نه و فه لسه فانه ی ماده ده که نه راهه که ر بوون به زیده هیزی ده سه لاتی ماده و دهو روبه ر به سه ر ئیراده ی مرو فدا و زیده بینه ری پایه ی مرو خوی له مواعده له ی گوزه ران و گۆرانکاریدا. دوو نییه له حقیقهت بلین پایه ی به ره ژه وه ندی ماده ی له عه قلی که سیکی به رنامه زانستییه کان ده خوینی، سه ره رای زل کردنی دهوری ماده، ئا نه و پایه یه دهوری تۆته می نه فسانه یی ده بیئیت له و واقیعه ته ماوییه ی که له تی که ل بوونی دوو شتی دژ به یه کتردا په یدا بووه، واته له تی که ل بوونی «علمانیة» له گه ل «مادیة» چونکه باوه ر به زانست «علمانیة» تیشکیکی خولاسه ی مرو فایه تییه باوه ر به ماده «مادیة» ش ماده به خوازانینیکی رووته، ئاکامی تی که ل بوونیشیان نه وه بوو

تاكه كهس دوو مهفهوومی ناچۆری له تاكه شتیكهوه بۆ پهیدا بێت ئیتر وابوو كهسیکی ماددی - هۆشپهسهند له لایهكهوه دهلی مرۆ خالقی چارهنووسی خۆیهتی كهچی له لایهکی دیکهوه دهلی گۆرانی هۆی بهرهم دهكیشینهوه بۆ گۆرانی پێوهندایهتی سهر به بهرهم و لهوهدا وهها و وهها دهبیت له مهیدانی گۆران و پێشكهوتندا، بهو پێیه لهسهرهتاوه مرۆ دهباته خانهی تهقدیس، دووایی تهسلیم بههۆی بهرهم دهبی لهوهشدا گوئی ناداته هیندی كه هۆی بهرهم سنعهتیکی مرۆیه به دهم رۆزگارێکی درێژ له پێشكهوتنی بهشهرهوه پهیدا بووه.

ئنجا ههر چونكه هۆی بهرهم تیک بهستن و كۆكردنهوه و رێكخستنێکی مرۆیه و له مێشكیهوه زاوهتهوه ههرگیزاو ههرگیز ههزاریهکی پهلكهزێپینهی ریز لهو هۆیهی بهرهم نهناوه. مادده و بهرژهوهند و دهستورهكانیان كه به بزوینهری میژوو دهژمیردرین، كاتیك بوون به جیگیری مرۆف له ههڵئانی كۆمهڵ و دارشتنی چارهنووسی، دهبینین رێگه خۆش دهكهن بۆ ئهوانهی چاویان بریوهته حوكم و دهسهلات (كاتیك بوون به حاكم) ناز و فیز بهسهر خهلقدا بكن به ناوی مادده و بهرژهوهند و تهناقوزدهوه و زمانی حالیشیان دهلی: ئیمه له بهرهكتهی نهزهریه و به هونهری تیگهپهشتن و دروست لهكارهینانی، خۆراك و پۆشاك و چی مومكینه له گۆیزههمنی (مواصلات) و كهیف و سهرحهمی پێداویستییهكانی گۆزهرانمان دهردهست كردن، دهبه پتر و پتر تیکۆشن و سپاسی رێژیمیک بكن «اطعمكم من جوع...» ... تا كۆتایی ئهوه چهشنه قسهی پرووپوچ و تاوانباریش... خۆ خۆراك و نۆشههمنی به سهدهقه له ئهنباری باب و باپیریان دهرنهچوو ههتا شوكرانهی لهسهر بژمیردریت، ههرچی ههیه دهبكردی ئهوه خهلقهیه كه مێشكیان به قسهی وهها گومراكه پر دهكریتهوه و كاریگهرایهتی مسكینان دهبزێتهوه بۆ مادده و بهرژهوهندی كه و لال تا دهماغیان پێ بشۆنهوه و باوهرینان بهخۆ بچپین و پایهی نیمچه خویان بهسهر عهرشی ناز و كهشوفش بچهسپین بهوهشدا «پاداش به پێی بهرهم» سهروهین دهبیت چونكه خاوهن نهزهریهكان و مهعلانهكانی له بووزدان <٢٤> كۆمهلهی حهسایهوهن، گوته دهبهخشن و رینموونی بهرهم هینانیک دهكهن ملكایهتییهكهی هی دهولهته چ زهرهركیش ناكهن له ههله و وپینهیهکی تیکه له به رینموونییهكانیان ببيت كهوا بێگومان له مل كهسانیک دهپچرین رهنجدیدهی بهرهم.

ئنجا كه شادی به رههایی له گلهیی و به حهسانهوهی پاداشی پتر و دهسهلاتی تهسهلتر دابینیان دهكات رهنجدهریش دهتلیتهوه له ماندووهتی و بهرپرسیایهتی و بئیرادهیی و پاداشی كه، مافی مانگرتن و رازی نهبوونیشی نییه به پێچهوانهی حالوبار له جیهانی سهرمایهداری كه له بیردۆزی تهناقوزدا به چهوساندنهوه و چپاندنی كریكار ههلهراوتهوه، ئیتر ههر وهك پێشخستنێکی دوری هۆی بهرهم له دوری مرۆ كیشایهوه بۆ دابهزینی پایهی و له دهستدانی مافی ئیختیار. ههروهها خاوهنایهتی «سهرزارهکی» كۆمهڵ له هۆی بهرهم بووه بههانهی سپینهوهی مافی مانگرتن له لهیستهی مافهكاندا.

قسهیهکی زۆر سهیریش كه به بهرینایی دنیا دهگوتریتهوه ئهوهیه گۆیا فلانه حیزبی فهرمانهوا له فلانه ولاتدا بۆ هینده سهد ملیۆنه مرۆیه بژیو پهیدا دهكا وهك بلیی ئهوه ملیۆنانه ههموویان «تهنبهلهكانی سولتان» ن تیر بهزگ له سفرهی دیوهخانهی حیزب دهخۆن. دهولهتیکی وهكوو چین ملیاریك و سهد ملیۆن كهسی تێدایه، له خاك و ئاو و مهعدن و سهراچاوهی دیکهی سهروهت نیسهبتهی پتر له نیسهبتهی

سەرۆهتی تايوان (فهرمۆزه)ی ههیه کهچی تايوان له ریکاری ئابووریدا چ بۆ تاک و چ بۆ کۆمهڵ پێش چین کهوتۆتهوه. خۆ ئەگەر چین دابهش بکری بە ۱۰۰ دەولەت گیروگرفتی زیاد دهکات چونکه ئیرووی ئابووریی <۲۵> چینی پان و پۆر بهو کهرت و پهت کردنه و ههلبهرینهوهی پێوهندایهتی نێوان کهلهشهکان دهپوکیتهوه.

بهائی کۆمهڵگهی زل ههولێ پتری دهوێ بۆ ریکخستنی کاروباری، بهلام دیسانهوه راسته بلێن دانیشتوانی دهخهریکین و بژێو به ئارهقهی تهوێل پهیدا دهکن، پانایی کۆمهڵگهشیان دهرفتهی بهرینتر بۆ پێشکهوتن دهرهخسینی ئەگەر سهراچاوهی داهاتهکانی به مهعلانی له کاریین، مهعلانیهکی ریک بۆ لهگهڵ تهبیاتی مرو نهک لهگهڵ بپردۆزی پیرۆز. تۆ ئەگەر له تاکدا تاکایهتیت کوشت له ریی ملکه چ کردنی بۆ فهرمانی هوی بهرهم و ئیبداعیت کوشت به تواندنهوهی له دهریایهک مروی بێئیراده دهگهیهته ئەو موعاده له سهختهی که بریتییه له برینی بالی تهیر و پهوانندی قاجی هاموشۆکه. به دهویرشتهوه ههلهلهی موژدهدهران به نههیشتنی چهوساندنهوه تیههلهدهکات.

ههرچۆنیک بیت، نه بهرژوهوند و نه ئینساف و نه داد و نه راستی ههیه له پاشخستنی دهوری مرو به دوا دهوری غهیری خوی له گۆرانکاریدا، ههر دروستاندنیکیش <۲۶> زهینی بلیمهتان پئی بپشکوێتهوه بۆ پهکشستی ئیرادهی مرو به نیازی سهردانهوانندی بۆ هوی بهرهم بریتییه له چهسپاندنی زیللهتی زۆرینه و باغلبوونی کهمینه. ئەگەر پهنجته له گوتهی «به گۆرانی هوی بهرهم پێوهندییهکانی بهرهم دهگۆرین» گیر بوو و خسته ئەم قالبهوه «به گۆرانی مرو ئامراز و حالوبار و ریزیمی دهگۆرێ» ههرمه سهروهبنهکته خستهوه سهه بنگهی خوی و ولاغت بردهوه بهرای عهرهبانه و مافت دایهوه به خاوهنی و پهندیارهکانی سولتانت خامۆش کرد که سوور بوون لهسهه نۆکهرایهتی مرو بۆ ئالهت.

باوهرهینان به ماددی بوونی مهسنوعات تا ئەوهی ببیته کاریگەر له دارشتنی مرو بۆ تیخویندنهوهی پێوهندی نێوان دروستکهه و دروستکراو و بۆ گویدان به ئیرادهی مرو و هز و مهیلی له رهفز و قبولی شتان وهک ئەوهیه، به پئی روالهتی حال، بگوتری رۆژ به دهوری زهویدا دهخولیتهوه، یهک له ئەنجامهکانی ئەم گوتهیهش ئەوهیه زهوی مهکهزی جیهان بیت و ههندی ئەستیرهی که بیست ملیار سالی تیشک لپی دوورن به خیرایی ملیارهها جار پتر له خیرایی تیشک دهخولیتهوه و چهندین ئەنجامی دیکهش له فیزیا و فهلهک و راستیهکانی بوونهوههه مووی دهپووچینهوه.

گوتهی ماددی بوونی دروستکراوهکان و نۆکهرایهتی مرو بۆیان، هیندهی که گوتهی سوورانهوهی ئاسمان راستیهکانی جیهان سهرووبن دهکات، ئەویش هینده کاریگەر دهبیت له ههلوهشاندن و درێوکردنی کهسایهتی مرو، گرینگترین تهئسیریشی له مرودا ئەوهیه ئیرادهی خوی دهورپینیت و ملکهچتر دهبۆ بۆ فهرموودهی بپردۆزان له بابته تیکهولیکههی سهه به مهنتووچاتهوه. ساحیر و شهعهدهباز و غهیبخوینهکان توانیان میگهلی مرو به دوا خویندا راکیشن به نامهی دهسهلات راکشان بهسهه چارههنوسدا، ئەمهشیان بۆ لووا له ریی دزینهوهی هوشی خهلهک بۆ ئەوهی ئەنباری خهفه کردن بهکاربهین کهچی ئیمروکه فهیلهسوفیکی دهسهلاتدار ئیرادهی خهلهک دهزیتهوه بهوهدا که پێشکهوتن و کوشادی و گۆرانکاری دهاتهوه به ئالهت و فرۆشهمنی دهسهلاتی خویشی بهسهه مهسنوعات و

شتمه کدا دهبه سستیته وه به شه رعیه تی خۆسه پاندنی و به واجی بی سهر که چ کردن له خه لکه وه بۆی ئیتر له رینموونی و کارگوزاریدا به پتی پتیویست جارتیکیان هونه ری وشه و جارتیکیان هونه ری قه مچی به کارده هینت.

چه ندیکیش بیر ده که مه وه له چاره کردنی به لای قه مچی و زیله تی سهر دانواندن ههر ئه وه م به بیردا دیت که هۆی به ره م له عه رشه هه لبه ستراره که ی دابه زیت و مرۆش دانیشی له جیگه ی ئه و و جیگه ی هه رچی جی مری گرتوته وه له ته فسیری میژوو، به چین و ته ناقوز و حالوبار و داخواریا کانیه وه، که له ریی فه لسه فه وه پیوه ندایه تییان به ئیراده و وه ی مرۆه هه لبراره ته وه.

په نا بردنه بهر نمایشت و مانگرتن کاریگه ر نابی ئه گه ر له چارچیوه ی ریژی میک نه بی ریژ له ئیراده ی مرۆ دهنیت دهنه نمایشت بۆ به ره ی نمایشته که ران نارها و سه رکوت کردنی شی ره واه ده رده چیت بۆ فه یله سووفیکی خۆی به وه کیلی میله ت داناوه له هه لسوورانندی کاروبار له ریی ده ست داگرتنی به سه ر ئه و بژی و هۆی به ره مه ی له ده قی نه زه ریدا جله وه ی میژوو یان گرتوه.

دارینی کاریگه رایه تی له دروستکه ری که لویه ل و به خشی نی به که لویه له که وه ک ئه وه یه ده وری دکتور له برینکاریدا په ک بیه خیت و هونه ره که ی شیفا به خشی نه خۆش بده یته وه به ژووری برینکاری و تیشکی کاره با و چه قۆ و مؤرفین، ئه وه ری فه رقیش له نیوان هه ردوو حاله تدا هه ر ئه وه یه که فه یله سووفی خۆسه پین ناتوانی یاری به ئامرازه کانی دکتور بکات، له بهر نه زانین، به لام قوماش و هیله که به ئاره زوی خۆی دهبه شیته وه، به فیلی ته نگکردنه وه ی ئازادی و بریار له سه ر مزه ی مانگانه و دیاری کردنی خانوش ده ست به سه ر ئیراده ی دکتور داده گرت هه ر به و جو ره ش به سه ر خاوه ن مه هارت و ئه دهب و هونه ر و بیاری و دۆزینه وه دا زال ده بیت.

سه یر نییه له ریی دانانی ئاله ت به فه رمان ره واه له سه ر مرۆ مزه ی کریکاری هه ره مه کی زیاتر بکات له هی دکتور هه ر چونکه کریکار نزیکتره له ئاله ت. دکتور و ئه ندازیار و تیکرای بیاریه کانیش ئه رکی سه ر به ماسولکه هه لئاگرن و به له کاره یانی فکر و زیره کی و ئه فراندن و ئیبداعه وه خه ریک دهن. به راست به رزکردنه وه ی پایه ی ئاله ت به سه ر پایه ی مرۆدا، له ریی به خشی نی گورانکاری به ئاله ت، زیاده ی مزه ی ئه رکی بی مه هارته ی ماسولکه ی مسوگه ر کردوه چونکه ئاله تیش به زوری ئه رکیکی ماسولکه ی بیفکره به ئه ستۆه ده گری.

ئجا ئه گه ر ئه رکی گیل له ئاله تدا ریژدار بی ت بۆچی له مرۆدا ریژدار نه بیت، که دروستکه ری ئاله ته که ش پایه ی به دوا پایه ی ئاله تدا بی ت بۆچی نه خریتته دوا ی پایه ی خاوه ن ئه رکی ماسولکه ییه وه! به به ختم سویند، هه لئاوردنی کریکاری ره شوکی به سه ر خاوه ن ئیبداعانه وه هۆشمه ندانه ترین و مه نتیقترین کاره له به ستنه وه ی کۆمه لایه تی و میژوو به هۆی به ره مه وه نه ک مرۆ.

من له م ده مه دبا به بهر توانا وه م نییه خۆ ته رخان بکه م بۆ پیشکه ش کردنی جیگریکی ته فسیری ماددی ته ناقوزی به رژه وه ندی له قه وارده ی بیردۆزه یه کی سه رله بهر ده ست بدات یان بشی بخریتته گه ر به و سه به بانه ی بنه ماکه یان هه لئاوه و به دنه ده ری به ره و پیشچوونیه وه و به هیما یه کی رووه و دوا رۆژیک که له لیكدانه وه دا خۆ به حه تمی یان له گوین < ۲۷ > یان موخته مه ل بنوینی، چی لیرده دا ده یلیم بانگه وازی که بۆ

وازهینان له موژدهی درې و ټیکدان و ټیکدیش کردن بۆ سهر ریبازیکی بهر و دواړوژیکي گهش، تا نهگه ر به یه کینکم گوت: برات مه کوژه، نابې تهنگه تاوم بکا به داواکردنی کاریک له بری براکوشتنه که ی دلې خوئی پئی راگیر بکات، نه ودهندهی بهسه باوه درې براکوژی به لاره بنیت و خه ریکی ته ماشای هاموشوکه ران بیت... نه ستیران بژمیريت... کراسه دراوه که ی بدووریته وه.

نهم جیهانهی به دهورمانه وه زور نمونهی ولاتی نه وتوی تیدایه به سهر پویهی ژیاریه وه، به هیترین وه سیلهی تینه لکینشان و ته سه لی و نه مینی قوتار بون بوو له بیردوزه پیروزه کان و وازهینان له نه رهنه درې ویرانکاری و کوشتن و سوتاندن تا که وته سهر رهفتاری نه وتوو که نیهادی پاک و نییه تی چاک و رها له چنگالی غه ریزه ی کویر، په سندهی دهکات. یه کیک له گوته عه جایبه کانی نه و روشنبیرانهی به گه ل مه نتیقی مونافه سهی سهخت و خو به ستنه وه به هیزی ماسوولکه که وتوون و پرو به پرووی ده که نه وه نه وه یه که ده لاین ولاته پیشکه وتوو ه کانیس به قوناعی توند و تیژی و کوشتویریندا تیپه ریوه تن و به بازیک نه چوونه ته ناو به هشتی نه مانه وه بی سوورایی خوین و توزی ملانی، به وه شدا و رینه کانی جیهانی دهیه مینمان له بهرچاوی نه و روشنبیرانه دا مه فوووم و دروست ده دیترین و ده چنه خانهی به داده تی بی ده مه ته قه.

چ موباله غه ی نییه که ده لیم: ته بریری نه وتوی بۆ به رده وام بوونی جیهانه که مان له شه ره قوچی و یه کتر سهر برین عه یاره یه کی نمونه یه له گیلی و که وده نی و هوش سه که تی چونکه مه نتیقی شیتیش ناسه لینی بتوانین ده ست له گیا و گول هه لبرگین بۆ چاره ی نه خو ش و هانا ببهینه بهر نه و جیهازه سیحریانهی «پزیشکی» که هه مووی تازه بابتهی ژیارین نجا روژگاره ها به سهر ببهین له پیکوته ی نیزاعه کانی سه ده ناوه ندیه کان هه ر هه تا نیسپات بکه ین که گورانکاری به بازیک مومکین نییه. نیمه له ماوه ی مانگیکدا شوین پیان هه لده گرینه وه له به کارهینانی سه نه ته مرؤ حه په سینه کانیان نیتر چوناو چونی ده توانین گیل گیل وه ک میرووله بروین به ره و رهفتاری ژیاریه وه؟ براله! نگه تی جیوانه وه ی نه و جوړه شیتیه ی وه ها پووچل گه لیک بیره زاتره له وه ی به خو فریواندن لپی رها بم و بلیم: بریاری ناچاریه و زهروورته! ناخر چون متمانه م بیت به وه دا که زهروورته ده مانبا بۆ قبول کردنی رادیو و ره فزی به زهیی و داد و نه مان له ته جره به ی نه و میلله ته ژیاریه سه ندانه؟ زهروورته له «ناسانی» رادیو و «نه سه ته می» به زهیی هه لنه قوولاوه: درنده یی نه و گورگه یه خوئی له ناخماندا حه شار داوه و فه لسه فه تیژی ده کاته وه که هه ر فه لسه فه که خوئی ره فزی به زهیی و نه رمونیانی ده کات.

نه وه ی خه فه تیشم له م به لایه توقینه رده ا زیاد ده کات که پیشه نگه کانی روشنبیری و خه باتگیره کان، نه ک ناپوره ی نه زانان، و رینه ی عوزری پووچل ده جوینه وه چونکه ناپوره ی خه لک له بنه رته وه ناگادار نییه چون و که نگی هه لستاوه کان قیت بوونه ته وه دانیشتوو ه کانیس گامه لاس بوون. هه تا به به هانان خو بگنخینی و عوزری بیسه روپی هه لبه ستی، نجا خه فه ت چه ند جار ان زیاد ده کات که لیم سووره راهاتن له فرؤک به چاولیکه ری کاریکی قورسه چه نده ها پرؤزه و مه شق و فه ند و زانستی گه ره که که چی خوگیری کردنی برا و برادر و هاو نیشتمانییان له یه کتر سهر برین هه ر هیچی تیناچیت، نه ودهنده ی به سه ده ست له کوشتن راگرن یان خه ریکی چه نه چه ن بن یان وه ک «اهل اکهف» بچنه خه وه وه، نه وساش ناواته کانی نیشتمانپه روهری و نامانجه کانی سهر به چاره نووس سه لامه تتر ده بن تا ده می به ناگابوونیان

بۆ زۆره ملی. ئەگەر شەری کوشندەى برايان و هاوبەشانی چارەنوس هەر بە فەلسەفەى وروژینی بەلگەبەندکراوى لە مەنتیق دراوى ریکخراو بەریا ببیت ئەوسا بانگهێشتنى تیکههلفراوان بۆ رەحم کردن بە خویان و برايانیان و نیشتمانهکانیان تەنها یەک وەسیلەى گەرەکه بتوانی ئەو فەلسەفانە لە مێشکیان بسپریتەوه، ئنجا وەسیلەکه شاللا عەقلانى یان ئەفسونانى یان شەعبەدەبازانى یان ورینانى دەبوو که یفی خۆیەتى.

جا ئەگەر یەک لە بەهانەگران بەرەهەست بوو بە نامەى خەسارەتیکى لە سپنەوهى نەزەرییان پەیدا دەبێ دەلیم: لە تۆلەى نەزەرییەکان ئەوەندەمان بەسە گەل و نیشتمان بەسەر خەریتەى جیهانەوه لە ئەماندا بن، فاتیحەش بۆ رۆحى فەلسەفەى مردوو بە رێ بکەین پترى سېبوورى تىدایە لەوهى بۆ رۆحى زیندووى مردوو بەرێ بکری.

هەروا بە دەم رچەى ئەو بابەتە قسانەوه دەروین: ئەگەر بەدیلىک پىویست بێ بۆ ئەو بىردۆزیانەى دنەى ملانى دەدن بە نامەى ئەوهى خەلک لە بەتالایى فکریدا ناژیت بە تاییەتى ئەوانەى فرچکیان بە هەلسوکەوتى ئایدۆلۆژییەوه گرتوو، بەش بەحالی گەلى وەک ئیمەمانان پلەى خۆرپزگار کردن (لە داگیرکەر) لە خۆوه بەریارى بىردۆزییەک دەبێ لە هەموان بەهیزتر و ئاشکراتر و پاکتر ئەویش بىردۆزى ئازادبوون و باوەرى ئازاد بوونە.

بۆ ئەوهى خەلک لە دەسلاتی بیگانه رزگار بێ تاکە دینیک و تاکە فکریک و تاکە بریاریکی بەسە ئەویش «ئیرادەى رزگارى» یە بێ پرینگاندنەوه و زەرنەخساندن. ئیرادەى رزگاریش بیگومان «وەسیلەى رزگارى» دەخوازیت که لەرووى زەرورەتەوه هەموو جودایى بیرورا، و هەموو فرەسەرۆکیەتى و هەموو بەهانان بەلاوه دەنى مادەم رینگە دەرناکات بۆ ئەو ئامانجەى ئیرادەى ژیان دەیسەپینیت که هەر خۆى دایکی ئیرادەى رزگارییە.

هەرچى وەسیلەى رزگارییە، بەهیزترین و برنەترین و مسۆگەرترین ریزەیهک بۆ «یەکیەتى بیرورا» یە لە پلەى یەکەم و دووهم و دەیەمدا ئنجا دەورى موزدەدان بە قەلەم و بە زمان و بە فیشەک دیت چونکە نە قەلەم نە زمان نە فیشەک شەرەفى «پاراستنى ژیان» و «ئیرادەى رزگار» ی وەرناگریت ئەگەر لە دەرووى جوداوازیى بیروراوه دەرچیت. ئەوهى لێردە دەلیم چەند سادە و ئاشکرایە بۆ بەدیھەى مرۆ، ئەو فەلسەفە و فکرانەى لە قۇناعى ئازادکردندا خەلک برپر و کەرت کەرت دەکەن چەپەلیەکەى ئەوانیش هیندە سادە و ئاشکرا و بەدیھییە.

دوای ئازادکردنى هەر بە چەپەلى دەمینیتەوه ئەگەر لەسەر ریبازى توندوتیژی مایەوه بۆ چارەکردنى موشکیلە. بەلگەیهکی راست بوونى تەئسیری ئۆگرگرتن بە جیوانەوهى فکر و بیرورا ئەوهیه که بارەها رەخنەم لى گرتوو لەوهدا که زوو بە زوو جوداوازیی گۆشەى نیگا سەر بە کوشتن و برینەوه دەنى چونکە هەر لایەنە نوختەى خیلاف دەجوتیتەوه بەو جورەى حەق بە لای خۆیدا دەهینیتەوه و لایەنى دیکەش تاوانبار دەکات. ئەم جیهانە دواکەوتووئى خۇمان حالەتى وەها سەیر و سەمەرەى هەیه که لەوانەیه دوو گرووبى سیاسى لەسەر ناولینان ریک نەکەوون، یەکیان «ئیشتیراکی دیموکرات» و ئەوى دیکەیان «دیموکراتى ئیشتیراکی» بیت، لە حالیکدا هەردوو گرووپ لەبەر یەک دوژمن هەلدین، ئنجا ئەگەر

ریکهوت له دهمی فیرار کردندا کوی کردنه وه، پیتولی سیاسی!! رووی سیلاحیان پیدهگوریت له دوژمنه وه بهرو یه کتر بؤ چاره کردنی خیلافه بنه په تیه که ی ناولینان چونکه شوړشگیز هرگیز هلی میژوویی!! بؤ چاره کردنی ته ناقوز!! له دست نادات.

په ننگه که سی وها ه بیت بلیت، چ سوود هیه له بوغاندن خیلاف و براکوژی و چ دامن دها خه ریکی پوچاندنه وهی ئه و بیردوژیانه بین که چاره ی گبروگرفت له «نقض النقص» دا ده بینی له حالیکدا جیهانی کون و نوب پر بووه له خیلاف و کیشه و ملانی له سر به رژه وهند بی یان وه هم بی و چون دهمی چاوه پروان بین له وانهی خه ریکی مهرگ و ژین باوهر به سوودی چاره کردنیک بین که بریتی بیت له په ندی ناموژگاریه کانی یه کینکی وه کوو من که پیمان دهلی: واز له کوشتاری ناوخوی بهین هه مووتان هه له شه ن! چ عاقلیک چاوه پروانه له وانهی یه کتر ده برنه وه هه موو ئه و به هانه و هویانه فراموش بکن که گه یاندنیه گه وره ترین ته هلوکه و گوئی بدنه ریواریکی له په رستگدا به دم وه نه وزی هه سانه وه وه نوشتووان دهنوسی له په ند و رینمونی پاک و پیروز که له سه رته ای تیکه له قران و یه کتر برینه وه و لیکتر ترانزه وه په فزیان کردبوو؟ جیهانی فه لسه فه و به رژه وه ندی تیکه له قران و حوجه نییه به گوته ی شاعیرانه ی رازیه وه به نییه تی چاک و هه سته مه رانه که پیشتر هه رچی دهماری باوکه تی و دایکه تی و روله یه تی هه بوو تیدا پووابوو و شیرازه ی برایه تی و خزمایه تی و دوستایه تی پسابوو و پرای نیفلاسی شیرینایی کوبونه وه به دوری خوانی ته بایی پر له خوشترین خوراک و نوشه مه نی.

ئه و جوړه قسه یه ی له خومی ده که مه وه به ره هست دیار دها که من بیئاگا نیم له ماجه رای دنیا و له ئه سته می داخواریه کی به دم شریته ی وتویره وه دهری دهریم. نه ک ئه م و به س: نیمکان نییه بخزیمه قه لاتی زورانازی و مهیدانی شه ر و هه را به خوم و بلویری شوانه که ی که جبران خلیل جبران لیه وه ختوکه ی دهینایه هه سته دهماری خه والوان به سترانه خه ون بینه که ی جیهانی خه یال کردی:

اعطنی النای و غن فالغنا سر الحیاة

بلویره که م بده ری و بچره، ستران نهینی ژیا نه

نه ستران نهینی ژیا نه و نه بلویریش نه یژن به دنکه توویه ک ده گه یه نی و نه کینچیکش ده گبریته وه له پیستی بابایه کی له سه ر خاک نووستوو، ئاخو ئوفی خویشی ناگه یه نیته دهرازه ی پاسه وانی قه لاتی ته ناقوز و زورانی...

پاستیه که ی من هه رچی دهنوسم به په رخنه له ئایدولوژی توندوتیژایه تی و بنه په تایه تی و فه لسه فه ی ملانی ریشه کیش له هونه ری بیتاقه ی بانگ هیشتنیکه وه یه ریم پی دها ت به خوم و بیروپامه وه بجمه سه ر سفره ی ئه و ماسولکه بادراوانه ی پر چه ک و دهمارکشت به په رگیری چونکه من برنده یی و توندی و په حمپیسی و ئاشتینه ویستی دهنرخیم به و مه نطقه ی که ئه و هه لاکه تانه له سه ری هه لچه قیوون له پی دوزینه وه ی هه له شه یی و خه له ل و زدره ریانه وه، هه نگا ویش به قه له م هه لدینم له به ر روشنایی ئه و نه تیجانیه ی پرویان داوه و چی دهمی روو بدن تا ئه و په ری مه وداکانی توندوتیژی به ته نیشته ئه و نه تیجانیه ی له جیهانی پیشکه وتووی ژین و زیاردا پرویان داوه که هیچ تیژپویه کی تیدا نه بووه، تاکه

سه‌لینه‌یه‌کیشی <۲۸> به‌رز نه‌کردۆته‌وه رپی دهرکات بۆ تاکه شه‌قامیکی چ لکی لی نابنه‌وه: من له هه‌رچی نووسیوهم هانام نه‌بردۆته به‌ر ببردۆزه‌یه‌کی حازر به‌ده‌ست به‌ خۆی و پێشه‌کیه‌کانی و به‌لگه‌کانیه‌وه روو به‌ روو ببیته‌وه له‌گه‌ل چاره‌سه‌ری بنه‌رته‌ی و بۆچوونه‌کانی ماددی و خۆبه‌ستنه‌وه‌ی به‌ ته‌ناقوزه‌وه چونکه ئه‌مه‌م کردبایه له‌وه‌م تیه‌پ نه‌ده‌کرد که عه‌قیده‌یه‌ک بکوتمه‌وه پێشتر مه‌درسه‌ی ماددی رته‌ی کردۆته‌وه هه‌ر وه‌ک ناماددی ره‌فزی ماددی کردوه، مه‌علومیشه من له جیوانه‌وه‌ی بیروپرای غه‌یر ناگه‌مه خاوه‌نه‌که‌ی له‌ دارشتن و قه‌شه‌نگی ته‌عبیر و په‌ی پئی بردنه‌وه.

مه‌درسه‌ی ماددیش له‌ قسه‌مدا ناوی دیت چونکه بنه‌ما و به‌لگه و شیوازه‌کانی له‌ دنیای کولان و هه‌لچوون و چاره‌ی بنه‌رته‌ی و ریشه‌کیش کردندا بره‌ویان ستاندوه منیش ریم به‌ خۆم دا ته‌عبیری «ماده» له‌ نووسیندا رووپیویکی له‌ خۆی به‌رینتر بگریته‌وه له‌ جیهانی شه‌ره دندوکی و خه‌باتدا. راستیه‌که‌ی من له‌ گۆشه‌ی قه‌له‌نده‌رانه‌ی بیتوانای ته‌ئسیر و ته‌غییرمه‌وه هه‌موو جوړه توندی و په‌رگیری و گرده‌برایه‌تی و هه‌لوه‌شاندنه‌وه و پوواندنه‌وه و چی که‌میش بی له‌ په‌کخستنی خه‌لک دژی قه‌ناعه‌تیانه‌وه تیکرایان تاوانبار ده‌که‌م.

ئجا چ هه‌ولیکی بۆ په‌ره پئی ستاندنی مه‌زه‌بیک له‌ سنووری، کوردی گوته‌نی، حوسنوره‌زای خه‌لک تیه‌پری کرد له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه مه‌رفووزه من په‌رگیرم و بنه‌رته‌یم و نه‌سه‌لینی چاوپیدا گێرانه‌وه‌م له‌ مه‌سه‌له‌ی «دلخواز- اختیار» چونکه چه‌ندیکی له‌ تۆبزکاری به‌سه‌لیندریت ده‌کیشیته‌وه بۆ زۆری، دهرگه‌ی به‌ره و ته‌ئویلیش بۆ دنیا دۆست ده‌کاته‌وه چونکه له‌به‌ر که‌مه‌ترخه‌می خه‌لک له‌ ئاست مافه‌کانیان درنده‌ترین که‌رسته‌ی چپاندن، بی ته‌ئویل، به‌کار ده‌هینن چ جایی ئه‌وه‌ی به‌هانه‌یه‌کیان ده‌ست بکه‌وی. ئه‌و یاسایانه‌ی زۆرینه‌ی خه‌لک په‌سه‌ندی ده‌کات به‌سه‌ بۆ جودا‌کردنه‌وه‌ی ره‌وا و ناره‌وا.

له‌ رووی پاکیشیانه‌وه به‌سه‌ که‌ بلوی له‌لایه‌ن زۆرینه‌ی ئازادانه‌وه بگۆردرین، بۆ ئیمه‌ش به‌لگه له‌سه‌ر دروستی ئه‌و حاله به‌سه‌ که‌ ده‌بینن جیهان ئارامه و داد له‌ بره‌ودایه و پێشکه‌وتن به‌رده‌وامه له‌ هه‌ر ولاتیکی پێره‌وی له‌ ئازادیی بیروباوه‌ر و له‌عه‌نه‌ت له‌ زۆرکاری ده‌کات.

به‌ هه‌مه‌حال وه‌رامی من بۆ که‌سیکی له‌پایه‌ی ئه‌و قسانه‌م داده‌له‌نگینئ که‌ له‌ قه‌له‌می مرۆیه‌ک ده‌چۆرپیته‌وه قه‌له‌می هه‌لاواردوه به‌سه‌ر تیغ و په‌تدا، ئه‌وه‌یه که‌ ده‌لیم: ئه‌وا چاوم پۆشی له‌هه‌رچی شیاری و نرخ و گرنگی هه‌بیت له‌و به‌لگانه‌ی گوتم و ده‌یلیم به‌ پالپشت له‌ گۆشه‌ نیگام، وا خۆم و په‌رۆشم و خه‌ریک بوونم خسته به‌ختی ئه‌و هینده ئینسافه‌ی وه‌ک خلته له‌ قوولایی ویژداناندا مابیت له‌وه‌دا که‌ من نه‌مویراوه ئازادیی ته‌عبیر به‌کاربه‌ینم بایی هه‌زار یه‌کی ئه‌وه بکات که‌ ئاپۆره‌کوژی بیگوناخان و تیکده‌ری شار و دئی و کیلگان به‌ مجیزه‌وه و پێگری مال و گیان و نامووس به‌ فه‌خره‌وه ده‌یکه‌ن له‌ ژیر دروشمی ئه‌وتۆ به‌ شکۆوه ده‌ره‌وشیته‌وه و به‌ نامه‌ی پاک‌ی و پیروزییه‌وه هه‌ره‌شه له‌ هه‌موو مرۆیه‌ک ده‌کات که‌ لیو به‌ ره‌خنه‌ بزیوی.

قسه‌ی خۆمان بی: له‌ کۆنه‌وه وه‌ها عاده‌ت بووه، هه‌ژاریک ته‌بیاتی ده‌سه‌لاتداریکی لیل کردبیت پاداشه‌که‌ی له‌ خه‌لکه‌وه به‌ دمدا هاتنه‌وه و تیراخوهرین و به‌هه‌له‌ ده‌رچواندن بووه چونکه خه‌لقه‌که‌ راهاتووی ناز راگرتنی مرۆی ده‌سه‌لاتداری سته‌مکار بوون که‌ ئاکامی یه‌که‌می ئه‌م عاده‌ته گالته‌کردن بوو

به گه‌دایه‌کی پی له به‌ره‌ی خوی پتر راکیشیت، ئا ئه‌و گالته و تیز پیکردنه روویه‌کی مه‌یله‌و شرایه‌وه‌ی پر له مه‌رایه‌ی و هه‌له‌په‌رستی پیوه بووه و هه‌یه به‌وه‌دا که تیزکردوه‌کان خویان ده‌په‌رینه‌وه له خاموش بوونیان به‌رانبه‌ر زولمه‌که، له‌گه‌ل ئه‌و پاکانه‌یش هه‌ستیکی نیره‌مووکانه‌ی له‌خۆپازی بوون دلایان ده‌داته‌وه: وا لیره‌دا سی که‌تنی <۲۹> زل له ناوتویژی هه‌لوه‌ستیکی مه‌ینه‌تاوی سه‌ر به‌ جه‌رگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیمان په‌یدایه: که‌تنی یه‌که‌م تاوانبار کردنی مه‌ردایه‌تیه‌کی به‌خشنده.

که‌تنی دووهم، پیروزیایی له باغل بوونی زالم رووبه‌رووی کۆمه‌له‌ی وره‌به‌رداوان. که‌تنی سینیهم پاکانه‌یه‌کی ساخته‌کارانه‌ی گه‌ل به‌ به‌هانه‌یه‌ک که پیروزیایی زالم تیکه‌ل به‌ شکاننده‌وه‌ی مه‌ردیکی سته‌م نه‌سه‌لین ده‌کات.

من نه‌ده‌هاتم ئه‌و جوهره سه‌رشکیینی به‌کاربه‌ینم ئه‌گه‌ر بمدیته‌بایه گه‌دایه‌ک بایی ده‌یه‌کی سه‌لمانندی زولمی زالم چاوپۆشی کردبایه له گه‌دایه‌کی دیکه‌یان هه‌ر نه‌بایه گه‌دای سه‌رشکی نه‌کردبایه له به‌ده‌مداچوونه‌وه‌ی ئاست زۆردار خۆ ئه‌مه‌ش پیی ده‌لین «اضعف من اضعف الایمان - ئیمانی زه‌عیفتر له زپه‌ئیمان».

من دیتوومه گه‌دا بینه قاقه‌ی گه‌دای گرتووه تا سنووری هه‌لاکه‌ت، چ به‌ کوژهری و چ به‌ کوژراوی بیت، دیتووشمه تا راده‌ی زیلله‌ت ده‌سته و نه‌زه‌ری زالم راوه‌ستاوه، خۆ ئه‌گه‌ر نه‌ختیکی درایه‌تی گل دابایه‌وه له ئاست گه‌دا و هه‌ندیکیشی سه‌رشووری که‌م کردبایه‌وه له ئاست زۆردار له‌نگه‌ری ته‌رازووی گوزه‌رانی دانه‌ده‌له‌نگا. به‌لام ئۆگر گرتنه به‌ عاده‌ت که به‌ره‌و هه‌لوه‌ستی بیلزومیه‌وه ده‌بات. قورئان، بئقسور، گله‌یی له پیغه‌مبه‌ر کرد که رووگرژ بوو له کوژیکی وه‌رسی کرد به‌ پرسیاران له حالیکدا پیغه‌مبه‌ر خه‌ریکی شتی گرنگتر بوو ئیتر ئایه‌ت ریزیان به‌ست له «عبس وتولی ان جاءه‌ الاعمی» تا گه‌یشه‌ ئه‌وپه‌ری گله‌یی له «اما من استغنی فانت له تصدی» ئیتر بۆ ده‌بی حال به‌ره‌واژ بیته‌وه دووای سیزده سه‌ده له به‌ره‌وپیشچوونی زانستی به‌وه‌دا هه‌زار گله‌یی لئ بکریت هه‌ر چونکه یه‌ک له نیوه‌ خواجه‌کانی نه‌ختیک سه‌غله‌ت کردبیت؟ من ئه‌گه‌ر په‌رۆشیکی نه‌زۆک ده‌خۆم له‌و گله‌ییه‌ی خه‌لک له هه‌زاری ده‌کات، خۆ ئه‌و گله‌ییکه‌رانه یه‌ک به‌ یه‌ک په‌شیمان ده‌بنه‌وه له‌و خۆگنخاندنه‌ی ئاست تاوانبار کردنی سته‌مکار و ته‌نبه‌لی کردن له یاریده‌ی که‌سیکی لئی پاسا بیت هیچیان رزگار نابن «له‌ رۆژیکی سته‌مکاری باغل ده‌رگه‌ی لئ ده‌دات و دانی لئ چیر ده‌کاته‌وه و له هه‌قوحسیبی ده‌پنچیته‌وه به‌ پیی یاسایه‌کی دارستاننشینان، ئه‌وساش په‌شیمانی و بابه‌رۆ دادنادات» <۳۰>.

لیره‌دا قسه‌م به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کدا راکشا که به‌ ئه‌سل رووی له کوماندی پیشه‌نگان و تیکرای خه‌باتگێران بوو که خویان هه‌لگری مه‌شقه‌لی شو‌رش و چه‌کوچی شو‌رشی عه‌کسین و نامزه‌دی یه‌که‌من بۆ هارین و کوتان له ئاشی ته‌فسیری به‌رژه‌وه‌ندی ماددی ته‌ناقوزی چونکه رکه‌باریی ناوخۆیی ریکخراوی خه‌باتکه‌ران، به‌ پانایی جیهان، به‌ حوکمی فه‌لسه‌فه‌یه‌کی ده‌بیزوییت و دوواکه‌وتنیکی له‌و ولاتانه‌دا هه‌یه، چالاکیه‌کی به‌ به‌ره‌و و به‌رده‌وامه تا ئه‌گه‌ر لیک خشان و پیک که‌وته‌وه‌ی خه‌لکی له یه‌کتر دوور مومکین نه‌بی خۆ له نیوان خزمان ناچاریه‌ی: سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ش له ته‌جره‌به‌ی که‌سانیکی نۆره‌ی له‌ناوبردنیان ده‌گاتی، له‌و تیکۆشه‌رانه‌ی جیهانی سینیهم، حه‌فته‌م، ده‌یه‌ممان ئه‌وه‌یه که هه‌رگیز به‌

بیریاندا نه هاتوو په تیکي به دستیان هویه له ملی خویان بئالیت، تا ئەگەر «بلغت التراقی» (۲۱) هەرچی فەلسەفە و ئایدۆلۆژیا هەیه به خویان و چاره‌ی بنه‌ره‌تیان هویه ده‌پۆینه‌وه و ده‌بنه پنوکیکی ره‌ش که خەست بۆته‌وه له تاریکایی خۆ فریواندن به نێعمەت و خۆشی خویان و هەر‌ه‌شه کردن له غەیر.

کەسێکی به درێژایی عومر له ریی شانازی کردن به عیلمانیەت و چاره‌نووسایەتی خۆی فش هەلیناوه به‌سەر خەلکدا کاتی ده‌گاته رۆخی مەرگ ده‌بیته قه‌پووچکە‌یه‌ک به نووکی دهرزی ده‌فشیته‌وه: له‌و ده‌مه ته‌نگه‌تاوه خه‌فه‌که‌ره‌دا پارمه‌تیده‌ریکی بۆ خۆگی‌ری نییه مەگەر به گه‌رانه‌وه‌ی بۆ لای به‌زه‌بی و میهره‌بانی که به درێژایی رۆژگار ره‌فزی کردوو.

ئایا یه‌ک دوو ده‌قیقه‌ی به‌ر له مەرگی به‌شی ئەوه ده‌کات که عومریکی به‌سەری برد له ئیمان هینان به سووتاندن و خنکاندن و هارین بپچیته‌وه و له جیی ئەودا ترنجۆکیکی موژده‌ی سه‌لام و گه‌شایی رایبه‌خیت هه‌تا گیانی یان هیزی ژیا‌نی گا‌گۆله‌ی به‌سه‌ردا بکات به‌ره‌و گه‌شتی به‌سه‌رچوون و برانه‌وه‌وه؟ وا مه‌زانن ئەم گوته‌یه‌م نه‌خشیکه به په‌راویزی گه‌شتنامه‌ی ژیا‌نه‌وه و ناچیته نیرتکی ئەو هه‌رایانه‌ی له میژوودا گه‌مه‌یان پێ دیت، خۆ ئەو خه‌باتگی‌رانه‌ی نه‌عه‌رته‌ی پاله‌وانی و داستانی شالا‌وبردیش لیده‌ده‌ن له که‌رتوپه‌رت کردن به‌ولاوه هەر وشه‌یان پیشکەش کردوین، هیچ کامیکیان یه‌ک خشتی له‌سەر قوری دیواری وێرانترین زنج دانه‌ناوه، هەرچی فه‌رموویانه له‌سەر سه‌کۆی ده‌سه‌لاته‌وه به ئەمر و نه‌هی خه‌لکیان ناچار کردوو به کردن و نه‌کردن، من و یه‌کیکی دیکه‌ش بارته‌قای ئەوانین که کووتالی وشه پیشکەش به ئاپۆره‌ی خه‌لک ده‌که‌ین فه‌رقیکیش هه‌بی له نیوان هه‌ردوو کوتالدا وه‌ک فه‌رقی نیوان شیرینی مۆسیقا و گرمه‌ی تۆپه.

ئەگەر مۆسیقای ئیمه‌مانان بۆی نه‌لوابی موژده‌کانی خۆی بچریت تا بزاندری چ خه‌رمانیکی لێ ده‌که‌ویتته‌وه خۆ چه‌ندین ولات له پله‌ی سه‌ره‌ژوو‌رچووندا گه‌یشته‌نه که‌مانژه‌نی له بری تۆپ ته‌قاندن بۆ جودا‌کردنه‌وه‌ی ره‌وا له نار‌ه‌وا، له‌و ولاتانه‌دا مه‌ودای نیوان سیتار و شه‌ستیر روون بۆته‌وه له‌لایه‌ن گه‌شاندنه‌وه و توونا کردنه‌وه.

قسه‌ی من و غه‌یری من زیان به که‌س ناگه‌یه‌نیت، خۆ ئەو ته‌قه‌مه‌نییه نییه خه‌باتگی‌رانه‌ی مه‌رحه‌بای بنه‌ره‌تی پێ له‌یه‌کتر ده‌که‌ن، ئەوپه‌ری زه‌رووریکی تیشیدا بیت به‌فیرۆ چوونی ئەرکی فکر و نووسینه‌تی، تۆبیزیش له که‌س ناکات. ئەگەر به‌دترین ئاکامی‌شی لێ که‌وته‌وه به‌وه‌دا خه‌لک دووای که‌وتن و سوودیان لێ نه‌دیت خۆ هەر نه‌بی شه‌ریان پێوه نه‌دیتوو: وامان دانا ئەو ئەرک و کاته‌ی خۆینه‌ر له خۆینه‌وه‌یه‌دا خه‌رجی کرد، له‌هه‌لی وشه‌ی تیکه‌ه‌لکیش یان په‌یوه‌تیککی ئەرسین لوبینی به‌ فیرۆ دا. گرنگی فکر له‌وه‌دایه‌ ببنیه به‌نامه‌ی چالاکي، به‌ خۆی و ئەرک و ئاکامه‌کانی که وه‌ک ئالقه‌ی زنجیر به‌ دوا یه‌کدیدا دین، هەرچی ره‌خنه‌ی پاکه که له تاوانبارکردنی توندی و گرده‌بریه‌تی (حدیة) به‌کاردیت ئەوه‌نده‌ی به‌ به‌روه‌ هه‌یه، هەر نه‌بی، وه‌ک زه‌یت ئاسنی ژه‌نگاوی پێ چه‌ور بکریت تا په‌ونه‌ق بداته‌وه و له‌ رزین بپاریزیت، دامان نا زه‌یت نه‌بوو، یان رژیای سه‌ر لمی داخ، خۆ زه‌ره‌ری که‌سی تیدا نییه هه‌رچه‌ند به‌خه‌سارچوونیشی دلی که‌س خۆش ناکات چونکه به‌فیرۆ چوونی ئەرکیکی چاکه‌ی خه‌لکی تیدا مه‌به‌ست بووبی که‌لینی پر نابیته‌وه.

دهزانم قسه‌په‌کی سه‌برۆکه‌ی وه‌ک ئه‌وه‌ی من سکا‌لای پښ ده‌که‌م له‌گه‌ل خوولیا‌ی که‌سانیک‌ی ده‌یانه‌وئ
 رزگار بن له‌ ده‌ست توندوتیژی‌ه‌کی به‌ ئاگریه‌وه‌ سووتاون و یان گوئی تیژرۆی سهر رچه‌ی گرده‌بری و
 ریشه‌کیشی پښ ده‌زینگی‌نمه‌وه‌، ئا ئه‌و قسه‌یه‌م هیند کورت ده‌هینی له‌ هه‌ولئ راستکردنه‌وه‌ی چه‌وتی و
 چوپړی و هه‌لستاندنه‌وه‌ی حه‌ق، وه‌ک ئه‌و کزه‌ شه‌ماله‌ش نابښ که‌ له‌ فرته‌نه‌دا بیه‌وئ که‌شتی بگه‌یه‌نیته
 کناری سه‌لامه‌تی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا و له‌ رقی ئه‌وه‌شدا و به‌هۆی ئه‌میشه‌وه‌ کاره‌که‌ ده‌چیته‌ پایه‌ی
 «مقدس» یک که‌ لئ هه‌لاتنی ده‌بیته‌ گوناحیک‌ی گه‌وره‌ تا ئه‌گه‌ر هه‌موو خاوه‌ن قسه‌ی نه‌سیمی خامۆش
 بوون گوناحه‌که‌ وه‌ک «فرض الکفایه»^{۲۲} هه‌موان ده‌گریته‌وه‌ چونکه‌ خامۆشی سه‌ره‌به‌ر له‌ ئاست
 «باطل» ی بیسنور هه‌موو خامۆشه‌کان تاوانبار ده‌کات: تو بینه‌ به‌ خه‌یال میژووی خه‌باتی چاکه‌ دژی
 خراپه‌ خالی بکه‌ له‌ نه‌عه‌رته‌ی (ابو ذر) و نرکه‌ی (احمد بن حنبل) و خاوه‌ن ویژدانه‌ زیندوو‌ه‌کان به
 دریژایی تیخزانی زه‌مان له‌ مه‌کان «ذلک ان خلو التاریخ من قوله (لا) تلقاء الباطل المستفحل هو تعطیل
 لنصف قوة الحق فی طلب الکمال لان دحض الباطل نصف المسافة الی تمام البرهان»^{۲۳}.

خه‌فه‌تیک‌ی زلی ئه‌م بواره‌ گوته‌یه‌که‌ په‌که‌وته‌کان ده‌یلینه‌وه‌ لئیان ده‌بیته‌ نیشانه‌یه‌کی زه‌ق به‌سه‌ر
 فرکه‌ی مسکینی له‌ ده‌ماریاندا که‌ دین به‌ ده‌می به‌شی شیوه‌ باوه‌شکه‌وه‌ ده‌لین: رۆژه‌کی دیت مائی زالم
 کاول بیت، به‌مه‌شدا سښ به‌رگی ئه‌ستووری «باطل» له‌به‌ر «حەق» ده‌که‌ن: یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه‌ باسی
 مالکاوولی مه‌زلووم ناکه‌ن که‌ له‌م رۆژه‌دا به‌رچاوه‌ نه‌ک هی دووارۆژ، چما مائی دادپه‌روه‌ر له‌ کاوولی
 رزگار بووه‌؟ دووه‌میان ئه‌وه‌یه‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌داته‌وه‌ به‌ رۆژگار که‌وا بښ خه‌مخوړیی خراپه‌نه‌ویستی و
 چاکه‌خواری کو‌تایی به‌ هه‌موو شتیک‌ ده‌هینیت.

سییه‌میان ئه‌وه‌یه‌، رمانی مائی زالمیک‌ی وا به‌ پیوه‌ سه‌ره‌تای زالمیکه‌ هه‌ر بزانه‌ به‌ پیوه‌ بوو، نه‌ک
 کللی ده‌رگه‌ی به‌هه‌شته‌. وه‌ی که‌ ئه‌و خه‌لکه‌ چه‌ند چه‌وت بیره‌ده‌که‌نه‌وه‌! ئه‌وپه‌ری سښووری له‌و گوته‌وه‌
 بنیشینه‌ دلی بیسه‌روه‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌، زالمیک‌ی ده‌ست نیشانکراو هه‌تا هه‌تایی به‌رده‌وام نابښ، ئه‌و
 سښووریه‌ش وه‌ک ئوقره‌ی به‌رخیکه‌ رۆژیک‌ی بښ سه‌ربرینی تښه‌راندبیت.

ده‌شښ بزانی له‌وانه‌یه‌ مائی زالم ئاوه‌دان بښ و پشتاویشت بو زالمان به‌ میرات بروات و مه‌زلوومیش
 ملی بو که‌چ بکات. ئیتر چ هه‌ستی درۆزی ئه‌مین بوون له‌و قسه‌یه‌دا هه‌بیت بریتییه‌ له‌ کمیک‌ به‌نگکیشی
 که‌ به‌دیار گوشادیه‌کی نادیا‌ری به‌رته‌ماوه‌ خه‌لک به‌اویته‌ سه‌رباری که‌مه‌ترخه‌مییه‌وه‌ ئه‌وپه‌ری
 شانازییه‌کی تیشیدا بیت تاوانبارکردنی زولمه‌ به‌ دم رۆژگار ه‌وه‌، شانازییه‌که‌ش به‌لگه‌ی پووچه‌لی خو‌ی
 له‌گه‌ل خویدایه‌ به‌وه‌دا که‌ ئه‌و په‌نده‌ له‌ هه‌زار ساله‌وه‌ ده‌گوتریته‌وه‌ بښ ئه‌وه‌ی ده‌سته‌ ته‌رازووی داد
 قورستر بکات وه‌یا بای ده‌نکه‌ خه‌رده‌لیک ته‌رازووی سته‌م سووک بکات، گومانیشم نییه‌ زالم هه‌بښ پی
 وه‌ته‌نگ هاتبیت یان خو‌ی دزیبیته‌وه‌ له‌ گوته‌وه‌ی وه‌ک که‌سیکی تو‌ز له‌ شاقه‌لی که‌وا‌ی به‌ته‌کینیت.

چی فه‌لسه‌فه‌ی عارد و فه‌لسه‌فه‌ی ئاسمانیش هه‌یه‌ په‌که‌وته‌ ده‌بیت ئه‌گه‌ر خه‌لک‌یک‌ی به‌ دوواوه‌ نه‌بښ
 به‌ نیازی له‌کاره‌ینانی ئیمانی پښ هینابښ، چاکه‌ش بابه‌تیک‌ی ناسکه‌ زوو ده‌به‌تلئ و بارمه‌تی به‌هیزی
 گه‌ره‌که‌ له‌ ئاکاری کۆمه‌لایه‌تی خه‌ستوخۆل و کرداری تاکه‌کانی هه‌تا سازشی به‌رده‌وام بښ، چ به‌هانه‌گری
 و زره‌ ته‌ئویلانیش به‌ خو‌وه‌ ناگریت له‌ چه‌ندوچونی واتاکه‌ی و له‌وه‌ی ده‌پیاریزیت: هه‌ر جو‌ره

لهنگه ربه زینیک په پیدا بئی له و جوړه دسته ته رازووی لهنگه ری ژیاړی ولاته پیشکه وتوو ناسراوه کانی به سهروه وهستاوه له ناکامدا دهکشیتته وه بؤ داوهستانی واقیعی کومه لایه تی به و جوړه ی زالم کهیفی پی دیت: هرگیز جیهان لهخووه به خولگه ی چاکه و پیروزی و خوړیه کانی به ههشتدا نه سووراوه ته وه. له وانه یه بابایه کی جیره ته بیات تینووسی له راکیشانی که وانی <۳۴> چه دهل و بلئی: به هر حالیک بیت، تیژهنین له زولم چاکتره له خاموش بوون و پتر دهوامه ی فرکه ی ههست کردن به چاکه و خراپه له دهماراندا رادهگه یه نی، منیش به ویژدانیکی نارامه وه ده لیم، سته مکار له خوی بایی ده بی که له حزووری خویدا زولم نابرووی بزریت چونکه لئی سووره خووگرتنی دهروونان به مه رای ی و دووړووی ناهیلئی مه به ستیان ئه و بیت له زړاندنی ناوی زولم.

فهرموو چاو به میژووی دووړووی شاعیراندا بگره له ترخان کردنی مه دحه کانیان بؤ سته مکار سهیرت دیتته وه له هه موو جورئته ی شاعیران که دین به «پاکی» دا هه لده لاین روویه پرووی که سانیک پیسترین وینه ی فاسقی تیاندان مه ییوه ته وه و مه دحی به زه یی جه لادی زه مان ی خوی و هه موو زه مانیک دهکن ئیتر برؤ به ره و پیروستی رپاکاری له به ره واژکردنی مه عنایان تا دهگه نه برشتی کام جلی ناسکتره و روونتره و شه فافتره و شه رفدارتره بؤ بالای کام زورداری به دته بیاتتر و درخووتر و کوپروویژدانتر، رهنکه لیره شدا «متنبی» که له قه بی «ابو المسک» ی به کافووری قوله ردهش به خشی ده رگه یه کی ژیرانه ی دوزبیتته وه بؤ رزگار بوون له تنگانه به وه دا که خوی لاری کرد له مه رای ی دزیوکردنی سپایی بؤ خاتری سیایی ئیتر شیرن کردنی ره شایی میسک بوو به نابروو پاریز و گله بی ره وینه وه. شتیکی له م باباته نه که هه سته دهماری مرؤی هه ستیار دهگوشی ئه وه یه، بیژه ییکی رپاکارانه ی بؤ خاوه ن دهسه لات به دیاری دهچیت هرگیز نه خراوته ناو بوته ی تا قی کردنه وه ی راستی و درؤی، هه ر ئه وه دنده ی له گه لدا کراوه که به ته رازووی ره وان بیژی هه لکیشراوه تا ئه گه ر دارشته که ی بیعیب بوو نه ختیکیش نارایشتی له گه لدا بوو دهچینه پایه ی لایق به په خسانی نازدار و هه لبهستی توقه لان ئیتر پشته اوپشت به ریزه وه و چه په سانه وه ده خویندریتته وه:

ارهب ت اهل الكفر حتی انه

لتخافک النطف التی لم تخلق

«وههات کافر توقاندووه نوتفه ی نه خولقاویش لیت ده ترسین».

وهه اش ده بی پاش ئه وه ی ئیسک و پرووسک دهن به خاک، چ هی مه دحکه ر و چ هی مه دحکراو، ترسی ناکامی راستگووی له نرخاندنی شوینه وار و خه به ران له دلاندا نامینیت، لیره و له وی ره خنه یه ک و توانجیک سه ر هه لات، به لام سه رشکین کردنی بیدهسه لات که قه باحه تی زله پیاوان به قه باحه ت ناو ده بات بیوه خران و بیبه زه یی و بیشه ره فانه ئه نجام دهریت چونکه چپاندنی بیدهسه لاتان هه لی خو هه لده وه به مسکین ته بیاته کان ددهات که چلیسی ئه وه ن هه لوه ستیک راوهستن له رواله ندا هیژیکی مه وه وومی تیدا بیت، لایه نگیری کردنیشیان له دهسه لاتدار به تویکلیکی رووکه شه ی ناموژگاری پیتول و په ندی ژیرانه [روویه پرووی بیدهسه لات] ته مایه کی په زامه ندی دهسه لاتداری پیوه یه که هه رنه بی له

گه زندهی پرگار دهبی. له تیگرای مهسه له شدا ری خوش کردنیکیش ههیه بۆ خۆ بهسه هوو بردن له پهسه ندایه تیی سهر دانه واندن بۆ هیزی سته مکاران. هیشتان بۆ دووروو به شهرفتره که بی پیچ و پهنا مهرای بکات و بۆ لووت بهرزیش شهرفه تمه ندرته خویره تیی خۆی بهسه ر لاته وه بی دهنگانه له کار بهینی. به لام دهلیی چی! مهیلی دلان وه لای ساخته چیه تیی مه زهدار مهیلی وه لای حهقیقه تیی ساده وه دهکوژیت.

یه کیک لهو خهفته بیره زایانهی بهروالته جیی سهیر پی هاتنه نه وهیه، دپی و شپی خهباتگیران له شهری ناوخویی، له ههلمهت یا له پاشه کشه دا، نیزیکتره له جانفیدایی و قاره مانه تیی و عزمی پته و تا نه وهی له تیکه هلقزانیان له گه ل دوژمندا پنیانه وه دیار بی. له وانیه خهباتگیریک رووبه رووی یه کیکی وه کوو خۆی له سه نگره دا پیگیری بی وهک تاویریکی دوو بهشی له خاک روچوو بیت، یا مهرگ یا سه رکه وتن نه بی هه لنافه نی.

نازایه تیه که له شهری دوستی دوینی له ده ماری دهکوئیت تا کو تایی ههنگامه، کاتیک رووبه رووی دوژمن بوو، فاکته رهکانی گیانپاریزی و خهفتیانی سهلامه تیی و خۆدانان به یه دهگی خهباتی دوواروژ و چهن دین ته بریری نه وتو له پیویست بوونی پاریز و خۆنه دانه هه لاکه ت که به شریته دهلیلی راست بوونیان له میژوو وه هاتوو تیندا به خه بهر دین، رهنگه هه مووشیان دروست بن به لام حیسابی بۆ هیچیان نه کردوو له شهری خهباتگیریکی به ره ی خۆیدا.

هۆی نه م دیمه نه به ره واژه شتیکی دهروونی و یعتیباریه هیچ پیوه ندیی، نه راست نه درۆی نییه بهو بهرژه وهندهی له فهلسه فهی خهباتدا رهچاو دهکریت و نه وه له لوهسته هه مه جوړانهی بهرژه وهند که داویان دهکات چونکه نه بهرژه وهندی راستینه نه هی ورینه کرد پیدا نییه له نهرم بوون له گه ل دوژمن و در بوون له گه ل خیزانی ماله وه، سه بهب له وه دایه که دوستی دوینی مرۆیه کی ئاساییه به خۆی و عیب و نوqsانی و بیهیزی وهی تا نه وهی ئاههنگی پرخه ی خهوی و تهقه ی قرقینه ی جو دای دهکاته وه له هی دیکه، له وانیه شه ئینته لای پاش جهمی چهوری بهس بی به لای براده ریه وه که پلهی بهرزی پی رهوا نه دیتری کاتیک خیر و خۆشی بهسه ر تیکۆشه راندا داره بهش دهکریت!! دهشبته عهییکی زل و بیسه بهب نه گه ر تیکۆشه ر له ئاست یه کیکی وه کوو خۆیدا خا و بیته وه که له خۆی پتر قاره مانیه تیی نه وان دبیت، گۆیا چ مهنتیک ههیه له سه ر کیسه ی نه وه شه ره فی سه ره فرازی وهرگریت و نوشستیش بۆ خۆی بیت.

تیکۆشه ر له حیسابی سوود و زیاندا نه م لیکدانه وهیه دهکات تا نه وهی له ههفتاکاندا دیمان سهدان له جانفیدایانی کیشه یه کی به ناوبانگ خۆیانان دایه دهست دوژمنه میژوویی یه کان که ته فرووتوون کردنی [نه وه دوژمنه] تا که ئامانجیک بوو بۆی دهکووشان و به قوربانی دهبوون که چی نه یانسه لماند چهک فری بدن بۆ نه وه هاو ره گه زانه ی چه ند سال بوو لییان میوان بوون <۳۵>.

تیکۆشه رانی به ره ی فهلسه فهی گرده بری و ریشه یی له وانن پیکه وه هه لکردنی هیمنانه یان له گه ل دوژمندا به بهریکی پهسه ند له به ره که تیی میشکروونی حیساب بکه ن که تیشکی داوه ته وه له نه زه ریه یانه وه بۆ سه ر واقعی خهبات به لام مومکین نییه له گه ل نه وه هاو نیشتمانیانه دا هه ل بکه ن که ویزدانان بۆ بیروپایه کی بردوون نه ختیک له زه مینه ی ئابووری وهیا رو شنبیری، جو دا بی له عه قیده ی ره سمی زۆرینه،

لهوانه‌ییشه رۆژگار راستی و دروستی عه‌قیده‌ی که‌مینه به ئیسپات بگه‌یه‌نی، پاش ته‌فروتوون کردنیان...
ئەمما وه‌ستاندنی شه‌ر له‌گه‌ل دوژم‌نی هه‌ره سه‌ر ره‌ق، ئەمیان، ته‌علیلکی دهریتتی که له‌ مجیزی نه‌وس
نه‌ک بریاری به‌رژه‌وه‌نده‌وه‌یه، ریکیش دیت له‌گه‌ل خۆشج‌له‌وی تیکۆشه‌ر بۆ رازی بوون به‌ سه‌رکه‌وتنی
دوژمن له‌چاو سه‌لماندنی سه‌رکه‌وتنی دۆستی دوینی و پیری: هه‌رچی دوژمنه‌ خه‌لقه‌نده‌یه‌که چه‌ندوچونی و
کاروبار ته‌بیات و ئاکاری نه‌زاندراوه و نو‌قسانیه‌کی هه‌یبی وه‌ک هی دۆستی دوینی دهرناکه‌ویت، بۆ
لایه‌نی نازایه‌تیش ئەو به‌لگه‌یه‌ی به‌سه که مل ده‌نینه شه‌ریکی مردن و ژینه‌وه، ئیتر هه‌رچی لینی به‌ده‌ر
ده‌دات ده‌چینه‌تیه‌ حسابی ئیجابیه‌وه‌ی، که قیاس بکری له‌گه‌ل دۆستی دوینی پشکی لایه‌نی سه‌رکه‌وتنی
پۆتر ده‌بی، هی لایه‌نی تیشکانیشی به‌ تالتر ده‌بی و هه‌رگیز وه‌کوو مرویه‌کی ئاشنای عاده‌تی له‌به‌ر
چاوان ته‌خت و ته‌نک نابینه‌وه.

له‌مه‌ش بترازیین، شکانی تیکۆشه‌ر به‌رانبه‌ر دوژمن ئیحتیمالکی حسابیه‌ به‌ نیسه‌به‌تی له‌ سه‌دا
په‌نجا، ئەمما شکان له‌ شه‌ری ناوخۆیی به‌رانبه‌ر دۆستی دوینی شووره‌یه‌کی رووت و هه‌لاتنه‌کی نه‌کرده
نییه و باوه‌ر دۆراندنیکه له‌ پله‌ی خیانه‌ت... تیکۆشه‌ری گرده‌بری و ریشه‌کیشی ئەم شیوه‌یه فکر
ده‌کاته‌وه، له‌ په‌ناوپه‌سیوی هۆشی ونیشی، بگره‌ هۆشی ئاگاداری، خه‌یالکی خۆشکه‌له‌ی خۆ نازۆکردن
به‌ مال و ده‌سه‌لاتی هه‌لال و زه‌لالی به‌ر تیشکی عه‌قیده‌کرد هه‌یه وازی لی ناهینتی بۆ براده‌ری دوینی نه
له‌به‌ر خاتری مه‌نتیقی پالوته‌ی هه‌ق و نه به‌ چاوه‌دیری نان و نه‌ه‌کی له‌ نیواندا بووه، هه‌ر ئەو نان و
نه‌که‌ش بوو براده‌ری دوینی پی ته‌نک بووبووه به‌ جوړیک چ ناوه‌رۆکیکی هه‌زۆ و دزۆ به‌ خۆیه‌وه
نه‌گریت.

چاویک به‌ میژوودا بگیره و لیسته‌یه‌ک بگره‌وه بۆ ئەو گه‌رده‌نه بیتاوانانه‌ی تیغیک برینی داوی
هه‌قه‌هرستی ده‌کرد... بۆ ئەو ئاواپانه‌ی به‌سه‌ر وه‌رزیره‌کانیاندا، به‌ ناوی خزمه‌تی وه‌رزیر و یارمه‌تی
به‌ره‌م کاول کران و بۆ ئەو [کاره] گیانکوژ و مالبه‌رانه‌ی که به‌ لیزمه‌ی به‌لای ناگه‌هان داده‌بارینه‌ سه‌ر
بیتاوانان له‌ بن خیوه‌تیک که بۆ پاراستنی داد هه‌لدرابوو!! بژمیره، که ناژمیردری، به‌ره‌می هۆشی
جوانکار که به‌ ده‌ستی نه‌زانی و چه‌په‌لی سووتیندران، ئنجا لیسته‌که بناخنه‌ به‌ جوړه‌ها دامه‌نپسی و له
ریز ده‌رچوون به‌ باتلی هه‌قه‌شکراو و دزیو به‌ جوان نیشان دراو و به‌ وه‌رگێرانی ناوی شتان، ده‌بینی
لیسته به‌ درێژی میژوو درێژ و به‌ پانایی میژوو پان هه‌ر له‌و رۆژه‌را هه‌ق له‌ ناحه‌ق جو‌داکراوه و چاکه
له‌ خراپه‌ ترازا تا ئەم رۆژگاره‌ی که‌ولی «له‌ گه‌رده‌ن دان» له‌ زۆربه‌ی ولاتانی خوا راخستراوه و یاسای
شکه‌فت و دارستانی به‌ سه‌ره‌وه ده‌گه‌رئ ده‌شزانین ئەو ته‌رازوانه‌ی ده‌سته‌ی هه‌قیان سووکه و هی
ناحه‌قیان گرانه‌ کیشانه‌ی هه‌ق و ناحه‌ق له‌یه‌ک ولاتدا ده‌که‌ن و ده‌ستیان ناگاته دووره ولات تا کیشانه‌یان
بۆ بکه‌ن له‌و زه‌هر و زه‌ققوومه‌ی ده‌رخواردی خزم و براده‌رانی ده‌ده‌ن، ئەو ده‌سته‌ی ته‌رازووه‌که‌شی
هه‌لبیره‌وه، به‌ زاهیر، ده‌ستی پارێزگاریه‌تی نه‌ک دزه‌که‌ی <٣٦>. ئنجا فه‌رموو خه‌فه‌تیک له‌و خه‌فه‌تانه
هه‌لبیره‌وه و مه‌ینه‌تی تیبرژینه‌.

په‌رۆشیک له‌و په‌رۆشانه‌ی هه‌چ فه‌ره‌نگی پزیشکی نایگریته‌وه له‌و فه‌ره‌نگانه‌ی هه‌موو ده‌رده
کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی گرتبینه‌وه، به‌لایه‌که له‌ میژووی جیهانی سنیه‌مدا وه‌ک هه‌وری ئیقلمگیر پنوکیک خۆل

و تاکیک له خه لک نابویریت، زلیه کەشی له وانه نییه رسته و دوو رسته وهسفی بکات، به لکوو نزیک خستنه وهی بۆ بهر زهین نمونه یه کی گەشی گەرکه تا بنیشیته قهناعه تی خوینه ره وه دهنه باس کردنی بیسووده و پێ داگرتن له سه ری وهک چهنگ گرتن له هه وایه و خه ریک بوون به مه زمونی هه وه خه یال و ورینه یه: نمونه که له سه رگوزه شتی پیغه مبه ر مووسا [له قورئاندا] هاتوو که گوئی: «لا ابرح حتی ابلغ مجمع البحرین او امضی حقبا» تا گه ییشته «عبدا من عبادنا صالحا» بوو به هاو پیتی به مه رجیک نافه رمانی له گه لدا نه کات. حتی اذا لقیا غلاما فقتله» ۳۷ < ئیمه ش له گه لیدا ده گه یه نه وه شوینی مه به ستمان بوو بۆ روون کردنه وه: عه بده سالحه که له ته بریری کوشتنی نه وه منداله گوئی: «واما الغلام فکان ابواه مؤمنین فخشیت ان یره قهما طغیانا وکفرا» واته: نه وه منداله دایک و باوکی ئیماندار بوون ترساین [منداله که که گه وه بوو] به کفر و له خۆده رچوون بیان په نجینی.

له میژووی جۆشان و خرۆشان، له وه ته ی خه بات و جۆش و خرۆش هه بووه، نمونه ی نه وه منداله زۆر هه بوون که پیگه ییشتن به کفر و به لا خه لکیان هه راسان کردوو. ئنجا نه گه ر دۆزینه وهی به دایه تی له سروشتی منداله که ی ناو قورئان به ند بوو به رینموونی له لایه ن خوای جیهانه وه به و جۆره ی یه قین به خشیته و کوشتنی هه لال بکات، خو نه وه تیکۆشه ره ی له وانه بیته خه لک هه راسان بکات له سه ره تاکانی خه باتیه وه به درێ و توندی و فروفیلی گه یشتن به ده سه لات وه ها ئاشکرا و به رچاوه که نه دۆزینه وهی جیی سه رسورمان بی.

نه وه شر و در و تونده ته بیاتانه له جۆری نه وه منداله ن به لام که سیکیان بۆ نه ره خساوه وهک خدری زینده به و دمی غه یب مه فته ن و گه ل له شه ری ئاینده یان بپاریزیته به وه دا له مندالی هه بیانکوژیته ئنجا (که نه کوژان) جووله ی دوو پشکانه یان به ره وه گه نجایه تی ده بیته وه فراژی بوونی مه یلیان بۆ نازاردان و توانایان له زده کردن و مه شقیان له چپاندن و ده ستریزی.

جا نه گه ر هه لکشانیان له پتیلیکه ی ده سه لاتیکی به جۆره ها فیل و دالده دان و ترساندن له نازاردانی خه لک به کاریته، نا نه وه هه لکشانه گلاوه له واندان شتیکی سروشته کرد و داخوایی به دایه تیه که یان بیته، خامۆش بوونی خه لک له وه هه موو گۆنگه ر و باتلی ده یکه ن و وپرای نه وه نمونه نانه ی میژووی دماو ده م و نووسراو به خه به رده ر و ناگا که ره وه ده یگی رپته وه، نه وه خامۆش بوونه جۆریکه له ئیمزای حوکی خو ئیعدام کردن.

من تیده گه م بره مه ریک رازی بیته گورگ شوانی بیته چونکه مه ر میژوو ناخوینیته وه و فه ندی خۆپاراستنیش نازانی و چ ئیراده شی نییه مه گه ر بیچاره یی، جگه له وهی که به هه مه حال ده خوریت له لایه ن گورگه وه بیته یان مرۆ نه مه ده زانم به په رۆشیکه وه بۆ به لایه کی ره ت نابیته وه. نه ممانه ئاده میزاد وهک مه ر ته سلیمی زره به دکاریکی بچووک بیته که له بهر چاویدا خه ریکه ده بیته به دکاریکی وردوخاشکه ری تیکشکین، هه رچه ند له حوکی واقعی نیفلیجی یاریده ده ری زولم مه فه میش بیته، دیسانه وه نه وه سیبوورییه م ناداتی که له مه سه له ی مه ر هه ستم پێ کرد چونکه نه وه ته سلیم بوونه تاکه «خیار» ی ناچاری نییه که ده چیته ریزی «بی خیار» چونکه نه گه ر مه ری سکوتله نده هاوچوونی مه ری ئۆگه نده بی ناشن مرۆی هه موو ولاتان مه ری مل راهیشتوو بن بۆ چه قۆی جه للا ده که یان تاکوو هه سه رده ت

هه‌لینان بۆیان. ورینه دهرچیت وهک هه‌سرهت له سپی بوونی مووی مروی پیر یان نه‌بوونی هه‌رمی به‌سه‌ر داره‌وه له کوشنده‌ی زستاندا یان که‌ل بوونی مانگ دوای بوونی به‌به‌در به‌شی هه‌ره‌گرنگی ئەم قسه‌یه‌ش تیکرای تیکۆشه‌ران نه‌ک نیوه‌نوستوانی مه‌به‌سته‌وێرای ئەوه‌ی که مه‌ینه‌ت [ی به‌کتر کوژی] له هه‌نگامه‌ی خه‌بات زه‌نه ده‌کات نه‌ک هه‌یزیکي سته‌مکار به‌ملیدا ده‌بیریت و چاو‌غه‌له‌تینی تیدا ده‌کات به‌جۆره‌ها هه‌تر کردن.

ئایا نابینه‌ت بێباوه‌ری به‌خه‌بات که تیکۆشه‌ر دوو جارمان ده‌یکاته‌قه‌شمه‌ر جار، هه‌ر جاره‌ بایی سه‌ربرینیک بێ، یه‌که‌م ئەوه‌یه، خه‌باته‌که به‌جۆریک ده‌گه‌ڕێ ملکه‌چی ده‌کا بۆ ئیراده‌ی هه‌له‌باشان، دووهم ئەوه‌یه، که‌ توانا به‌خه‌باته‌که‌وه‌ ناهه‌یلی خۆی له‌ چنگالی هه‌له‌باش قوتار کات به‌به‌هانە‌ی «یه‌کیه‌تی بیرورا» که‌ بریتیه‌ له‌ سه‌ردانوواندن بۆ فه‌رمانی تۆقه‌لان، بێ به‌ند و بێ مه‌رج.

ئەم ورینه‌یه به‌ هه‌راوی له‌ کار دیت بۆ ده‌وامه‌ی بیده‌سه‌لاتی خه‌لک تا سه‌رده‌نی به‌ گوته‌ی «دیکتاتورایه‌تی دیمۆکراتانه‌ی گه‌ل» هه‌ر چونکه‌ ناشچیته‌عه‌قله‌وه‌ گه‌ل [هه‌تا سه‌ر] خۆی که‌له‌پچه‌ و دلخواز و مه‌نتیقی توونا بکات سه‌ره‌نجامی په‌نده به‌ره‌واژه‌که ئەوه‌ ده‌بی که‌که‌مايه‌تی بژارده‌ یاخود زراورژینی هه‌ره‌ زه‌به‌للاح سووری گۆپال و شره‌قی قه‌مچی به‌کاربه‌ینی، هه‌نده‌ی به‌دیه‌ش ئاشکرایه‌ که‌ گه‌ل به‌ ته‌واوی په‌که‌وته‌ ده‌بی له‌وه‌دا گوته‌ مه‌شورده‌که‌ بگۆرێ به‌ «دیمۆکراسی دیمۆکراتانه‌ی گه‌ل» هه‌روه‌ک سویدی و فنله‌نده‌یی و سکۆله‌نده‌یی و جر و جامشتی! ئەوتۆی کردوویانه‌ ئیتر به‌ره‌که‌تی دیکتاتورایه‌تی دیمۆکراتانه‌ به‌رده‌وام ده‌بی به‌ تامی «ترش و شیرین» یه‌وه‌ تا له‌ خۆوه‌ به‌ دم‌ رۆژگاروه‌ ده‌پۆته‌وه‌ یاخود «یقزی الله امرا کان مفعولا... چی خوا هه‌ز بکات...». با له‌ بیر نه‌که‌م به‌دم قسانه‌وه‌: قوتار بوون له‌ چه‌نگ ئەو تیکۆشه‌ره‌ی نمونه‌ی منداله‌که‌ی حیکایه‌تی مووسا پینغه‌مبه‌ر بوو به‌و جۆره‌ی باس کرا له‌ پایه‌ی محالدايه‌ چونکه‌ ئەگه‌ر تیکۆشه‌ره‌ نامزه‌ده‌که‌ی تۆغیان و یاغی بوون پێش‌گه‌یشتنی به‌ ده‌سه‌لات بکوژریت ده‌بیته‌قه‌تلیکی بێ سه‌به‌ب و به‌هانە چونکه‌ نه‌ به‌ یه‌قین و نه‌ به‌ ته‌رجیح ناسه‌لی فلانه‌ تیکۆشه‌ر له‌ دووا رۆژدا غه‌رپا ده‌بیت و هه‌لده‌چیت و هه‌لده‌شاخیت هه‌تا ئەو رۆژه‌ی له‌ واقیعدا غه‌رپا ده‌بیت و هه‌لده‌چیت و هه‌لده‌شاخی.

ئیت‌ر پێشه‌سته‌ی کردن له‌ کوشتنی ده‌بیته‌ مانع له‌ سه‌به‌بی کوشتنه‌که‌، به‌وه‌شدا تا‌که‌ که‌سته‌ی قوتار بوون له‌و به‌دایه‌تیه‌ دووبه‌ختیه‌ی بوون و نه‌بوون هه‌ر به‌وه‌ ده‌بی ده‌رفه‌تی گه‌یشتن به‌ ده‌سه‌لات و سه‌رۆکایه‌تی لێ به‌سه‌ریت که‌ ده‌زانین له‌ هه‌موو خه‌باتی سه‌ر به‌ شیوازی به‌ره‌تی و ریشه‌کیش کاریکی زیده‌ سه‌خته‌ چونکه‌ زۆربه‌ی تیکۆشه‌رانی ژیر سیبه‌ری ئەو فه‌لسه‌فانه‌ لایه‌نگیری ده‌سه‌لاتی که‌مايه‌تین و دوژمنی شیوازی هه‌منانه‌ن، له‌وانه‌یشه‌ هه‌ر یه‌که‌یان به‌ ته‌ما بێ له‌ هه‌لیکی به‌خته‌وه‌ردا به‌بیته‌ فه‌رمانه‌روای خودبه‌سه‌ر، له‌وه‌وه‌ چ ئومید نامینی رێژیمیکی بناغه‌ی له‌سه‌ر گرده‌برایه‌تی و ریشه‌کیشی دامه‌زرا‌بیت چه‌رديکی گیانی دیمۆکراسی راستینه‌ی تیبگه‌ریت وه‌ک ئەو ولاته‌ تیه‌له‌کشیاونه‌ی خاوه‌ن رێژیمی دوور له‌ کپ کردنی ئیراده‌ن، لیره‌دا ده‌بی بلین فه‌رق له‌ نیوان گرده‌برایه‌تی و سه‌ر به‌ باوه‌ری چینه‌یه‌تی و گرده‌برایه‌تی حیزبکی ناچیته‌وه‌ بۆ چینه‌یه‌تی وه‌یا تا‌که‌ زۆردار ده‌یگریته‌ به‌ر، هه‌موویان ده‌گه‌نه‌ به‌کتر له‌ په‌ستاوتنی ئازادی بایی ئەوه‌ی ده‌نگی جه‌ماوه‌ر ته‌ئسیری پێوه‌ نه‌می‌ن. له‌ ئاست

هه لچوونی تاکه که سدا تیبینی له وهدا ده کرئ، هه ر چونکه جیهازیکي حیزبایه تی ئه وتوی نییه وهک رشته ی دهماری خوین یان هه سته دهماره کان (اعصاب) له بنیاتی کومه لدا ته نیبته وه دهستی به سهر هه موو ورد و درشت راناگات، لیژه و لهوئی، مه ودا ی هه ناسه یهک و درفته تی حه سانه وه یهک ده مینیتته وه بۆ خه لک له دهره وه ی جغزی ده سه لاتی دایه ره ی ئه من که یفیک بکات و چه ند سه عاتیک به خو شی رابویریت چونکه دایره ی ئه من له و ریژیمه دا ناتوانی وهک ئه منی سهر به ئاموژگاریه کانی حیزب توندوتول بیت.

یهک له وه خه فته تانه ی بینهر سه ره دهری ناکا لئی قوتار بیت ئه وه یه، تیکۆشه رانی جیهانی سییه م هه موو به لایهک و داماو ییهک و به دایه تی و چه په لئی دنیا ی خو یان ده دهنه وه به فرو فیل و شه ی تانی ئاشکرا و بزری ئیستیعمار. له پشه وه ده لیم له عنه تی به روودوایی له خراپه کار و سته مکار و شالاوبه ر و داگیرکه ر بیت به کۆن و نو ییه وه و ریسوایی بۆ هه موو تا قمه ولاغیکي پیکو لی له غه یری خاکی خویدا کردیت... بتلینه وه ئه وان ه ی رماندن به بنیات و دیل کردن به ئازادی و کفر به ئیمان گومرا کردن به رینموونی له قه لهم ده دن.

دوای ئه م «نعوذ بالله» یه ده لیم: جوړیکي رق پیدارستن بوو له زولمی کۆن که گه لان به رده وام بوون له سه ر دایرینی ناوی «مستعمر» به سه ر ده وله تی ئه وتۆدا هیچ موسته عمه ره ی نه مابوو هینده ش له لایه ن گرنگیه وه دابه زیبوو تو مه تی «استعمار» بۆی ده بووه شانازی وهک به موفلیسینک بلئی: پاشای سه عاده تمه ئاب.

سه به بیکی له مه ش به هیژتر بۆ به رده وامیی ئه و سیفه ته له وهدا بوو که ده وله ته خو یرو وه کان به فیلو فر بۆ داپۆشین ی بیچاره یی و ته علیی بیه یزیان سه به بیکی ساخته یان هه لده به ست که ناوی ئیستیعمار یان ده هیشته وه تا وهک رست جله شو راوه کانیانی پیدا شو رپکه نه وه. تیکۆشه رانی ش، نهک ته نها ده وله ته کان، زا راوه ی دهره به گیان <۳۸> به یه دهگ دانا به نامه ی سه به بیکی میژوویی بۆ نه زۆک بوونی هه ولی چا که له ولاتی ئه وتۆ دهره به گی تیدا نه مابوو مه گه ر دهره به گیکی تیکۆشه ران و ئه و حکومه تانه ی پیشت ر دژی دهره به گ و پالپشته کانی شو رشیان کردبوو، که به نیازیکه وه پاشماوه ی لی هیشتبوونه وه. سه رمایه داری <۳۹> زولم لیکراویش خرایه لیسته ی دوژمنانی پیشکه وتن له خه باتی گه لی ئه وتۆدا جارئ سه رمایه ی تیدا نه رسکا بوو ئیتر ده یانگوت و ده یاننووسی: بمرئ دهره به گایه تی، که کفن و دفن کرابوو تیرمه رگیش بووبوو، برمی سه رمایه داری، جارئ ته نانه ت به سه ر پینانه وه خو ی نه گرتبوو.

له پیداگرتنی تیکرای چه پ له سه ر وه پالدانی ناوی «مستعمر» بۆ ئه و ده وله ته کۆنه داگیرکه رانه ی یهک بست خاکی غه یریان له ده ستدا نه ماوه، وا پی ده چی، ئه و ناوه یان له کۆل نابیتته وه مه گه ر وهک ئیمه ده ست پان بکه نه وه و بلین: خیره ومه ند، سندووقی سه رت... یا خود شو رشیکی په رگیران تیدا به رپابئ توژ له دامه نیان بته کینی که ئه وسا گله ییشی لی نا کرئ ولاتی خه لک داگیر بکات چونکه پیی ده بیتته رزگارکه ر تا ئه گه ر داگیرکه ریش له و ولاته دا نه بوو له خو یانیان رزگار ده کا هه روهک که فیتنام له که مبو جیه و پرووسیا له ئه فغانستان ده یاکات... <۴۰> ولاتیکی وه کوو ژاپون شه ری دۆراند و به ندی خرایه سه ر له لایه ن چه که وه و ئه رزی لی دابرا و هه ر پیی ده لین «مستعمر» هه رچه ند ماده ی خامی پیوستیشی نییه بۆ سناعت، ته نها شتیک هه بی هوی ناو زرانی بی به وه سفی ئیستیعمار هه ر چالاکی

میللەتەكەى و دەستخاویینیان لە ئیش و پزددیان لە وەدەست ھینانی زانست و تەکنەلۆژیایە ئیتر بەس بوو بۆ ئەوەى سیفەتە دزیوئەكەى پتوئە بندریت كە شان بە شانى میللەتانى ریزى ھەرە پینشەو، بەلكوو لە پینشیانەو ەبیت شۆرشىكى چەپرویانەشى نەكردبیت بمرئ ئیستیعمار و برمئ دەربەگى پتوئە بچووتەو.

چەندم لئى گران ھات كە دیتم مروئەكى دل ھۆشيارى نىگافراوانى وەكوو ھاورئى گۆرباچئف لە دووانە سىياسىيەكەى دەمى كۆبوونەوئەى بىستوھەفتەمى پارتى كۆمىونىستى رووسى، بە زمانى لىژنەى ناوئەندى حىزبەو، لە رۆژى ۲۵-۲-۱۹۸۶ بئى دوودلئى و بئى گومان ژاپوون بە موستەعمىر دابنئت. ئنجا ئەگەر گوتئى ئەوتوئى ببئتە عىارەى چاكە و خراپە و جىھانى سىئەم بەرودوواى خۆى پئى ببئوت لئى ھەرام دەبئى رۆژەك لە رۆژان ببئتە ولاتىكى وەدەرنئىر (مُصدِر) دەنا دەبئتە كۆلۇنئالىست.

سەرجمەلى ئەو گوتانەى لە ولاتە دواكەوتووھكان و لە نئوان ریزى بەرەى چەپ دەببىسن برىتئىيە لە كاسئىتئىكى پراوپر لە خو رەھاندىن <۴۱> چ لە رووى تەفسىرى پاشكەوتنى خوئانەو ەبیت بە جوړئك گلەبى بخاتە سەر غەبىر چ لەوھش پتر كە دئىن ھەر پئشكەوتئىك و گەشانەوئەبەكى بۆ خزمەتى خوئان تەرخان نەبئت تاوانبارى دەكەن تا ئەگەر مروئى ژاپوونى تئىروئەسەل بوو لە پئشەسازى و تەكنەلۆژئادا شان بە شانى ئەمەرىكا راوئستا دەبئى بە مشتنى خوئنى جىھانى سىئەم بدرئتە دەم يەك لەو تەفسىرانەى تئئدا مەعلان بووئىن و لە مجئزمان خوئش دئت و ئئستاكە و دوواروژئشمان دەكوژئت و دەبئى بزائىن سركردنى ھەستەدەمارەكانمان، چەندئكئش مەزەدار بئى، بە لۇمەى غەبىر چ دادمان نادات لە چارەى گىروگرفتەكانمان، بابى مەوداى يەك ئەنگوستئش بەرەو پئشمانەو نابات، رۆژئكى ھەسانەوھش نابىئىن ھەتا نەگەبئە رىكارى ھەلوئەستئك كە بتوانئىن دان بە تاوانبارى خوئماندا بەئئىن لەو شتەى تئئدا تاوانبارئىن و بە رەھاندىنى خەلك لەوئەى تئئدا بئسووچن.

لە سەردەمى شۆرشى فرەنسەو ەبەر لە دووسەد سائئك، تئكۆشەران ئوگربان گرت بە رئز لئىنان لە مەنتئقى ناواقئعى و نامومكئىن و ھەزكردن لە گوتەى كشت و وشتى وەك ھالەتئكى تئئدا دەژئان دياردەكەش پتر دەوامى كرد لەوئەى چاوەروان دەكرا ھەر چوئكە ببىردۆزەكان و تئكۆشەرەكان كەمتر بەرپرسى گوزەران و پئگەباندنى مندالانن ئئتر كارئان بوو و شە پئوان و دروشم نەخشاندن و نمائشت رئكخستن و چالاكئى ئەوتو كە مەبەست لئى گۆرئنى رئژئمە بە نئازى نۆرە ھوكمى خوئان، تا ئەگەر بوون بە فەرمانرەوا خافلاندىنى خەلكئان بە دوژمنائەتى ئئستیعمار و دەربەگ و بۆرژوا و يارئدەدەرانى شۆرشى بەرھەلستئان <۴۲> بە مفت زانى بۆ بەردەوامئى خوئان ئئتر مانئى ئئستیعمار لە ئەدەبى سىياسى شۆرشگئر بوو بە پئوئستئكى زەرورئى ھەرچەند سەردەمئشى تئپەرئبوو ئنجا زبىرەكەكانئان بە ساختە «ئئستیعمارى نوئى» يان ھەلبەست، ئەمئشئان فئلئكە تا بلئى عومر درئژ، لەوانە نئبە وەك كۆنە زاراوئەى ئئستیعمار لە برەو بكەوئى چوئكە بەستراوئەتو ەبە ھەبوونى دەولئەتى پئشكەوتووى سنعەت و تەكنئك و زانست سەبەبئكئش نابئنى بۆ نەمانى ئەو جوړە دەولئەتانە چ موژدەش پەبدا نئبە دەولئەتە فراژئبەكان <۴۳> (جاران پئئان دەگوترا دوواكەوتوو) بگەنە پلەى خوگرى و چەسپان و پئشكەوتن تا پئوئستئان نەمئئىن بە ھەلبەستنى داروھكازى وەھمى بۆ راگئىركردنى بالائى لەرزوئكان. دۆزئبەوئەى

زاراوهی «شۆرشى بهردهوام» یش داهینانیکی زهرووری بوو بۆ دهوامه‌ی سه‌ره‌رشتی کردنی یه‌کسه‌ر له ئاپۆره‌ی زه‌حمه‌تکیش و هه‌لبه‌ستبێژان <٤٤>. زۆریش له‌وه‌دا سه‌رکه‌وتوو بوو که خۆی بێ ئه‌رکی ئه‌م و ئه‌و خۆی به‌ردهوام ده‌کرد. زاراوه‌ی «ئیسیتیماری نوێ» ش خه‌ریکه بارتاقه‌ی ئه‌و بێت له‌ رووی وزه‌ی به‌ردهوامیه‌وه. به‌م جو‌ره بازنه‌که به‌سه‌ر خۆیدا داده‌خړیت: شۆرشى به‌ردهوام له‌ ژووره‌وه و ئیسیتیماری به‌ردهوام له‌ ده‌روه‌وه. به‌ خۆم نیه‌، ئه‌و فیله‌ی له‌و حالوباره‌دا تیکۆشه‌ر له‌ میلیله‌تی خۆی ده‌کات که‌مه‌ی «چاوشارکی» م به‌ بیردا ده‌هینیته‌وه، فیله‌که‌ش بێ کۆتایی و بێ پشووێ حه‌سانه‌وه‌یه: رۆژووی بیه‌فتاره.

کۆلۆنیالیزم به‌ کۆن و نوێیه‌وه، له‌ مێشکی تیکۆشه‌ر و رێژی می شۆرشگێز شوینی شه‌یتانی ناو عه‌قیده‌ی ساغ و سه‌لیمی سه‌ر به‌ غه‌یبی گرته‌وه تا بوو به‌ نه‌ریتکی سیاسه‌تی چه‌پ، چ پێوه‌ندییه‌کی به‌ واقیعه‌وه نه‌ما. وه‌ک دیاریشه‌، بایی ئه‌وه‌ی بوونی شتیکی به‌ راستیی زیندووی به‌ره‌سته‌وه نه‌به‌سترا بێته‌وه ده‌وامیشی په‌کی له‌سه‌ر شتیکی ناکه‌وێت که له‌ زیمنی ئه‌سله سه‌رچاوه‌که‌ی نه‌بێت، لێره‌شدا سه‌رچاوه خه‌یالگه‌ی تیکۆشه‌رانی چه‌په (نه‌ک حه‌قیقه‌تی واقیعی زه‌ق). له‌مه‌دا خه‌فه‌تیکی زل بۆ ره‌عیه‌ی عاله‌می سێیه‌م ده‌ره‌خسی: ئه‌و ره‌عیه‌ته چاوه‌سه‌ر تیری و ئه‌مینیدا هه‌لناهینیت به‌ر له‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی درێژ بېریت به‌سه‌ر شه‌قامی بێ ساخته‌ی واقیعه‌دا: چ ئومیدیکی نابێ نان له‌ هه‌نگوین و سه‌رتووی هه‌لکێشن به‌ر له‌وه‌ی قامووسه زله‌که‌ی ته‌ماوی و به‌هه‌له‌ به‌ری وشه‌ بسرپێته‌وه، ئه‌میش مومکین نابێ هه‌تا کوو چه‌پا په‌تی ده‌ست به‌سه‌ر شانۆی میژووی سه‌رده‌م و دوواروژدا بگړیت، ده‌ست به‌سه‌ردا گرتنه‌که‌ش ته‌واو نابێ مه‌گه‌ر به‌ره‌ی چه‌پ له‌ خۆوه واز له‌ نه‌ریتی سیاسی خۆی به‌هین بۆ ژبانیکه‌ی بێ «طقوس» و دارنینی به‌رگی قودسییه‌ت له‌ ئه‌ده‌بیات و دروشمه‌کان و مه‌فه‌ومه‌کانی به‌لکوو بینه چشتی به‌شه‌ری که هه‌له‌بوون هه‌لده‌گړیت و داوای راستکردنه‌وه‌ش ده‌کات: ئه‌گه‌ر قیوول بکه‌ین له‌ شاعیری میسری، له‌ ئاست کۆژرانی به‌رپرستیکی ئینگلیز که له‌ تۆله‌یدا سه‌دان هه‌زار «جنیه» له‌ خه‌لکی میسر ستینرا ئه‌م دیره‌ شیعه‌ر بلی:

قتل شخص فی غایه جریمة لا تغتفر
ونهب شعب امن مسأله فیها نظر

به‌و پێیه، ده‌بێته پێداویستیکی ئینسانی که کوشتنی هه‌زاران که‌س له‌ خه‌لکی «حه‌ما» به‌ ده‌ستی هیژی ئه‌منی سووریه تاوانبار بگړیت، هه‌ر له‌ بیریشمانه، داگیرکه‌ری فره‌نسه‌یی له‌سه‌ر تۆپبارانی شام و کۆژرانی چه‌ند که‌سێک به‌ توندی تاوانبار کرا، په‌نگه کۆژراوانی شام له‌ په‌نجایه‌کی هی حه‌مای تینه‌په‌راندبیت:

به‌لێ ده‌بێ داگیرکه‌ر وه‌ک لێی ده‌وه‌شیته‌وه ریسوا بگړیت، به‌لام راسته و هه‌زارجاریش راسته کوشتنی خه‌لک و کاول کردنی ماله‌که‌ی نابیته هه‌نگوین و شه‌کر هه‌ر چونکه به‌ ده‌ستی حکومه‌تی خۆی رووی داوه، زولمیش هه‌ر زولمه چ دوژمن بیکات چ دۆست. ده‌که‌سی کۆژراویش ئازاره‌خشته‌ له‌ تاکیک، پیاوکۆژه‌که کێ ده‌بێ با بێ. گه‌لان رانه‌مه‌ر نین تا ئه‌گه‌ر گورگ په‌کیکی لێ خواردن مه‌ینه‌ت بێت

و ئەگەر ھەزارىشى لى رۆيى بۇ بازارى گۆشت و بۇ سەرپىن بىتتە ماملەتى سوودبەخش. لەلايەن دەلالەتەو ھەرقىك نىيە لە نيوان كوژرانى كرىكارىك لە نايشتى بەسەرى سالى ۱۹۵۴ و دوواى شۆرشى تەمووز بوو بەھۆى ئىعدامى وەزىرىكى <۴۵> سەردەمى ملووكىەت و لە نيوان داپەلۆسىنى كۆمەلىك لە كرىكارى جگەرە پاش دوو سال <۴۶> لە بەرپا بوونى شۆرش.

ئەگەر ھەرقىش ھەبى لە دوو لايەنەو ھەيە: يەكيان ئەو ھەيە، شۆرش بەرپا بوو ھەتا كرىكار لە برى داواكردنى «ماف» نەكوژرىت نەك خوئىنى پامال بىت. دوو ھەيە، كوژرانى كرىكارىك كەمتر تاوانبارە لە كوشتنى كۆمەلى كرىكاران. ھەرقىكى بەرھىسابىش لەو ھەدايە كە حالويارى نايشت پترى بە بەرھەيە قوربانى تىدا بىت لەچا و حالەتى مانگرتن لە چوار ديوارەى مەعمەلدا.

من نامەوئى لە خوړپايى شتىكى نارەواى بەر لە شۆرش برەھىنم. من دەمەوئى وىنەھەيەكى خوړەھاندنى چەپ كە لە شۆرشى فرەنسەو ھەرى ستاندى بەھىنمە بەرچا، دەرگاھەشى و ھەا كرايەو ھە لە سنوورى مەعقوول و نامەعقوولى تىپەراندى تا گەيىشتە رەوا دىتنى برادەرى بەرەى يەكگرتووى دوئى و، ئىجا، لەناوبردنى دۆستى ئەمپۆكەش بە بەھانەى حازر بەدەست كە ھەرە شىرنى تالە و ھەرە جوانى نافرەجايە.

جلك ھەلخستەن لەسەر رىستى ئىستىعمار، ياخود غەيرى ئەو جگە لەو ھەيە نىشانەى كالتوكرچى ھۆشى سىياسىيە زىنھارىكىشە بۇ كوتەكوتى مىللەتان بەسەر رىگوزەرى مېژوودا، كە بىدەيتە بەر لىكدانەو ھەيەكى بەدەھىش، وەك ئەو ھەيە برىار بدەيت زەمان لە شەستەكانەو ھە بى جوولە وەستا بىت چونكە ئەو سالانە دوواين تەمەنى ئىستىعمار بوون.

پاستىيەكەى، دەشى شەرى دوو ھەم دابندرى بەو دوواينە چونكە مەعلووم بوو ئىستىعمارى فرەنسەيى، پاش دۆراندنى شەرى ۱۹۴۰، ئەستىرەى لە ئاوا بوونى بى دەمەتەقەدايە، ئىستىعمارى برىتانىش بە بەرھەو ھەما خۆ بسەپىنى بەسەر كىشەھەكى زلى وەكوو ھىنددا، لىكتر دوورى موستەعمەرەكانىشى لە رۆژگارى و ھەا بىئۆقردەا، زۆر نابات، گيانى گەلى برىتانىا دەكىشىت كە خۆى كەنفتى شەرى بوو.

بەو پىيە سالەكانى دوواى شەرى پشوووى رپوھ كىشانى ئەو ئىستىعمارە بوو كە تا ئەوان نرىكانەش رۆژ ئاوا نەدەبوو لە خاكى. شەرى «عدوان ثلاثى» ش بوو بە ئاخىر پلئەى چراكەى كە ھەرگىز ھەلنەبۆو. ھەرچى دەولەتەكانى «محور» بوون دۆراندنى شەرىان لزومى نەھىشت باسى بەسەرچوونى دەسەلاتىان بكەين. لەگەل ئەمەشدا دەشى لە شىو ھەي لىكدانەو ھەلپىن، لەوانەبوو ئىستىعمار ماو ھەيەكى دىكەش بژىت ئەگەر مىحوەرىەكان شەرىان لە رۆژئاوا و لە رۆژھەلات (پووسىا) بردبايەو ھە چونكە ھەموو سەرکەوتنىكى زل تايپەتە، تەوژمىكى ھەيە تەمەنى سەرکەوتوو درىژ دەكاتەو ھە چ جايى سەرکەوتنى دەولەتى تازە تەمەنى گەرموگور و ئىشتىھا ساف، بە دووايانەو ھە ئاپۆرەى ھەپەساوى قارەمانەتى وروژا و ھەن كە داغدارىشن لە تىشكاو ھەكان.

كەسەش نازانى شكلى دنيا لە سىبەرى سەرکەوتنى مىحوەردا چۆن دەبوو يان كەنگى تەقەلى روومانى نيوان دەولەتەكانى ھەلدەو ھەشايەو ھە چەرخى رق و بىئۆقردەيى سەرھەمى مرؤفايەتى

چوناوچۆنى بەسەر تازە ميراتگراندا دەسووراپايەو. بە ھەمەھال مېژوو خەلكى ھەساندەو ھە ئەزبەر كەردنى رووپەرەپەھەكى نوئى لە داستانى گەلان كە بە خۇيان و غەيرەو ھەخەركەن، واش دیتە دلەو ھە كە تەجرەبەى ژێردەستان لەگەل فاشیزم بە ئەركتر دەبوو.

سەرلەبەرى ئەو قسانەش جۆرىكە لە ئەستێرەخوینی و بەردى رەشاویژ <٤٧> ھەرچەند لەسەر بنگەى لەبارى پیتوانە و ئاكامگرى (استنتاج) ھەلئراوون. ھەرچۆنىك بێت و لاتە یەكگرتووھەكانى ئەمەريكا لە دوواى شەرەو ھەبو بە ھیزی ھەرزەلى ئابوورى و سیاسى كە شوینی تۆقەلەى كرتەو ھە لە نیوان ئەو دەولەتانەى پێرەوى رېژیمی ئازادى ھەولئى تاكیان كەرد لە جغزى ئەو پینداویستە ناچارپیانەى كە مۆركى خۇيان لە چەندوچۆنى ئەو ئازادىیە دەدەن، لە بەرانبەردا ھیزە زلەكەى تر، رووسىاى سوڤیتى، وەك دەستە تەرازووى لەنگەر راگر وەستا، كە لە بنەردتا لە مەفھومى «نقض» ی سەرلەبەرى سیاسەت و ئابوورى و بیروباوەرپىكى لە جیھاندا بە برەو بوو، بەلام ئەویش بە نۆرەى خۇى سەرى شوڤ كەرد بۆ زەرورەت بە پینچەوانەى مەنتىقى پەیدا بوونى لە سالى ١٩١٧ چونكە ھەرگیز حالوبارى مرۆ ھەر لە عەقیدەو ھەتا گەپى منداڵ بە تەنھا دوو رەنگى «رەش و سپى» رەنگ نەكراو و ناكەرى، با مرۆى قیچكە تەنگ و سەرسەختیش جۆرىكى دیکە بیر بكاتەو.

USA ئەلاسكای ھەپە دراو خریدەپە لە رووسىاى دەمى قەیسەرەو، ھەرەھاش چەند زەویەكى دیکەى كریارییە، بەلام بە سەرەوتە بێسنورەكەى باشتەین بەھانەى داو ھە بۆ ساختەگەرى لە ھەلئانى زاراوہى ئیستیعمارى نوئى، خۇیشى لە سیاسەتدا ھیندە گنلە فاكترەرىكى رەخساند بە پالپشت بۆ زاراوہە تا بە گەرم و گورى و بە تاموشامەو ھە دەست و زاراندا بەردەوام بێت تا ئەوہى كۆنە وەزیرىكى كاروبارى دەرەوہى ئەمەريكا «دین ئەچیسەن» لە كتیبى Power and Diplomacy دەلئى موشكىلەى رۆژئاواپەھەكان لەوہدایە كە ئەمەريكا ھیزی ھەپە و نەشارەزایە بریتانیاى شارەزایە و بێھیزە، ئەم قسانەش سەرلەبەرى پەراویژن بە دەورى راستیەكى گرنكى سەر بە ئیستیعمارى نوئى كە لە گۆشەى حەقیقەتى بیلایەن و گۆشەى بەرژەوہندى جیھانى سینیەمەو سەیر بكریت: نە نەینییەك ئاشكرا دەكەم و نە گوناھیش بە ئەستۆو دەگرم كە بلیم ئەم ئیستیعمارە نوئیە بەلای زۆرینەى ولاتانى ئەوروپای رۆژھەلاتەو خۆشەوئستترە لە حوكمى رووسەكان چونكە كیشەیان لەگەل یەكیەتیی سوڤیتدا تێھەلكیش بوو و مېژوووشیان لەسەرچاوەى درېونكى نەك دۆستایەتى لەگەل رووسانەو سەرەژێر بۆتەو.

لە جیھانى سینیەمیشدا بارەكە پینچەوانەپە چونكە كیشەیان لەگەل رووسدا نییە بەلكو لەوہدا كە رووس ھیزی لەنگەر راگر بەرانبەر ھیزی رۆژاوا دەرەفتى ھەناسە و یاریدەى دۆستىك دەبینن بۆ بزووتنەو و مناوەرە و مامەلە كەردن لە ئاست كیشەى دیرینیان لەگەل رۆژاوادا، لزومیش نییە بەبەر وردیاتی ئەم خەرىتەپەو بنیشم لە روودانى شتىك كە لە قاعدەكە دەرەچیت و دلشكستەپەھەكى چاوەرپوان نەكراوى لئى پەیدا بێت (بۆ دۆست) ئیتر بە كورتى دەلیم ئەگەر فەرمانى سەرلەبەرى واقیعى ھەردوو مەیدانان نەبیت نەتەدەیت باتریس لۆمۇمبا وا بېباكانە مەتلەبىكى زەحمەت بە زیدە ئاسان دابنیت ئەگەر تامەزرو نەبووایە بۆ دەرچوون لە ھەموو بەندىك و بۆ كرىنەوہى كەرامەت بە وەشاندى دوو زللە لە برى زللەپەك، نەشتەدەیت میللەتى پۆلۆنىا دوواى ئیعلانى چل سالەپى ئیلحاد و دەسەلاتى

كۆمپونىزمى دۆست بە روس سەجدە بۇ پاپا ببات. ئىجا ئەگەر ماجەراى سالى ۱۹۵۶ لە «عدوان ثلاثى» لەلايەن پۇژاواو بۇ سەر مىسر و داگىر كىردى مەجەر لە لايەن روسەو بەخەيتە سەر ئەم نمونانە دەشى وىنەيەكى بىلايەن و دىدۇنگى نەخشەكىش بىكەين بۇ تىكەل بوونى فاكتەرى زاتى لەگەل فاكتەرى بابەتەكى لە سازدانى بىرورادا: ھەرچى جىھانى سىيەم بوو، يەك دەنگ، پىكىشىە سى قۇلئەكەيان تاوانبار دەكرد كەچى زۇر دەنگى تىدا بەرز دەبۇو بۇ رەھاندنى ماجەراى مەجەر، لە ھەموو ئەوروپاى رۇژھەلايتىدا دەرفەت نەبوو تاكە دەنگ دەرچىت مەگەر دەنگى رەسمى كە دەستى بەسەر ھەموو ھەسلى رايگاندىدا گرتوو. ماپەو ئەو بىئوقرەييە كە بە خەلكەو ديار بوو، ئەويش بە حوكمى ياسا و دەسلەلاتى جىھازى ئەمن خەفە كرابوو.

تاوانباركىردى بىگانە، چ پىنى بگوتى ئىستىعمارى نوئى ياخود تەماعكار و بەھەلەبەر، لەو رووداوانەى دەكەونە پەراويزى ئىرادەى جىھانى سىيەمەو، ئەو تاوانباركىردنە راست و رەوايە ئەگەر بەكارھاتىت لە رووداوى واقىعى ھەلنەبەستراو، دەشبىتە خۇگومراكىردن، بە زۇرىش روو دەدات، ئەگەر بۇ رەھاندن و ھۆكارى تىشكانى خۇى بىت.

لىرەدا زەرەر ناكەين ئەگەر بىبىلەى چا و بىكەينەو بايى دىتن لە تارىكايدا چونكە تەمى خۇرەھاندن و تاوانباركىردى غەير لەوانەيە روونبىنى بە چاوى عادەتى تىيدا بە زەحمەت بىكەوئى، ئىجا بۇ ئەوئەى لە ماملەتى سىياسى و ئابوروى ھەيا ھەر مەيدانىكى دىكە بى كە مرۇ تىيدا بە مرۇ دەگات، چا و دوست و روون بى، پىويستە بىنەر كە خۇى تەرەقدار ياخود پىوھندار بوو لە ھەر ماملەيەكدا، خۇى بخاتە شوئىنى لايەنەكەى دىكە تا بزائى لەو بارەدا چى دەكرد. دەشى لەو پىوھەدا <۴۸> رەقتارى لايەنەكەى دىكە عادەتى و مەقبولى بزائى، بگرە لە مەقبول بەولاولە بۇ سەخاوت و زىدە راستىيەوئەى ببات لەچا و ئەوئەى خۇى لە ھەمان زەرەدا بىكات، گومانىش لەوھدا نىيە كە رەقتارى مرۇ بە پىنى پلەى ژيارى مەقبول دەبىت چونكە لەماوئەى سەد سال لە تەمەنى خۇى و باوك و باپىرى ئۇگرگرتووى رەقتارىك دەبى پىوھرى ژيار دەيسەلمىنى، بى ھەناسەسوارى، ھەك كە شارنشىن لە چا و گوندنشىنى ولاتى خۇمان پتر لە خەمى پاگژىي مالاكەى دەبىت ياخود شارەنەوئەى داھات بە نىيازى كەم كىردنەوئەى داھاتانە <۴۹> كارىكى زىدە دەگمەنە لە ولاتە پىشكەوتووھكاندا كەچى لە جىھانى سىيەم بەرتىلىشى بۇ بەكاردىت.

ئەوانەى گلەيى دەكەن لە دەولەتەكانى باكور كە سەخى نىن لەگەل دەولەتەكانى باشوور با بىر بىكەنەو لە دەولەتە نەوتاوئەكان كە زۇرەپان سەر بە جىھانى سىيەم ھەرگىز ھەژارى بىرسىيەكانىان تىنەخوئىندۇتەوئە كە ھەلپەرستانە نرخی بەرمىلىك نەوتىان گەياندە سى دۇلار و پترىش، بەلام پىوانەيەكى لەو ورتەر ھەيە بۇ نرخاندى ھەلەوئەست لە چەند مەيدانىكى يەك ولاتدا: بە پىنى دواكەوتوويى، ھەستى بەرپىرسايەتى تىيدا سى دەبى و فروفىلى خۇدزىنەوئە لە واجىب فرەجۇرتەر دەبى... لايەنگىرى و نەيارى دەبىتە دەستورىكى گشتى تا ئەوئەى سەرۇكى يەك لەو دەولەتەنە لە بارەى برەوستاندنى بەرتىل تىيدا قسەى لەگەلدا كرا تا ئەوئەى گوترا دىپلوماسىشى گرتوتەوئە. لە ھەرامدا گوتبووى: ئاگادارم بەلام لىئى بە دەنگ نايەم چونكە ئەوتوويى ئىش بىتەگەرەتر دەروات... سەيرى ماملە لە كىردنى سىياسىيەكانى ئەو ولاتە دوواكەوتووانە بىكە لەگەل يەكتردا و لىستە بگرەو بە ژمارەى ئىنقىلاب و ياغى بوونى تىشكاو و

سه‌رکه‌وتوو که وهک قه‌زای ناگه‌هان به‌سه‌ر ره‌عیه‌دا ده‌باریت... چاویک بیره یه‌کیه‌تیی ئه‌فه‌ریقا، به روح‌کیتشان به‌رنامه‌ی کۆبونه‌وه‌یان ئیمزا ده‌کری... سه‌یر و سه‌مه‌ره ده‌بیهن له دابه‌شینی شه‌یتانانه‌ی ئه‌و خیر و سه‌ده‌قه‌ی له ده‌وله‌ته تیره‌کانه‌وه بو ولاتی قاتی تیکه‌وتوو ده‌چیت و ده‌بیته تالان (بو زۆرداران) تا ئه‌وه‌ی له حاله‌تی مه‌یله‌و چاکدا پاروو ناگاته ده‌می برسی بی ئه‌وه‌ی نرخیکی له بیروپا و پاشماوه‌یه‌کی مرۆفایه‌تییه‌که‌ی ژمارد بی.

ئاده‌میزادی جیهانی سییه‌م له‌وته‌ی پینج‌ه‌زار ساله‌وه ده‌له‌رزنی له ترسی پۆلیس و هر که‌سیکی ئه‌ستیره و نیشان به‌سه‌ر سینگ و دوو شانیه‌وه بریفه‌ی بیت. هر له بوونی هه‌تا مردنی، پیشه‌کی، له لایهن حکومه‌ته‌وه داغی خیانته‌ی لی دراوه، به‌و داغ‌وه ده‌چیته‌وه پزدانی دایکی نیشتمان. به‌ه‌موو عومرم ته‌جره‌به‌ی هۆش کرایه‌وه‌م ئه‌وه بووه که سه‌ر به دایه‌ره‌یه‌کی حکومه‌تدا نه‌گرم ئه‌گه‌ر دۆستیکم تیدا شک نه‌بردبیت بمپاریزی له‌و ته‌رزه هه‌لکه‌وتانه‌ی به عاده‌ت دینه به‌ر موراجیع و ماف و ئه‌رک و حورمه‌تیان تیدا پامال ده‌بی چونکه ده‌زانم، وهک هاو‌نیشتمانی، چهند بیده‌سه‌لاتم... چ ده‌سه‌تالیکم له هیزی قانونیک پیوه‌ی رووبه‌رووی بچووکتین مه‌ئموور و پۆلیسیکی پیلپلیکه‌ی هه‌ره‌ژیر که بیه‌وی مه‌زاق وه‌یا خۆ نه‌ناس بکات و ناز و فیز بفرۆشیت.

پیی ناوی بلیم، هر پیکه‌وتنه‌وه‌یه‌ک له نیوان موراجیع و مه‌ئمووردا روو بدات سه‌د جار له‌سه‌ر موراجیع حیساب ده‌کری به ده‌ستدریژی له مه‌ئمووری ده‌می ده‌وامی ره‌سمی به‌ر له‌وه‌ی یه‌ک جار له سه‌ر مه‌ئموور حیساب بکریت به ده‌رچوون له سنووری ده‌سه‌لاتی قانونی، قسه‌ش له‌م بوواره‌وه به پانایی جیهانی سییه‌م درێژخایینی بیکۆتاییه، نووسه‌ریش چه‌ندیکی له هیزی ره‌وانبیزی و قه‌شه‌نگی شیوازه‌که‌ی رابینیت ری به قه‌له‌مه‌که‌ی نادات پیمه‌له له وینه هه‌ره دزیوه‌کانی ده‌عیه، له لایه‌که‌وه و سه‌رکزه‌له‌ییش له لایه‌کی دیکه‌وه بکات له‌و جیهانی پان و نه‌خۆشی «سییه‌م» دا، عه‌ره‌ب گوته‌نی «اللبیب تکفیه‌ الاشارة»- ئه‌وه‌ی که‌سه ئه‌لفیکی به‌سه‌:

فکان ما کان مما لست اذکره

فظن خیرا ولا تسال عن الخبر

«چی بوو له‌وه‌ی نایه‌ته‌ گوتن. گومان پاک به و لی مه‌پرسه‌وه».

جۆره‌های له‌وجری و که‌وده‌نی فش هه‌لمانی که‌رانه و شیتانه‌ی که له هه‌موو ریکاریکی جیهانی سییه‌مماندا ده‌قه‌ومیت له‌و بابته سووک و چرووکانه‌یه که هر له‌و ته‌بیاتانه زه‌نه ده‌که‌ن پیی راهاتوون و ئۆگریان پیوه‌ی گرتوو، هیچ مومکین نییه ئیستیعمار له بنی دنیاوه بار و بینگه هه‌له‌به‌ستیت بو ساخته‌کاری ئه‌وتۆ هیند ره‌جال و چه‌په‌له هه‌رچی پلانی ئه‌و خه‌لقه‌ی جیهازی زانستی نوئ به‌کارده‌هین له ناوتویژبینی <۵۰> و رینموونی ریکخستن، هه‌مووی په‌کخسته ده‌کات و ناشی له‌گه‌ل «عیدی ئه‌مین» یکدا تیک بگه‌ن، ئنجا ئیمه که دین شله‌ژانی پیوه‌ندی نیوان دوو حیزب و دوو لایهن و دوو ده‌وله‌ت له‌سه‌ر که‌مچیزه‌ترین شتیک وه‌پال فیلی ئیستیعمار و خیتخیته‌ی بیگانه ده‌ده‌ین، له‌وه‌دا خاتری خۆمان

دهگرين وهك بلیئی ئیمه حۆجه بین یهکیک بی خرتویرت بهاویته دلمانهوه و ههستی زگماکمان گومرا بکات ههتا دهست بدهینه کاری ههره گلاو و ههره دوور له مرۆفایهتی و ههره بهتال له سوود و بهرژهوهند. قسه رویشتووانی جیهانی سنیهه له وهتهی هه قالییان بهستوه به خهفه کردنی دهنگی بهرههستی کردن له کرداریان یاخود دهنگی داواکردنی قانونی دادگوزار ئیتر چ پیویست ههیه بیگانه بیت و جیهانهکه مان فیژی فهندی خهفه کردن و ساختهکاری بکات به نیازی هه لئانی دنیا یهک ورتهی نارهمه نیدی لیوه نهیهت؟ ئیمه تا رادهی خنکان وهتهنگ دین که دهبینین میلله تان هه بهسه ر پوی زهویه وه مافی حۆ روونکردنه وهیان ههیه، حۆ نهگه ر دهستمان بیانگه ییشتبایه هه ناسه مان لی دهبرین. رۆژنامه و کروه ونی < ۵۱ > بلاوکردنه وهکانمان لی دادهخستن و دل و هوشیانمان پاک دهشووشته وه له مهیلی ئازادی و سووربوون له سه ری نهکا پرووشکیک پنیانه وه بۆمان به پیته وه هه ندیک پووش و په لاشی رهق هه لاتنمان بهسه ر چپاندن و مهنع کردن و بی بهش کردن به دهورمانه وه بسووتینی.

سهیر نییه نهگه ر حیکایه تی ئازادی له جیهانی سنیهه ببیته مهینه تی ژبانی له سه رده می کارهبا و ئاتۆم و ئاسمانگه ردی چونکه له م رۆژگاره تازانه دا گوئیست بوو دنیا شتیکی تیدایه پنی ده لئین ئازادی رهفتار و ئازادیخواز و ئازادی رهفز که پیشتر خه به ری لی نه بوو، وینه یه کی له زهینیدا نه قشی نه بهستبوو، خه ریکیش نه بوو له نوپوه دایه یینی ههتا بهر له دووسه د سالیک، به تایبه تی له شوپشی فره نسه وه، مهفهوومه کانیا ن به دنیا دا بلاو بۆوه جووله شیان به ره وه هه ریمی جیهانی سنیهه م کز و ته نه بل بوو. زه مانه ها وه خرا بهر له وهی ترووسکه ی بجیته هۆشی که مینه ی «رۆشنییر» ی زیده دهگمه نی هه ره بژارده کان. قه تیش نه لوا ببیته زادیکی هۆشه کیی ئاپۆره ی خه لک.

ئازادی، به مهفهوومی نوئ، رهگی نییه له جیهانی سنیهه دا: هه رگیز ریژی میکی تیدا پهیدا نه بوو به دهم رۆژگاره وه و له چارچیوهی بهرنامه و قانوندا ویستی پیی پهی ببا به ئاره زۆ و بیروپرای رهعیه ت له ههچ کاروباریکدا چ بچوکی چ زلی. که سیش له وه خه لکه ی بی ری نه کردۆته وه له دۆزینه وهی وه سیله یه ک بۆ بلاوکردنه وهی بیروپرا خه لکه که خۆشی له باریکی کۆمه لایه تی وه هادا نه بوو بیخاته سه ر تیفکرین له «ئازادی - لیبه رالیزم» تا نهگه ر بلیمه تیک پیشنیازی به کاره یینی ئازادی تازهبابه تی بۆ کردبانه یه پیوه ی دهحه په سان.

لیردها بواری قسه دهرفهت نادا به بهر شیهه ل کردنی واقعی میژووی ئه وروپاوه بنیشین که وینه مروی وهک مؤنتسیکیۆ و فۆلتیر و پرووسۆی کرده داواکاری فهلسه فهی سیاسی و کۆمه لایه تی نه وتۆ بوون به سه رچاوه ی نه ندیشه له بهرپابوونی شوپشی فره نسه < ۵۲ > ئنجا له ری قیاسه وه تی بگه یین بۆچی رۆژه لات که سی وهک نه وانی نه هیئا و پییان ئاوس نه بوو، هه ر نه وهنده ی تیدا به کافی دهزانم که بلیم نه وپه ری ته ما و ئومیدی جیهانی سنیهه به داد و نه مان هه ر نه وه بوو که حاکم و دهسه لاتدار پیپه روی له قانونی ئاسمانی و مرۆساز بکه ن، بپرای بپرای ریخراوی حیزبی نه وتۆی تیدا نه ره خسا له سه ر بنه مای باوه ری سیاسی دنیا یی خه لکیک کۆبکاته وه هاوبیر بن له وه ی پیی ده لئین بهرژه وهند.

قسه ش له وه بابه ته وه بی کۆتاییه، پیویست نابینم بچمه ناو دهراوی سه ره ه لئانی بزووتنه وهی وهک باطنی و خوورپه میی که به پرواله ت شیوه یه کی وهک ریخراوی حیزبی ئه وروپایان پیوه یه، هه ر

ئەۋەندەيان تىدا دەلئىم كە ئەم بزووتنەۋانە حالئوبارى تايپەت بە خۇيانەۋەيان ھەبوو چ پىۋەندىيان نەبوو بە باۋەرى سىياسى دەرگە لە رووى «تاك» بىكەتەۋە تا دەرباز بى لەو كۆت و بەندەى دوور لە قەناعەتتەۋە بە سەرىدا دەسەپا.

لە ھەموو مېژووى كۇندا جىھانى سىيەم ئاشنا نەبوو لەگەل بانگەۋازىك سوور بى لەسەر ئازادىيى بىروباۋەر، ھەرگىزىش دەنگىكى نەبىست بۇ گۆرىنى حكومەت لە رىتى «استفتا» ھوۋ. لەمانە تىدەپەرم، سەبەب بە تەنگەبەرى دەرفەت، و دەلئىم: گەلانى جىھانى سىيەم لە سەردەمى كارەبا و ئاتۇمدا تووشى خەفەتى نەبوونى ئازادى ھات بى ئەۋەى پاشخانىكى مېژووىيى لەبەكارھىنانى ئازادى ھەبىت بە جۆرىك لىي بوشىتەۋە بەرنامەيەكى پاراستنى بۇ نەخشەكىش بىكات، چ بىروباۋەرىكى سەر بە دىمۆكراسى و ئازادىيى سىياسىيەۋە ھەبىت لەگەل ئىستىعمارى ئەۋروپادا بۆى ھات، فەرقىكى ئەۋتۇش نابىنن لە نىۋان ۋەرگرتنى ئەۋ بىروباۋەرەنە و لە بەخىرھىنانى گەرۆك و فرۆك لەۋ روۋدەۋە كە رەفتارى لەگەل ھەردوۋياندا تا بلىيى بە درىغ و نا بەدل بوو، لەۋەشدا تىبىنى دەكرى كە سواربوونى شەمەندەفەر ئاسانترە لە دانىشتن بە دەورى مېزى خواردەمەنىيەۋە بە خۇى و بە ئاداب و بە نەرىتتەۋە، ئەمىشيان ئاسانترە تا گونجان لەگەل فەكر و راھاتن لە خووگرتن بە سىفەتى چاولىكەرانە ھەتا بە لاپەۋە ۋەك سىفەت و غەرىزەى زگماك ئاسان دەبى.

دەبىنن رۆژھەلاتى كە تەقلىدى رۆژاۋايى دەكات لە حىزبايەتى و بانگەۋازى ئازادى و مافىكى لىيانەۋە بۆى دەكەۋىتەۋە و بەرپرسايەتتەكى دەىخەنە ئەستۆيەۋە تا بلىيى سەغلەت دەبى بە دەست گونجاندى ئارەزوۋە دەروونىەكانى كە بە ئەسل ئەۋ جۆرە ئىلتىزامەيان تىدا نىيە لەگەل پىداۋىستىيەكانى حىزبايەتى و لىبەرالىزم و ئازادى كە مرقۇ بە پىيى قالىبى خۇى لە قالىبان دەدات، ۋەك كەسىكى تەنگ ھەلبىت بە چلكىكى تەسك و ترووسك.

بۇ زىدە روون كەردنەۋە دەلئىم بە دەگمەنىكى دەگمەن دىتوومە فەرمانبەرىكى رۆژھەلاتى خەيالى كەردىتتەۋە لەۋەدا بە پىيى داخۋازىيى قانون و كۆمەلەيەتى پەسەند فەرمانى سەرشانى جى بە جى بىكات، لە باشتىن حالدا ۋەزىفە [بە لاي رۆژھەلاتىيەۋە] ھۆى بژىۋىكى ھەلەل، بە پىيى عادەتتىش دەرگايەكى فەراخى گەردوگىيە لەسەر حىسابى موراجىعان، ئەمما ۋەزىفە بە لاي رۆژھەلاتىيەۋە ئاۋىنەيەك بى لە داھاتى ھەلەل و خزمەتى كۆمەل شىتتەكە ئەگەر يەكجارەكىش نامەۋوود نەبى، بىگومان، لە ئىكسىر دەگمەنترە.

ئەگەر روونكەردنەۋە تەسەلتەرت دەۋى واز لە ۋەزىفە و حىزبايەتى و جانفەيدايى بۇ ئازادى دەھىنم و بەقالىكى عىراقى بە بەقالىكى دانماركى دەگرم كە كەسبىان ھەۋلىكى زاتىيە بۇ بەرژەۋەندىكى زاتى پەكى لەسەر تانۋوت لە خۇدان و نەفس كپ كەردن و ھەز كوشتن نەكەۋتوۋە ھەتا تىيدا دەستخاۋىن بى، دەبىنى فەرق لە نىۋانىاندا دەگاتە پەلى شىۋەن بۇ كەردن، ناشچمە بن بارى وردىياتى ئەۋ فەرقەۋە بەلكو شاللا بە رىكەۋت سەردانىكى ئەۋ ۋلاتە دەكەيت و دەبىنى فەرقى نىۋان تارىكى و رووناكى، جوانى و دزىۋى چەند و چۆنە. ئنجا ئەگەر جىھانى سىيەم لە پىۋانەدا كۆى نەداتە كىلۇ و حوقە و دلشى نەكرابىتەۋە بۇ ۋەزىفەى بى خوارەكە و خىچكە، تۇ بلى ئەۋ ئازادىيە و لىبەرالىزمە و حىزبايەتتە بە

لايهوه چەند پاک و پيرۆز بئ تا خۆى تيدا شههيد بکات و ببیتە مۆم بۆ غەير شۆق بداتەوه. ئايا دەشى له کيشى کالەک بدزم و له لیبەرالىزمدا هەلبژيریک و بژاردەيهک و ناو ناوەش، وەزيرىکى راست و دروست بىم؟ ياخود له خۆوه واز دەهينم له يەکه مينا يەتى و سەرۆکايەتیی حيزب و حکومەت، منىکى راهاتووبم له دزینی دە گرام کالەک که بۆ کرپارى هەلەدەکيشم؟ «هيهاه هيهاه لما توعدون» <٥٣> هەرچۆنىک بئ و بئ قولل بوونەوه له هۆى ديار دەى سەلبى له عادت بە دەرى خوو کۆمەلايه تيبه کانى جيهانى سئيه م دەشى سادە و ساکار وەک سادەبى ئەو حەقىقەتەى لئى دەدویم بليیم: گەلانى جيهانەکه مان له کۆندا هەستى نەکردوو بە نەبوونى ئازادى هەتا رۆژگارانى نوئى چونکە فکرى ئازادىيه که پەيدا نەبوو بوو <٥٤> تا ئەگەر بەر له دوو سەد سالتیک داوات له خەلکى رۆژەلاتى ناوەرست بکرايه ئازادىيى سياسى خۆيان بە کاربەين له کاروبارى عموميدا لئت و ر دەبوون چونکە داواکەت چ مەعناى نەدەبەخشى لە بەر نەبوونى چ مەيدانىک ئازادىيى ئيرادەى تيدا بە کاربەينريت: هيج تاکیان خەيالى واتاى ئازادىيان بە بيردا نەدەهات مەگەر ئەو واتا عەكسىيهى له کۆيله يى بەدەر دەداتەوه تا ئەوهى قسە گەشەکهى خەليفەى دووهم (عمر بن الخطاب): چۆن خەلکتان کردە کۆيله که دايکەکانيان بە ئازادى هئناوياننەتە دنيا؟ ئا ئەم گوتەيه بە ئازادکردنى عەبد له عەبدایەتى دەبرايەوه.

له سەرەتاکانى عومردا هەريمی بەرينم لەم عئراقە دەدیت هەستى بە رۆژنامە نەدەکرد وەک بەو قەسەلەى دەکرد که بزنەکهى پئى دەلەوەر، شاريشم دەدیت نەيدەپرسى جەريده هاتووہ يا نەهاتووہ باکيشى نەبوو بەوهى له بەغدا روو دەدات، بوون و نەبوونى پەرلەمانيشى بەلاوه وەک يەک بوو. زۆر قەزا له مانگ و دوو مانگادا جەريده يەکی نە دەخويندەوه و زۆر بەى خەلک ناشناسى هەوارى «صحافة» بوون تا ئەگەر رۆژنامە يەکت دابانى لئيان وەر نەدەگرتیت چونکە خويندەوار نەبوون، ئەگەر بۆت خويندەبانەوه تئى نەدەگەيشتن. بۆت شەرح دابان گوئيبان پئى نەدەبزووت. رۆژنامەگەرى و رۆشنبىرى له ژيانى واندا، بە تئکرايى، وەک دووان لەبارەى شانۆگەرييه وه ئەنتیکە بوو که هەرگيز له هەريماندا نەزابوو. دەيان هەزارى ئەو خەلکە سبەينان خەبەريان دەبوو و بە رۆژ خەرىکى گۆزەران دەبوون و سەر له ئئوارەى شەودا دەخزانە خەوگەکانيانەوه بئ ئەوهى بېراى بېراى تووشى شتیک بئ مەفهوومى ئازادىيان له لا بە خەبەر بەينى با خەيالىش بئت.

بەلئ راستە تا بليى نەداربوون و ئەرکى قورسى کيشەى ژيانيان هەلەدەگرت بەلام تا بليى دوور له فکرى لیبەرالىزم و چى لەو بابەتە بئت، گومان نابەم تا ئئستاکەش بە روونى زانيبئتى پئوهندايەتى خۆراکى و چارەنووسى ژيانى و دووارۆزى مندالانى بە هەلبژاردن و ملانى لايەنە جوداکان لەسەر حوکم چييه... ئەوسا هەرچەند نەيدەزانى سياسەت مانای چييه ئەمما هەر کارىکى حکومەتى گۆرانىکى بەسەر دەقى ژيانيدا هئنا بایە بە لايەوه له حەرام حەرامتر بوو چونکە لئى سوور بوو هەرچى حکومەت داواى بکات ناشى بەرژوهندىکى گشتى پئوہ بئت.

ئەمە بوو وینەى تابلوى کۆمەلايه تى سياسى که خەلک له سئبەريدا دەژيا رۆژىکى چاوى بينام له دنيا هەلئنا، بئگومان له رابووردوودا تاريکترىش بووہ که لزوم ناهيلى قسە بکەين له شيفتەبى باپيرە کۆنەکانمان بۆ ئازادى بەو مانايەى ئيمرۆ تئى دەگەين. ئەوپەرى ئوميديان ئەوه بوو حاکمىکى

دادپه‌روه‌ریان هه‌بێ له‌ خۆوه‌ بریاری عادلانه‌ بدات به‌و پێیه‌ مه‌سه‌له‌ی ئازادی پاش به‌ریاو بوونی قسه‌ لیوه‌ کردنی، نه‌ک پێشتر، بوو به‌ مه‌ینه‌تی جیهانی سییه‌م، که‌ بووش به‌ مه‌ینه‌ت رۆژگارها تپه‌ری هه‌ر مایه‌وه‌ به‌ خه‌فه‌تی ئه‌و بژاردانه‌ی له‌ قوولایی و له‌ ئامانجه‌کانی ده‌گه‌یه‌شتن.

له‌ زۆر سووچیشه‌وه‌ بوو به‌ مه‌ینه‌ت نه‌ک یه‌ک سووچ: جارێ به‌ شیوه‌یه‌کی رووکه‌شه‌ لێی حالی بوون وه‌ک له‌ شه‌تره‌نج حالی ده‌بین بێ ئه‌وه‌ی پێوه‌ندایه‌تی به‌ واقیعی ژیانه‌وه‌ هه‌لقولیبیت چ فه‌رقیکیش نییه‌ له‌ نیوان مه‌یلت وه‌لای سیمفۆنی له‌ نیوان خه‌لکێک که‌ تێی ناگه‌ن، بگره‌ ده‌یکه‌ ره‌هین و له‌ به‌ینی باوه‌رت به‌ هه‌لیژاردن له‌ نیوان گه‌لیکدا تێی ناگات و پێوه‌ندایه‌تی به‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌وه‌ نابین و قورسایی و ئه‌رکیشی هه‌لده‌گرێ وه‌ک زیده‌ زه‌ریبه‌یه‌ک بێ بخه‌ریته‌ سه‌ر ته‌کلیف و شه‌که‌تیه‌کی پێیان ده‌گات له‌ حکومه‌تیکه‌وه‌ که‌ گوێ ناداته‌ کاروباری ره‌عیه‌ت. ئنجا که‌ پێوه‌ندی برا له‌ نیوان لیبه‌رالیزم و به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لک، به‌ تایبه‌تی له‌ په‌له‌کانی سه‌ره‌تایدا، ئه‌وسا ده‌بێته‌ گه‌پێکی نه‌زۆک و بیسوود.

لیرده‌دا که‌ له‌ به‌ر ماوه‌ ته‌سکی، به‌ شیوه‌یه‌کی قه‌ناعه‌تبه‌خش ده‌رفه‌تی شه‌رحدان نابینم هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌لیم ئه‌و مه‌فه‌وم و شیوازانیه‌ی له‌ جیهانی ئیمه‌دا په‌یره‌وی لێ کرا له‌ دوو ولات، به‌ دم فراژی بوونه‌وه‌ به‌ردار بوو، به‌کیان میسر ئه‌وی دیکه‌یان هیند، ئه‌ویش به‌هۆی په‌یدا بوونی پێوه‌ندایه‌تی له‌ نیوان واقیعی ئابووری و رۆشنییریان (که‌ ره‌نگێکی به‌ره‌وپێش چوونی به‌ خۆوه‌ گرت، به‌ تایبه‌تی له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا) و له‌ نیوان ریژیمی لیبه‌رالدا بوو که‌ له‌ به‌ره‌ندا ته‌عبیرده‌ره‌وه‌ی رۆشنییری و ئابووری و چالاکیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وتۆوه‌یه‌ به‌ دوا زمانیکدا ده‌گه‌رێ پێی بئاخوێ چونکه‌ ئازادی سیاسی و ئازادی ئابووری له‌ په‌له‌ی پێش کۆمیونیزمدا <55> دوو شتی تیک به‌ستراون، به‌کیان بێ ئه‌وی تر به‌سه‌ر پێیانه‌وه‌ ناوه‌ستی <56> ئیتر لزوم نییه‌ بۆ که‌سێک (و لایه‌نیک) ی ئابووری ئازاد و گه‌شه‌داری نه‌بێ خۆ ماندوو بکا به‌ ره‌فزی لیبه‌رالیزم چونکه‌ لیبه‌رالیزم به‌ پێی سروشتی خۆی و بێ به‌هانه‌کاری ئه‌ولایه‌نه‌ ره‌فز ده‌کا وه‌ک نه‌خوینده‌وار و کتیب، که‌ر و گۆرانیبیژ [به‌کتر ره‌فز ده‌کن].

ئازادی له‌ گۆشه‌یه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ مایه‌وه‌ به‌ مه‌ینه‌ت: که‌ [له‌و ولاتانه‌دا] به‌ شیوه‌یه‌کی رووکه‌شه‌ تیگه‌یه‌شتنی ئازادی که‌وته‌ په‌ره‌سه‌ندن و ژماره‌ی زیاتر له‌ رۆشنییران به‌ره‌و دروشم و ئامانج و ئاکامه‌کانی کشان، خه‌یالشکسته‌یی و هێوا پووچانه‌وه‌یه‌کی زۆر سه‌ری هه‌لدا له‌ ئومیدی که‌سانیک باوه‌ریان به‌ ئازادییه‌وه‌ بوو، شکسته‌که‌ش له‌ بیه‌یزی بئه‌مای جه‌ماوه‌ری و ته‌سکه‌به‌رایه‌تی ئه‌و جه‌ماوه‌ری به‌شداریی له‌ گه‌پی «ئازادی» ده‌کرد، سه‌به‌بی ئه‌و بیه‌یزی ته‌سکه‌به‌رایه‌تییه‌ش، وه‌ک باسما‌ن کرد نه‌بوونی پێوه‌ندایه‌تی بوو له‌ نیوان گۆزه‌ران و ئه‌و دروشمانه‌ی به‌ تازه‌یی له‌ جیهانی سییه‌مدا هه‌لکرا بوون. خه‌یالشکسته‌یی به‌به‌ریه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ هیمه‌ت بشکینێ و بئومیدی ببه‌خشی و دنه‌ی لێ پالکه‌وتن بدات.

سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش شتیکی مه‌لعوونتر له‌ خه‌یالشکسته‌یی رووی دا به‌وه‌دا که‌ هه‌له‌په‌رست پزانه‌ ئه‌و تازه‌ مه‌یدانه‌ی سوود و زیانه‌وه‌ و پێی هه‌ره‌ کورتیان تیدا گرت به‌ر که‌ بوونه‌ لایه‌نگیری حاکمه‌ که‌مه‌تره‌خه‌مه‌کانی ئاست «حق و واجب» و کۆله‌که‌ مه‌عنه‌وه‌یه‌کانی دیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، ئیتر له‌وانه‌ بوو چه‌ندین حیزبی ساخته‌ له‌ ولاتیکیدا په‌یدا بن به‌ یارمه‌تی دانی حکومه‌ت له‌ پووچه‌لییان و تاکه‌ حیزبیکی

تیدا شکست بهیڻی که هر نه بی باور پیک و بینینی سهر به پرسیاره کانی نازادییه وهی هه بوو. گوشه یه کی زیده بهرین بۆ مهینه تی جیهانی سنیهم کرایه وه له تهجره بهی نازادیدا که به خه یالی پیشه ننگه کانی نازادیدا نه ده هات، نه ویش به هوی شکستی لیه رالیزم که واقعیک نه بوو شیوازینی پیشکه وتووی حکومه تی تیدا سه رکه وی ئیتر قوماندانی له شکر له زور ولاتا که وتنه سهر ریباری کۆدیتای عه سکه ری بۆ هینانه وهی گۆرانیک که به لایانه وه هه ولی مه دهنیه کان تیدا نه زوک بوو. ئاشکرایه، کۆدیتای عه سکه ری له به ره ویش بردنی کۆمه ل به ته وای په ککه وته یه چونکه کۆمه لگه یه که له که رسته ی شارستانه تیدا هیند بیه یز بی نه توانی خوی بباته پیش به رینمونی رۆله مه دهنیه کانی وه که ناماده ترن بۆ گرته نه ستوی به رپرسایه تی چاوه دیری، یه کجاری په ککه وته ده بی له ژیر ده سه لاتی پیاری عه سکه ری که په روه رده بووه بۆ غهیری بنیاتنای کۆمه لایه تی و سیاسی و بۆ غهیری بازرگانی و کشتوکیل و جۆمال و بۆ کارگه ی شیرمه نه ی... له جیهانی سنیهمدا نه و مه دهنیه ی بینینی مه یله و روونیان هه بی له گیروگرفتی سه رده م به تیکرایی و هی ولاتانی خویان به ئاشکرایی تا بلایی که م نه ژمارن ئیتر حالی ولات چون ده بی دوی به لاونانی نه و که متاکورته له پایه ی چاودیری و هینانی که سانیک (له عه سکه رییان) که هیچ سه رده رییان له لیخوری که شتی نیه.

بره ستاندنی کۆدیتا، باشترین ناکامی نه وه بوو که ولاتی ئینقلاب دیده له رووی شارستانیه وه داوه ستیت و نه کشیته وه پاش، به لام ده رکه وت نه مه له ئیمکاندا نیه چونکه داوه ستان له مه رکه زی سه رپه رشتی کردندا بی پیشکه وتن و ته سه لی و نه مان کاریکی وها ئاسان نیه به سه لامه تی پیک بیت وه که به نووسین له رووی کاغز چه سپ ده کریت به لکوو پیوستی به چپاندن و توقاندن هه یه له بری حوکمی مه دهنی، واته ده بی میژوو شه خته بکات هه تا عیدی نه مین یاخود شیتیکی دیکه ی ئینقیلاب له خویه تی به رده وام ده بیت چونکه نه و خویه تییه شیتیکی ته ماعکارتر له ناوی ده بات یان خه لک هه لده شاخین یان شتی که له نه سبابی نه مان ده قه ومی که به بیرمدا نایه ت.

به هه مه حال مهینه ته که زور زلتره له وهی به نووسینی به په له و هه ناسه کورت شه رح بدری: وینه ی دزیوی و تاریکی و په ژاره و خه ساره تمه ندی و کاولی ره جالتره له هر ره جالیکی به بیردا بیت و نه و هینده نزم بوونه وهی رووی داوه و نه و چوونه پیشی له کیس چوو له و رۆژگاره تاریکانه دا بی ره زاتره له وهی ویژدان هه لیبگری نه گهر ویژدان له هه لگرتنی رانه هات بیت.

رهنگه راست بی بلیم گه وره ترین خه ساره ت له به رده وام بوونی نه و ته رزه حاله ته نه نجامیکی به د نه سه ره له نه نجامه کانی بریتییه له وهی که گه نجیکی له سیبهری ئینقیلاب ده بیت و په روه رده ده کریت و هه لده کشیت به بیردا نایه ت شتی که هه یه پی ده لین ژیانی ئاسووده ی شه رافه تمه ندی که رامه تدار له ده روهی نه و قه فه سه ی تیدا که وی ده کریت و نازانی مومکینه که رامه ت و نان و دلخوازی هه بیت له جۆره ژیانیکدا غهیری نه و جۆره ی نان و که رامه ت و دلخوازی له بیر بردوته وه. نه م په ژاره یی وها به دیووم و کوشنده له تهجره بهی جیهانی سنیهم له گه ل نازادیدا مه ته لیکه «لست ادري ولا المنجم يدري - من نازانم و نه ستیره ناسیش نازانی» کللی هه له یانانی له کوییه چونکه به قوولایی و به مه ودا گه لیک نامومکینی تیکه لکیش و لیک ترازوی لی نیشته وه: ئاپۆره ی پان و پۆری نه و خه لکه ی خاوه ن

بەرژه‌وه‌نده له ئازادى و داد و ئەماندا تا ئيمرۆكەش تينەگەيشتووو چۆناوچۆنى بەرژه‌وه‌ندهكەى به دەمارىكى زيندەل (عضوى) دەگاتەوه ئەو هەلبژاردن و رۆژنامە و حيزبەى كەسانىك لىتى خاوەنن و هەلئەسورپين چ پيوەندييان به بازار و كىلگە و كارگەوه نيبه و به زمانىكى نائاشنا له‌به‌ر گۆيى جەماوهر خۆيان و ئامانجەكانيان روون دەكەنه‌وه و شيوازى ئەوتۆ [له كرده‌وه‌دا] به‌كارده‌هين خزمایه‌تیی نيبه له‌گەل پارووی بژيودا چونكه سياسەت تا ئیستاش تەردەماغییه‌كه كه‌مینه‌ی رۆشنبیران خەریكى دەبن و نه‌چۆته تیريژ و رشتەى هەناوی كۆمەل سەبەب به‌و شتانه‌ی باسى هیندیکیان كرا.

ئنجا هەر چونكه سياسەت تەردەماغییه بۆيه له جغزی مەسلەحەتى راستیینه‌ی گەل دەرده‌چیت و دەكه‌ویته به‌ر حوكمی میزاج و لیكدانه‌وه و پيوه‌روه‌وه تا ئەوه‌ی دەشى به دەوری تاکه فکریک و تاکه بەرژه‌وه‌ندیكه‌وه چەندین حیزب و ریکخراو پەیدا بن و بەرده‌وام بن له‌سەر شەپه‌ چه‌پۆلك و لیكخشان و شتی توند و تیژتریش، ئیتر دەشى به‌ره‌یه‌كى دینی له دەزئوژدا دوو گۆزینگ به به‌شیکى پى حیساب بکات و بەرده‌وام بى له‌سەر دوژمنایه‌تیی جەماتییكى دیکه له‌و باوهرەدا نه‌بیت یاخود كۆمه‌لئىكى سياسى بۆرژوازی بچووك هەرچى تۆمەت هەیه بگریتە كۆمه‌لئىكى سەر به بورژوازی مامناوه‌نجى كه له ئامانج و دروشمدا ده‌گەنه‌وه به‌كتر به‌لام «گۆيا» چینیان جودایه... رەنگه هەندیک باوهر به رۆژه‌ه‌لات و هەندیک به ناوهراس‌ت و هەندیک به رۆژاوا و هەندیک به هیچ، به بۆشایی به‌هینت ئیتر چه‌ك تیژ بکەنه‌وه و ریز ریک بیه‌خەن بۆ هەرا و پەت و تیغ له بەرچاوی جەماوهری پان و بەرین كه حالى نيبه له‌و كارنه‌فاله خویناوییه‌ی وا له حەوشەیدا دەسازیت.

بلیم چى خۆ له‌وانه‌یه كه‌سانىك لیكتر جودا ببه‌وه و یه‌خەى یه‌كتر بگرن هەر هەتا نه‌گوتری تەبا و رەبان. ئەو واقیعه ئیفلجی تیشیدا ده‌ژین ده‌توانی به جۆره‌ها جوداوازی ئاووس بى كه به بیرى هیچ بلیمه‌تیکدا نایه‌ت، مەینه‌تیش هەموو قەلغەنى جیهانی سنییه‌مى گرتۆته‌وه به دەر و ناویه‌وه بۆ خۆشت تیفکره له ئاکامی به‌یه‌كتر گەيشتنه‌وه‌ی ژياری كۆتایی سەده‌ی بیسته‌م له‌گەل ورینه‌کانی چه‌سپاو و كه‌له‌كه كرده‌وى رۆژگارانی جیهانی سنییه‌مدا به دەم زیادیی نفوس و په‌ره‌سه‌ندنى فه‌قیری و تیک هەلاتنى فه‌لسەفان و ملانئى سياسەت و رکه‌بارى بەرژه‌وه‌نده زله‌كان و ناوه‌نجییه‌كانه‌وه ویرای نه‌بوونی شتیك پى ده‌گوتری «گەل» به مانای كۆمه‌له بنیاده‌مى نیشتمانىك ریز له واجیب دەنیت و پاریزگاری له ماف ده‌كات، خۆ گەل بریتی نيبه له ئاپۆره‌ی بیست نه‌فه‌رى یان ملیۆن و ملیاری بیپیناسه دەنا مه‌رگەل و گاگەلیش ژماره‌ی هەیه و مه‌یلی برسیه‌تی و زایه‌ند و ترسى مه‌رگ و ئاره‌زۆی ژيانی هەیه و پیشى ناگوتری «گەل» و هەر میگەل و گاگەله، ژیرانه چاره‌ی هیچ دەرديكى خۆی پى ناكریت و له خۆی و كه‌وده‌نیه‌كه‌ی ده‌وه‌شینه‌وه شتیك به خۆی بکات كه لبنان به تەنها وه‌يا لیبیا و چاد به جووته ده‌یکەن و چى هاو‌پینانى عەدن کردیان... خوا له كفن‌زى كۆن خۆش بیت وانا لله ولا حول ولا...

مه‌ینه‌ت ده‌كوتیت و هەر ده‌كوتیت به تەورمیک كه به‌ده‌م زه‌مانه‌وه زیاد ده‌كات و چ ترووسكه‌یه‌كى ئومید، چه‌ندیكى كزیش بیت، موژده‌ی سه‌ره‌تای رزگاریه‌كى نزیكى پيوه نيبه كه له‌وانه‌یه سه‌ره‌تا هیند له كۆتایی دوور بیت دلخۆشى به‌و موژده‌یه‌وه بكوژیت.

به‌ر له نو سال به دەم وتووێژىكى دۆستانه له‌گەل به‌رپرسيكى گه‌وره‌ی ده‌وله‌تدا گوتم: ده‌میکه

ئاموژگاریم بۆ كچان و كوران، له وانهی دهنگم دهیانگاتی له رۆژهه لاتی ناوهراستدا ئه وه بووه: نه كه ن
لیكتر ماره برین له ولاتی خویاندا، دنا وه چه یان ده بیته چیلکه ی ئاگری دیار و بزری جیهانه که مان، با
وه کوو چوئله که و له کله که مشه ختانه (مهاجر) بۆ ئه و شوینانه برۆن بژیو و ئاویان هه یه و راوه مه لیش
وه نه بی له هه موو دوا زده مانگی سالدا جایه ز بی، به سه ر هیلکه وه کورک بن و به زه رنه قووته کانیانه وه
بگه شینه وه، به له شی ساغیانه وه نه ک به ئه ندای هه لاهه لایانه وه.

به هه مه حال دوور له تاوگیری و ره شبینی و دوور له گه شبینی گیلانه ده لیم... زۆر له ده ولته تانی
جیهانی سینه م خویان له خویاندا هیوینی رسکانی ده ولته تیان تیدا نییه به لام تانویوی ئه و ده ولته تانه ی به
ده وریانه وه ن ناچار یان ده کا به رده وام بن چونکه ئه م رۆژگاره به تالایی سیاسی پان و به رین ناسه لمینی
سه به ب به پیوه ندایه تیی به رژه وه ندی زۆر و زه به ند پییانه وه.

ئیتر ده ولته ته کان وه ک داریکن له دارستاندا به مشاریش بپریته وه به لادا نایه ت چونکه ده ور دراوه به
دره ختی قیت ناچاری ده که ن به سه ر پییانه وه راوه ستی. ئنجا چ خویپییه که ئه و حا که می هه لسه و و
داسووری عیفریتانه به سه ر میله تیدا ده کات و وه ک تاووس خۆ فش هه لده هیئیت هه موو شان و
شه وکه تیشی وه ک بابایه کی لاخۆره <٥٧> به سه ر سفره و خوانی خه لکه وه، له و رووه که بوونی به نده به
بوونی غهیره وه.

تۆ ئه گه ر بتوانی یه کیک له و ده ولته تانه به خاک و ئاو و ئینسان و حه یوان و پروه ک و به خه زنه ی
ژی رخا کیشه وه راگو یزیت بۆ مه ریخ و خود به سه ری بکه یت، ناتوانی یه ک مانگ وه کوو ده ولته ت ده وام بکات
چونکه حا که مه که ی ده بیته جه لاد و سه ر بازه کانی ده بنه ریگر ره عیه تیشی «حمر مستنفره فرت من
قسوره» <٥٨> تا ئه گه ر چه ند مانگیک مایه وه شه وه گاری به تاریکی ده باته سه ر چونکه ناتوانی چرا
قودب له یه کیش هه لیکات با ده ولته تیکی نه وتا ویش بیت سه به ب به نه زانیی ده ره یانی نه وت و ساف
کردنی.

کلیلی چاره ی په ژاره یی جیهانی سینه م گوم بووه مه گه ر ده وانه ی له سه ر خۆرماندن چۆر له توانای
کوشتن و خۆکوژی بپریت، ئه ویش چاره یه که نمونه یه کم لئی دیتووه له فیلمیکی سینه ما به ر له ٢٥
سالیک که شه به ده بازیک دیت بۆ وه ستاندنی خوینی برینی سه ری برینداریک، به شیشه ئاسنیکی
سووربوویه وه برینه که ی داغ کرد و برینداره که هاواریکی زراوړینی لی هه لستا و جووله ی برا و به
مردوو داندرا.

بابای فیلباز دلی خوی و خه لکه که ی به وه دایه وه گوئی: هه رچه ند مرد ئه م ما خوینه که م وه ستاند. چی
له جیهانی سینه مدا روودهدات تکانه وه ی دووایین دلۆپی خوینه. سی پات بوونه وه ی وشه ی خوین له م
دیپانه دا ناشی حه قیقه ته مه ینه ته که مان له بیر بباته وه که مه ینه ته ی ژیار و رۆشنیبری و ئابووری و ئه مان
و فراژووتن و شتی ئه وتوییه، خویشت ده بیی «ئازادی» و مافی دیکه ی کۆمه لایه تی ئه وتویی بوونه ته
خولگه ی سه ربرکی و ئابروو بردن و نرخ داله نگاندن له جیهانماندا، قه تیش به ر له وه ی پیوه ندی به
سه رچاوه ی ئه و مه فه ومانه وه بکه ین کیشه و نیزاع و دمه ته قه یان له سه ر هه لته وه ستاوه چونکه ئازادی
ببرای ببرای بابه تیک نه بووه له جیهانماندا فه لسه فه ی سیاسه ت و حوکی له سه ر بنیات نرابی. ئه گه ر

پتویست بی نمونه‌په‌یک بهینینه‌وه بۆ نزیک خستنه‌وه‌ی وینه‌که له زهینی خوینەر، له ئیسلامدا «اخوان الصفا» و «معتزلة» هه‌بوون به لای فکردا ده‌شکانه‌وه تا یاغی بوون له ده‌سه‌لاتی شه‌ری، که لئیان ورد ببینه‌وه ده‌بینین مه‌لیان ده‌چینه‌وه بۆ به‌کاره‌ینانی هۆش و مه‌نتیق و روونبینی له سه‌قافه‌ت و عه‌قیده‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا ئه‌مما بگوتری بانگه‌وازیکیان تیدا بوو بۆ خه‌لک به‌ره‌و بنه‌مای گشتی فه‌لسه‌فی که ئازادیی دلخوازیی تیدا بی له پیکه‌ینانی حکومه‌تیک سه‌قامگیری دادیک بیت، دادی پروت، سه‌رچاوه‌ی له عه‌قیده‌وه نه‌هاتی و ری به خه‌لک بدات بناخه‌ی یاسا و باوه‌ری پیروزی دین بگوریت، ئا ئه‌م گوته‌یه بریتییه له وه‌هم و ورینه.

بینه «قرمطی» به نمونه بگره: به‌ئێ رَه‌فزی ده‌سه‌لاتی عه‌بباسییانی ده‌کرد به‌لام پتر رَه‌فزی هه‌موو راره‌و و باوه‌ریکیان ده‌کرد له باوه‌ری ئه‌وان نه‌بوايه. «خوارج و شراة» یش به تیکراییی وه‌ک قهرمه‌تییان له جغزی رَه‌فزی <۵۹> هه‌موو مه‌زه‌به‌یکدا بوون که له راره‌ویان دور بی. هه‌لکشیت بۆ مه‌زده‌کی ده‌یبینی چ دوژمنیکه له‌گه‌ل غه‌یری خۆیدا و چه‌ند دوره له ری دان به هۆش و فکر ده‌نگ هه‌لبریت بۆ ئازادیی خواییشت و نه‌ویستنی شتی نابهل، چاویش ده‌پوشین له بانگه‌وازه کالوکچه‌که‌ی بۆ شیوعی ملکایه‌تی، ئه‌وه‌نده‌ی به‌سه بۆ عه‌بیداری و زیانبه‌خشی که ئافره‌تی به ملکێ به‌ره‌للا دانا بۆ پیاوان <۶۰>.

له نه‌زهر دینیسه‌وه ئازادی هه‌ر ئه‌و ده‌رفه‌ته بوو، و ده‌بی که له بریاره‌کانی سه‌ر به له‌زه‌ت بردن و ماف به‌کاره‌ینانه‌وه به ره‌وای زانیوه ئه‌ویش له چارچیوه‌ی ده‌قی ئه‌تویی که جایه‌ز نییه له ری شله‌بسته‌وه (ترخص، خوروخسه‌تدان) وته‌ئویلی به‌رینه‌وه که‌س بۆ غه‌یری ئه‌و ده‌قانه بروات... چ سه‌یر نییه له‌وه‌دا که دردوونگی له نیوان پێشینه‌په‌سه‌ند (سلفی) ان و نیوان هه‌ر کۆمه‌لیکی دینی یان دنیای په‌یدا بی که رینگه‌یه‌کی تازه بگره به‌ر شه‌ریعه‌ت سه‌رچاوه‌کانی نه‌سه‌لماند بی چونکه ئازادی هه‌ر ئه‌وه‌یه که خالق سه‌پاندوویه‌تی یان هه‌لاتی کردووه و ناشی چ مه‌عنای دیکه‌شی هه‌بی.

به هه‌مه حال زور کاروبار و سه‌به‌ب تیکه‌ل ده‌بن و به ده‌وری ئازادیی جیهانی سییه‌مه‌دا حاله‌تییکی ده‌گه‌من ده‌چن له فاکتیری میژوویی و سه‌رده‌می و ناوه‌کی و ده‌ره‌کی ده‌شی دلخواری بکرینه‌وه ناو ریژه‌یه‌کی دوو پۆرگیه‌وه: یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه، ئازادی به واتای تازه‌یه‌وه، ره‌گی نه‌بووه له رابردووی جیهانی سییه‌مه‌دا، ئه‌ویش وه‌کوو فرۆک و کۆمپیووتەر له نوێه‌ه‌سکاوه.

دووهمیان، ئازادی هه‌تا ئه‌م رۆژه‌ش له وولاتانه‌دا هۆکاری ئه‌وتوی نییه پنی ببینه پیکه‌ینه‌ریکی سه‌قافه‌تییان چونکه له سه‌ره‌تادا وه‌ک فکریکی نامۆی بیره‌گ له واقیع، خزایه میشکی که‌سانی بژارده‌وه، ئنجا که جوزئیکی له ویژدانی چینی رۆشنبیر داگیر کرد تووشی په‌ژموورده‌یی هات سه‌به‌ب به فشه‌لۆکیی ئه‌و بناخه‌یه‌ی که بیری ئازاد خۆی لی سه‌راو کردبوو. دوواتر که زهنه‌ی ژیری و ئابووری و رۆشنبیری له رۆژاوی پاش دوو شه‌ری جیهانیه‌وه به‌سه‌ریدا هه‌لپژا، به خۆی و کادره هه‌ژاره‌که‌یه‌وه له ژیریدا داهیزا و مه‌یدانی بۆ ئینقیلاب چۆل کرد به‌و شیوه‌یه‌ی پێشتر تیدا تیپه‌رین، چی گویشم کورته‌یه‌کی ته‌واو په‌که‌وته‌ی سه‌رگوزشته‌که‌مانه که بایه قه‌ناعه‌تی هیچ هه‌وه‌سه‌بازیکی رۆژه‌لاتی ناکات قۆل و باسکی به خوینی خزمان سوور بووه: ئه‌وه‌ی کردوویه‌تی و ده‌یکات ره‌جالتیره له هه‌ر وه‌سفیکی ره‌جالی بن ره‌جالانی وه‌پال بدری. کلاشی دن به‌شه‌ره‌فتره له که‌له‌ی باوکی.

بیر و خه یالی خۆم دهدرکینم و نهختیکی گه شینی تیکه ل دهگه م به ئومیدی دۆزینه وهی وهسیله یه کی زه مینی له وزهیدا بیت جیهانی سینه ممان بگۆریت له دارستاننشینیه وه بۆ هاو نیشتمانی سه ر پووی خه ریتیه ئه م پوژگار، له ئاکامدا دهگه م به م دوو وههمه: یه که میان خۆی له خۆیدا نامومکین نییه به لام ده بیته گومان به دهر چونکه به شتی وه هاوه به ستراوه ته وه گومان بۆی ناچیت... ده لیم به لکوو شارستانه تیمان وه ها سه قامگیر بی و ئه وهنده ته وژمه ی هه بی پیاو کوژ و دز و دوژمانی ئازادی له وانیه ی هه لگری چه کی توندوتیژی و دروشمی هه لاهه لا کردنن زات نه کهن خۆ وه دهره خن، ئه گه ر سه به ب به ری به دیی کردن به ره و جوانی بنیات نان و ئه مانیشه وه نه بی.

با بلین له ترسی هه یا چوون و ریسوایی و پووجهالی بیت که له کاری دژ به مرۆوه، به مرۆوه دهنووسیت و لپی ده بیته نیشانه ی بی ته ربییه یی و درنده یی دهروون. وه همی دووهم ئه وه یه، به جوړیک له و جوړانه ی شتی پی دهروات، ئه و پیشه نگانه ی خه بات، چی حاکمه و چی به دیار نۆره حاکمایه تییه وه دهستی له سه ر په لاپیتکه یه، باوهر به یین به وه که به لاوه نانی زه بر و زهنگ و خۆ دانه دهست هه ولی هیمانه و ژیاربیانه بۆ چاره سه رکردنی چه له مه و گرفت تاکه ریگه یه که که سوو ده خش و رزگار که و بنیاتنه ر بیت: تا ئه وه ی مندالیک ده بیت پیویسته ماره برینیک بوو بیت و نۆ مانگی به سه ردا تپه ریبیت ئنجا بیست سی سالتیکش گوزهری کرد بیت تا مندال ده گاته ته مه نی به ره م هینان و به شداری کردن له فراژوتن (تنمیه)، ئه ویش به خویندن و راهینان و ته جره به وه خۆ ئه گه ر له هه ر قوئاغیکی ته مه نی منداله که دا په له ت لپی کرد یا ده یکوژیت یان ره سین و هه لچوونی ده کوژیت.

په قلاوه له گه ل مارشی عه سه کهری و سترانی ئاگرین ده بیته ژه قن. دل له پووی گوشادی دنیا داده خریت که دروشم و نووسین و نمایشتی وروژین تهنگی پی هه لچنی، ژیان خویشی ده بیته مهینه ت له سینه ری عورفی و توندگیری عه سه که ریدا. هه رگیز خه رمانت پۆزی نابی ئه گه ر جووت و دروینه و گیره ت به چی هیشته چه ندیکی هه ناوت گه رم راهات و ویستت به نرکه و چریکه و بوومه له رزه ی هوتاف ساردی که یته وه.

ژیانی کۆمه لایه تی به پیچه وانیه ی زۆر له دیارده کانی سروشت داوای ئارامی و خوگیری و ههنگاو به ههنگاوی و کوکردنه وه و سازاندن دهکات که چی له گه ل سروشتدا جووت دهروات و ریک دین له هه ر کاریکی بنه ما که ی فراژووتن <٦١> و ئیرووی بیت که ده بینین هه ردوو یان دهوری سالتیک خۆ ده گرن هه تا ده غل دهنووریته وه و میوه ده چنریت، جا که هات و دیارده کان به زه بر و ویرانکه ر بوون لایه نی کۆمه لایه تی به هه موو زانست و ته کنیک و ئامرازه کانیه وه خه ریک ده بی لغاوی بکات یان له توندوتیژیه که ی دابشکینیت یان خۆ له بهر په ژاره کانی لادات.

ئه مه راستیه که ئاو لیل ناکات، رهنگه که س نه بی له وانی زیده رپۆی توندوتیژین ئه وهنده گیل بی نه یسه لیئنی به لام ده شی به فیل و پیچه به دهور و ته ئویلان، ئه گه ر بۆی بلوی، خۆی بکاته پاریزه ری ئازادی و دیمۆکراسی و هه نارده ی ئاشتی و دۆستایه تی نیوان گه لان، وهک ئاشکرایشه له حال و باری که سانیکی خه ریکی دیمۆکراسی و ئاشتین، مرۆی ئاشتیخوازی دیمۆکراتی حه قیقی رهنگه یه ک وشه ی ره وانپێژانه ی سه ر به و مانایانه ی له زاره وه دهرنه یه ت که چی دوژمنی مرۆفایه تی له بهرگی ئاشتیخوازیدا

ولاته‌که‌ی و ئیعلامه‌که‌ی و دروشمه‌کانی ده‌می مه‌سیره‌ی جه‌ماوه‌رانه پر ده‌کاته‌وه به وشه‌ی ئاشتی و برایه‌تی و وینه‌ی کۆتره و ساوای ژیکه‌ل و وه‌سفی شو‌ر‌ش‌گ‌ی‌رایه‌تی درۆز‌ن‌یش به ده‌ورییه‌وه ده‌بیته په‌رژینیکی موقه‌ده‌س به بارمه‌ دژی ره‌خنه و گومان، قسه‌ش له‌و بواره‌وه به ئیش و په‌ژاره‌یه و له‌و خه‌فه‌ته زلانه‌یشه که په‌رۆشدار بۆ راستی شتان و چاره‌نووسی گه‌ل و ولات پینی ده‌تلپته‌وه: روپه‌ره‌یه‌ک نییه توژهر هه‌لیداته‌وه له‌ حالوباری خه‌باتگێری شو‌ر‌ش‌گ‌ی‌رایه‌تی توندوتیژی دلبه‌جۆش به‌لگه‌ی برنده‌ی تیدا نه‌بی له‌سه‌ر بئۆمیدی له‌و رۆژه‌ی هۆش بێته‌وه به‌ر تیزرۆی به‌ره‌تی و چه‌که‌که‌ی دابنیت و نینۆکه‌کانی بیریت، سه‌له‌وات بۆ به‌ره‌که‌تی هیمنی لی بدات و دابنیشیت به‌ ده‌وری میزی وتووێژ و تیکه‌گه‌یشتن و لیکتر ئه‌مین بوونه‌وه تا خۆی به‌سینیته‌وه و خه‌لکیش لێی به‌سینته‌وه. به‌ر له‌وه‌ش ئومید نه‌ماوو، حاکی خودبه‌سه‌ری دنیای مسکینان ده‌ست هه‌لبگرێ له‌ زه‌بر و زه‌نگ و چپاندن... به‌ر له‌ هه‌ردووانیش کیسه‌ی ئومیدان به‌ تال بوویوه له‌وه‌ی گه‌لانی دنیاکه‌مان بتوانن، به‌ دل، تیفکر له‌ رزگار بوون. ئنجا چۆناوچۆنی ئه‌وانه له‌ زالمی گه‌وره رزگار ده‌بن که هه‌ر یه‌که له‌وان بایی توانا زۆلم له‌ غه‌یر ده‌که‌ن بگره به‌ نه‌ختیک ترساندن و دل‌دانه‌وه ده‌شبنه یاریده‌ده‌ری زۆلم! ئیتر چیت گه‌ره‌که؟ چیت ماوه‌ته‌وه؟

که‌شکۆلی جادووگه‌ر له‌ کاروباری جیهانی سییه‌م جۆره‌ چاپوکه‌ده‌ستی و چاوفریوی تیدا به‌ تا بلی زیبا و مه‌علانه، که ده‌بینین گه‌پی کودیتای عه‌سکه‌ری له‌ ویرانکاریدا کورتی هیناوه له‌ چاوه‌گه‌پی کودیتای ئه‌هلی چه‌ندین ولات، قوربانیشی له‌ بێگوناخ و گوناخ‌باران چه‌ندین جار پتر بووه له‌ هی عه‌سکه‌ری، بازنه‌ی مه‌ینه‌تیش له‌ تیکه‌ه‌لقزانی مه‌ده‌نییه‌ نیوه شارستانییه‌کان گه‌لیک فره‌وانتر بووه چونکه له‌ لایه‌که‌وه ژماره‌یان له‌ عه‌سکه‌رییان پتره و له‌لای دووه‌مه‌وه له‌وان ناریکترن و له‌لای سییه‌مه‌وه چه‌ندین فیرگی فکری (جودا) یان هه‌یه... بیست هه‌زار کوژراو و چه‌ند هینده‌ بریندار و هه‌لاتووی بیئه‌ژمار، ته‌نها، له‌ گوشه‌یه‌کی هه‌ژاری دووره‌ ده‌ستی (جزیره‌ العرب).

ته‌خته سوچی رووداوانیش که‌وا به‌ ده‌گمه‌ن هه‌له‌ ده‌کات له‌ پیتشینی کردنی کاره‌ساتان، په‌نجه راده‌کیشی بۆ غه‌له‌به‌ ستاندنی حالوباری ئه‌وتو له‌ جیهانی سنیه‌مماندا هۆش تیدا گێژ ده‌بی: ئایا زاده‌ی سیاسه‌ته یان کێژی نوکته‌یه یان هی مه‌زاق یان هی هیج شتیک حیسابی بۆ بکریت.

ره‌نگه‌ خه‌باتگێری له‌وانه‌ی تیغیان سوواوه بۆ گۆرانی به‌ره‌وپیش گالته‌ی به‌ قسه‌م بیت و بیداته‌وه به‌ ره‌شبینیه‌کی زیده‌رۆ و خۆدانه‌ ده‌ست بئۆمیدییه‌کی پینی ده‌لین «الیاس احدی الراحتین - بئۆمیدی یه‌کیکه له‌ دوو هه‌سانه‌وه» و به‌ نانکویریشم بزانیته‌ له‌ ئاست هه‌ولێ دلسۆزانه‌ی بۆ راست کردنه‌وه و گونجاندن، جا منیش به‌ ئه‌و و هه‌رچی وه‌ک ئه‌و هه‌یه له‌ جیهانی سنیه‌مماندا ده‌لیم: من چه‌ندی ترسم هه‌بوو له‌وه‌ی که‌سانی وه‌ک عیدی ئه‌مین و بۆکاسا و ستالین و هیتلر و هه‌موو غه‌رپا و زالم و دل‌ره‌قی وه‌ک ئه‌وان بگه‌ن به‌ حوکم هینده‌ش ده‌ترسیم له‌ گه‌یشتنی ئه‌و خه‌باتگێرانه به‌ ده‌سه‌لات، ترسه‌که‌شم له‌سه‌ر ئه‌و یه‌قینه هه‌لناوه که ترسی بۆکاسا و گروپه‌که‌یم لێ هه‌لینجا بوو چونکه تفه‌نگ و چه‌قۆ هه‌لگران له‌ خه‌باتگێرانی جیهانی سییه‌م که جاری له‌ سوپه‌ردان به‌چکه عیفریتن به‌ نۆره‌ی خویان ده‌ست ده‌که‌ن به‌ سوار بوونی خه‌لق و مل شکاندن و ده‌مار هه‌لبه‌ینه‌وه و گۆل و په‌لک سووتاندن: ره‌نگه‌ پارێزگاری به‌ شه‌ره‌فترین کیشه‌یه‌ک بن به‌لام وه‌ک گورگ ته‌ما له‌ میگه‌ل بنی... ئازاترین که‌سانیک بن له‌

جانفیدایی به لام وەك كه رێگریك له كاروان دادەنووێ... ئەوانە بە شیوەیەکی مەیلەو گشتی وینەیی نینگیتیژی حاکمە خەفەكەرەکانن، هەر كه وەك ئەوان گەیشتنە دەسەلات دەبنەو بە وینەیی پۆزەتیژی زێدە گرژ و تاریك بەسەر كورسی حوكمەووە چونكە کامیان هەرە ئاكار چاك و زێدە نەرم و نیان و نزیكتیرینانن له سۆز و بەزەیی، له رێی خودپەسەندی و خۆپەستی بێپایانەو دەگەن بە تاوانبارکردنی بێ قەید و شەرتی غەیری خۆیان: قامووسی سیاسی ئەوان جیگەیی ئازادی و دلخووزی تێدا نابیتەووە مەگەر ئازادیی بە خوا زانیان و دلخووزی تەقدیس کردنیان و سەلمانندی بێر و باوەریان.

دیمۆكراسی رووھكینكە نائاشنای خاکی جیھانی سێیەمە، رەگی دانەكوتاووە مەگەر وەك قەوزەیی لێرە و لەوێ بێرەگ نە دەپشكویت و نە بەریش دەگریت چونكە ئەو خاكەیی دیمۆكراسی تێدا شین دەبێ بریتییە له پۆرگی نەفس و بینینی هۆش و لەباریی تەبیات و رشتەیی كۆمەلایەتی و پاشخانی شارستانەتی، هەر نیشتمانیک ئەم بژیوانەیی نەبێ بە میوانیش، یەك دوو رۆژ، دیمۆكراسی داناکات.

تۆ چەندیکی لەپشت چاویلکەیی پەلكەزیرینەووە سەیری جیھان (ی سێیەمان) بكەیت هەر ئەو دیمەنەت دیتە بەرچاو كه هیندیکی بە سووتاو رەش داگەر اووە و هیندیکی بە چكاو <٦٢> سوور هەلگەر اووە، جا ئەگەر بۆ هیزی وەھمت لووا ترووسكەییەکی موژدە ببینیت دەسا من شتیكم نەدیتوووە له تەدبیری پەسەند و فەرمانی مەنتیق و داخووزیی بەرژەووەند و سۆزی عدالەت، بەلكوو دەبینم چارەنووس له گلۆربوونەووەی بەرەو دووارۆژ تەسلیم بە خۆی كراووە بێ زەپت و بێ بەلەد: ئیمە ئەو هیندە هیزی جازیبەشمان نییە كه ئەرز بە رێکی دەگریی له دەوری رۆژدا، ئیتر له بۆشایی دەخولینەووە یان وەك تیر دەردەپەرین بێ ئامانج.

دنیاكەمان برینیکی شەباقەییە دەدەلینیت، نە پزیشك هەییە نە دەرمان، مەگەر توانای لەشی زیندەل بە پێی تەكوینی خۆی شیفا بەخشی خۆی بیت، بەختی شیفا و فۆتانیش بە نیسبەتی پەنجاو پەنجا دابەش دەبیت.

گەردماليك له تهويلى خور

دهش له گرځی رڼگار هوه شه به قی بزه به ک بگه شته وه، لڼوه له رزه ی موژده به کیش له بزړکاو یی ژیان به دهر بداته وه، دلش وهک سه وزه گيا چاوه چاوی شنه به کی شیرن و کزه به کی فینکه سات نا سات پی بسپته وه.

نم میهره گانه به کیکه له هلی پر گول و میوه که رازاوه ته وه به و چپهره گه شان هی له ژوانی حق و چاکه و زیبای به به کتر ده گن چ کالایه کیش نییه وهک «معرفة» <٦٣> ناسک و پاک بوو پیته وه تا له به رزی و پیروزی و به رانه تدا ساف و پوون جلوه به ستیت. جا نه گه نه سه لڼ خه ریک بیت شتیکی گران به هاتر له «معرفة - زانبار» بدو زپته وه، نه و په ری هه ولی به ورشه <٦٤> ده گه به نیت که مه به ستیکی نه وانه به خه ریکی سرو شته به دهرن <٦٥> له ویدا نه نی شتان بو دهر وونین بی واسپته خو دهنوی. جا نه گه «به اشراق» دیتیان و لڼیان عیان بوو، به وده زیده داراییه ک ده چپته پال زانبار هوه بو ی حساب ده کریت نه ک لی داده شکیت؛ تازه ده غلځیکشه ره و سه ی خه رمان بو خو ی ده پیویت. خو نه گه بلیمه تیه تی مرو ی لڼه اتووی گه یانده پایه به ک بتوانی له زینده وده ردا ئامرازی هه ستیاری نه و تو بدو زپته وه که یارمه تی فامه غه ریزه به یه کان بدات بو زال بوون به سه ر ته نگوچه له مه ی ژياندا، سو پاسی نه و کو شه شه ی ده که یین. دو زپته وه که ش به شه له گه به کی ده راوی زانست داده نین که پیشتر نه زاندرابوو، له وانه ی شه مووشکافیکی سبه ی رڼ ئامرازیکی شرایه وه به دی بکات که هه ستی بیزمانان و ده رگپریته سه ر زمانیکی ئاشنا چونکه مه عرفیه ت که مه زمی و ده ماروشکی پیوه نیه دامینیت به ده ست به ره ه ست وده به رفام وده پالوته وده زه ښکلیفه وده سو سه گر وده په نامپوشیک <٦٦> که هه زار سالی فکر و رامن و ته جره به ی پیویست بیت. خو زی بیگیا نیش چه رده به کی ژيوه ری و هه ستی هه بویه که نه مرو زه رپه قلاش و ئاسمانگر نایبین، به لکوو سبه ی رڼ زه رپه گه ریک و ئاسمانقلاشیک زه فه ری پی ده بات به وه شدا مه وده ی نیوان مه عرفیه ت و «مطلق» ویک ده هاته وه تا راده ی لڼکخشان که به دو ویدا تیکه ل بوون دیت چونکه مه عرفیه ت گه شتگایه کی بیسنوره، مرو فایه تی مرو ف به پیوانه ی کاتبه دهره کان (ازل وابد) تیدا به ربلو ده بیت، له لایه ن کاته وه، و به دريژای هه تا هه تایی دور، له لایه ن مه کانه وه، نه گه رنا مرو ف کرڼ ده بی بو چه ند کیلویه ک گوشت و ئیسک، کرمی زه وی ته مای لی دهنی.

زانبار ئەگەر لە پروونتین واتايدا دژى نه زانين بيت، له پروونتین سرووشتيدا لایهنى دژایه تیی له گه ل رى نه دان و حه رام كردن و ریک گوشینه (تحجیم) چونکه زانبار پیکه لپیکه له گه ل زانینی هه ر شتیکی بشی بزانییت، بوشمان هه یه بیر بکهینه وه له و زانسته ی به دهه زار سالی دیکه دهگاته دی ئەگەر بی له مپه ر به ره و پیش بچیت، خو بنگومان زانست له هه موو له مپه ران تیپه ر دهکات به دم رۆژگار وه که هیچ نایوه ستینی تا ئەگەر ده هه زار سال بهس نه بوو بو به ره و پیشچوونی ره ها، مه ودای سه د هه زار و ملیون سالی له ده ست دایه بگره -مه عریفه ت- دهگاته مه ودای ئەوتو له قوولی و به رینایی و خیرایی له مه فوهومی ئیستا که ی زه مان تیپه ره پیت: له خیرایی تیشک در ده چیت و زه مان دهکاته به رباریک سه بره سه بره ده وه خریت (به پئی زیده خیرایی) هه تا به ته وای ده فشیته وه، تیژتر و تیژتر ده بیت تا خو ی به جی ده هیلتیه وه. ئیستا بیرى مرۆ ته وای عاجزه سه ره ده ری له توانای زانست بکات به ره و یه کاللا كردن و دۆزینه وه (الفتوح والكشوف)، تیکدان و تیکخسته وه (النقض والترکیب)، به وه له ده هینان و نه زۆکاندن، (الاستیلاء والتعقیم) و وره پیدان و په کخستن (التمکین والتعجیر) و لیگرتنه وه و خسته سه ر (الحذف والاضافة) و هه رچی مانایه کی ئەوتویش بی که هه موو مه ودای نیوان «هیچ» و «ببیرانه وه» ده گریته وه، له وه شدا مرۆ جار ی ناتوانتره له مرۆی شان هه ده ری به ر له ۶۰ هه زار سال بیرى له که شتی ئاسمانی کردبیته وه، جا ئەگەر خو دانه پال به رنامه یه کی بگونجیت له گه ل موعجیزه کانی دوا رۆژی مه عریفه ت شه ره فی ترنجان ه نیو رپه وه ی حه قی پیوه بیت با ئیمانکی قوولیش به نین به وه دا که گه وره ترین له مپه ریکی بکه ویته نیوان مرۆ و رۆژی زال بوونی مه عریفه ت به سه ر جیهانی مرۆدا، له رینموونی و فه رمانده یی و ریکخه ری، هه مان نیگاته سکیه به هه موو مانا و جو ریکی وشه که بیگریته وه. ئەمما دژواری مه تلەب و سه رکه شیی ئامانج و ده ست کورتی له ته ک ورده کاریی سروشت و بابته ره ق و زه حمه ته کانی، ئەمانه هه مووی به ندن به نا وه رۆکی پیشکه و تن له هه ر مه یدانکی مه عریفه ت بی وه ک که بلین کپ کردنی هیزی راکیش بیگانه نه بوو له فه رهی چوونه ناو مانگ به لام فه رمانیکی که هنووتی یاخوود دنیا یی به مه نع کردنی ته مای چوونه ئاسمان ده بووه له مپه ریک له وانه بوو ئامانجه که مرده زاد بکات وه یا بیوه خرینی بو ما وه یه ک، کورت بی یان درێژ.

نیگاته سکی، لئی پاراسته بیت به نه بزى مرۆفایه تی ناو خوینت و پروونی دروستیبینی له ههسته ده مارت، له گۆشه ی ته سکبینییه وه ده رگای به دترین به لا به سه ر حه ق و حه قدار و حه قپاریزیدا ده یه خیته سه ر گازه رای پشت، با یی ته سکی نیگاش بابای ته سکبین شانازی به شه وه زهنگی ده وری خو یه وه دهکات چونکه ماوه ی کورتی خو لگه ی هۆشی له چه ند سه ره تاییه کی ته نکدا مه عقوولاته که ی سیخناخ دهکات و دالده ی ده دات به راست بوونی قه ناعه ته پووچه له کانی. ژماره ی جو رى ئەم به لایه به پئی ژماره ی سه رچا وه کانیه تی، تیاندایه به چکه ی نه فامیه لى قوتار بوونی زیده دژواره، یان هی کهم زانییه زانست چاره ی دهکات. له وانه یشه ته ماعکاریک شه ر به و جو ره زانستانه بفرو شیت که دژى ته ماعن، بره ویش به جو رى وه ها بدات یارمه تیده ری سه ره ته که ی بیت هیچ یه کیکیش له و تا قمانه مه به ستی قسه کانم نین چونکه هه ولدان بو ده ره نینانیا ن له قه پیلکی قه لاتیا ن له رپی مه نتیقه وه کاری فیرو یه. راستیه که ی به نا چاری ده بی رووی و توویژم به ره و توانای رۆشنبیر بیت له به زاندى ناهه تی لایه نگیری که به هۆشی

خەبەردار و چاۋى كرايەۋە مەعرفەتى تىدا زىندە بەچال دەكرىت چۈنكە شتىك نىيە، لە پلەكانى رەسىن و پىنگەيشتندا، ھىندەى لايەنگىرى بۇ شتىك و دژ بە شتىك، زانست و ئىنساڧ و داد بكوژىت. لىرەشدا مەودا نىيە بۇ روونكردەۋەى چىرانى رشتەى كاۋلى لە تىك ئالقانى «تانى لايەنگىرى بۇ خۇ» لەگەل پۇى «تەبرىرى ئايدۇلۇژى دژ بە خەلق» كە ئەمىش يەكىكە لەو بابەتە گىرگانەى بە گومراكارى و دووكەلى تەقەمەنى خراۋەتە پشت پەردەى ئەستورى پەنھانىيەۋە كە چاۋى بە پەلە تىى بر ناكات بەلام من لىرەدا بە «مفارقە» ى پرسىيارىكى دوو لكى وازى لى دەھىنم: كورد و فەلەستىنى چىيان دروۋىيەۋە لە دروستاندنى دىدونكى نىۋان خۇياندا بە جوداۋازىي گۆشەنىگى ئايدۇلۇژى، سویدى و نەروىچىش چىيان نەدوۋرىيەۋە لە بەرەكەتى يەكتر ئازار نەدان و رىز گرتن لە «بىروپاى دوۋەم» بە پشگوئ خستنى ئەو فەلسەفەنەى لە جەمسەرى پىكگەيشتنەۋەى بەرژەۋەنداندان دوزمانىيەتى دەدۆزەۋە؟

خوینەر بۇى ھەپە بىرسىتەۋە: كوا پىۋەندىي نىگاتەسكى لە پلەكانى رەسىندا بە لايەنگىرى خۇدا؛ لەۋەدا كە ھەردوۋىيان پىكەۋە بەستراون دەلىم ئەگەر ئۆگرگرتن بە شىۋازى رەفتار و دەۋامەيدا لەۋانە نەبى تالايىيەكەى بكاتە تىراق، لە ئاشكرا ئاشكراترە كە گۆشەنىگى ھەر گروۋپە لە نرخاندى بەرژەۋەندى گشتى تا ئەو رادەپەى رىك كەۋتن لەسەر ھەرە چاكىان بىتتە نامومكىن خۇى سەبەبە كە كۆمەل بنىات بنىئ لەسەر بى ئۆقرەپى و وشتى و بى متمانەپى سەر بە فروڧىل كە ھەموۋى دەچىتەۋە بۇ عەكس ۋەستانى گۆشەنىگا و دژكارى لەلايەن گروۋپە جوداكانەۋە.

لە كۆمەلايەتيدا كىدارىك نىيە دەلالەتەبەخشتىر بۇ نىگاتەنگى و ھەست ھىرى لە چوۋنە ناۋ خانوۋىيەكى دىۋارەكانى لەسەر لى شل ھەلستابىت... چەند لايەق بوو بەسەر ئاۋەۋە بانايە!! چەندىكى وىستوۋمە و دەمەۋىت ئەو «تاك باۋەپەرسىتى» يەى نىۋان گەلانى جىھانى سىيەم لە بنەمايەكى روۋندا بىنم بەۋ جۆرەى كە ھەر لايەنىك لە بەرەى نىشتمانى يەكگرتوۋدا بە دەسلەت گەشت ھەموۋ لايەنەكانى دىكە بنەبر دەكات، ھەر بەۋە گەشتوۋم كە سەراۋى بوۋنى تەجرەبەى ئەو گەلانى لە دىمۆكراسى و ئازادىي بىروباۋەر، كە شەقلى ژىارى سەردەمە، تەسلىمى پەندىك لە پەندەكانى شەكەفت و دارستانى كردن، كە دەلتى: دەتكەم بە فراقىن بەر لەۋەى بمخۇى بە شام، لەۋەشدا مۇجامەلەپەكى خاۋەندانى دروشمى چارەى بنەرتى دەكەم كە فەلسەفەى خەباتيانە چۈنكە ئەمىشيان بەرە و تاك چارەپى و تاك چارەكارەۋە دەپوات، ئەمما دەستپىشخەرى بە فراقىن لە شام خۇ ئەۋىش پەندىكى مىراتىيە پىرەۋى لى دەكرىت، و زۆر بە داخەۋە بە راست دەگەپىت لە ماملەتى رۆژانەى گەلە دواكەۋتوۋەكاندا. بەلام پىشەنگەكانى فكر و خەبات دەبوو لەۋ پەندە تىپەرن بۇ شىۋازىكى لەبارتر لەگەل گىانى سەردەم كە دەردەداتەۋە لە تەجرەبە سىپەكانى بى پىۋكى خوین لە نىۋان ئەو گەلانى گەشتوۋنەتە لووتكەى ژىارى بە زانست و بە رەفتارەۋە، ئەو پىشەنگانەش ئەۋەندە ھۆشەپان ھەبوو كە ئەو چارەسەرە بنەرتيانە دارپىژنەۋە قالپى ئەۋتۇ قبولى كىبەركىي ھىمانە بكات... خواس ئىمانداران چەپارە بدات لە بەلاى خۇكوژى... بەلام وا پى دەچى وشارى ژىارى لە جىھانى سىيەمماندا و ھى نىۋان سىيەم و چوارەممان و بەۋلاترۋىشەۋە گەلىك كزترە لەۋەى بتوانى كۈنەدەرزى فكرى ئاشتىخوازانە و دىمۆكراتانە ھىندە فەراح بكات. فەلسەفەى ھەزاران سالەى پىشخستنى فراقىن لە شام تىپرا دەرچىت بۇ ئاۋەۋەۋاىيەكى سازگار و شىۋازىكى

ساغلام نه فراڤینی به شەری و نه ئەو شامەیی تیدا بیت... بەلام، بلیم چی، ژیاڕی فکری دیمۆکرات له جیهانی ئیمەدا له سەرەتاوه تاوانبار دەکریت بهودا که دیمۆکراسی زەنەیی تەماعی ئەوانەیه باوەڕیان به سەرۆتی حەرام و مشتنی خوینی هەژاران هەیه. لێرەشدا پێشەنگەکان زەکای خۆیانیان بەکارهێنا که به یەک زەبەر ئازادیی تەعبیر و ئازادیی رەفتاریان پێکەوه مراند که هاتن هەردووین تیک بەست به بەنیتکی مەلعوونی هۆنرایهوه له تۆمەتی زەده کردنی بەرژەوهندی گەل وەک بلیی ئازادی عیفریتیکی سەرەدمی سلیمان پێغەمبەرە دەبی له گومگومەیی سەر به مۆر بپەستری که چی واقیعیش ئەوهیه که ئازادی راسته و راست، دژی ئەو بۆچوونەیه چونکه ئازادی له یەکەم پلەوه تا دەبەم پلە چه پاره دەری بێدەسه لاتانه له دەستدریژی دەسه لاتدار که دەبینن دوژمنترین کەسانی نیار له گەل ئازادی بیروباوەر و سەرپه خۆیی دادگە ئەو زۆردارانەن که دەتوانن ستم بکەن و خەفە کەریش بن.

له گەل ئەمەشدا من له حالیکدا نیم خەفەتی دنیا به ملهوه بگرم، گەشبینی سافیلکانەش تەمام وەبەر نانی که نەفت کردن بشی به وشەیی بیژەرێک و هەلبەستی شاعیریک و پەندی واعیزیک یان فروسمی پارچه نازدارەکانی هونەری زیبا نابوود بیت. من هاتم له شەقامی پانی خەیاڵی ئەوتوووه که به بیراندا نایەت قسەم وەدەرنا و پێچیکم دا به دەورەیی ناچۆر بوونی بەرینایی مەعریفەت و تەسکە بەراییی نیگای خۆپەسەند بەلکوو بی گرفت بخزیمە لاکۆلانیکی که دەمویست لەم دوانەمدا پەیی بکەم تا بگەم بهو شوینەیی پەرۆشینی بچووی کوردی تیدا خربۆتەوه دەلالەتەکی گەلیک زلتەر له قەلغەنی وەک که هەندی کاری بچووک به گرنگی دەچنە ریزی ئەو هەنگاوهی سەرەتای گەشتیکی هەزار میلییه، به دەم قسانەوهش ئەم راستییە دەردەکەوێت.

ئەو پەرۆشه کوردییەم که مەلاس بووه له پێچیک نا بەرچاوی چارەدەریانی <٦٧> فکر و میژوو و رامیاری به بەریهوه هەیه ئەم میهرەگانه ئاوری لی بداتەوه و به هەندی هەلبگریت، ریکخستنیشی له هەولیر به نیازی بیستنی نالەیهک و دلەکوتهیهک له ناخی شعوری کوردهوه دەوێت و تەعبیری لی دەداتەوه.

ئەوهی به فکر و به هەست لهو پەرۆشه بچووکەمەوه چیشتوووه بچووک نەبوو، پتیش لیم گران هات و قورستریش له سەرم وەستا به هیما و راگەیانندنەکانی که سەرامەد و دەریایەکی زانست له پلەیی «اجتەهاد» به پەله و بیباکانە تۆمەتی بۆ هەلنریت بیگوناخیکی لی بەدەردابیت یاخود هەلەیهکی کردبیتی مەگەر ئەوهی فیل کردن له کارەساتی تەفروتووناکەر و پیچ دانەوه له بەلای ورد و خاشکەر بهو جۆرەیی گیان و نامووس پاریزیت و ولات و عیباد رزگار بکات گوناخ و هەلە بیت به راستی شتیکی دەبی ویزدان بخاتە سەر کیشانەیی پرسیارهکه به وردترین پیوانەیی نیشانەپێکی مەعریفەت و ناسکترین هەستی پیژانی ئینساف، ئنجا تۆ بلی باری موشکیلهکه چ سەنگیک بخاتە سەر حەقخواز ئەگەر زۆر بهی هەرە زۆری نووسەران و دەم تێوهرەران لهوانەیی به سەقافەتی نوێ بابەتەوه رپوون بۆنەتەوه داوهرین بۆ سەلماندنی تۆمەتەکه بی دەمەتەقه و بی پشوو بۆ تاوانبارکردنی مەزۆیهکی بەری له گوناخ وەک بلیی زولم کردن له سەرامەدیکي وەها زل فەرمانیکه میژوو خستۆتیه گەردنی ئەو کەسانەیی گویا چاره سەرکردنی بنەرەتییان هەلبژاردوووه و خەتی جوداکەرەوهی نیوان راست و چهپیان کیشاوه به نیازی دابرینی هەموو

به‌دایه‌تی به‌سەر لایه‌کدا و پالۆته‌کردنی هه‌موو چاکه‌ بۆ لایه‌که‌ی تر. له واقعیشتدا له پۆژگاری فرەزان (علامه) محمدی خه‌تی که له‌م قسانه‌دا مه‌به‌سته، جاری، مه‌فهوومی راست و چه‌پ و چاره‌ی بنه‌په‌تی و له‌سه‌ره‌خۆ سه‌ری هه‌لنه‌دابوو. سه‌قافه‌تیکی ئه‌وروپایش له ئاسۆی کورد به‌دیار نه‌که‌وتبوو خه‌لقه‌که که‌رت که‌رت و بر پر بکات له ئاست نر‌خاندنی ئه‌و رووداوه گ‌رنگانه‌ی ئه‌وسا قرغی که‌سانیک بوو خه‌ریکی کاره‌که ده‌بوون تا بلتین بیروپا له باره‌ی ته‌برییه‌ کردن و تاوانبارکردن جۆراوجۆر بوون، به خه‌یالی هیچ کوردیکیشدا نه‌هاتبوو مه‌لای خه‌تی به‌رگومان بکات نه له ده‌می ژیا‌نی خۆیدا نه له پاش ئه‌و ده‌مه‌ش هه‌تا سه‌ره‌تاکانی ئه‌م سه‌ده‌یه که سه‌نگاندنی کۆنه رووداو به تازه‌ عه‌یاره‌ی نر‌خاندنی به‌رژه‌وه‌ندان ده‌ستی پیکرد، ئیتر برپاری به دوا کاته‌وه له ناوه‌پۆکی کۆمه‌لایه‌تی و رووداوی میژوویی له‌به‌ر تیشکی فکری تازه‌بابه‌ت په‌ره‌ی ستاند و له گه‌لیک حالوپاردا ته‌رازوو سه‌ره‌وبن بوو تا له هه‌له و هه‌له‌شه‌ییدا خنکا، به ده‌گمه‌نیش نه‌بێ رۆشنییر خۆی له‌وه نه‌گه‌یاندوو که پێوانی رابردوو به ته‌رازووی سه‌رده‌م وه‌ک به یه‌گرتنی ساوایی کال و جحیلی مه‌یله‌و په‌سیو ده‌رده‌چیت.

نسیبی کورد له‌وه‌دا بوو که باوه‌ری قه‌ومه‌یه‌تی زووتر گونجاوتر بوو له‌گه‌ل بیر و فامی له‌چاو ئه‌و فکرانه‌ی دیکه که زاده‌ی ئه‌وروپا بوون. بیری چینیایه‌تیش وه‌خرا هه‌تا پاش شه‌ری دووم، به‌و پێیه‌ چاوگێرانه‌وه‌یه‌کی ناحه‌زانه به گه‌لیک سه‌لمینه‌ی میژوویی و که‌له‌پووریدا کرا که به لای تاوانبارکردندا ده‌چۆوه و کیشه‌ی له‌سه‌ر په‌یدا بوو له نیوان کۆنه‌خواز و نوێخوازیدا که لزوم به کوتانه‌وه‌ی نییه. که سه‌قافه‌تی سه‌ر به چینیایه‌تی بلاوبۆوه بیروپا لیکتر جدا بوونه‌وه بایی جوداوازیی نیوان پێوانه‌ی قه‌ومی و پێوانه‌ی چینیایه‌تی به‌وه‌شدا تاوانبارکردنی ئه‌و هه‌لوه‌سته قه‌ومیانه‌ی له‌گه‌ل «أممیه» دا ناگونجین کاریکی ئاسان بوو له‌به‌ر چاوی هه‌لگره‌کانی دروشمی «أممیه».

عه‌یبوعاری بۆرژوازی و ده‌ره‌به‌گ وه‌پال بیروپاوه‌ری قه‌ومه‌یه‌تی درا گۆیا زاده‌ی ئه‌و قۆناغه‌یه که مه‌حکومه به مردن. ئنجا بابایه‌کی کوردی قه‌ومی که وێرای قه‌ومه‌یه‌تی باوه‌ری به چینیایه‌تیش هه‌بوو تووشی سه‌غله‌تی ده‌بوو له هه‌ولێ راست رۆینیکی که لایه‌نی هه‌لگری دروشمه قه‌ومییه‌که‌ی خوار نه‌بیتته‌وه بێ ئه‌وه‌ی ئاگاشی له خۆ بیت په‌سترایه گۆشه‌یه‌کی لاچه‌پی «انفصالیه» و لاته‌ریکییه‌وه که به لای که‌سیکی ئومه‌ممیه‌وه چینی زه‌حمه‌تکێشی کورد داده‌بریت له تیکرای زه‌حمه‌تکێشانی ئه‌و گه‌له‌ی له‌گه‌ل کورد پیکه‌وه ده‌ژین له یه‌ک ولاتدا. هه‌ر به‌و به‌هانه‌یه‌ش کۆماری مه‌هاباد خرایه ژیر تۆمه‌تی «انفصالیه» وه‌ نه‌ک له‌به‌ر دابرا‌ن له حکومه‌تی سه‌ره‌له‌به‌ری ئێران، خۆ هه‌رگیز به بیری قه‌ومییه‌کی کوردا، که ئیمانی به ئومه‌ممیه‌ت هه‌بوو، نه‌هات تۆمه‌تی «انفصالیه» و لاته‌ریکی له ئه‌لمانیای دیمۆکرات بگریته‌وه‌دا که ناسه‌لمینیت تیکه‌ل به تیکرای ئه‌لمانیای بیت هه‌ر چونکه خۆه‌لدانه‌وه به ئومه‌ممیه‌ت بنیچه‌ی نر‌خاندن بوو. ئه‌و فکره‌ نوێیانه‌ی ره‌ویان هینا بۆ می‌شکی کورد فراژی بوو و په‌ره‌ی ستاند تا ئه‌وه‌ی زۆرینه‌ی گه‌نجی کوردی ئه‌وروپا و به‌شینی به‌رچاوشی له کوردی ولاتنشینیی خاوه‌ری ناوه‌راستدا گه‌یاند هه‌یه‌ک که هه‌موو شوێشه به‌سه‌رچووه‌کانی کورد تاوانبار بکات به تۆمه‌تی بێ به‌ش بوونیان له مه‌زموونی چینیایه‌تی و له‌به‌ر سه‌رۆکایه‌تی ده‌ره‌به‌گ و پیاوانی سه‌ر به ئایین له‌و شوێشانه‌دا، بگره سه‌یرمان بیست له عاجباتی قسه‌ی که‌سانیک ده‌لتین بۆرجوازیه‌تی کورد خه‌لق ده‌که‌ین و ده‌پرمینین

هەر هەتا بگەین بە ئیشتراکیەت و بەو هەدا بێردۆزیی قۆناغە میژووێهەکانی مارکسیزم بەراست بگەرێت. ئەم جۆرە نمونانەیی زێدە ساکار و سەراو لەبەرەو کۆتایی سەدەیی بیستەمدا لێ ناگەرێ مرۆ سەیری بێتەوه لەو فکەرە سادانەیی سەرەتاکانی ئەم سەدەییەدا هۆشی کوردی بزاوتییت و لێی خوش هینابیت پەله بکات لە تاوانبارکردنی مەلای خەتی.

من پەرۆشم بۆ غەرق بوونی پشت لە دوا پشتی کورد لە تاریکستانی فکری سەراو کە رەگی بە هیچ خاکێکی بە پێزەوه بەند نەبوو، ئەم پەرۆشەم گەلێک گەلێک پترە لەو پەرۆشەیی بۆ دووچاربوونی مرۆیەکی کەم هاوتای کورد هەلەگرم بە دەست تۆمەتی هەلەشەوه، خۆ میژووی کۆن و نوێ خالی نەبوو لە نمونەیی وەها بە سفتوسۆ کە هەندیکیان بە کارەسات دەژمێردرین بەلام نایەم درێژە بدهم بە دەربڕینی دەرد و سازدانی دەرمان.

ئەو هیندە چاوپرینە خیرایەش لە جۆری نوێ بوونەوهی عەقڵی رامیاری و فەلسەفی کورد بە شیۆهیهکی گشتی لە بابەتی «شر لا بد منه - خراپەیی بە ملەوه بوو» بە نیازی گەیانندی دەنگێکی نزمی مەنتیق بۆ بەر گویی ئەوانەیی گەیشتونەتە بریاری گەردەبەر لە بارەیی کاروباری سەردەم و دووچارۆژ و لە رابووردووی نزیک و دور، لە ناوتویژیاندا مەسەلەیی گوناحبارکردنی مەلای خەتییه کە خۆشامەدیی لێ دەکریت لەلایەن هەموو چەپی کوردی پر لە دووبەرەکی و سینیەرەکی چونکە حەقە تەمام هەبێ بە نەختیک ئاگادار بوونەوهیان کە ئەم مەسەلەییە دادەنیم لەتەک کۆمیدییای بەرپاکردنی سەرمایه‌داری بە نیازی تیکدانی چونکە هیزی یەقین لە هەردوویدا بە لای ئەوانەیی باوەریان بە بنەماکانیان هەیه لە سەرچاوه‌ی تەنکاوێکی ئەوتوو دەیت بنی لە پروی ئاشکراترە.

محەمەدی خەتی کە زاده‌ی دێی «خەتی» یە لە ناوچەیی بالەکی سەر بە رەواندز یەکیکە لە هەرە زاناکانی زانستەکانی ئیسلام لە سەردەمی خۆیدا، خۆشی قوتابی عەللامەیی بێمانەندی ئەو دەمە کە زانا گەردەنکیلەکانی رۆژگاری خۆی دانیان بە پێشەوایەتیەکییدا هینابوو «محمدی کورپی ئادەم» ی بالەکی بوو، ئەوەندە بەسە لە ناساندنی «ئیبینو ئادەم» کە عەللامە «فصیح حەیدەری» لە کتیبەکی «عنوان‌المجد...» دا دەلی: ئەگەر زانستی ناو کتیبیان رەش بووبانایەوه ئیبینو ئادەم شیایوی ئەوه بوو لە بیرکردنەوهی خۆی هەموویان بەهینیتەوه. عیلمی ئیبینو ئادەم سنووری خەتالی تێپەراندبوو وەک کە تەئلیفەکانی سنووری ژمارەیان بەزاندبوو.

مەلای خەتی بەرچاوترینی سوختەکانی بوو لە پلەیی علمیشەوه هەرە نزیک بوو لێی. ئیبینو ئادەم لە سەرەتاکانی میرایەتی «محمد پاشای رەواندزی» ی ئەمیری هەریمی سۆران و بە پاشای کۆرە ناسراو مەرجه‌ی بەرزی ئاینیی بوو، مەرچیش لە نیوانیاندا هەبوو کە هیچ کامیان خۆ لە کاری ئەوی دیکە هەلنەقوتینی. بەلام زۆری نەبرد جوداوازیی کەوتە بەینیانەوه.

بە پنی لیکدانەوه دەبێ هۆی خیلاف لەوهوه بێت کە ئیبینو ئادەم نەیتوانیوه خامۆش بێت لە بئ شەریعیەکی حکومەت دەیکات چونکە خۆی لە شوینی قازی بوو کە لێی داوا دەکریت حوکمی شەریعەت بخاتە روو لە ئاست هەر شتیکی بقەومیت، ئیتر کشایەوه لە قازیه‌تی بۆ گوندی وێژ، بە پنی فەرمانی پاشا خۆی. لە کتیبی «سلسلە الذهب» ی ئیبینو ئادەم خویندەوه دەلی چەند سالیکە نیشته‌جیی وێژەم.

باسیکی خیلافه‌کەشی تیدایه. نووسینه‌کەش هی سالی ۱۲۲۶ی کۆچییه و ئنجا ئەگەر به پیتی له‌بارترین ریوایه‌ت ئەمیرایه‌تی پاشا له ۱۲۲۸ دەستی پێ کردبیت گۆشه‌گیری ئیبنو ئاده‌میش چەند سالی‌ک به‌ر له ۱۲۳۴ بوو بیت ته‌نها دوو سالی‌ک ده‌مینیت‌ه‌وه له‌و شه‌ش سال‌ه‌دا که ئیبنو ئاده‌م پشووێ تیدا درێژ کردبیت‌ه‌وه به ئومیدی راست بوونه‌وه‌ی چی به خواری زانیوه، ئیتر مووی نیوانیان پساوه.

مه‌لای خه‌تی دواي ئیبنو ئاده‌م بوته مه‌رجه‌ی دینی، ده‌سبژارده‌ی ئیبنو ئاده‌میش بووه جگه له عیلمه‌که‌ی خۆی له‌وه به‌ولاوه پێوه‌ندی نیوان سه‌رۆکی حوکم و سه‌رۆکی دین بی ته‌گه‌ره به گه‌شی ده‌وامی کردووه. من وای بو ده‌جم که هونه‌ری ئەو به‌رده‌وامییه بو مه‌لای خه‌تی ده‌چیت‌ه‌وه که «اجتهاد»ی خۆی به‌لای ده‌رگا هه‌مواره‌کانی شه‌ریعه‌تدا برده‌وته‌وه به‌وه‌دا که قبول کردنی زه‌ره‌ری که‌م له زور حالدا به لادان له زیده ته‌قیه بو لای «مصالح مرسله» دا ده‌بیت‌ه‌وه چونکه ده‌رباره‌ی ره‌فتاری پاشا له ده‌ورانێ مه‌لای خه‌تیدا هه‌ر ئەوه ده‌زانین که پیشتر لێی شاره‌زا بووین چەند به زه‌بر و زه‌نگ بووه له گێرانی سیاسه‌ت و خۆبه‌ستنه‌وه به به‌رژه‌وه‌ندی حکومه‌ت و به‌کاره‌ینانی درێ و دل‌ره‌قی له‌گه‌ل ناهه‌رمانان و پێ به‌خۆدان بو سزای قورسی لووتشکین.

ده‌شی بلێین خودی پاشا به شیدده‌ت و دل‌ره‌قیه‌وه به پیتی داخواری حال له رۆژگاری مه‌رجه‌ییه‌تی مه‌لای خه‌تیدا سفتتر بوو تا ئەوه‌ی سه‌ره‌تاکانی حوکمی و به‌رته‌سکی ئیماره‌ته‌که‌ی و که‌م گه‌رفتی رووداوه‌کانی داخواری کردبیت. ئەم تییینییه‌ش لێی ده‌فامریت‌ه‌وه بگه‌ر تیدا ده‌خوینی‌ه‌وه، که مه‌لای خه‌تی تا چ راده‌یه‌ک عیلمی خۆی و به‌رژه‌وه‌ندی خۆی له‌گه‌ل پیداوایستی هه‌لکه‌وت و باری شتان سازاندبێ بو ئەوه‌ی بشی هه‌ر مامه‌له و ره‌فتاری‌ک هه‌بێ بخه‌ریته چاره‌چێوه‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه هه‌رچه‌ند له‌وه‌دا ناچاریش بووبیت ته‌ئویل و فره‌واندن <۶۸> به‌کار بێت.

له‌و باوه‌رهدام مه‌لای خه‌تی وینه‌یه‌کی «ابو یوسف» ی قوتابی «ابو حنیفه» بووه، زانست و ئیجتیهاد و شاره‌زایی خۆی به لارییه‌کانی ته‌ئویلا نه‌رم و نیان کردووه بو جوژه شلکییه‌ک له «قیاس» که به‌ ده‌نگ پیداوایستی‌ه‌وه واقیعه‌که‌وه دیت به‌ گه‌ر و گال له ده‌ست هه‌ره‌شه‌ی هیزی به‌ره‌سه‌ته‌وه که خه‌ریکی گه‌ر پیکردنی دائیمییه که سه‌روینی وه‌ک بازنه ده‌گه‌نه‌وه یه‌کتر و حاله‌تی چاره‌ناپه‌زیر دروست ده‌کات که چاره‌سه‌ری وه‌کووه هی «المؤلفه قلوبهم» تیدا کورت ده‌هینیت. له‌وانه‌یه ئیجتیهاده‌کانی خه‌لیفه عومه‌ر له ده‌قی یاساوه بو رۆحه‌که‌ی باشترین پالپشت بووبیت بو مرویه‌کی له پایه‌ی مه‌لای خه‌تیدا که ده‌بێ به‌رژه‌وه‌ندی ئاپۆره‌ی خه‌لک بپاریزیت له ته‌ک هیزی گه‌وره‌تر له خۆی و له حالوباری‌کدا که ده‌ستی به سه‌ریدا راناشکیت.

خۆزی رۆژگار فه‌توای نووسراو و ده‌ماوده‌می له کیشه‌ی نیوان خه‌لقدا و ئەوه‌ی پێوه‌ندی به سوودی حکومه‌ت و ئەمیره‌وه هه‌بووه یان تیدا رووبه‌رووی حالی ئەوتۆوه بووه ده‌ماریکی مه‌نفه‌عه‌تی قاجاری و عوسمانی پێوه بووه یان سه‌رۆکه دراوسی دوور و نزیکه‌کان و ئەو ئەمیرانه‌ی، دۆست و ناحه‌ز، که خاکیان ده‌وری سوورانی داوه... خۆزی فه‌تواکانیان بمانایه له‌وانه‌بوو خه‌رمانیک بریاری شه‌رعمان له هه‌موو باریکه‌وه ده‌ست بکه‌وتایه که کتیبی «الخراج»ی ئەبوو یوسفی به بیراندا هینابایه‌وه. به‌لێ ئیمه ده‌ست به‌تالین له‌و خه‌رمانه به‌لام مانه‌وه‌ی مه‌لای خه‌تی له سه‌رۆکایه‌تی فه‌توا و پیشه‌وایی عیلمدا بو

ماوهی بیست سال، بی خیلاف له گه ل ئه میردا، تیمان ده گه یه نی، فه توکانی گونجاندووه له گه ل پنداویستی سیاسی سهر له بهری ئیماره ته که، دلنیاشین له وهدا که ئه میر هه موو هه ولئیکی داوه بۆ سه لامه تیبی حکومه ته که ی و به هیزتر کردنی و به رفه رواندن (مساحة سطحية) ده که، له مه شدا وا بووه ئه میر دژ به وه لای بۆ خه لیفه ی عوسمانی وه ستاوه وه که سرکه و کورکه ی له گه ل قاجه رییاندا بووه و پئوه ندی خۆی به ئیبراهیم پاشای میسریه وه پته وتر کردووه که ده زانین ئیبراهیم پاشا ئه گه ر ئه وروپا دهستی وه بهر دهستی هه لئه دا بایه له وانه بوو خیلافه ت له ناو بیات.

ئه م حه قیقه ته گه شه له ره فتاری مه لای خه تی به لگه یه کی به هیزه له پووچاندنه وه ی تومه تیکی وه پالی ده دریت وه که دووای کمیک پروون ده بیته وه. رۆژان گوزهریان کرد و سالان به دوا یه کتردا له تازه ته مه نی ئیماره ت تییه پین، له ناوتویژدا، به رده وام تویه کی دژایه تیبی له نیوان ته مای ئه میری سۆرانی له چه سپاندنی ده وله ته که ی و نیوان به رژه وه ندی ده وله ته زله کاندان، وه که ئیسی ماسی له ئه وکیاندا، ته حه ممول نه ده کرا.

ته فسیلی ئه مه ش له کتیبی سهر به ته ئرخدا هه یه لیره شدا به هیه چ جۆریک جیی نابیته وه. دووایین شتیکی له م ته رزه بابه ته م خویندیته وه ئه و گوتاره بوو که له ژماره ۴۳ ی گوڤاری کاروانی نیسانی ۱۹۸۶ دا له ژیر سه رناوی «مه لایه حیای مزووری و رمانی ئیماره تی بادینان» له لایه ن ماموستا عه لی یه حیاوه بلاوکرایه وه که تیندا به دم رچه ی رووداوانه وه ده وری ئه و خیانه ته شی داوه که وه پال مه لای خه تی دراوه و به توندی پیگی ر ده بی له سه ری که ده لی «پاش ئه وه ی ئه میری سۆران به فروقیل له لایه ن هه ندی پیاوانی سهر به سولتانی عوسمانی و خیانه تی هه ندی ده ستوپاوه ندانی ئه میر که یه کینکیان مه لا محه مه دی خه تی بوو، به لایه وه شه ر کردن دژی خه لیفه ی عوسمانی گوناحیکی زل بوو، خۆی به ده سته وه دا. عه لی ریزا پاشا جمووجۆلی خۆی رووه و عیما دییه برد...» لیره دا به خائین دانانی مه لای خه تی له رچه ی قساندا بوو به گوته مه شووره که ی «دوو چویلکه به به ردیک...» که مه لای مزووری و خه تی ویکرا خه فه کردن هه ر ده نگوت «قصر و جمع» ی نویره.

به لام گوتاره که چوونه ناو جه رگه ی بابه ته که ی هه موار کرد بۆم که من تا ئه م ده مه هیمام بۆ جۆری خیانه ته که نه کردووه به ئومید هه لیکی له شریته ی قساندا له خۆوه قسه بگاته بابه ته که، وا له و چه ند رسته ی گوڤاری کاروانه وه پی گه یشت، تینینییه کیشی لی پهیدا ده بیت به وهدا دانهینان به خیانه تی مه لا و ئه وه ی که ده لی «شه ر کردن دژی خه لیفه ی عوسمانی گوناحیکی زل بوو» یه کدی ناگرنه وه، ئنجا بۆ ئه وه بشی جلکی خیانه تی بکری به به ردا پیویسته له پیشه وه پۆشاک عه قیده ی لی بکریته وه. نه ختیکیش ته م له وهدا هه یه که چۆناوچۆنی خیانه تی مه لا له گه ل ئه میری سۆران هاته دی وه که بلئی شۆره تی ئه و چۆنایه تییه له نیوان تیکرای خوینده واران و زۆر له بیسه ران له نه زه ر نووسه ری گوتاره که دا حۆجه ی شه رح نییه، منیش له بواری سوودی که سانیکی ئاگادار نین له و میحنه ته قه ومییه ی مه لای تیدا بهر تومه ت که وت ده لیم: پاش ئه وه ی سپای عوسمانی گه ییشته رووانگه ی لانی شیر و ئه و رووبه رووبوونه ی ئه میر خۆی لی ده دزیه وه مه ودای لی هه لاتنی پئوه نه ما، یان ده بوو موعجیزه یه ک رووبدات که مان به سه ر زۆراندان سهر بیه خیت یان ئه وه ی چاوه رپوان ده کرا له پلیشانه وه ی حه قی خوراو

خه‌فەتبار له ژێر سمی ستهمی بێ رەزادا، ئەوسا له مەلاوێه‌توایه‌کی شه‌رعی دەرچوو به‌ کافرکردنی که‌سیکی به‌ره‌ه‌لستی له‌ سپای خه‌لیفه‌ی مسلمانان بکات، ئیتر ئاگر کوژایه‌وه و شمشیر چوونه‌وه که‌لانان و له‌شکری عوسمانی چوو له‌ ناو شاری رەواندز بێ شه‌ر و وێرانکاری و کوشتن.

ئەم‌یه‌ کورته‌ی ئەو رۆداوه که‌ مەلای خه‌تیشی تیدا به‌ خاین له‌ فه‌لەم دەریت و گویش نادریته‌ تیکبه‌سته‌کێ (ملاسه‌ت) و داخوایی حال و حوکمی ناچاری، پتوهندی بیست ساڵه‌ی چروپری نیوان ئەمیر و مەلاشدا یه‌کجاره‌کی له‌ بیر ده‌کری، ئەو رپوایه‌ته‌ش نابیسترێ که‌ تا سه‌ره‌تاکانی ئەم سه‌ده‌یه و ه‌یشتانیش له‌ هۆش و بیری ئەوانه‌ی ده‌ماوهم بیستوویانه‌ زیندوو، ریکیش دیت له‌گه‌ل پایه‌ی عیلمی و روه‌تی دنیا‌ی مەلا دوای فه‌تواکه‌ بێ ئەوه‌ی گه‌رد له‌ شوهرتی بنیشت له‌ جوړه‌ تومه‌ته‌ی له‌ سه‌رده‌می رۆشنیری و رۆنیدا وه‌پال مەلا دەریت.

رپوایه‌ته‌که‌ ده‌لی: پاش ئەوه‌ی شه‌ر له‌گه‌ل له‌شکری عوسمانیدا بوو به‌ تاکه‌ دلخواز و ئاکامه‌که‌شی ه‌یند ئاشکرا بوو چاوکولیش ده‌دیت چار نه‌ما له‌ هه‌لگرتنه‌وه‌ی ئەو پیتنیازانه‌ی ئاشتی تیکه‌ل به‌ تاعه‌ت بۆ خه‌لیفه‌ که‌ له‌لایه‌ن عه‌لی ریزا پاشاوه‌ بۆ ئەمیر ده‌هات و پرای ئەو هه‌موو سویند و به‌لینانه‌ی که‌ چی له‌ توانیدا بیت بیکات له‌ چه‌پاره‌دانی رەواندز و ئەمیر و ئەوه‌ی پیتی ده‌گوتری داله‌نگان و سووکایه‌تی ئیتر پاشا مه‌یلی وه‌لای حوکمی زه‌رووره‌ت و که‌متر شکستیدا هاته‌وه. به‌ نیازی ئابرووپاریزی و دابین کردنی له‌شکری ئەمیریش و هه‌تا کیشه‌ بخریته‌ چارچێوه‌یه‌کی حوکمی شه‌رعه‌وه که‌ له‌گه‌ل به‌لینه‌کانیشدا ریک بیت لایه‌نی کورد به‌سه‌ر ئەوه‌دا وه‌ستا که‌ فه‌توا له‌لایه‌ن مه‌رجه‌ی به‌رزی دینه‌وه‌ دەرچیت به‌ مه‌نعی چه‌ک هه‌لگرتن له‌ روه‌ی سپای خه‌لیفه‌، فه‌تواکه‌ش به‌ رەزانه‌ندی ئەمیر و چاکه‌ی ئەو و سه‌ره‌به‌ری هه‌ریمه‌که‌ و مانعی موسیبه‌ته‌ هه‌ره‌ زله‌که‌ بوو که‌ روه‌ی دها، رێ خۆش که‌ره‌وه‌ش بوو بۆ مانه‌وه‌ی ئەمیر به‌ ئەمیری له‌ چارچێوه‌ی ده‌سه‌لاتی مه‌رکه‌زیدا، به‌لگه‌ش له‌وه‌دا ه‌ینده‌ زۆره‌ ژمیربار ماندوو ده‌کات:

یه‌که‌م شتی له‌وه‌دا بگوتری ئەوه‌یه‌ که‌ تومه‌ته‌که‌ سه‌ری هه‌لنه‌دا تا دوا‌ی بلابوونه‌وه‌ی گیانی قه‌ومه‌یه‌تی و گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌ر رابووردوو به‌ پتوانه‌ی رۆژگاریکی پاشتردا، کیشه‌ و به‌ره‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ش ه‌یند به‌ کالوکچی و سه‌راوی روه‌ی دا چه‌ندیکی په‌راویزی پیداوونه‌وه‌ی میژوو لیکیش بکیشریته‌وه‌ مه‌سه‌له‌که‌ی تیوه‌ ناچیت. ئنجا پیداوونه‌وه‌ی میژوو چه‌ندیکی خلیسه‌ی تیدا بیت، که‌ زۆره‌ نه‌ک که‌م، مومکین نییه‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ حه‌ق و روه‌دا و داخوایی حال وه‌یا له‌ بیرکردنی حوکمی میژوو و زه‌بری زه‌رووره‌ت روه‌ بده‌ت وه‌ک که‌ روه‌ی دا له‌ دارینی جلکی فه‌زل و چاکه‌ی مەلای خه‌تی بێ دوودلی و وه‌ستان: هه‌ر ده‌لێی هه‌لی عومر و به‌ختی به‌ختانه‌.

دووه‌م ئەوه‌یه‌، ه‌یچ فه‌توایه‌ک دهرنه‌چوو به‌ درێژایی مانگه‌کانی به‌ر له‌ گه‌یشتنی سپای عوسمانلی به‌ ده‌روبه‌ری رەواندز و داهاونی ئەو رۆژه‌ی مالکاولی به‌ دوا دیت، ئەگه‌ر عه‌قێکی وریا، به‌ جوړیک له‌ جوړان، پنی رانه‌گات. جا ئەگه‌ر مه‌به‌ستی مەلا کافر کردنی به‌ره‌ه‌لستانی خه‌لیفه‌ بایه‌ به‌ پنی باوه‌رێکی دینی که‌ مه‌رجی کافر بوونیانی به‌لاوه‌ هاتیته‌ دی خۆ ئەو به‌ره‌ه‌لستیه‌ له‌ ده‌میکه‌وه‌ ئاشکرا بوو گه‌رد و کویش بۆ تیک به‌ربوون له‌گه‌ل له‌شکری خه‌لیفه‌ دیارتر بوو له‌وه‌ی «نصاب»ی سه‌رکیشی و دەرچوون له‌

ریزی کۆمه‌لگهی مسلمانان (به پیتی حوکمی شهرع) داوای دهکرد بۆ به عاصی دانانی ئەمیر. پیشتریش چی باسمان کرد له پتوهندی ئەمیرهوه به دوژمنانی خلیفه رووی دابوو ئیتر چۆن وها ریک کهوت که چهقۆ گه‌یشته گهردهن مه‌لا فه‌توای دا و سه‌ربهرینه‌که‌ی مه‌نع کرد؟ تۆ بلیتی پاراستنی گهردهن خیانه‌ت لی کردنی بی؟

سییه‌م ئەوهیه ئەگهر مه‌لا له فه‌تواکه‌یدا باوه‌ری هه‌بوايه به کافر بوونی که‌سیکی له خلیفه هه‌لگه‌رپه‌ته‌وه، به چاوپۆشی کردن له وه‌خرانی فه‌تواکه بۆ پاش کاتی شه‌رعی خۆی، خۆ ده‌بوو مه‌لا په‌نا بۆ نووایه‌ک ببات ده‌سه‌لاتی پاشای نه‌گاتی، بی ئەوه‌ی خۆ به‌ه‌وایته ته‌هلۆکه به ئارامی فه‌تواکه ده‌رچوینیت چونکه مه‌لا زیده شاره‌زای ئەمیر بوو به‌رانبه‌ر که‌سیکی ئازار به حکومه‌ته‌که‌ی بگه‌یه‌نیت. ئەگهر مزه‌ی فه‌تواکه، وه‌ک هه‌ندێ نه‌فس سه‌فه‌یه‌ی می‌شک پووج گوتووینه، شه‌روشیتا‌ئیکى دنیایی بیت به‌وه‌دا هه‌رچی ته‌علیلکی هه‌یه بۆ مانه‌وه‌ی مه‌لا له‌گه‌ل پاشادا هه‌تا کۆتایی کاران له خۆوه هه‌لده‌وه‌ریت چونکه نرخیکی فه‌تواکه‌ی پێ کردرابیت هه‌رگیز ناسه‌لمینئ مه‌لا به ده‌ستی خۆی له رپی عه‌قیده‌وه خۆی شه‌هید بکات، چونکه دووای به‌رتیل هه‌ر ون بوون و که‌ول سه‌لامه‌تی ده‌مینته‌وه، عه‌قیده و مه‌قیده‌ی چی. چواره‌م ئەوه‌ی گوتم و گوتمه‌وه له زیده رژیی ئەمیر له‌سه‌ر سه‌لامه‌تی حکومه‌ته‌که‌ی و به‌رینایی ته‌ماکانی بۆ پتر فه‌راح بوونی خا‌که‌که‌ی: یه‌که‌م مه‌رجی له‌گه‌ل باوکی له سه‌ره‌تای رازی بوونی به ئەمیرایه‌تی ئەوه بوو که هه‌یج که‌س خۆی له شیوازی هه‌لسوورانندی کاروباران و ئیداره‌ی خه‌لکه‌که هه‌لته‌قوتینئ. یه‌که‌م ئاکامی ئەم مه‌رجه‌ش ئەوه بوو مامه‌له‌ی سه‌خت و کوشنده‌ی له‌گه‌ل مامه جینگه‌نه‌کانیدا کرد، ئەم خووه‌ش له‌گه‌لیدا ژیا هه‌تا ده‌سه‌لاتداران تیی ورووکان و جیهان له روویدا راوه‌ستا به جۆریک چ دلخوازی پێ نه‌هیشته.

دیتمان له سه‌ره‌تا‌کانی میرایه‌تیه‌که‌یدا ئیبنو ئاده‌می له فه‌توا یه‌خست و نشیمه‌نی به‌سته‌وه به گوندیک که، ئیبنو ئاده‌م عومده‌ی مه‌لایان و پیشه‌وای پیاوچاکان و مامۆستای مه‌لای خه‌تی و هاوشانه‌کانی بوو له مه‌لایه‌تیدا، ئنجا ئەگهر یه‌کیک هه‌له‌شه‌یی په‌له‌ی پێ نه‌کردبیت چۆن دیته باوه‌ریه‌وه که ئەمیریکى وها ده‌ستوه‌شین بیده‌نگ ده‌بی له موفتیه‌کی خۆی داینابیت و پایه‌ی شیوه «شیخ الاسلام» ی لی نابیت نزیکى چواره‌یه‌که سه‌ده‌یه‌ک به ر‌ه‌زامه‌ندی پیکه‌وه‌یان به‌سه‌ر بردبێ هه‌روا به نووکی قه‌له‌می ئیماره‌تیکى لیه‌له‌وه‌شینیت که تیکه‌ل به هه‌موو ته‌ما و ئومیدیکى بووه و له هه‌ستیدا ئەو شوینه‌ی گرتبیته‌وه که روح له له‌شدا ده‌یگریته‌وه و له پیناو به‌رده‌وامیدا گیانی خۆی و هه‌زاران له شه‌رکه‌رانی خۆی توونا کردبیت، ئەگهر یه‌ک ترووسکه‌ی ئومیدی دیتبایه له به‌لاوه نانی ئەو هه‌ژند (کارثة) ه؟ دلم لیم داوا ده‌کات سویند بخۆم که پاشا مه‌لای وها ده‌نه‌نجی قیمه‌ی له کونی بیژنگه‌وه به‌ربینه‌وه ئەگهر بیزانبایه نیازیکى هه‌یه له دلدا ئازار به ئیماره‌ته‌که‌ی بگه‌یه‌نیت، بگره من و ئەوانه‌ی وه‌ک من ئەمیر ده‌ناسن دلنیاين له‌وه‌دا که یه‌ک ده‌قیقه خۆی نه‌ده‌وه‌خراند و له هه‌وه‌ل جاردا له‌شکری خه‌لیفه‌ی تیک ده‌پنچایه‌وه و له دووم جاردا ده‌وله‌ته‌که‌ی خه‌لیفه‌ی هه‌پروون به هه‌پروون ده‌کرد.

له سییه‌م پله و پینجه‌م و ده‌یه‌مدا ئەگهر پیتی کرابایه پایته‌خته‌که‌ی ده‌گرت و قه‌سر و حه‌ره‌مسه‌راکه‌ی داگیر ده‌کرد و گه‌وه‌ر و به‌رده به قیمه‌ته‌کانی ده‌ست به سه‌ردا ده‌گرت له پیناوی ئەوه‌شدا سه‌د مه‌لای

خهتیی دهخنکاند که به پیوستی زانیبایه. گویا مه‌لای خهتیی دورهده‌ستتر بوو له حسینی جگه‌رگوشه‌ی پیغه‌مبه‌ر؟ یان ئەمیر که‌متر له یه‌زید خۆی خوشده‌ویست؟ یاخود یه‌زید له کوشتنی حسین خاوه‌ن حه‌قتر بوو تا ئەمیر له کوشتنی مه‌لا؟ وینه‌یه‌ک و هه‌زار وینه‌ی میژوویی و مه‌نتیقی شتان (به‌رژده‌وندان) به‌ دوا یه‌کتردا دین و ده‌لین: سوودی گه‌وره له سیاسه‌تی ده‌وله‌تان به‌ تایبه‌تی که سووده‌که مه‌حکوومی یه‌ک توانای خودبه‌سه‌ری بی شه‌ریک بوو، به‌ره‌و ئامانجی خۆیه‌وه ده‌روا مه‌گه‌ر یه‌ک له دوو فاکته‌ر بیوه‌ستینی: ترسی له ده‌ست چوونی به‌رژده‌وند و تیمان له ئەرکی رووبه‌روو بوون، له‌وه به‌ولاره به‌و ده‌سه‌لات و داراییه‌ی هه‌یه‌تی به‌هانه‌ بۆ هه‌موو شتی‌ک ده‌دۆزیته‌وه.

پینجه‌م ئەوه‌یه که هه‌لوه‌شانی ئیماره‌تی پاشا زه‌ره‌به‌خش بوو بۆ مه‌لای خه‌تیی خۆی، هه‌یچ یه‌کی‌ک له مه‌لاکانی کورد نه‌بوو به‌و شکۆیه‌ی دنیا‌یی و ئەو پایه‌ مه‌عنه‌ویه‌ گه‌یشته‌بیت که مه‌لای خه‌تیی به‌ درێژایی بیست سال له حوکمی پاشادا به‌ پیشه‌وایی دینه‌وه پپی گه‌یشته‌بوو. ئەوه‌ی زانراویشه له حال و باری مه‌لا دووای به‌سه‌رچوونی حاکمیه‌تی ئەمیر (به‌ چهند سالیک) گه‌راوه‌ته‌وه بۆ دبی خۆی و ده‌رسی فه‌قیان، به‌مه‌شدا یه‌ک له پالپشته‌ زله وه‌همیه‌کان ده‌رمیت که ته‌علیلی فه‌تواکه‌ی پی ده‌کن نه‌ک به‌ په‌رۆشی بۆ چاکه‌ی خه‌لقخوا چونکه‌ وا چاوه‌روان ده‌کریت خاوه‌ن فه‌توا پاداشیک وه‌رگریت ئەگه‌ر چ ئومیدیکی دنیا‌یی له دلدا بووبیت ئەرکی سه‌رشانی سووک بکات. ئنجا ئەگه‌ر ئیحمالی پاداشه‌که بسپینه‌وه له‌به‌ر ده‌رکه‌وتنی ته‌ماعه‌کی تیدا بیت، ده‌کرا بۆی تبه‌هینه‌وه به‌ شتیکی له پایه‌ی عیلمی مه‌لا بوه‌شیته‌وه وه‌ک که بکریته «شیخ الاسلام» چونکه‌ مه‌لای خه‌تیی له‌و سه‌رده‌مه‌دا، ئینو ئاده‌می لی ده‌رچیت، له هه‌موو عالمان به‌و رووتبه‌یه شایه‌نتر بوو ئەگه‌ر فه‌تواکه‌ پتر بۆ سوودی ئەمیر و خه‌لکی هه‌ریمه‌که حیساب نه‌کراپایه له چاوه‌سوودی خه‌لیفه و ده‌وله‌ته‌که‌ی. فه‌تواکه‌ خۆی له خۆیدا گه‌وره‌ترین سه‌به‌ب بوو مه‌لای پی نزیک بخریته‌وه له خه‌لیفه به‌ نامه‌ی شه‌خولئیسلامه‌تی به‌لام فه‌تواکه هه‌روه‌ک له یه‌که‌م رۆژه‌وه راسته‌واژ بوو بۆ پاراستنی ولات و نامووس له ده‌ستدریژی، هه‌روه‌ها راستگۆش ده‌رچوو له سه‌ره‌نجامی مه‌لا به‌ گه‌رانه‌وه‌ی بۆ گوندی خۆی.

له‌و شتانه‌ی که دلپه‌زیره له نر‌خاندنی هه‌لوه‌ستی مه‌لای خه‌تیی که ده‌شی هه‌لینجری به‌ تیرامان له رووبه‌ره‌یه‌کی ژیا‌نی یه‌ک له ستوونانی هه‌قه‌به‌رستی پاش نیوه‌ی یه‌که‌می رۆژگاری مه‌لا، که مه‌به‌س لی پی‌شه‌نگی بیری قه‌ومایه‌تی کوردی و فه‌لسه‌فه‌ی روونی له سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م، شاعیری مه‌رگه‌به‌زین حاجی قادری کۆیی‌یه که له کاتی ده‌رچوونی فه‌تواکه ته‌مه‌نی به‌ لای که‌مه‌وه دوازه‌هه‌د سالی بووه. بۆشی ریککه‌وت له مه‌درسه‌ی مه‌لای خه‌تیی بخوینی که ده‌وری بیست سالیک به‌سه‌ر فه‌تواکه‌دا تبه‌ه‌ر بوو. به‌و پییه حاجی قادر له ده‌می ئەو په‌ژاره‌یه‌دا ژیاوه و له هه‌وای هه‌لمشتووه به‌ نشینگاکانیدا گه‌راوه و لای خاوه‌نی خویندووه <٦٩>. دوواتر به‌ غه‌ریبی له ئەسته‌نبول بوو به‌ شاعیری قه‌ومایه‌تی، باسی هه‌ریمی باله‌ک له شیعره‌دا به‌ سۆزه‌وه ده‌کات به‌ پاشای کۆره و براکه‌یدا هه‌لده‌لی به‌وه‌دا که مه‌سه‌ره‌فیان له عالمان کردووه:

تا ته عیناتی کۆر و لال مابوو
له گه‌لی دێیه‌کان مه‌لای چا بوو

ئیمه ده‌زانین گه‌وره‌ترین پشکی ناوی پیتاکی بریه‌ی لی بیت ئه‌وه بوو بۆ دیوان و مه‌درسه‌ی مه‌لای خه‌تی ته‌رخان کرابوو. له کتیبۆلکه‌ی «اعادة التوازن الی میزان مختل» (لاپه‌ره ٨٠ چاپی ١٩٧٧ - مسعود محمد) له زه‌مینه‌ی دیفاع له مه‌لای خه‌تی و سپینه‌وه‌ی تۆزی تۆمه‌ت له پیناوه‌کانی ئه‌مه‌م گوتوو: «ئه‌گه‌ر مه‌لای خه‌تی که‌تنیکی وه‌های کردبیت دوواتریش نسیبی حاجی قادر بردبیتیه‌ لای بۆ خۆیندن و له نزیکه‌وه به‌له‌دی ئه‌حوالی بووبیت ده‌بوو، بیگومان، له شیعی نیوه‌ی دووه‌می ژیانیدا که زه‌ینی کرایه‌وه بۆ مانای قه‌ومیه‌ت و تیگه‌یه‌شتنی شوینی کاری به‌د و په‌سه‌ند تیندا، شتیک له‌و باره‌وه بلێ چونکه شتیکی سوودبه‌خش و زیانبه‌خشی له مه‌یدانی قه‌ومه‌یه‌تی نه‌ه‌یشه‌وه باسی به‌ چاکه‌ یان به‌ خراپه‌ نه‌کردبیت. به‌و پێیه‌ نه‌بوونی هیچ هێمایه‌ک له دیوانه‌که‌یدا به‌ وه‌میش بینی خیانه‌تی عه‌للامه‌ی خه‌تی لی بیت یان گه‌زی لی بگریه‌که‌ی دله‌سه‌نده بۆ سه‌لماندنی رپویه‌تیکی دیکه‌ی ده‌ماوهم که مه‌لای له‌و کاره‌ به‌ده‌ه‌لاوارد و هه‌له‌وستی مه‌لای ده‌داوه به‌ ره‌زانه‌ندی پاشای کۆره‌ خۆیه‌وه، بگره‌ له دیوانه‌که‌یدا شت هه‌یه بۆ نه‌زاهه‌تی مه‌لای خه‌تی بچیته‌وه که حاجی دیت چاکه‌ی پاشای کۆره (و براکه‌ی) له ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی مزگه‌وتان و خزمه‌تی مه‌لایان باس ده‌کات که یه‌که‌م که‌س، پاش خیا‌لفی له‌گه‌ل ئیبنو ئاده‌م، له مه‌لایان خزمه‌ت کردبیت عه‌للامه‌ی خه‌تی بووه. ئاشکرایه که مه‌لای خه‌تی له شوینیکی بیت پاشای کۆره‌ی پێوه مه‌دح بگریه‌ت، روونترین ده‌لاله‌تی ئه‌وه‌یه‌ بپێته هۆی مه‌دحی مه‌لای خه‌تی خۆی».

ده‌مینی، به‌ نیازی بی مه‌فه‌ر کردنی مه‌لای خه‌تی له گۆشه‌یه‌کی ته‌نگدا بگوتی، بۆ سپای ئه‌میر شه‌رافه‌تمه‌ندتر و ئابروو پارێزتر ده‌بوو ئه‌گه‌ر ملانیی له‌گه‌ل سپای عوسمانیدا کردبایه هه‌ر نه‌بی بۆ به‌جی هینانی واجیبی قه‌ومه‌یه‌تی که ژوو‌رووی هه‌موو شتیکه‌وه‌یه، ئاکام چ ده‌بی با بیی، منیش ده‌لیم: له‌وه‌دا که ئاکام هه‌ر شکستی له‌شکری پاشا ده‌بوو، هه‌قیقه‌تیکه‌ له‌ رازی بوونی پاشا به‌ مه‌سه‌له‌تی ده‌فامریته‌وه چونکه ته‌ما و مه‌یلی بۆ سه‌له‌ته‌نه‌ت و خۆ چه‌سپاندن و پتر خۆ چه‌کدار کردن تا ئه‌وه‌ی دارشتمنی تۆپ و دروست کردنی سیلاحی‌شی له‌گه‌لدا بیت، وێرای خه‌لقی هه‌ل بۆ په‌ره‌ستاندن و تا هه‌رچی کردی و نه‌یکرد و گوتی و نه‌یگوت هه‌مووی به‌لگه‌ی بی ده‌مه‌ته‌قن له‌سه‌ر هیندی که ئه‌گه‌ر ترووسکیکی ئومیدی له شه‌ر بردنه‌وه یان دیفاعدا دیتبایه چه‌کی دانه‌ده‌نا چونکه ته‌بیاتی له‌وه‌دا بوو سواری چواریه‌که ئومیدیکی سه‌رکه‌وتن بیت له‌ رووی سی چواریه‌کی تیشکاندا. به‌لام هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م خه‌مخورییه‌ی له چاره‌نووسی خۆی نه‌ده‌دایه ده‌ست ته‌فرووتون بوونی خۆرای. ئیتر به‌ دم ئومیدیکی که له به‌لینه‌کان دیاری ده‌دا خۆی پاراست به‌ مه‌سه‌له‌تی، ره‌نگه‌ زه‌ین بۆ ئه‌وه بروات که ئیحتیما‌لیکی دیکه هه‌بوو لایه‌نی ئومیدی تیندا ئاشکرا تر بوو له ته‌سلیم بوون بۆ عوسمانیان ئه‌ویش هه‌لاتن بوو به‌ خۆی و سپایه‌وه بۆ لای قاجارییان. ئیمه هه‌رچه‌ند نازانین قاجاریه‌کان چ ره‌فتاریکیان لی به‌دی ده‌کرا، ناشلین

به قیاس له رهدت کردنه وهی دۆستایه تیی پاشا که پیشتر رووی دابوو ئەمجاره رهفزی په نادانی دهکهن، به لام دهتوانین باوهری پاشا له دوو ئیحتیمالی رهفز و قبوولی قاجاری بخوینینه وه: ئەگەر دلتیا بووبی له رهفزیان رپی په نا بردن کویر بۆته وه. ئەگەر دلتیاش بووبی له قبولیان خووی قبوولی نه کردوو به بیته ئامیریکی قه پوقیر به دهستیانه وه چونکه دهیزانی له ئیمکاندا نییه کیشه له نیوان دوو وه جاجاندا بکات: جاریکیان به لای قاجه رییاندا و جاریکیش به لای عوسمانیان، وهک که بۆ ماوهیه کی دوور و دریز بۆ بابانیه کان لووا، خو ئەگەر ئەم کیشهیه ی پی کرابایه په سه نی دهکرد به سه ر ته سلیم بووندا چونکه هه ر نه بی بۆره ئومیدیکی تیدایه به لام حالی بوو له وه که دهورانی چاوشارکی له سیاسه تی خاوه ری میاندا به سه رچوو له پیش ههنگاوی دهسه لاته بچووکه کاندا له ئاکامی فشاری به رژه وهنده فراژییهکانی رۆژئاوایهک که به هیزه وه دهستی داوه ته پهیدا کردنی بازار بۆ به ره مه مهکانی و مسۆگه ر کردنی دهوامه ی ئاوه رۆی ئەو به ره مه مانه به ئارامی و هیورپوونه وهی دهسه لاتان (له خو ره له لات) تا شریته یهک له م ئالقه به بنده ی که هه مووی دهکیشیته وه بۆ بیچاره یی لایه نی که مه یز له هه نگامه ی نویدا.

چی عوسمانیه کانیش دهیانکرد له ته ته له کردنی ئیماره تهکانی کورد وینه یه کی ئاشکرا بوو له دهروونینی پاشادا، مه سه له تیه که شی به چاکه گه را له بری خو کوژی هه رچه ند به وه شدا پشتا وپشتی کوردی دووای چواریه کی سه ره تای سه ده ی بیسته م ئەو هه له ی له ده ست چوو که خو ی هه لبداته وه و شانازی بکا به ویران بوونی هینده هه زار خانه یه و شه هید بوونی دهیان هه زار که س و سووتانی وشک و ته پ و فۆتانی کیلگه و ئاژه ل له روویوویکی به رینی خاکی کوردی به خوین سوور هه لگه راودا ئنجا چه ند شیرن ده بوو ئەو وینه بۆره ی له تیکه ل بوونی چورگه ی ئال له گه ل سووته نی سه وزایی ده ره خسا که ده زانین به ر له دوو سه د سالیک شه هیدهکانی ره زمی «دمدم» پاش مردنیان و مال کاوولییان و هه لاتنی هیندیکیان هه لی هه لانیان به میرات هیشته وه بۆ نازوفیزی ئەوانه ی شهیدای کۆری شیوه ن و قورپیوی به سه ر قه برانه وه و سینگ کوتانی ناو ویرانگان...

دهماو ده م هاتوو، یه که م مرگه وتی له هه موو هه ریمه که دروست کرابی پاش کاره ساته که به ۸۰ سال بووه خو ئەگه ر ۸۰۰ سال بوایه دهچهندان شانازی پیوه دهکرا... ئەمه ده لیم و خویشم ریزگریکی هه ره قه درزانی قاره مانه تی و شه ره فمه ندایه تیی «دمدم» م چونکه دوای هه ره سی قه زاکرد و داها تی نه مان و ویرانی، خو دزینه وه له شانازی کردن به و قاره مانه تیه بیمانه ند هه بیته ئیفلاس به خو کردنیکی خو رای ی له دوو رووی ماددی و مه عنه وییه وه، به لام تا بلئی هه ستیاریم له ئاست زیانیکی قهومی وه کوو کاره ساتی دمدم و هی تر که له یه ک ئاکامی حه تمی به ولاره هیچی لی چاوه پروان نه دهکرا: هه رگیز حه په سانم به رانه ر فیداکاری له «دمدم» دا ناکه مه په یژه بۆ کاره ساتی ئەوتویی دیکه ی که له حه په سان به ولاره به ره مه ی تیدا نه بی چونکه خه لکم به زیندوویی خو شتر دهوی تا مردوویی، نیشتمانیشم به سه وزی به دلتره تا سیایی و ئالی، داها تی کوردیش له که له سه ری کورد و داروپه ردووی ئاوا یی کورد له و شه رانه ی چه ند سال به ر له په ژاره ی فه توای سالی ۱۲۵۲ ئەوه ند ه به پۆز و هه یبه ت بوو جیی نه هیشته بۆوه بۆ زیده مجیزی تامه زرۆی خوین و ئاگر هه تا ره واندزیش بیته قاپه هه لوی دووای داوه تی رۆله مردوویی و هه تیوی و فۆتان. مه سه له که ته نها دلخوازیکی تیدا بوو، ئەوه بوو که پاشا په سه ندی کرد و په سه ندیده ی

هه‌موو هۆشیکى دروستبىنیش بوو. پاشا له‌وه‌لوه‌سته دهوره دراوه‌ی به ئیراده مرینان ناچارتر بوو له لىنین که په‌یمانى بریست لیتوفیسک ئیمزا کرد و زۆرىشى قسه و قسه‌لۆک به دووادا هیتنا، به‌لام لىنین دوواپۆژىكى مسۆگه‌رى نرخ بژاردەى به په‌یمانیکى ناچارى هه‌لاوارد به‌سه‌ر خه‌ته‌ربازىیه‌کى که ئاکامه‌که‌ى له سه‌رکه‌وتندا خزمى ئاکامى په‌یمانیک بیت که یه‌قىنى ژيانى پێوه‌یه و دۆراندنىشى تىچوونى ئەو ئومیدانه بیت که بۆیان که‌وته شوڤش و گه‌لێکى سه‌رله‌به‌رىشى پێ خسته شوڤشه‌وه.

ئەم خه‌فه‌ته بچوکه‌ى دهمخه‌رىکینى به‌و سه‌تمه‌ى له‌هه‌لامه‌ى خه‌تى ده‌کریت دوو لکى لى ده‌بیته‌وه بچوکه‌که‌یان چه‌ندىن جار له‌ئەسله‌که زلتره، گه‌وره‌که‌شيان «تنوء به‌العصبه اولو القوه» <٧٠>.

بچوکه‌که‌یان ئەوه‌یه سه‌قافه‌تى تازهبابه‌تى کورد هه‌لى هێرش بردنه سه‌ر که‌سانى وه‌کوو مه‌لاى خه‌تییان لى خۆش هات و دیت بى ئەوه‌ى گوێ بده‌نه ئاکامى دژلايه‌نیه‌کى حه‌ق تىیدا تیکه‌ل به‌ناحه‌ق ده‌بیت. لایه‌نگى به‌لغیکه به‌سه‌ر چاوى کۆمه‌لدا دیته‌وه چونکه رۆشنبرى رووناکایى دیتن وترووسکه‌ى هیدایه‌ته ئنجا -لایه‌نگى- وریه‌که تیکه‌لى هه‌ست به‌هه‌له و دروستى و راستى و خوارى و سه‌تم و داد و هه‌موو نرخیکى دیکه‌ش ده‌بیته‌وه.

رۆشنبرى له‌جیهانیکى وه‌ک کورده‌واریدا خۆى قسه‌که‌ره له‌جیاتى خه‌لک، له‌ وه‌کاله‌تى ئەوانیشه‌وه ناو له‌ شتان ده‌نیت و مانایان وه‌به‌ر ده‌نیت و ئەمه رەفز و ئەویان ده‌قه‌بلینى دنياش به‌ دووا خۆیدا بۆ هه‌لاکه‌تى و نیوه هه‌لاکه‌تى په‌لکیش ده‌کات. زۆر جارن عاله‌موللاى ساده‌فام ده‌حه‌په‌سین له‌وه‌ى رۆشنبرىان به‌خۆیانى ده‌که‌ن له‌ ته‌فره‌قه و شى و درى له‌ کارى وه‌هادا که سافیلکه بى وه‌ستان له‌سه‌رى دیته رهدایى هه‌ر چونکه سافیلکه‌کان بنگه‌ى ئایدۆلۆجیای وه‌هایان نییه له‌ نرخاندنى به‌رژه‌وه‌ندى دنیاى که‌ عه‌مر به‌ جه‌زبه‌ى قادری بپیویت و به‌کریش به‌خلوه‌ى نه‌قشبه‌ندى. باوه‌ر ناکه‌م سیاسه‌ت هه‌چ مه‌سه‌له‌یه‌کى هه‌نابیته مه‌یدان ئاشکرا و روون بیت، هه‌نده‌ى فه‌رمانى پێشخزمه‌تانى کوردایه‌تى که‌وا رهنه‌گه له‌ ماوه‌ى ٦٨ سالى دوواى شه‌رى یه‌که‌مه‌وه پاراستنى کورد له‌ نه‌مان بیت به‌ده‌م ته‌قالاى ژین دژى مه‌رگه‌وه.

هه‌رچى ئایدۆلۆجیا هه‌یه ده‌بى ورتەى لێوه نه‌یه‌ت له‌ نیوان خه‌لکى ناو که‌شتیه‌کى خه‌ریکه ژیراو بیت. له‌ هه‌موو سه‌هیریکیش سه‌هیرتر که هۆشى رۆشنبرى کوردی پێوه به‌ند نابیت ئەوه‌یه که دیت لۆمه‌ى ئەمیره‌کانى کورد و ده‌سه‌لاتداره‌کانى ده‌کات که له‌ کۆندا خه‌ریکى دێرۆنگى ناتفاقی بوون له‌ ناست خه‌ته‌ریکى له‌ ده‌ره‌وه‌ى کوردستانه‌وه هه‌ره‌شه‌ى مردنى لى ده‌کردن که‌چى رۆشنبرىه‌که خۆى له‌ بىر ده‌چیت که پتر له‌ ئەمیره‌کانى کورد رۆچوو له‌ ناتفاقی و زېردن و یه‌کتر سه‌هیرین به‌بى هه‌چ هۆیه‌کى سه‌ر به‌ به‌رژه‌وه‌ندى دنیاى و چاره‌نووسى گه‌له‌وه بیت ئنجا ئەگه‌ر عوزرى ئەمیری کورد له‌ نه‌گونجان ئەوه‌بى ترساوه دراوسى به‌هه‌زه‌که‌ى ده‌ست به‌سه‌ر ئەنجامى ریکه‌ه‌وته‌که‌دا بگریت و بشکیشیته‌وه بۆ خه‌ته‌رى تىچوونى ئیماره‌ته‌که‌ى خۆ رۆشنبرى کورد چ عوزریکى له‌ ده‌ستدا نییه مه‌گه‌ر لایه‌نگى ئایدۆلۆژیه‌که‌ى بیت که بۆته دینیک نرخدارتر و شیاوترى خۆ به‌قوربان کردنى بیت له‌ هه‌موو ئەو به‌رژه‌وه‌ندى نیشتمانى و قه‌ومى که گۆیا له‌ ئایدۆلۆژیه‌که‌یه‌وه سه‌رچاوه‌ى گرتوووه. رۆشنبرى له‌ لایه‌ن به‌هانەى ناتفاقییه‌وه چه‌ند جارن ده‌سته‌تالتره له‌ کۆنه ئەمیری کورد: ئەو سه‌قافه‌ته‌ى ئەمیر نه‌یبوو له

رۆشنبیر دەبیتە گلەیی، وا لە سەردەمیکیش دەژیت پڕە لە کەرستەیی ھۆش کرانەووە کە چ عوزر بە دەست کەس نایەلێت خۆی لە ئاست حەقیقەت کوێر بکات. ئنجا خۆی دەکاتە وەکیلی میللەت و بە گز خۆیدا دیتەووە و دەبیتە گەورەترین ھەلاکەتی بەرژەوھەندی خەلک، خەتەریش لەم رۆژگارەیدا پتر ھەرەشەیی لێ دەکات لە چاوە سەدان سالی پێش ئەمڕۆکەیی، ئنجا رۆشنبیر چواریە کە ئیمارەتیکی رەجالیشی بۆ میللەتە کەیی پێک نەھیناوە وەک کە ئەو ئەمیرە رەجالانە دلی نیوہ نووستوھکانی ھاوڕەگەزی خۆیانیان پێ دەداپەوہ.

ماوہتەوہ رۆشنبیری پێشڕۆ داوای ئیمارەتیکی وەکوو سۆران و بابانم لێ بکات ھەتا لەسەر سەکۆیەوہ پیت و بەرەکەتی قوتار بوون بەسەر خەلکدا بەشیتەوہ، سا منیش پێی دەلیم: تۆ کە لە ریکاری ئیفلاس و زگی برسییەوہ سواری شەبەنگی ئایدۆلۆژیا دەبیت بۆ ملانی کردن لەگەڵ ئەوانەیی وەک خۆت سواری چەرخوفەلەکی بیروباوہر دەبن ئنجا کە تیروتەسەل و لە خۆرازی بوویت چەندت لێ خۆش دیت مجیزت بچیتە سەر برکی ھەتا دەگەیتە رۆخی پووانەوہ، ئەمەش شتیک نییە داوای بەلگەم لێ بکات چونکە ئومید لە پێشڕۆ ناکریت بەر لەوہی زال بی بەسەر نیگاتەسکی لایەنگیریدا و خۆی رابھینیت بە فرەوان کردنی پشیتنەیی بینینی تا بتوانی بنەما دروستەکانی سوودی قەومی بەدی بکات وەک کە لە واقعدا ھەن نەک لە پێچ و لۆچی بیردۆزیاندا.

قسەش لەوہدا درێژ ناکەمەوہ چونکە درێژ و کورتی وەک یەکن لەتەک مەسەلەییکی زیدە ئاشکرای وەک ئەو میحنەتەیی کوردی تیدا دەژیت. ئەمەش خەفەتە زلەکەیی کە ھێمام بۆی کرد و لە بارەییەوہ دەلیم: ئەو گیروگرفتە تاییەتمەندانەیی کورد لە ژیری دەرزیتەوہ و ھۆشی تیدا گێژ دەبیت و حیسابی دەبزرکیت و کیتابی دەفوتیت و «نصاب» ی دەلەنگیت ریشەیان دەچیتەوہ بۆ دوواین سییەکی سەدەیی شەشەمی بەر لە زایین کە تەرازووی چارەنووسی وەرگەرە بە لە دەستدانی دەولەتەکەیی «ماد» و راگویتستی دەسەلات بۆ ھاخامەنشییەکان لە فەرمانفەرمايي کۆرشی گەورەدا. لەو رۆژەوہ، بی سوود خەریکە پزاو کۆبکاتەوہ و رماو ھەلسینیتەوہ و شکست ھەلبەستیتەوہ و ھەلوەشاو بچنیتەوہ و کەلین بگریتەوہ، کە برینیشی لێ بە قوولدا چوو لە ھەموو دەرمانان شیفای بەخستەر ئەوہیە وازی لێ بەھینیت لە خۆوہ ساریژ بیت چونکە نە دەرمان ھەییە نە پزیشک.

لە ھاوینی سالی ۱۹۶۰ راستم کرد کە نووسیم: وا ئەمڕۆ لە گۆری میژوو دەردیت، شیری تۆزاوی، خۆین لە لەشی زامداری دەتکیت و لە بەرایی بیست سەدەوہ و پتریش زنجیرەھای رۆژگار دەترنجیتە ناو ئیسکییەوہ «لو اطلعت علیہ لولیت منہ فرارا و مللت منہ رعبا» <۷۱>.

ئەمانە دەلیم بە دەم مەنتیقی تەفرەقەوہ و بانگەوازی سەربرکی بە بەھانەیی جوداوازی ئەوتووہ کە لە تەک پنداویستی ریکی بۆ رەتانندی ھەرەشەیی مەرگ ھیندەیی گزنیژدەییە ک دەرناییت لەتەک قەلاتەکەیی ھەولیر. ئەمما لە لایەن نەمریی گەلەکەمانەوہ، قسە لیوہ کردنی دەبیتە کوتانەوہی بەلگەنەویستی ک ژووروی دەمەتەقینی قسەشم تیدا دوویات کردۆتەوہ یەک لەوان ئەوہ بوو کە لە گوتاریکی ھاوینی ۱۹۶۰ دا ھات. گوتووہ «کورد ئەو دەورانانەیی تییەپراندووہ کە تیچوونی میللەتانی لێ خۆش دەھات و تووماری دەسپینەوہ، وا ئەمڕۆکە حەقیقەتییە بەرزترە لەوہی بەر فۆتان بکەویت و لەسەرەخۆ بەرژوووی

دەوامەدار دەچیت تا تۆقەلەى ئەو لووتكەيەى كە ھەموو جىھان بەسەريەو دەبىنیت وەك بە برىارى سروشت ھەلاتنى ئەستىرە دەبىنیت» <۷۲>.

بەلام تەفرەقە ھەر دەبىتەو بە رىگەى بەرەو مەرگى گەلى پەرت و بلاو، بەدترین پرژان و چرژانىش ئەوہیە بە قودسىيەتى ئایدۆلۆژیانەو بیت كە من لە بابەتى ئەوتووە گوتوومە: چاكترە مرۆ بى تەفسىر بژیت نەك بە تەفسىرەو بەمریت.

بەسمە بۆ دزاندى تەفرەقەى مرینەر لە پرسىيارەكانى سەر بە چارەنووسدا كە ئىمەى كورد تا ئىستاكەش لە بەدیھىكى وەك ئەلفبا و جۆرى نووسىنى رستەى كوردى و ناوى رۆژانى ھەفتە بىر بلاوین و لە سەرەتاكانى دامەزاندنى نووسىنى ئەدەبىمان خشكەى خلىسكەران دەكەین، ھەموویشى وردە حىسابى مىحنەتە قەومىيە كۆنەكەمانە دابەش بوو بەسەر لایەنە جوداكانى وجودى شەپرە لىداومان. ئنجا تۆ بلىى جىى لۆمە بم، لە نىوان داروپەردووى كەلەكەكردووى بىستوپىنج سەدەبىماندا چرايەك ھەلگرمەو كە ھۆشكولى بەورەكەى شكاندوو و فتىلەى كوژاندۆتەو بەلام لە قەپىلكى ھونەر و حىشمەتدا، ئنجا ئەگەر ژەنگى لى بسرپتەو «يكاد زىتھا يضى ولو لم تمسە نار - نزيكە بى ئاگر زەپتەكەى ھەلايسى» يادگاريشى تا ئىستاكە لە دارە پىرۆزەكەى ديار خەتى دەگەشپتەو كە ھەر خۆى خاس سەرۆك و خاس بلىمەت و خاس مەردىكە.

× × ×

وتووئژى دالهنگاوم لهگهڻ شهر <٧٣>

ئەى شەر! ئەى كىژى ئەھرىمەنى پەنام لە دەرووندا! ئەى زەنەى زووخاو لە كانى كۆپراىى و گومراكارى و سەرسەرىيەتى! ئەى دروشمى تار بوون لە نرخ و ئاكار و وىژدان! وەى نەفرىنى خوات لى بى! چ دزىوييەكى بىفەرەيت تىكەل بە درندەىى و دلرەقى بوويت، بەزەىى و سۆز لە پشت ھەزار پەردەوہ خۆى لى شار دوويتەوہ.

ھەرگىز لە نووسىنمدا قىزويىزم سەرى نەکردووہ وەك ئەوہى ھەناوم دەھەژىنى كە قەلەم لە كردارە چەپەلەكانت دەگىرم. چەندى لە چىھەرى بزپكاوت روو وەردەگىرم و چاو بە لايەكدا دەسوورپىنمەوہ بەدايەتى تۆى تىنەخزابىت بەلكوو لىرە وىژەىەك ھەلگرمەوہ و لەوئى تەعبىرىك ھەلبەستم سىبەرى دەردى تۆى بە بەردا نەكرابىت تا لە زەمىنەى ئىنساف و دەستخاويىيەوہ كولى دلى خۆمت لى دامركىنم، سىلاوى ھار و نافرەجا و پر شوورەىيت ھەلدەرژىتە سەر ھەستم ھەر لەم رۆژەمەوہ كە وەيشوومە بە تۆوہ تا رۆژگارانى بەسەرچووى كە بە درندەىيت سوورھەلگەراون و بە بلىسەت سەوز <۷۴> و بۆرى <۷۵> زەردباون... بگرە، وىنەى ئەو كەتنانەى لىرە بە دواوہ بە مەردمى دەكەيت لە فەلاكەتە ئەنباربووہكانى ناخما بۆ بەر نىگام ھەلدەچىت: نە خۆشاردەنەوہ لىت مومكىنە نە ژووركەوتنەوہ لىت، كە تۆى چەسپى ھۆشم و پرى خەونم و خەفەكەرى سىنەم و زىنگىنەوہى بىسەرم... ھەست دەكەم، ئاسنى توايەوہت دەرژىتە خوینم كە زەبرى بەلاى ھەمەگىرى بە قەدەر شەو و رۆژت دەمكوتىت بە بىستنى شىوہن بەسەر شەھىدىكەوہ يان خەبەرى رەوىكى تازە يان رماندن و سووتاندن و زەدە كردنىك لە تۆوہ دەمورووژىنى بۆ دزاندنت. ھەر لەو رۆژەرا باسى كوشتنى ھابىل لە لايەن قابىلەوہ دەماو دەم ھاتوہ: چ كوشتن و سووتاندن و داپەلۆسىن لە لايەنىكەوہ بۆ لايەنىك لە رابووردوودا بوويىت و ئەوہى ئىستا و دووارپۆژىش دەبىت دلۆپىكى وەيشوومە لە دەرياي وەيشوومەكانت... پى بە پى گەشەى چەكى ئاتۆمى و نەوہوى و كىمىايى و فرەپەنجەكانى وەك چرنووكى شەيتانت، تەختە رەملى ملەچەرخىمان <۷۶> وەلاى مەينەتە پەنامەكانت بەرىنتر دەبى. ھەزى سەرشىتم لە دزاندنت دەيەوى بە ھەر پىوہرىك بىت دەروونم فەراحتەر و فەراحتەر بكەم تا تەواوى ئەو رقە لە خۆيدا بگرىت، ئنجا ئەگەر پىزى لىك كىشرانەوہ كورتى ھىنا تواناى پتر خوشويستنى ئاشتى و ئارامى و خەلكوخا دەمەزەن بكەمەوہ بۆ پارسەرنگ دانەوہى فرەىى كارەسات ھەرنەبى لە گۆشەنىگاي «اضعف الايمان - زرەئيمان» ەوہ.

لە فەراقەىيمەوہ، بەپى تەبىياتى تەمەنى شلكم كە دژى كوشتن و لەناوبردن و وىرانكارى بوو، ئەى

شهر توم دزانووه، قیزیشم له پوچاندنه وهو گیانی مرو که له تابلوی خولیامدا بهر له هه موو تاوانه زله کانه وه دهات، بژیوی دها به پتر دزاندنت، کوشتنیش هه میشه دروشمی شکوی تو بووه به سهر که لله سهر و ویرانگانه وه. قهواره ی نافر هجات له پیوانه ی رهمزدا به سهر جووته خه تیکی ریکه وه فراژی ده بوو: یه کیان سال به سال نامسانی پوزایی کاره ساته کانت، دووه میان کرانه وه ی کژ له دوا کژی فامم بو چاکه و دروشمه کانی چاکه. وام دزانی به دم رق هه لگرتنه وه دم لیت گه یشتوومه ته نه وه پری توانا و په رزانم که چی رهم و به زه ییم به یه که م کورپه م له رژی پینجی سهره سالی ۱۹۶۳ چه شنیک هه لیه زینه وه داوه کانی میهره بانی و سوزی په یوه ست به ناده میزاده وه فرتر کرد، ریشم مه که متر بوو به مهرزا پیتمه ند و په خشنده کانی خاک و ئاو و ئاسمانی نیشتمانمه وه، بگره به هه موو خاک و ئاو و ئاسمانیکه وه پیتمه خشی چاکه ی خاوین بی.

به مه شدا له نویوه سهرچاوه ی بیری دزه شهر له هوش و گو شمدا پڑا، پیشتیش ته جره به تاله که ی تی که ربه وونی ناو خوبی (عیراق) دووای شوپشی ته مووزی ۱۹۵۸ که به ولای نه وه پری چاوه روان کردنی ره شبینانه وه درژی کیشا، بژیویکی نه سللی سووته مه نی دهر وونیم بوو له ره فزی «ری، سین، کاف» <۷۷> رهمزی راکیشان و سووتاندن و کوشتن. چه ندیکیش ئاسوی نیشتمانم به هه ره شه کانت گرژ بوو بیت ترووسکه کانی هوشم گوشه ی په رستنی ئاشتی و ته قدیسی هیمنایی و چه سپاندنی بریایه تی گه شانده وه، ئیمانیشم له دوو سهری دژ به یه که وه پته وتر بووه: سهری خو دانه پال نه رمی و تیک گه یشتن و دوستانه یی له رووبه روو بوونی هه ر جو ره گرفتیک بیت و سهری تاوانبار و حه رام کردنی دری و سته م و په رگیری به که م و زوری وه، دیرزه مانیکیشه گه یشتوومه ته دنیایی له هه بوونی چاره ی بی هه لیه بو هه موو نا کوکیه کانی نیوان لایه نه په رگیره کان که به رواله ت بی دهرمانن چونکه هوی چاره ناپه زیری، وه ک زه هری مار، له که لیه ی نه فسی درنده ی سهر سه ختی گوناهه سنده وه زه نه ده کات بهر له وه ی جو داوازیی به رژه وه ند شوینی لایه ق به خوی و دهرمانی پیویست بو ی له نیوان راپوژکه راندا بدوژیته وه، هه موو نه وه نه جته خوراییانه ی له راقه و هوکاری شه ریش ره پیش ده خرین له ترنجوکیکی سه ره پوش ته نکی قسه ی رازایه وه پتر نییه که ته نها پیژیکی پییه وه بیت هه ر له وه دایه که شهر هه لدا یسیت و به س، راستییه که شی به و هویانه ی له ته بیاتی مرودا په نه انن شهر هه لدا یسیت دواتر راقه ی غه له توپه له ت هویه که ده باته وه بو به رژه وه ندی ئیراده کوژی مرو، راقه که رانیش بین به هوشه کاری (مباله غه) یه وه دهنین تا راقه کردن و دروستاندن (تبریر) تیک ده که نه وه که چی راقه و ره وایی له لای هیرشبه ره وه به ده گمه ن نه بی یه کدی ناگر نه وه.

راقه که ران سنووری نیوان مومکین و حه تمی له ناو ده بن که له وانن هیند لیکتر دوور بن بگه نه دژوه ستان (تعارض) چونکه شهر ی راقه دار شهر ی ره وای نییه و مومکینیش حه تمی نییه وه که که تنی عاده تی راقه که راکو جو دایه له هی ره وای مومکینیش جو دایه له ناچاری. که سانیک ی له ناو تو یکل ی رووداوان باخه به رن دهرانن چند شهر ی مومکین له مپه ریکی عاقلانه وه یا سه نگرانه وه یه که به ربه سستی کردوون هه رچه ند هوی هه لایسانیان به پیوانه ی به رژه وه ند به هیزتر بووه له به شیکی نه وه شه رانه ی روویان داوه. وه ها بووه به ریوانییه کی ژیرانه کاره ساتی گپرا وه ته وه یه کینکی گیلو ویلش خیلافی گه یاندو ته ته قینه وه.

قەناعەتى ئەوتۇبىيى كە شىرمىزى بىنەۋبەرەي رۇدداۋان و سروشتى دەروونانە لە مندا خەستىر بۆۋە بەدەم رۇزگارەۋە كە شىرىتەي كاروبارى جىهان بە راستى دەگىرا، پىرىش پىمەۋە چەسپا تا بو بە بەشىك لە مەنەۋىياتم بە هاتنى كۆرپەكۆرى دوۋەمم لە پازدەي ئابى ۱۹۶۴ و ھى كىژى تاقانەم لە يەكى ئابى ۱۹۷۱: خەپەتۆلەكان، بەدوا يەكتىرا، لە ئەفسونى ساۋابىيان و بىخەۋشىي نىگايان و شىرىنى گالوبوغيان و دەستپاچەبىيان و پىۋەندايەتتى وجوديان بە باوك و دايكىانەۋە تۆرىكىيان بە دەورمەۋە تەنى لە كلافەي بەزەبى و سۆز، دلمى بەستەۋە بە دلى ھەموو ئادەمىزادەۋە، لە ھەر رەگەزىك دەبن بابىن، بە ھەزاران دەماردا پەسندىرەن ھەستىمان دەگەپاندنى، بابلىين بەتەماي پاداشتى دلدەرەۋە لەۋانەۋە بۇ سەلامەتتى جگەرپارەكانم كە دەلئىن پاداشتى چاكە ھەر چاكەيە...

دەرگەم خستە سەر گازەراي پىشت بە رووى ھەموو خەلكدا چ خزم چ بىگانە... دەسەلاتدار و بىدەسەلات... ورد و درشت، ھەتا ھەر كەسىكى وىستىبىتى بىمگاتى لەمپەر نەبىنى لەۋ تەرزەي وەزىفەي بەرز دەيخاتە بەر ھەنگاۋى نىازمەندانەۋە: نە ئىستىعلامات، نە پۆلىسى بەردەرگا، نە سكرتيرى ژووان رىكخەر، ھىچم لەۋانە بەسەر ئىرادەي كەسەۋە نەسەپاند كە دەيەۋى ئىم بە ژور كەۋىت، بە خۋازى خۋى و بى دەرگە لىدان دەھاتە ژورەكەم وەك كە دەھاتە ناۋ دلمەۋە...

راستىيەكەي، ئەم رىگايەش لە دەمىكەۋە ھەموار بوو، پىرىش و پىرىش ھەموار بوو بە هاتنى مندالەكانم كە موژدە بوون بە نوئى بوونەۋەي ژيانم لە ژيانى ئەۋاندا و بەردەۋامىي وجودم لە وجودبانەۋە پاش مالاۋاىم لەم جىهانە... موژدەكەش دەيھىنا سىپاسگوزارم بىكات بە دوۋچەندان تىكەل بوونى مرۆيەتتىم بە مرۆيەتى موتلقەۋە كە لە جەستەي تاكەكانى و كۆمەلەكانى و گەلەكانى خست دەبىتەۋە... واش بوۋە لە دەمى ھەلچوونى وىژداندا نەفسەكەم روون و تەنك بۆتەۋە و ھەسنىم كىردوۋە بوونم، وجودم جىمىۋە لەگەل پەلكى دار لەراۋەتەۋە و بە بالى پەپوولەۋە گەشاۋەتەۋە، واى كە شەرەفدارن ئەۋ ترووكە دەمانەي ھەستى تىر بە زاتى خۇ تىكەل بە ھەستىكى سۆفیانەي شاعىرانە بە ھەموو بوونەۋەرەۋە دەبىت و مرۇ خۋى جى دەھىلئىت كە قەپىلكى تاكايەتتى خۇھەلاۋىر دەترازىت و ھاۋناھەنگ دەبى لەگەل جىھانى ھەرە بەرىنى ھەرە دوور، لەۋ پەرى ئەۋ سەرىيەۋە تا مىروولەي بە دەۋرى پەنجەي پىدا دەخولئىتەۋە.

لەۋ دەمە دەگمەنانەدا پەستايەتتى خۇۋىستى و ساختەكارى و كىن و مەيلى ئازار بەخشى دەكەۋىتە چالى نەبوونىيەۋە و لە ھەست ون دەبىت وەك كە ھەرگىز نەرسكاىت... ئنجا ھەناۋ مىشت دەبى لە ئارامى و رەزامەندى و مەلەكووتى راستى و جوانى بەربلاۋ، تا رادەيەك تواناى فەراخ بوونى زات لە تەكىدا كورت دەھىنئىت.

ئنجا كە حالەتەكە تىپەرى و نەفس كەۋتەۋە بارى عادەتتى ژىنەۋە وىنە گومبوۋەكانى تارىكايى و ستم و خوپرىەتى وردەۋردە دەخزىنەۋە نىۋىيەۋە... من ھەرگىز بى ئاگا نەبووم، لەۋ تەقلەي نىۋان روونايى و لىلايىدا، تا بە سەھوۋ بچم لە سەرچاۋەي ئەۋ ھىزەي دنەي زاتم دەدات بۇ ناۋ جىھانى وىنە «نمۋنە - مثال - Idieal»، سەرچاۋە زۆرن، بە ئەسل لە بنەمايەكەۋە ھاتوون كە «سروشت - تەبىيات» ە دواتر بەسەر جۆرەھى خووكرىدا دارەبەش بوۋە. لەۋەي «سروشتى - تەبىياتى» يە پىشى رۆلەكانم زىدە

به چاوه که به پئی ژماره‌یان سی سروشتیان خسته پال ئەسلی سروشتم. ناشی ئەو ههسته‌ی له هاتنی ئەوانه‌وه لیم پشکووت به گیره‌وه (مُکْتَسَب) له قه‌لهم بدریت چونکه ههستی ئەوتویی هی فیرکردن و راهینان نییه، باوکیش له به‌هانه بینیازه تا خۆی له منداڵه‌کانیدا خۆش بویت، ئەگه‌رنا چوێله‌که چۆن فیر بوو فه‌رخه‌کانی خۆش بویت؟ دهمه‌ته‌قه‌ش له‌وه‌دا هه‌لناستی که شه‌ره‌فی یه‌که‌م و هه‌ره زلی باوکه‌تی ئەوه‌یه داخوازیه پئووسته‌که‌ی خۆی به‌نیتته دی به‌وه‌دا که ئیمان به موتله‌قی میهره‌بانی زیاد بکات و دووچه‌ندان موتله‌قی سته‌م بدزینیت: نه شانازی له‌وه‌دایه باوک سوژی هه‌ر به منداڵه‌که‌ی خۆی ببه‌خشیت نه جیی بایی بوونیشه ئازار هه‌ر له منداڵی خۆی دوور بکاته‌وه چونکه به‌وه‌دا ده‌بیتته سه‌رباز و پاسه‌وانی گیانی خۆی که من هه‌رگیز ئەوه نه‌بووم... باوکه‌تی لئی خۆش هینام خۆشووستن و دزاندم به چوار دل بیت ئیتر وه‌هام شه‌ر دزانم به که‌س نه‌کرئ مه‌گه‌ر چوار دلی لئ بدات.

وام لئ هات درې و دل‌ره‌قی هه‌ستم بروشینئ وه‌ک گرمه‌یه‌کی له چوار لاوه به میکروڤۆن چوار هینده‌ی لئ هاتبیت... مامه‌وه به ده‌روونیکێ ریک له‌گه‌ل ئەم موعاده‌له چوار خسته‌کییه‌دا، له هه‌ردوو به‌ری یار و نه‌یاریه‌وه، داوکی روونیشم تیدا به‌دی ده‌کرد ده‌گه‌شایه‌وه له نیوان چه‌ندین داوی نه‌خشه‌ی ژیان که به لای ره‌نگی ره‌شدا ده‌چوونه‌وه، خۆ ده‌شی مژگه‌ی تالیش له‌به‌ر چه‌ژی باوکه‌تییه‌کی به منداڵه‌کانیه‌وه شیرن بوویت ئەویش شیرن بیت، هه‌ر ئەمه‌یش بوو مامه‌لهم له‌گه‌ل دیاریی رۆژانی ئاوس به تالایی: به‌لئ سالان به دوا یه‌کترا هاتن به دوو ده‌سته ته‌رازووی له‌نگه‌ر به‌زیوی په‌سند و شوومیه‌وه هه‌تا سالی ۱۹۸۵ سه‌ری ده‌ره‌ینا له که‌لینی نیوان لۆچه‌کانی چیه‌ره‌ی گرژپرا شیوه بزیه‌ک رۆژ له دوا رۆژ تریفه‌ی ئاشکراتر ده‌بوو، مانگ له دوا مانگ شه‌به‌نگی ده‌شلایه‌وه تا ئەو سفیده دهمه‌ی به‌یانی له کۆتایی شه‌وی بیست و هه‌فتی ئەیلوول خه‌ریک بوو هه‌ناسه هه‌لینیت که جه‌ژنی هه‌ره پیرۆز له دل و ماله‌که‌م گه‌شایه‌وه به هاتنی نه‌وه‌م له یه‌که‌م کۆریه‌مه‌وه: ئامه‌د ده‌وه‌ن مه‌سه‌وود، پئی بووم به سی رحمه‌ته (مثلث الرحمة) <۷۸> و پینج دل و ویزدان پزاو به‌سه‌ر رووپیوی زیده به‌رین له مۆلگه‌ی رحمه‌ت و ئەقیندا... رۆشنه‌ی بیژمار بۆ بینایی ده‌روونم کرایه‌وه واتای «راستی و جوانی» تیرا بخوینیته‌وه، چه‌ند شاگه‌شکه‌ی گیان بوو که له رپی ئامه‌ده‌وه ماوه‌ی ته‌مه‌نی باقیم به‌سه‌ر به‌م له‌گه‌ل نۆبه‌ره‌ی جیلکی ئاده‌میزادا که تییه‌لده‌چیته‌وه له دۆزینه‌وه‌ی تازه به تازه‌ی هۆی په‌سین و پیگه‌بیشتنی مرۆفایه‌تی به هه‌موو رووکاریکا، ئامه‌د خۆیشی وه‌کیل ده‌بی له هه‌لنانی پردی پیک گه‌بیشتن له نیوان مه‌ردم له پووچانه‌وه‌ی ئەو ورینه له‌وجره‌ی ده‌یه‌وی ته‌له‌که‌بازی له سروشتی مرۆف گرئ بدات ئنجا که‌سیکی له‌سه‌ر ده‌ستدریژی سوور بئ ریسوا بکری به تاوانی ریزپه‌ری و گومرایی و بیئه‌مه‌کی... هاتنی ئامه‌د ناوکیل کردنه‌وه‌ی گولستانی ناو خوین و ده‌مارانم بوو، په‌نگه‌کانی پئ گه‌شانه‌وه، په‌لک و لکی تیر په‌نگ بوون، په‌لکه‌زیرینه له برژۆله‌کانم وینه‌کیش ده‌کات، ئاهه‌نگی ئاسمانم له بیسه‌ر ده‌چرپینی، به مه‌زاق ده‌مگیزیته‌وه بۆ ته‌مه‌نی خۆی و سه‌ره‌له‌نوئ، به بزه و نیگای، ده‌مکاته‌وه شیرمژی مرۆپه‌رستی... وای که فامکولم له مه‌ته‌لی بوونه‌وه‌ر: ئەم بچکۆله‌یه چ زله!!

که ئامه‌د هات ده‌ستم دایه دزانندی شه‌ر و درې به هه‌زار هه‌زار دل، نه‌فرینم له شه‌ر و شه‌رفروش و

سور له سهر شهر كردهوه به هزار هزار زمان، هموو ساوام به نزا خسته رحمتی كردگاروه پهنايان بدات له حرامه هره بهدهكهی سئ دهنگی «ش ه ر» كه هرچی بهدایهتی له میتشك و ورتنهدا تیهپیت له خویدا كوی كردوتهوه تا ئهوهی بلیمت پیدا نابئ بهدایهتییهك ههلبهستی له ناوهپړوكی شهردا نهپسكاییت.

من شهرنهویستم له بهر بهدایهتی دیاری و پهنامی، هی هوش دهرکردووی و وهمزادی كه به هیچ زهینكدا تیپه ر ناییت، بگره شهر ودها به رقمهوه نووساوه هندی دهرفتهی شادیی پهیوهست به شهر له دلمدا دهرمیت كه خهلق پیی دهگهشینهوه: زهنهی تاریکی و كین له شهرهوه بۆ هرچی پیوهندایهتی پیوه ههبت هموو گهشاییهکی دهبات و جوانی و چاكهی دادلهنگیت بهودها وینهی سرکهوتن له شهری دیفاعیش له بهر نیگا و بیروپامدا پهتیاره رهنگ خۆ دهنوینیت چونكه نیوهی هره نازدار و مهرانهی «شهری سرکهوتوو» نوقوم بووه له خوین و ناگر و ویرانی، نیوهی له جههنهم به سییهكه زار و چواریهكه چاو و ههناسهبرکیی خهفهكه بزهی دینئ، هرگیز لهبیر ناكهم كه دروینهی مهرگ حتمی نییه وهك كژ له دوا كژی سال ههتا فراموشی و خنده و سهما به دوایدا وهك گهشانهوهی بزهی بئ له شایی بووكینی و میهرهگانی بههار.

سهماكهری ناو ماتهم سهمای نهدهكرد ئهگه ر ماتهمهكه له بیرهوهریی مهرگی خوی بووایه، به تهردهماغیشهوه ههلهدهپهپی ئهگه ر گهشهی سرکهوتنی فاتحهی بۆ گیانی كوره شههیدهكهی خویندباپه... ژنانی جگه رسووتاو له ئالقهی سهماكهراندا روویان دهرننهوه، له خورازیهكهپش ههلهپهركئ له نیو ئاه و نزاراندا دهكات. سهرلهبهری مرؤقایهتی بههلهدا دهچیت ئهگه ر بهدوا شهردا مل له ناز و فیز بنیت له جیاتی خهفت و پهروش، چهنديكیش خهلق خوگیری بكات له كهفهل و كهمهربادان پشكیک له دزاندنی شهر گل دهاداتهوه مهنهی شهریکي ديكه یان دواخستنی مسؤگه ر دهكات <۷۹>.

یهك له دیمهنه سهیرهكانی زوری و كهمی خۆش بوون به شكانی دوژمن له دوو حالی جودادا ئهوه بوو كه گهلی فرهنسه بایهخی ئهوتوی به سرکهوتنی سویندخورهكان له شهری جیهانی دووهم نهدا لهچاو ئه و شادییه شاگهشكهدارهی پییهوه بهرهوپیری كۆتایی شهری یهكهمهوه چوو، تومهن هاندهری نهفسی لهودها كه سرکهوتنی شهری دووهمی به هی فرهنسه داننا، له بیری بردهوه چ فرهقیکی بیپهزا ههبوو له نیوان ژمارهی كوژراوهكانی شهری یهكهمی و شهری دووهمی.

من ئهگه ر فرهنسهیی بوومایه له دووهمدا پتر شاد دهبووم تا یهكه م، سهبهب به كهمی خوینتیکی تییدا پزا بوو. پوژگاریش سهلماندی كه مرؤی فرهنسهیی پاش شهری دووهم بهخودا راپهپمووتر و نازوتر دهرچوو، پالپشتیشی ئابوورییهکی به پیتر و مهرکهزیکي نیودهولهتانی چهسپاوتر بوو. رهنهگی هی ودها ههبی بلی بهدیبه بریاردهره له رهوابوونی شادمانیی گهشكهدار له كۆتایی شهریکي سرکهوتووی دادپهسنددا، تهناهنه له سروشتی شتاندایه كه گهشهی مرؤ له سرکهوتنیکی خوگرد تیتر و زلتربئ له سرکهوتنیکی ههفالكرد. منیش دهلیم هر چونكه ئه و بهدیبه و سروشته زور ئاشكران پتر سور دهم لهسهر لغاو گرته زاری شادیی سهرشیت لهو تهرزه باراندا چونكه هر ئه و نهفسانهی بهدیبه و سروشت خستیه سهر بایی بوون به سرکهوتنه دادپهسندكهیان هر خویان به بریاری بهدیبه و

سروشت گورپان بهست بۆ بایی بوون به سه رکه وتنی سته مکار، نه گه لی فره نسه دووای شه ری یه که م دهستی شل کرد له خه فه کردنی سووریه و هیندی چینی، نه گه لانی سوؤقیت، دووای شه ری دووم، له خویانیان به عهیب زانی جزیره ی سه خالین له ژاپون داگیر بکن وهیا خۆ بسه په یینن به سه ره هموو نه وروپای رۆژه لاتدا.

یهک له فه لاکه ته زله نابه رچاوه کان نه وهیه که زۆرینه ی خه لق دهروونکو پرن له ئاست تیکه لبوونی پیروزی دادپه سند و سته مکار که حه ق و ناحه ق تیناندا تیک ده لکین، نه و خه لقه فه رمان به ر و خۆش جله وه بۆ قووت دانی ته بریری هه ر بابه تیک بیت که لئی خۆش دیت و هه رگیز ههستی بۆ قوولایی نه و قمه شیرینه ناروات تا «زه هری ناو رۆن» <۸۰> هه که ی تیدا بدوژیته وه له ورا هه چ شه ریک نه قه وماوه و ناقه ومیت بی نه وهی دوو مۆری شهیتانی پیوه بوو بیت، یه کیکیان نه وهیه که دهقه ومیت تیزیکی زیده کوشنده ی له گه لدا یه به کاره ساتی شه رهکانی پیشووتر.

دووهمیان نه وهیه که هه ر لایه نیکی شه رخواز بیت به ته مایه سه ربکه ویت و زه ره رهکانی تیبه ییتنه وه. [ده بی بلیم شه ری به سه ردا سه پاو و ناچاری به ر نه م حه سابه ناکه ویت]: ناپۆره ی ولاته یه کگرتوو ده کان خۆی نه خوراند که حکومه ته که ی دهستی دایه تیکه ل بوون له کاروباری قییتنام، تا شه ر دریزه ی کیشا و خه ته ری ئامسا بی نه وهی نه سه ری کۆتایی پیوه دیار بیت نه وسه، مالی ئاوا بی، که وته خۆی به نمایشت و توره یی و نار ه زامه ندی، و دووایش مجیزی که وته کار و پر به دل چه پله پیزانی گپرا بۆ که وتنی نیکسن، چاره سازی شه ری قییتنام. قییتنامی ئازادکراویش که ده رفه تی بوو که مپوجیه ی داگیر کرد به به هانه ی نه وتوو هه مووی له ماوه ی کورتدا پووچایه وه و مایه وه داگیرکاریه کی زۆردار له بیده سه لاتی دهکات و کردوویه تی <۸۱>.

زۆر ده گمه نن که سانیکی خه تی هه لاواردنی شه ری دادپه سن دیان له سته مکار ده رک <۸۲> کرد بیت مه گه ر نه و شه ره ی له نیوان دوو لایه نی بیگانه دا رووی دابیت و سته مکاره که یان تیدا تاوانبار کرد بیت. له وان هیشه هه ستیاریکی زیده هۆشیار سته م و دادیکی دیتبیت له و شه ره ی خۆی تیدا به شداره به لام نه و هۆش و هه سته ی خۆی له بیر خۆی بردبیته وه سه به ب به دژواری هه لوه ست له ته رزه حالیکدا که ده ست شل کردن له داویکی ناو په نجهکانی خه ته ر به اویته سه ر نه نجامی شه ره که با نه و ده ست شل کردنه ش هه مووی ره حمه ت و داد بیت چونکه دوژمنی خه نده قی به ران به ر له وان هیه هه لی ده ست شل کردنه که بقوژیته وه بۆ پتر باهه لدانی داوهکانی خۆی.

زۆر به سهیری ریکهوت وهها بوو ئاموژگاریی بینه قاقه گوشین له ئاشتیخوانیکه وه بیت که که له شاعیریکی عیراقی به م به یته ی رووی داوای له عه بدولکه ریم قاسم کرد:

فضیق الحبل واشدد من خناقهم

فریما کان فی ارخائه ضرر

واته:

پهت تهسک بکه وه و توندتر بینیان بگره

له وان هیه شل کردنی زه ره ره خه ش بیت

برپاری قهزا و قهدهریش سهیرتر بوو له بهیتهکه بهوهدا پهتهکه به دوری ملی کهسانیکهوه تهنگ بؤوه که شاعیر دهیهویست بیانپاریزیت به لهناو بردنی ناحهزهکانیان. رهنکه عهقل بسهلمینیت لهوانهبوو سهرهنجام سهلامهتتر بیت نهگهر نهو بهیته و هی نهوتویی له دروشم و بهیت، بانگهوازی بهرهو رهمیان کردبایه.

هر چۆنیک بیت و چاویش دهپوشین لهودی گوترا له بارهی شهری رهوا و نارپهواوه، قهزا قهلهمی له چارهنوس کیشا و شهر ههلايسا و دوری ههشتا مانگیکه دههاریت و شهلال دهکات و تیکدهشکینیت، شهر بهریابوو و دریزهی کیشا و له ناسۆکانمان بوو به ههور که تیشکیک نادات نهرز و ناسمانیکی بیگهردی تیرا ببینین تا له ناسۆی ههره دووریشهوه کۆتاییهکی بهدر بداتوه چونکه ئیران مهرجیکی بۆ عیراق داناه قورستر و نهسته متر بی له شهرهکه، مهرجهکشی له زهرفیکدایه پتر به لای موسته حیلدا دهچیتهوه نهک مومکین، نهو پیاوهی ههلکیشانی به مهرج گیراوه وهک نووسینیکه له مهرمهر ههلهکه ندرابیت یان وهک نهخشیکه دابیتیهوه بهر و پشتی قوماش، ناسرینهوه مهگهر به نههیلائی مهرمهر و قوماشهکه... گریمان نهو بابایه له خووه مهرجهکهی سهلماند یان ویستی بی مهرج و دهردی سهری لاتهریک بیت، له کوپوه نهو نیمکانه دهدوزینهوه بۆ خۆ دزینهوه و سرینهوهی دوری له قیاده و له کیانی عیراق کهوا دهلیی پیکهوه تیک چرژاون، لهمهشدا دریزه پیدان بیلزومه چونکه له خووه دهرگای داخراوه، بگره دهرگه نییه بکریتهوه یان داخریت.

شهرهکه وهک دیپاره شتیک نییه بیژهر لهسهه بنهمای برانهوهی بدویت، کۆتاییشی له تهشبیهدا وهک مردن و ژینه که ههر دهبی روو بدات بهلام «اعمل لدنیاک کانک تعیش ابداء - بۆ دنیات بکۆشه وهک که ههرگیز نامریت»، ئیتر چار ناچاره دهبی مامهله لهگهله شهردا لهسهه بهردهوام بوونی بکریت «حتی یقضی الله امرا کان مفعولا - تا خوا حوکمیک دها که دهبی بیته جی» ههرچی گهشبینییهکی بهرهو فرهحناییشهوه بکریت که لهسهه راستییه بهرههستهکان ههلهستهبایت دهبیته پسۆک کردنیکی ترسناک له عهزمی خبات به چ دوعایان تینایهتهوه. که شهر وهها به وجود و چارهنووسمانهوه بهند بیت نهک به پهراویزی رهنگین و فش ههلاتووی بایی بوونی بهتال و ههتال و بابتهی تهردهماغییهوه، دهبی پیوهندیم به راستییهکی دهمهتهقه ههلههگرتوو میشکۆلهی پهیکهری قسانم بیت تا نهگهر لهبهه هوی گرنگی بهرزهوهندی نیشتمانی دهربرینی راستی وهزهحمهت کهوت لیی رهدت دهبم بۆ مومکینی دیکه و ههرگیز وهستایی به خهرج نادهم نهوهنده باتله تیکهله به قسهه بکهه که دهربرینی راستییهکهی پیوه ناسان بیت، شکۆی ههلهکهوت و قودسییهتی نهمانهت ژوورووی ههموو چاودیرییهکهوه دیت پهکی مومکین بوونی قسانی لهسهه کهوتبیت.

لیردها رووی وتووژم وهلای گهلیک سهروهیری شهر و تیدا ههلسوورانی پسپورانیهوه دهچیت که ههست دهکهه پیویسته کام بیرورای به پیوانیه بیخمه روو، چهندیکی پیشم بکریت کنه له کاکلی شتی پهردهپۆش بکهه «ولا تحسب الشوری علیک غضاضة - راویژ وهرگرتن له خووت به عهیب مهگره». من له سهروهیری پلانسازی ههلسووراندن و نهخشهکیش کردنی تهکتیک و ستراتیدجا نیم تا نارازییهک یهخهه بگریت بهوهدا من خهریکی شتیکم لیی بهلهد نیم چونکه نهو لایهنانهی پیوهندیان به سههلهبهری

شهر و هموار کردنی کۆسپه‌کانی و له گه‌لیدا راهاتن و شریته‌ی پیکه‌وه به‌سترانی حالوباری نیومال به خه‌تی ئاگرینی زۆره‌ملیته‌که‌وه هه‌یه گه‌لینک سه‌ره‌باسی تیدان بۆ یه‌کینکی وه‌کوو من که له چل سال پتروه‌وه به‌شداری ره‌وتی تیکرایه‌کی ولات بووم به نائاشنا داناندرین. ئنجا ئه‌وه‌ی ده‌یلیم تۆبزی له که‌س ناکات تا ئه‌گه‌ر بیروپرایه‌کی دروستم ده‌ربری له ده‌رخستنی شکستیک یان گردوکۆبیه‌کی په‌سند یان وه‌لا خستنی خه‌ته‌ریکی له‌بیرکراو په‌ت کردنه‌وه‌ی له‌ده‌ست بریارده‌راندا ده‌بیت به‌وه‌شدا خه‌ته‌ر و زه‌ره‌ریک له قسه‌کاندا نامینیت. بۆیه‌یه ده‌لیم:

یه‌که‌م راستی بنه‌ره‌تی له‌وه‌ی پتویسته‌ بگوتریت و جیی باوه‌ر بیت ئه‌وه‌یه که ئیمه ناتوانین شهر بدۆرینین و پیتیمان ناکری بچینه ژیر باری دۆراندنییه‌وه چونکه شیمان (احتمال) ی له‌گۆین ئه‌وه‌یه عیراق هه‌لده‌وه‌شیت <٨٣> و برپر ده‌بیت و به‌تالان ده‌چیت:

– فره‌نسا شهر ی ١٨٧٠ و ١٩٣٩ ی دۆراند و هه‌لنه‌وه‌شا.

– پرووسیا شهر ی ١٩٠٤ و ١٩١٤ ی دۆراند و هه‌لنه‌وه‌شا.

ئه‌لمانیا دوو شهر ی جیهانی دۆراند و شان به شانی ده‌وله‌ته زله‌کان راوه‌ستا.

– ژاپۆن شهر ی ١٩٤٥ ی دۆراند و له هیزه ئابوورییه تۆقه‌لانه‌کان ده‌ژمیردریت.

چانس له ته‌رازووی شهردا به‌پیی حالوباری ده‌وله‌تان ده‌گۆریت و ده‌شی له رۆژگاریکه‌وه بۆ رۆژگاریک جودا بیت. هه‌رچی چانسی عیراقه له سه‌رپشک بوونی سه‌رکه‌وتن و دۆراندن چانسیکی سنوور کورتی به‌رته‌سکی هه‌ناسه‌سواری و ته‌نها خوازی سه‌لامه‌تی له ده‌ستدایه یان به ئاشتی یان سه‌رکه‌وتن یان شهر تا سالی دوو هه‌زار و به‌ولاتریشه‌وه. من نالیم و ره‌فز ده‌که‌م بلیم «لنا الصدر دون العالمین او القبر – یان له به‌راییه هه‌موو جیهان یان گۆرستان» به‌سمانه عیراقمان هه‌بیت، بی ئه‌وه‌هر قه‌بره به‌ختمان.

ئامانجی «سه‌لامه‌تی عیراق» پتویسته، له پیداوایست و ناوه‌رۆکدا، هه‌موو ئامانجیک به خۆوه بگریت، چ زۆر چ که‌م، له‌وانه‌ی سیاسه‌تی ده‌وله‌تان ده‌خه‌ریکین، لزومیش نییه ئامانجه جودا‌کان بژمیرین با بلین سینه یان هه‌زارن، هه‌زی ده‌کرد چوار جۆر و دوو هه‌زار جۆر بیت، مه‌رج ئه‌وه‌یه، که‌م و زۆری خزمه‌تی ئامانجی «سه‌لامه‌تی عیراق» بکات. گه‌لی جار ده‌بیسین و ده‌خوینینه‌وه: هه‌موو شتیک بۆ خاتری مه‌عه‌که‌... سه‌رکه‌وتن ژوووی هه‌موانه... به‌لام قسه‌ ده‌رپه‌راندن و دروشم هه‌لکردن خۆی له خۆیدا کاریک هیچ له خۆ نه‌گرتوه‌وه تا ده‌بیته‌ کرده‌وه. گومان له‌وه‌دا نییه، ئه‌وه مه‌سره‌فه و ئه‌وه پارهییه‌ی له ده‌هه‌زار دروشمی مونسه‌به‌یه‌که‌دا خه‌رج ده‌گریت به مه‌یدان که‌م سوودتره له کرینی ئه‌مبولانسیک یان فه‌راح کردنی ژووویکی ئۆشگه‌ی سه‌ربازان یان بۆ کارخانه‌یه‌کی دووچه‌رخان. ئنجا ئه‌گه‌ر هه‌موو ئامانجیک بخرینه ناو ئه‌وه تا که ئامانجه گرنگه‌وه، پیی ناوی بلین مجیز و که‌یفه له نه‌خشه‌کیش کردنی پلانی ئابووری و سیاسه‌ت له هیچ رووکاریکدا جیی نییه و نابیته‌وه. ئیمه پتویستمان نییه ببینین وه‌زیریک یان پاریزگاریک ئاپۆره‌یه‌که ده‌وری داوه له ده‌می هه‌لبیرینی شریتی گوشاد کردنی پرۆژه‌یه‌که بایی ئه‌وه‌ی پتویستمان هه‌یه پرۆژه‌که خۆی خزمه‌تی ئه‌رکی جه‌نگاوه‌ریمان بکات، به ئیشه‌نه‌که به ریش. پرۆژه‌مان ده‌وین وه‌مان له شه‌رکه‌دا به‌رده‌وام بکات. گه‌رده‌نی به‌رپرسی زل له ئه‌رکی شریته‌هه‌لبیرینه‌وه

ئازاد بېت. مەبەست لەم قسانە بېفەر کردنی هاتویاتی عادهتی نییه له مونسەبەیی خۆیدا بەلکوو مەبەست هیمایە بۆ حەزە پەرە سەندووەکی جیهانی سینیەمە بۆ روالەتپەرستی که بریتییە له دابراڤان له نەبزی پۆژگاری سەردەم و وازھینانە له کاری گرنگ بۆ کاری بېفەر. لزوم نابینم چی دیکە لەم بارەوہ کەنە بکەم که بایی پتویست لە خۆوہ ئاشکرایە.

دوای ئەم دوو راستییە کەوا شەر بەبەر یوہەییە درێژخایین بېت و ناشتوانین بیدۆرینین ئەو راستییە دیت کە ئێران سوورە لەسەر دەوامەیی شەر نەک چی دەیکات چاوووراوہ.

بەلێ، مەنتیق ناسەلمینی مرقۆ خۆی لە شوینی غەیردا دابنیت و پێشبینی لە کردە و نەکردەیی دوورپۆژی بکات، بەلام حەقیەتی لە پرودانەوہ بۆ ئەو ئامانجە بچیت کە دەشی مەبەستی پروداوہکە بېت، ئنجا ئەگەر لە سەرجمەیی رەفتاری ئێران پەیی بە عەزمی ئێران بھەین لەسەر دەوامەدان بە شەر بەلگەدۆزییەکی دروستمان کردووہ دەشی بېیتە بنەمای کار، بگرە دەشی لە هیمای کاروباری ناو ئێران لە دوای رمانی شا و بەسترانەوہی چارەنووسی رژیمی سەرچەرمگ بە بە بردنەوہی شەر و دۆرانندییەوہ، وپرای سەرۆشتی ئایدیۆلۆژییەکی کە لەسەر بنەمای تەننەوہ و بلاو بوونەوہ ھەلنراوہ، لەھەموو ئەوانەوہ تیبگەین ئەوہی ئێران دەری دەبیرێ بە رابوژی رەسمی گەردەبەر لە رەفزی ئاشتی، ھەلوەستیکی ھەرە دوایین و سەلمینراوہ بە پتیی فەرمانی بارودۆخی زەق و زۆپ کە سەرپتچی تیدا ناکریت.

ئێران سوورە لەسەر بەردەوام بوونی شەر و لێی ناوہستتەوہ مەگەر ھیزی جوولەیی پتیی نەمینی چ لەبەر وشکایی هاتنی وزەیی بېت و چ بە دەست تیوہردانیکی ھیزی لە خۆی گەورەتر بپچارە بوہستت.

چوارەم راستی ئەوہیە کە خاکی ئێران چوار ھیندەیی عیراقە و دانیشتوانیشی سێ ئەوہندە [بگرە زیاتریش] بەوہدا قوولایی ستراتییجی بەشەری جوگرافی فاکتەریکی بنەرەتییە لە پتیی داگرتنی ئێران لەسەر دەوامە پیدانی شەر بەدەم ئومیدیکەوہ کە بەندە بە مەنتیقی ژمارە. بینگومان بەکەم زانینی تەفاووتی وەھا زل کاری عەقل نییە: دەبێ ھەمیشە تیی بخوینینەوہ کە دوژمن چوار ھیند و سێ ھەند خاک بەرینتر و ژمارە فەرترە. بەلام ئەم ھەلکەوتە دەچیتە بەر فەرمانی راستیی دوواوہ: راستی پینجەم دەلێ، ئێران دەوڵەتی ھیرشەبەرە. ئەگەر ھیرشەبەر و خۆپاریز لە چەک و ئیروویی و تەیاریی پیکەلپیک بن ئەرکی سەرسانی ھیرشەبەر قورستر دەردەچیت تا خۆپاریز.

ئەم راستییەیان یەکیکی دیکە لە خۆیدا ھەلدەھینیت کە تاییبەتە بەم شەرەوہ بریتییە لەوہی ئێران پەکی بە مەرگی سەربازەکانی نەکەوتووہ و بپەرەو شەر بە گۆشتیان دەکات. لیرەشدا دوو کاریگەر ھەن: کاریگەری خەرجیی شەر و کاریگەری گیان بە فیرو دان کە بە ھەردوویان بەشی زۆری کەمی و فرھیی چانسێ عیراق و ئێران لە زەوی و مرقۆ تێ دەبات. ھەر لەم راستییەیشەوہ ئەم بەدییەییە دەفامینەوہ کە فاکتەری «مرۆ» لە سپای عیراق ھیندەیی پارەیی نایاب نرخدەرە، زەکای کومەندانی عیراقیش لە مەعەرکەدا بەوہ تاقی دەکریتەوہ تا چ رادەیک قوربانی دان بە ھەند ھەلدەگریت بۆ وەرگرتنەوہی «راقم» یک وەیا داگیرکردنی سوپیریکی و بردنەوہی تیک ھەلقزانیک، رەنگە لەوہشدا نیسبەتی «یەک بۆ سێ» ی زەرەری گیانی بۆ ئیمە و ئەوان لای ھەرە کەمی لەباریی بۆ ئیمە چونکە لووسرۆیی <٨٤> مرقۆ وەک

لووسرۆیی پاره له ژماره سه ددا زووتر وشکایی دیت تا ژماره سیسه د، قسه ش لیڤه دا له سه ر رواله تی حالوباری به شه ریی هه ردوو ولات و توانای هه لگرتنی زیانی به شه رییان هه لده ستیت که چون عه کس ده بیته وه سه ر هه لوه ستی عه سه کهری هه ردوو لا. ورده حیسابی دیکه هه ن پتوه ندییان به ژماره وه نییه وه ک ته دبیری ژیرانه له ریک خستن و هاوچۆر کردن و خه تی شه رگه کورت کردنه وه و بژارده کردنی شوینان و شتی نه وتویی که تیکرایان ده خلیان ده بیت له نرخی ژماره ی دانیشتوانی ولات و سه ربازه کان.

راستی شه شه م نه وه یه، فاکته ری کات دژی هیرشبه ره چونکه خۆپاریز تا گیانی له به ردایی ناچاره خۆی و مال و مندالی بپاریزیت که چی هیرشبه ر له کاریکدایه پتوه ندیی به مانه وه نییه، له نه سبابی گوزه رانیس حیساب ناکریت و پتبه پیش قورساییه که ی زیاد ده کات که سه له وسال کاری نه یاری لی به ده ر ده داته وه. له حالی نه وتویشدا خوازی به رده وام بوونی له ده ستدا نابیت وه ک که خۆپاریز ناچاره به رده وام بی له ده ستکردنه وه دا ئیتر سه یر نییه ئیران شیوازی خۆکوژی به کاربه ینیت بۆ نه وه ی له فاکته ری «کات» پزگار بیت وه ک که بیت له حه فته یه کدا قوربانی بایی سالیک بدات بۆ یه کالا کردنی هه لوه ست. عیراق چونکه نایه وی به هیرش <85> شه ر بیاته وه پتویست ده کات شاره زای شه ری بیندريژ بیت نه ویش هونه ریکی فره لکه وه ک که ساختمانی حکومه ت و خه لکیش فره نه ژمارن. فاکته ری نه فسی و شعوری گشتی تیریزه کانی سپا له پله ی یه که مدا و هی سه رله به ری گه ل له پله ی دووهدا ده بی مامه له ی زیره کانه ی له گه لدا بکریت، سه رباز به ردی بناخه و بنگه ی بنگان و که مه ر و سینه تا ده گاته دوو شانی په یکه ری دیفاع کردنه له ولات و نامووس، کوشنده ترین گیانکوژی هه لمه تیش نه و سه ربازه یه به دلئیکی له رزۆک و ده روونیکی گومانای بۆ شه ری مه رگ و ژین ده چیت که دلنیا نه بووبیت له وه دا نه و واقیعه ی تیدا ده ژیت و خۆی ده کاته قوربانی له پینا و به رده وام بوونی بۆ منداله کانی و خزمانی و تیکرای گه ل، نه و واقیعه هینده به نرخه خۆی بۆ شه هید بکات. با له بیر نه که ین، مزه خۆریکی حکومه تی که سه رۆک دایه ره که ی له ته رفیعی دواخست بۆ یه کینکی به ره ژیرتر، بایی دا رووشانی شعوری له وه غه دره ی لی کرا خۆ له سه ربازی ده شارپته وه، که له شه ریشدا رووبه رووی مه رگ بوو هه ست ده کات بایی غه دریکی له وه زیفه دا لی کرا وه خویی به فیرو رۆیشتووه، نه گه ر گیانی هه لگه رانه وه دژی غه در له مرۆدا نه بزویت له سه رتاوه نه شوړش و نه راپه رین په یدا ده بیت. دوای که میک ده گه ریمه وه بۆ نه م قسه یه.

هه رچی لایه نی حالوباری ناو هه ردوو ولات و مه رکه زی ئابووریان و پتوه ندییان به ده وله تانه وه له گۆشه نیگای ته ئسیریان له نه رکی حه رب و هه لوه ستی عه سه کهرییه وه هه یه، قسه یان لیوه ناکه م له به ر هۆی جوړاوچۆر یه کیان نه وه یه باری ئیستا که ی زۆر شتان سه راحت هه لئاگرئ و به به ره وه نیشتنیشیان له راده به ده ر دريژ خایینه و گه لیک تیبینی دیکه ش هه یه له رۆژناماندا <86> جی نایبته وه، له سه ره تای نووسینیشدا گوتوومه وتوویرتی له نگره داله نگا و...

نه و راستییانه ی باسکران هیندیکیان بابه ته کی (موضوعی) بوون وه ک ژماره ی دانیشتوان و پانایی زه وی، هیندیکیشیان پتوه ندی به سه رجه می حالوباری خه لکه وه هه بوو چ لیڤه و چ له وی، له وانه ش بوو حالوبار جوړیکی دیکه ش بیت له چا و هی ئیستا. به لام حالوباری وه ها خزم له گه ل تیبینی، به و شیوه یه ی

خستمه بهرچاو، وهك راستيييهكي ئەزموو <٨٧> خۆي دهنوینی و دهشی متمانهی پی بکری له هه‌لنانی موعاده‌لهی سهر به شه‌ر و ملانی و شتی ئەوتوووه. ههر له‌به‌ر تیشکی گرنگی ئەو راستییانه و پایه‌یان له وزه‌ی خه‌باتدا بیرورای خۆم ده‌لیم له جۆری ره‌فتاریکی لایه‌ق به‌ خیزانی ناو ماله‌وه بیت، خۆینه‌ریش له قسه‌کاندا شتیك ناخوینیته‌وه په‌نجه دریز بکات بۆ ئەو راستییه بنه‌ره‌تیانه‌ی عیراقی به‌سه‌ره‌وه راوه‌ستاوه: چی ده‌لیم مافیکی سهر به‌ هاو‌نیشتمانییه‌تی و واجبیتی ئەمه‌کدارییه بۆ نیشتمان خۆی که له جغزی نازادی ته‌عبیره‌وه ده‌چیته پینش لایه‌نیکی ره‌سمی که ده‌زانی چ جۆره‌ بابته‌تیک بلآوده‌کریته‌وه خۆ نه‌شهری نه‌ینی نییه به‌ دزیه‌وه ده‌رچیت. پی ناوی بلیم، بیرورایه‌کی ده‌ری ده‌برم له‌و بابته‌ گرنگی که شه‌ری عیراقه له‌گه‌ل ئیران ده‌بی پالوته‌ی پالوته‌ی به‌ره‌می ته‌جره‌به‌م بیت له‌گه‌ل گه‌رفته‌کانی سه‌رده‌م و کیشه‌ی فیکری و پۆشنبیرییه‌کانی و له‌گه‌ل پوودا و راستییه‌کانی ژیا‌نی نیو ولاتی و پیره‌وه رامیارییه‌کانی و هیزه کاریگه‌ره‌کانی تا ئەگه‌ر هه‌لسوکه‌وتیان به‌ ناوه‌ینان نه‌درکاندران ده‌بی ده‌وریکیان بووبی له پینک هینانی بیرورامدا، شتیکیش نییه ژوورووی لایه‌نی مرۆفایه‌تی هاو‌نیشتمان بیت تا به‌ر ره‌خنه و نرخاندن نه‌که‌ویت، له عیراقدا تاکه مرۆیه‌که له سه‌رووی قیاده‌چه‌پاره ده‌دریت له ره‌خنه، باقی خه‌لق ئاده‌مین و ئاده‌میش خۆلنژاده و تیکراشمان هاوچاره‌نووسین. راویژی قه‌له‌میشم دوو پاکانه‌ی هه‌یه یه‌که‌میان که من تاکیکم دوور له ده‌سه‌لاتی ره‌سمی و دوور له حیزبایه‌تی و دوور له هه‌موو ئیعتیباریکی تاکی عاده‌تی جه‌ب ده‌دات له گله‌مه‌ندی. له‌مه‌وه پشت به‌ستتم به‌ هیزی راستی روونه‌وه و لایه‌نی به‌رژه‌وه‌ندی گه‌ش له قسه‌کاندا تاکه په‌نای من، نۆبالی دل و ده‌روونی گومانکاریش با له ئەستۆی مندا بی ئەگه‌ر بۆ زیده متمانه قسه‌کانمی نایه به‌ر عیاره‌ی هه‌ره گومانخوینه‌وه، شتیکی تیدا نادۆزیته‌وه به زه‌ره‌ری دۆزمنی عیراق ته‌واو نه‌بیت.

پاکانه‌ی دووه‌م ئەوه‌یه که من بۆ پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندی خۆم قسه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی گشتی هه‌لنانیم چونکه ئەوه‌ی له خیراتی ولات به‌ من ده‌گات که‌متره له موعه‌ده‌له‌ی داها‌تی تاکیک که سه‌رجه‌می داها‌تی ولات دابه‌ش بیت به‌سه‌ر ئەندامانی خیزانه‌کانی هه‌موو عیراقدا، به‌وه‌دا من له عیاره‌ی به‌رژه‌وه‌ندا بابایه‌کی بیمزه و خۆله‌بیرکردوو ده‌رده‌چم له ئەرکی بیرورای نازگیراو و خه‌ریک بوون به‌ دارشتنی دروسته‌وه و چوونه ژیر باری زیده قورس له ورد ده‌برینی سازشت دان و راست کردنه‌وه‌ی شتی گرنگدا.

له‌م روون کردنه‌وه‌یه‌دا، جگه له چاو کردنه‌وه‌یه‌کی تیندایه، ده‌مه‌وی وه‌رامی به‌شیک له ره‌ملگره‌وه‌ی به‌دنیان بده‌مه‌وه که پرسه‌پرسییانه به‌ ده‌وری شیوه سه‌راحه‌تیکی له نووسینه‌کاندا هه‌یه، به‌ لایانه‌وه بۆ ئەوه‌ی یه‌کیک بویری سه‌ریح بیت ئەوه‌نده به‌س نییه باوه‌ری به‌ خۆی هه‌بیت و له به‌پرسان و خه‌لقیش رابپه‌رمووت په‌سند بین بن، نه‌خیر ده‌بی ئەم کاسه‌یه نیو کاسه‌یه‌کی تیدا بیت هه‌تا یه‌کیکی وه‌کوو من بتوانی له سه‌راحت بیترس بیت. منیش له‌لای خۆمه‌وه باوه‌رم هه‌یه ده‌بی مرۆ راستبیز بیت له‌گه‌ل خه‌لق و له‌گه‌ل هه‌رچی پێوه‌ندی به‌ به‌رژه‌وه‌ند و کاروباری گشتییه‌وه هه‌بیت، هه‌ر ئەمه‌یش بیرورام بووه له‌وه‌ته‌ی ده‌ستم داوه‌ته قه‌له‌م، له‌وه‌شدا تووشی ته‌نگه‌تاو کردن و په‌نجاندن نه‌هاتووم <٨٨>، بگره له رۆژانی ئیستا که شمدا به‌ راشکاوی باوه‌ری خۆم بلآو ده‌که‌مه‌وه و له هه‌ندی نووسیندا پشتیوانی

«مەعنەوی» و دندەنەم لە بەرزترین دەسلەتاتی دەولەتەتووە دیتوو، ئەویش لەبەر سەراحت و راستیی نووسینم و ریک هاتنی لەگەڵ پێداویستی بەرژەوهند [ی گشتی] ئیتر چۆناوچۆنی دەشی بیروباوەر بشارمەووە مادەم دەربڕینی مومکین بێت؟

ئەگەر لە دارایی دنیا شتیکم شک بردبایە و چەکیکم لە دەستدایە، غەیری قسە دەمکردە بەشداری لە منەووە بۆ بەهیز کردنی سەنگەرەکانمان و پتەو کردنی ریزەکانمان بەلام تەنھا یەک دەمانچە میلەو بێفیشەکم هەیه بە دەستیەووە سەغەت دەبم تا حەلالزادەیک ئیجازەکەیم بۆ نوێ دەکاتەووە. وا لە منەووە بۆ گەلی عیراق تا بچووکتترین ساواکە... بۆ خاکەکەمی تا نوختەمی ناوهندی زەوی... بۆ ئاسمانەکەمی تا بورجەکانی و ئەوجی ئەستێرەکانی... بۆ ئاوەکەمی تا ئەو ماسییەمی ژێر گایە مەهوومەکەیهووە... بۆ هەموان گەرمترین ئەقین و ناسکتین سلۆ و راستترین ئاوات و دلۆسۆزترین نزا و ئومید و پوونتین باوەری گەشم پێشکەشە بە وشەمی ئەوتوووە کە دەبوو بە حەق بگەشیتەووە و بە یەقین بدرەوشیتەووە و پوووە پەرستگەمی راستی پرشنگ بداتەووە بە پووناکمی و ورشەمی دلەستەیی و وەفا «یکاد زیتها یضی ولو لم تمسسه نار - زەیتەکەمی خەریکە بێ ئاگر مەشخەل بدات»، ئنجا کە ئیمکان کورتی هینا و وزە پەکی کەوت و توانا خەفە بوو با نیازی پاکم بەسەر پردی عەزیمەتەووە زەنە بۆ مەرەکەبم بکات، دلۆپ دلۆپ وشەمی خاوی و ریزپاریز بکتینیت، ئەمەیشە دووایینی توانام و ئەوپەری هیممەت لە بانگەوازمدا و دەلیم:

ناشئ نە سستی و نە خاوی و نە وەخران هەبئ لە بەجئ هینانی فەرمانی هەرە شکۆدار و پیرۆزی خۆپاراستن لە فۆتان و زید چەپارەدان لە هەلوەشان. ریکەمی ئەو کارەش بە گۆل و ئاوریشم فەرشپۆش نەکراوە لە پووبەپوو بوونی دوژمنیکی دپی مەرگنەواز و پشوودریژ لەگەل ناراحتی و بردەباری قورسایمی تا ئەوێ بەشی زیدە زۆری بە هەوەس مەرگیان لا خۆشترە تا ژیان. هەزاران نمونەیان تیدایە دەرویشەکانی «حسن الصباح» ی قەلای «الموت» بە بیراندا دەهیننەووە کە بە جوولەمی ئەنگوستیک وەیا بە نیگای گۆشەیهکی چاوی مەعبوودەکیان هەناوی خۆیانیان بە ئاگر داغ دەکرد و خۆیان لە شاخ هەلەدەداشت.

هەر گوتەیهکی ناجۆریش بێت لەگەل ئەم راستییەدا خۆدزینەوویە لە حەقیقەتیکمی تال بۆ وەهیمیکمی تالتر کە دەزانین هەرگیز ئاسن بەویدا شل نابیتەووە بگوترئ نەرم و تەنکە، ئاکامی خۆتەفرە دانیش بە کەم کردنەووی سەرزارەکی لە هیز و پیزی دوژمن هەر دەکیشیتەووە بۆ خاوی بوونەووی هەلمەت و خوو گرتن بە بێباکی چونکە خەلک ناچیتە راوە رپویی بە ئەبزاری راوە گورگەووە، ئنجا کە زانرا نیچیر گورگە نەک رپویی و کەرویشک دلشکستەیی و بەدوا ئەویشدا بەرتەکی نەیار <٨٩> سەر هەلەدەدات.

ئاخنینی میشکان بە ئومیدی قەناعەت هینان بە بیهیزی و بیورەیی دوژمن لە حالیکدا سوودی دەبئ کە ئەو پووداوانەمی لەگەل بیهیزیەیک ناگونجین سەرپۆش بکرین، ئەمەش لە ئیمکاندا نییە. عیراق ئەو ترسنۆکە نییە لە تەنگانەدا بشیوی ئەوهندەش ئازایە بەرگەمی زەبر بگری، ئەو توانەش هی عیراقی بێت یا هی خەلقى دیکە دادەلەنگیت بایی ئەووی لە مامەلەت کردندا پشتی پئ نەبەستریت. بەلام سەراحتی بیسنوور لە تیکرای ئەو کارانەمی خۆشیبەخش نین شتیکە سیاسەتی گەلان پئی هەلناگریت: لە

گۆفاریکی ئەمریکایی گوتاریکم خۆیندهوه به سه‌رناوی Right not to know – «مافی نه‌زانین» له‌لایهن «معلق سیاسی» ی والتەرلیپمانه‌وه له باره‌ی حاله‌تی ئەوتۆوه که ده‌بی هه‌ندئ راستی و پروداو له میلیه‌ت بشاردریته‌وه که زانینی زه‌ره‌به‌خشه. ئەم ته‌رزه‌ بابه‌تانه به هه‌ردوو لادا، درکندن و شارندنه‌وه، ده‌دریته‌وه به دروستبینی و وردقرساندن، چی گرنگیشه له‌وه‌دا ئەوه‌یه که میلیه‌ت به جوړیک بئاخویرئ باوه‌ری پێبه‌یتیت و هه‌ست و هۆشی، له‌نه‌زه‌ر خۆیدا، ریزلیگی‌راو بووه. حال له چه‌قی شه‌رگه‌دا هه‌رچۆنیک بیت سه‌رباز به چاوی خۆی ده‌یبینیت و نازایی و ترسنۆکی دوژمنه‌که‌ی لئ پروونه ئیتر چ سوود هه‌یه له به‌ره‌واژ کردنی حال و بار بۆ به‌رچاوی به‌قال و مه‌لای بانگه‌در و ئاسنگه‌ری شار.

شارندنه‌وه‌ی هه‌لکه‌وت یه‌کجار به سوود ده‌بیت ئەگه‌ر فیلی پی له دوژمن بکریت، له‌وه‌شدا نمونه‌یه‌کم دیته‌وه بیر له پروداوه‌کانی پاش که‌وتنی فره‌نسه له شه‌ری دووه‌دا که بریتانیا جاسووسییکی ئەلمانای میوانداری کرد که راینواندبوو بازگانیکی ئیسپانیایی یان پۆرتوگالییه، به‌ریتانیاش له‌وه‌ری بیه‌یزیدا بوو، وزه‌ی شه‌ری که‌م بووبوو، ئیتر گه‌شتیکی بۆ میوانه‌که‌ی ریکخست که دیده‌نییه‌ک به فرۆکه له سکۆتله‌نده بکات، چه‌ند پۆل (سرب - squadron) یکیشی له فرۆکی شه‌رکه‌ر تیکه‌یاند له هاتوچۆدا بن به‌نزیك فرۆکه‌ی میوانه‌که‌وه هه‌تا وابه‌زانی فرۆکه‌کان له ژمار نایه‌ن به‌وه‌شدا ئەلمانیا ده‌ستخه‌له‌ت بدریت به‌و راپۆره‌ی که بیگومان کابرای جاسووس بۆ ئەلمانه‌کانی ده‌نی‌ریت له باره‌ی زۆری فرۆکه‌ی شه‌رکه‌ری هه‌ره‌باشی ئینگلیز به‌لکوو عه‌زمی ئەلمانیا ده‌شکی له داگیرکردنی بریتانیا. چیرۆکیکی دیکه‌ش هه‌یه له چیرۆکه‌کانی سه‌ر به هیزی پاریزگاری ئاسمانی بریتانیاوه له‌وه‌ی پیی ده‌گوترئ مه‌عه‌ره‌که‌ی بریتانیا ئەویش وینه‌کیشی «درۆی سوودبه‌خش» ده‌کات بۆ ناوه‌وه‌ی ولات که رۆژتیکیان وه‌ها دهنگ بلابووه هیزی فرۆکه‌ی ئینگلیز «وی‌رای هیزی تۆپی دژه‌ته‌یه‌اره» ۱۸۶ فرۆکه‌ی ئەلمانای خستوه به‌وه‌شدا شه‌پۆلیک له ته‌ووژمی گیانی نیشتمانی و باوه‌ری به سه‌رکه‌وتن له شه‌ر هه‌موو بریتانیای گرته‌وه و زه‌نه‌شی کرد بۆ ده‌وله‌ته‌کانی کۆمۆنیلت و داره‌تی بریتانیا له پشت به‌حرانه‌وه. مسته‌ر چیرچل [دواتر سیر چیرچل] له یاداشتی خۆی به‌رانبه‌ر ئەو رۆژه‌وه ده‌لی: پاشدان ده‌رکه‌وت به پشکنین و تۆژینه‌وه ژماره‌ی ته‌یه‌اره‌ی خستراو ۳۶ بوو به‌لام ژماره ۱۸۶ کاری خۆی کردبوو که قمیکی وزه‌به‌خشی زلی نۆشانده‌وه و نه‌فسه سووتانه‌ی تینوو بوون بۆ سه‌رکه‌وتنیک به‌سه‌ر دوژمندا پاش ئەو هه‌موو تیشکانانه‌ی تال و قورس که نایه‌نه‌ گوتن.

ره‌فتاری سه‌راحه‌ت نامیز و په‌رده‌پۆش له‌گه‌ل خه‌لکدا کاریکی هه‌ستیاره، قال بوونه‌وه و شاره‌زایی گه‌ره‌که هه‌تا ئاکامی په‌سندی هه‌بیت، به‌لام ئەوه‌ی چیی متمانه‌یه له‌م کاره‌دا بیه‌ه‌ری پۆشینی حه‌قیقه‌ته ماده‌م خه‌لک زانیبیتی چونکه ره‌فتاری وه‌ها عه‌زمشکین و باوه‌ریکوژه له ته‌نگوچه‌له‌مه‌دا.

به‌لام گرنگی ئەوه‌ی گوترا له ته‌ک شیوازی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل سه‌ربازدا که‌م ده‌بیته‌وه چونکه هه‌رچی چاره‌یه‌کی سه‌ر ئەرز و په‌ندی ناو می‌شکی فه‌یله‌سووفان و چه‌ندیک مه‌علانی له فه‌ندی راگه‌یاندن (اعلام) هه‌یه بیکه‌لک ده‌بیت ئەگه‌ر ده‌روونی سه‌رباز نه‌حه‌سابیته‌وه به‌وه‌دا که قه‌ناعه‌تی هه‌بی جانفیداییه‌کی ده‌یکات باشترین شتیکه ده‌یکات، گیانیکی که هیچ هاوئرخ‌ی نییه له مال و کوتال و ناز و فیز و په‌یکه‌ریکی دوا‌ی مه‌رگی له زیر بۆی داب‌رژیت: گیان بپرای بپرای هاوئرخ‌ی نییه مه‌گه‌ر تاکه

شتیکی ئیعتیباری که بریتیه له باوهرهینان و فهناعهت کردن بهوهی که ئامانجی روح فیداکردنهکه زلتر و نرخدارتر و عزیزتره له روحهکه، ئنجا ئامانجهکه چی دهبیت بابیت، وهک ئه‌بووجه‌هلیک خوی به قوربانی شکوی «لات» بکات وهیا ته‌ماعاریک کورپی خوی بکوژیت له پیناو پاره یان شه‌یدایهک خوی بهاوژیته مه‌ترسیه‌وه بو گه‌یشتن به یاره‌که‌ی. به‌لام سه‌ربازه‌کان، هه‌موویان، له تاکه فه‌رمانیکدا ده‌گه‌نه‌وه یه‌کتر ئه‌ویش پاراستنی مه‌فته‌نه له ده‌ستدریژی دوژمن. ئنجا ئه‌گه‌ر فه‌رمانه‌که نه‌گه‌یشتبیته راده‌ی باوهریکی بنه‌ره‌تی له ناخدا، سه‌رباز له‌خۆوه به‌ره‌و پیری خه‌ته‌روه ناچیت و مه‌رگ په‌سند ناکات مه‌گه‌ر هیچ چاره‌ی نه‌مینئ، چ ده‌ردیشمان تیمار نابئ و که‌لینی شکستی نه‌فسی پرناکه‌ینه‌وه به‌وه‌دا پی بلین خائین و ترسنۆک ئه‌وه‌نده نه‌بئ که ئه‌و ته‌رزه ناتۆریه له خه‌ساره‌ی مه‌رگه‌که‌ی زیاد ده‌کات، باشتترین موژده‌یه‌کی به بووکی ببه‌ین بو ناحه‌ز لیسته‌ی دوورودریژه به ناوی سه‌ربازه رماوه‌کانمان. ده‌بئ بزاین، به‌لکوو به ته‌واوی ده‌زانین که «ال‌جود بالنفس اقصى غاية الجود - به‌خشینی گیان هه‌ره ئه‌وپه‌ری به‌خشینه» چونکه هیچ شتیک له سیبه‌ری مه‌رگدا بایه‌خی نامینئ. کاتیک یه‌کیکمان ده‌ردی لئ تیر بوو یان ته‌نگه‌تاوی بیوره‌ی کرد هه‌ست ده‌کات نرخ شتان ده‌پوخته‌وه و نوقمی هیچایه‌تی ده‌بیت ئنجا چۆن نرخ به شتیکه‌وه ده‌مینئ که لئی بینومئد بوو، چ ئومئدکوژیکیش نییه وهک مه‌رگ. به‌ر پتر له هه‌زار سال شاعیریکی عه‌ره‌ب له غه‌یری مه‌یدانی شه‌ر و خۆقوربانی کردن بیژه‌یه‌کی نمونه‌یی گوتوه له باره‌ی بینومئد بوون له شیرنترین ئاواتی دئی شه‌یدا:

اتت و حیاض الموت بینی و بینها
وجادت بوصل حیث لاینفج الوصل

که هاته لام هه‌ریمی مه‌رگ له نیواندا بوو
وه‌سلی پی به‌خشیم که که‌لکی پیوه نه‌ما‌بوو

سه‌ربازیکی لیشی چاوه‌روان ده‌کریت به‌ره‌و مه‌رگه‌وه بروات ده‌بئ گوماندار و دل‌کرمئ نه‌بئ له‌وه‌ی که خه‌ریکه خوی به قوربان بکات، ئامانجیش هه‌رگیز جودا نابیته‌وه لهو حالوباره‌ی تیکه‌ه‌لکیش بووه له‌گه‌لیدا، به‌لئ مه‌فته‌نویستی دوو عاقل تئیدا دژ ناوه‌ستن به‌لام واتای نیشتمان هه‌ر خاک و ئاو و هه‌وا و گیا و کارمامزی له‌وه‌رگان نییه، به‌لکوو ئه‌مانه و چی پیوه‌ندی به‌وانیشه‌وه هه‌یه له که‌له‌پووری سه‌ر به رابووردوو و به‌ندیواره‌کی خۆرسکی نیوان خه‌لق و ئارامییه‌کی ئۆقره‌ی پیوه ده‌گیریت و که‌رامه‌تیکی به‌نده به گۆزه‌رانه‌وه وێرای حالوباره بینه‌ژماره‌کانی کۆمه‌لایه‌تی رده‌سمی و ئه‌هلی، هه‌مووی هه‌ر نیشتمانه و چ که‌مایه‌تییه‌کی په‌یدا بئ له پشکی سه‌رباز لهو لایه‌نه ئیجابییانه‌دا به‌دیار ده‌که‌وئته‌وه له رژد بوونی بو جانفیدایی، ئنجا ئه‌گه‌ر «که‌مایه‌تی» بوو به داشکاندن پتر خاو ده‌بیته‌وه تا ئه‌گه‌ر داشکاندن بوو به سووکایه‌تی ئه‌وسا سه‌رباز به‌سه‌ر خه‌تی نیوان خیانه‌ت و ئه‌مه‌کدارییه‌وه ده‌هوستی و هه‌ر ترسی سه‌رکه‌وتنی دوژمن ده‌مینئته‌وه چه‌پاره‌ی بدا له خیانه‌ت. مامه‌له له‌گه‌ل سه‌رباز له چارچیه‌ی به‌رفه‌روانی هاو‌نیشتمانییه‌وه و له سه‌ره‌تای مندالی قوتابخانه و گه‌رک تیه‌ه‌لده‌کشیت به پێپکه‌ی

تەمەندا بەرەو ئەو مەيدانانەى پتر بەرپرسیيەتيان پيويه بەتاييەتى دايرەکانى حکومت که يەکیکیان قوتابخانەيه و تەنها خوشخولقى کاربەدەست تتياندا کەرامەتى تاک دەپاريزيت. بەلى راستە بلين خەلکيش وەکوو سەرباز بەرانبەر شکوى دايرەى رەسمى بيدهسەلاتن، بەلام ئيمە قسەمان، له پلهى يەکهەدا، روى له سەرباز و شەر و پيوەنديى هەردوويان بە حالوبارى مەيدانى مەدەنييه وە و لە ئەسەرى ئەو حالوبارى له سەرباز بەدەر دەداتەو هەرچەند دەزانين عيارەى پەسندى ژيارى (حضاري) - که رەفتارى پى دەرخيندريت - لەو ناووه وایەى نامزەدى سەربازەتى تيدا دەژيت چاکە بە هەموو کۆمەل دەگەينيت - نەک هەر بە سەرباز - بەلام قسەى تيدا دريژ ناکەينه وە.

نامزەدى سەربازەتى شيرمژى ئەو کۆمەلگەيه که تيدا دەرسيت و بەرەمى پەرودە بوونى لەگەيدا فراژى دەبيت. لەم پۆژەشدا هەزاران هەزار سەرباز هەن که له سەرەتای شەردا ميردمندالە بوون ئەو سەربازانە بە ناچارى رژاونه تەوە قالبيکەو که هەلکەوت بوى دارشتوون. گریمان لەوانەبى مرۆ سەرلەنوئى له قالەب بدريتەو، خو ئەو سەربازانە لەبەر تەوژمى شەر دەرفەتيان نەبوو له نوپو دەپريژنەو يان پينمونييه کى خەستوخوليان لەگەلدا بکريت، ديارە خوويان بەو جۆرە ژيانەو گرتوو که له چەندين سالى شەردا <۹۰> بەسەريان بردوو... زۆر بە سەيرى تیکەلبوونى مرۆ لەگەل دەوروپەرەکەى وەها رەوا دەبينت کارىگەرى نايەتى (سلبى، نەريتى) ناوړوگەى قوولتر له نەفسيدا هەلبکەنى تا کارىگەرى نايەتى (ايجابى، ئەريتى) قسەش لەوهدا دريژە، هەر ئەوئەندەى تيدا دەلیم که لەوانەيه تاکە رووداويک هينده ناکامى نايەتى پيوە بيت بکيشيتەو بۆ شيوان يان کەسايەتى لەرزۆک يان گوماناوى بوون يان يەک له نەخوشيبەکانى فۇبیا.

چەنديکيش کۆمەلایەتیمان ژيوەر بيت ئەو نەخوشيبە نەفسى و ناکارەکى (اخلاقى) که بە شيويه کى گشتى ئەسەرى له دارشتنى کەسايەتى سەرباز و خەلکى دەردەکەويت، ئاسانتر دەسپريتەو هەرچەند دەزانين بەرپرسايەتى ژيارى ئەمانەتیکە بە ئەستوى هەموو کەسیکەوئەيه که له سيبەرى ئالايەکى بە هەوا شەکايەوهدا دەژيت بەلام بەرپرسايەتى لەم و لەودا خوار و ژوور دەکات بە پيى توانای هەر کەسە له راست کردنەوئەى چەوتى و لەبارکردنەوئەى نالەبارى.

بيگومان بەرپرسايەتى مامۆستايەکى زانکۆ زلتەر له هى چاوديريکى دارستان و ليرەوار، هەرودەهاش له پاريزگاریکەو بۆ کاتبیکى دايرەى نفوس. لەو ناوهدا خەتیکى زيده بەرچاو هەيه له نيوان جۆرەکانى بەرپرسايەتى ئەوئەيش خەتى سنوورى نيوان حکومت و گەلە. ليرەشدا سەرگوزەشتیکى بە سفتوسۆ هەيه لى لادانى مومکين نييه: له کۆنى کۆنەو گەلان، بە تیکرايى و هى جيهانى سييه م بەتاييەتى، هەتا ئەم سەردەمەش ترسيان له حکومت هەبوو و هەيه، بەردەوام ديواریکى زلى زراورژاوى هاوئيشتمانى عادەتى دادەبريت له تیکرايى موووزەفان و خاوەن دەسلەتەکانيان بەتاييەتى. سولتەى حکومتى تەنها له حالەتى مەنعى دز و ستەکار نەبى، هەميشە هوئى ترس و بيئوقرەيى خەلق بوو، تەنها چارەيه کيش لەوهدا هەبووبى مجيزى فەرمانرەوا بوو و بەس، هەر قسەيه کى پينچەوانەش بکريت بە هەزار وینەى تەجرەبەى رۆژانە بە درۆ دەخريتەو. خەلکوخوا، بە عادەت، له ناچاربييهو نەبى سەر بە دايرەى حکومتا ناگرن مەگەر کەسانیکى تەماي قازانجى نارەوايان هەبيت يان يەکیکی دۆستايەتى و

خزمايه تیی به مووه زه فیکه وه هه بیته به سهردان یا له موراجه عه دا بچیته لای... له و لاتانه ی شوپشیان تیدا بقه ومیت سه به ب به قودسییه تیکی وه پال حکومتی شوپش دهریت ترسی به رده وامی حکومت له دلاندا زیاد دهکات. تا نه گهر به ره لهستی کردن له حکومتی پیش ته مووز [ی ۱۹۵۸] به وه ته ننه وازی له قه له م درایت هه موو موخاله فیه که له ۱۹۵۸/۷/۱۴ را به خیانهت یا خود به تاوان ژمیردراوه.

ئه مهش راستییه که - عه ره ب گوتنه ی - دوو به رانی له سهر نایه نه شه ره قوچ. ئیمه له هه لوهستی کدا نین حالوباری ولاتی شوپش وای هه لسه نگینین و چاره ی نه و گرفتانه ی بدو زینه وه که زاده ی شوپش چونکه نه و باسه به بهر خه ریک بوونی ئیره مان ناکه ویت، به دمه وه نیشتنیشی ده مانگیریته وه بو شوپشی فره نسه و سهر له نوپوه به و شوپشه زل و چووکانه دا بیینه وه تا رۆژانی سهرده م و نه و نه تیجه یه ی لی هه لینگین نه ویش زیده ترسه له حوکمی شوپش گیکر له بهر گرده بر بوونی بریاره کانی و خیرایی کردن له به جی گه یان دنیان و نه بوونی لایه نیکی سنیه م هانای بیریته بهر.

ئیمه قسه مان له دیواری ترسی نیوان فه رمان ره و و ئاپوره ی خه لک ناچارمان ناکات بچینه ناو شیته ل کردنی بابته ی شوپشانه وه و نه وه نده مان به سه له حالوباری عالمی سنیه مه وه که سوور بین له سهر پیداویستی ئاو وه وایه کی مرۆی عاده تی بتوانی تیدا ژیان و هاو نیشتمانیه تی خوی، بی دهمارکشتی و قوتاغ بوون، به سهر بیات به لکوو بشی وه چه ی ئیستا و دوارۆژ په روه رده یه ک بکریت که ئاکاری زید په رستی و ههستی بهر پر سایه تیی تیدا پسوک نه بی له بهر زیده ته قیه و ترسی لی پرسینه وه ی کرده وه کانی. مالم هه قه نه فراندنی کومه لگه ی نه و توپی له زه مانیکی چاو تیی برکات مومکین نییه به لام وازیش ناهینری له سهر له بهری شتیک که هه مووی نایه ته دهسته وه «مالایدرك كَلَّه لایترک کله» هه میشه ش نه فراندنی سه ربارزکی گیان پته و به که م کردنه وه ی هوی چپاندنی شه خسییه ت به پنیوستیکی زه رووری ده مینیته وه، شهر و پیداویستییه کانیش له بهیندا نه بن ئازاد کردنی وه چه ی نه ویا و و فهاقه له گری و شتبوون به مل که سانیکه وه یه که سیاسه تی گشتی هه لده سوورین.

چاره ی یه کسه ری نه م نه خو شییه ش له ده ست مه ئمووران به تیکرایی و ده سه لاتداره کانیان به تاییه تی دایه، گه ییشتنیش به حاله تیکی که هاو نیشتمانی له دیتنی پۆلیس و که سانیکی جلکی ده سه لاتداریان له بهر، نه توقین کاریک نییه به ند بی به نامومکینه وه، بگره ده بی هاو نیشتمان له هیچ شتیک ترسی نه بیت ماده م تاوانیکی نه کرد بی. له ولاتی پیشکه وتووی وه کوو سویره و سوید پۆلیس به خویدا دیته وه ئایا هه له ی کردووه یان نا، هاو نیشتمانی به خوی و مافه قانونییه کانی ته وایه وه چاودیره به سهر بهرپرسی گشتییه وه.

له سهرده می ملووکیه ت گوتیه کی به ریلوم هه لده گیکراییه وه و ده مگوت «پارله مان بهرپرسه له لایه ن حکومته وه» چونکه زۆرینه ی نه ندامه کانی له نه ندامه تییان قه رزداری حکومت بوون.

به سهر راگه ییشتنی نه و بزئوده ره مه عنه و بیانه ی نه سبابی کرانه وه و ویک هاتنه وه دهرژیننه ناو ده روونی مرۆ کاریکه به ولای ئیمکانه وه. به لام نه گهر په ی بردن به جوره ها چاره ی ئیجابی تا وه ک قومه دهرمانی زه قوزۆپی لی بیت زور زه حمه تیش بی، خو ته یار بوون دژی سه لبییه ت که شتیکه له بابته ی خوپاریزی به ولای ئیمکانه وه نییه، هه ر نه بی سه به ب به نه وه ی که له شکه فت و هه شارگه ی زات و هوشی

ون (عقل باطن) دا چورتمه‌کانی دیواری ترس ئاشکراترین و خه‌ترترین هۆی ویک هاتنه‌وه و چوونه قه‌پیلکن ئیتر ده‌شی هۆی ترس بنه‌بر بکریت یان له ئه‌سه‌ری که‌م بکریت‌وه ماده‌م سه‌رچاوه‌ی ناسرا. له نموونه‌دا ده‌لیم رهنگه بزانه‌ن یان نه‌زانه‌ن فلانه‌که‌س بۆچی له تاریکی ده‌ترسیت به‌لام ده‌زانه‌ن بۆچی له پاریزگار (محافظ) تۆقیوه، به‌و پییه چاره‌ی ترسی تاریکی بیده‌رمان ده‌بی هه‌تا پزیشکیکی نه‌فس هۆیه‌که‌ی ده‌دۆزیته‌وه، ترسی پاریزگاریشی ده‌شکیت که دیتی ده‌رگه‌ی ژووره‌که‌ی کراوته‌وه و پۆلیسی به‌سه‌روهه نییه و بزیه‌کی بئفیلش به ده‌وری سمیله‌کانیدا ده‌شه‌نیته‌وه. رهنگه مجیزی خوینهر له گوتاره‌که‌م خۆش بکه‌م به‌وه‌دا نوکته‌یه‌کی زراورژاوی ترسی سولتان له دلاندا بۆ ئیره راگویم: رۆژگارێک تورک فه‌رمانه‌وا بوون له میسر که یه‌که‌م جار پیاویکی میسری بوو به «متصرف» له ئه‌سکه‌نده‌رییه ئاپوره‌ی خه‌لقی شار، رۆژ له دوا رۆژ، سه‌ریان لی دها و به ده‌وریه‌وه ده‌مانه‌وه هه‌تا لێیان وه‌تنگ ده‌هات. پیاویکی تورکی سمیل بابری زراوتۆقینی هه‌بوو راویژی پێ کرد و له‌گه‌لیدا بریاری دا که سبه‌ینی دیوانه‌که‌ی پر بوو له هه‌والپه‌رسان لێیان به ژوور که‌وێت ده‌ریان کات و به‌وه‌دا لێیان ئاسوده‌ بیت. سبه‌ینی له ده‌می وه‌عه‌ده‌دا یاوه‌ر به خۆی و قه‌مچی زلی و چاوی ده‌رپۆقیوی و چیه‌ره‌ی گرژیه‌وه لێیان چووه ژووره‌وه و نه‌عه‌ره‌ته‌یه‌کی لی دا ده‌رچنه ده‌ره‌وه... موته‌سه‌رپه‌رپه‌ر به‌ر له هه‌مووان بۆی ده‌رچوو و هه‌لات.

قسه له باره‌ی هه‌لگرتنی دیواری ترسه‌وه له پۆرگی ئه‌م گوتاره‌دا جی نایته‌وه. دایه‌ره‌ی ره‌سمی سه‌ره‌تای هه‌یه و کۆتایی نا، په‌له‌ی بیروکراسیسه له‌میان بۆ ئه‌ویان خوار و ژوور و لیکتر جودان، به پێی پێداویستی خۆپاراستن له کاری سه‌ر به «ته‌خریب»، جیهازی واشیان تیدایه تابلێی فره‌هیزه له تۆله‌ستانده‌وه خۆشی ده‌وره‌کیش ده‌کات به شووره‌ی بی تیک له ئه‌سه‌بابی خۆپاریزی.

له‌وانه‌یه مامه‌له‌یه‌کی ره‌سمی له دایه‌ره‌یه‌کی حکومه‌ت به ریسکی گریاویدا تپه‌رپیت له جۆره‌ها «صلاحیه» و لیزنه و راویژکاران خاوه‌ن به‌رژه‌وه‌ند تیدا گوم ده‌بی. رهنگه ته‌له‌بخوازیک رووبه‌رووی گوته نه‌مره‌که‌ی «دوای حه‌فته‌یه‌ک سه‌ربه‌ره‌وه» له چه‌ندین ژووری تاکه یه‌ک دیوان بیستیت، باره‌ها واپوه ته‌له‌بخواز له «استعلامات» تپه‌ری نه‌کردوه بۆ هه‌چ یه‌کیک له بنگه سه‌لاحیه‌تداره‌کان.

له‌وانه هه‌موویدا هاو‌نیشتمانی عاده‌تی بارقورس ده‌بی به هه‌ستیکی وه‌رسکه‌ر له چاوه‌روان کردنی حاله‌تی نا‌ره‌حه‌ت که غه‌یری لی وسکت بوون و کشانه‌وه چاریکی تیدا نابینیت. ئنجا که من ده‌رفه‌تم نه‌بی بۆ به‌یانی چاره‌ی «ئاسان کردنی زه‌حه‌مت» و ئه‌و واجیبه‌ش با ناچار یه‌که‌وێته زیممه‌تی به‌رپرسه هه‌ره گه‌وره‌ی پیاوه ره‌سمیه‌کان به ویزدانیه‌کی ئارامه‌وه ده‌لیم واجیبه‌ی دایه‌ره ره‌سمیه‌کان بریتیه: له سنووری رۆدی (حزم) ده‌رنه‌چن به‌ره‌و تۆقاندن و ترساندن. ده‌بی که هاو‌نیشتمانی ده‌خریته دایه‌ره‌یه‌کی حکومه‌ت هه‌ست بکات ده‌چینه شوینیه‌کی ئه‌مین نه‌ک شکه‌فتیکی چیا که مۆلگه‌ی غافلگیریه.

بێگومان، لێره‌دا ده‌توانین پێ داگرین له‌سه‌ر هه‌ندێ که ئازادیه‌ی دادگه و بوونی به ساختمانیکی په‌نا‌ده‌ر، که ژووری هه‌موو تیه‌وره‌مانیک بیت، گه‌وره‌ترین بارمه‌تی پیزراگرتنی ماف و هه‌ست و که‌سایه‌تی هاو‌نیشتمانه‌ دژی ده‌ستدریژی له هه‌ر لایه‌نیکه‌وه بیت. سه‌ربه‌خۆی دادگه خۆی له خۆیدا دروستترین عه‌یاره‌یه بۆ پێوانه‌ کردنی مه‌ودای ژیا‌ری هه‌رچی ولاتیک بیت.

مهسه له پیهک هه یه سه ر بهو شتانه ی گوتران له لایهن سه لامه تی جه بهه وه له رواله تدا پیوه ندی به شه ره وه نییه، مه به سستیشم زه ویداری فلاحه، به تایبه تی له شریتی سه ر سنوور و له هر کوپیه ک ئیحتیمالی تیک هه لقزان له گه ل دوژمن به بیردا بیت چونکه مرؤ باشتر و به هیزتر و پرژدتر دیفاع له شتیک دهکات یه کسه ر و بیته ئویل به هی خوی بزانیته نه ک پشکیکی له ملکى عمومی خه لک هه بیته. گه لی جار له و بابه ته وه ده مه ته قه م بووه له ده می باسی ئه و حاله تانه ی فلاحی ولاتی ئیشتیراکی رمووده ی داسه پاندنی «تعاونیات» نه بووه، گوتوومه و ده یلیمه وه ئه گه ر شوړش له و ولاتانه دا دامینت له وه دا که به رژه وه ند له ته بایی ناوخوی بی خیلاف و یه کتر کوشتن بدوژنیه وه ده سا ئه و دامانه هه رچی داوایه کی شوړش کردوویه تی له تیگه ییشتنی میژوو و کومه لایه تی و ئابووری و به رژه وه ندی پرولیتاریا هه مووی به درؤ ده خریته وه ئیتر چون ته کلیف له بهر وه رزیری نه خویندوو ده نی که حیکمه تی زنده په سن دایه تی ملکایه تی تیکرایی له ملکایه تی سه ربه خوی له زهوی و زار سه لمینت، خو ئه و په ری ملکایه تی تیکرایی له باشترین ئیحتیمالدا هه ر ئه وه یه پشکی وه رزیر له تیکرایی پیکه لپیک بیت له گه ل پشکی له هی تایبه ت به خوی که ده زانین هاتنه دی ئه م ئیحتیماله هوش و به دیهه و تاقی کردنه وه به درؤی ده خاته وه که سیش لزومی پی نییه و زه روورته داخواری ناکات چونکه ملکداریی وه رزیر شتیک نییه عه قل نه یسه لمینی و ناشی کینگه له فلاح عه ریزتر بی.

سکرتیری حیزبی ده سه لاتدار له و ولاتانه دا رازی نابی ده سه لاته که ی تیکرایی بیت له نیوان خوی و هه قاله کانی ئه ندامی لیژنه ی ناوه ندی که چی خویشی له به کارهینانی ئه و ده سه لاته ده یه کی ده یه کی ماندوو بوونی فلاح به زه وییه وه ماندوو نابی ئیتر بو ده بی فلاح به که مزانی خویه وه مه علان بی له تیگه ییشتنی ئه و فه لسه فانه و بیردوژیانه و بینه وه برانه کومه لایه تیانه ی خاوه نایه تی ده ولته له پارچه ئه رزه که ی فلاح راده شکینن به سه ر خاوه ن بوونی خوی له و ئه رزه دا. مه سه له که ش هیند ئاشکرایه نه بیته وه... سه لامه تی جه بهه ی شه ریش له هیرشی بنگانه وا داوا دهکات ئه و ئه رزه ی دراوسی سی سنووری دوو ده ولته ته ملکى فلاح بیت هه رچه نده به وه شدا جووته وه ری (ازدواجیه) له یاسادا په یدا ببیت، خو جووته وه ری زور و زه وه ندمان هه یه له شیوه ی دیکه دا که لزوممان پی نییه و لیره شدا جی به به ره وه نیشتنی نییه.

قسه له م بواره وه دریزه، وازی لی ده هینم بو ده برپینی بیروپام له باره ی چوئیه تی مامه له کردن له گه ل سه ربازی ژیر سیلاح. هه رچه ند بایی پیویست ئاگادارنیم سه رباز چون په روهرده ده کریت دیسانه وه رهنگه تیبینیه کانم سوودیان پیوه بیت «و ذکر ان نفعه الذکری».

دیاره ئه گه ر خه ریک بوونمان به له بار کردنی حالوباری ژباری و ئاوه وه وایه کی نامزه دی سه ربازی تیدا ده ره سیته به نیازی ئه فراندنی سه ربازیک بیت له وشتی و گریوگال پرگار بووبیت و دوودلی نهکات له جانبازی خو حالوباری ده می خزمه تی فیعلی و مه یدانه کانی هه نگامه به ولا ته ریه وه ده بی ته یارتر بن به ئه سبابی له خو رادیتن و قوربانی دان. بو نزیک خسته وه ی مه به ست ده لیم ئه گه ر بابایه ک هه زار دیناری [سالی ۱۹۸۷] خه رج کرد له داوه تیکی شاهانه و به میوانانی گوت: فرموون ئه ی گیله پیاهه کان بخون له و نیعمه ته ی لیتان زیاده، داوه ته که ی، به و قسه له وجه ره، سه ره له به ری ئیفلاس دهکات.

كەم شارەزايىم رېم نادات بەدوای تەفسىلات بکەوم، بە كورتى دەلېم: لە پېويست پېويستتەرە كەرامەتى سەرباز بپاريزريت و ھەرگىز ناشى زەپتورەپتى عەسكەرى بکيتشىتەو ە بۆ تەنگەتاو كردن و چ سوودىكىش لەو ەدا نىيە راھىنان و خوو پىنگرتن و خستنه ئەمەر و گووى سەرباز بيكات بەو ئالەتەى بە پىى بادانى سووچ برەقسىت، خو جەبە پره لە جوړەھا ئالەتى بى ھەست و ھوش دەپەوى كارگىرپكى خاوەن ئىرادەى روونبىن بە چاكى لە كاريان بەئىتت.

تەجرەبەپەكى زىندووم ھەپە لە پىكەو ە ژيان لەگەل سەرباز و پلەكانى لەشكر و زاپتەكانى، ئەوئش لە رۆژانى نيوان ۶-۶-۱۹۶۳ تا ۲۱-۶-۱۹۶۳ كە لەگەل سى ھەفالى دىكە ميوانى ليوا بيست بووين لە رانىە بە پىى داخووزى حال.

بە چاوى خووم دىتم چۆن مامەلەت كردنى سەرۆك لەگەل بەردەستەكەى لە پەككەو ە بۆ پەككى دىكە جودا دەبىت و لىك دەترازىن تا رادەى دژوستان. لە رەفتار و ئاكارى زەعمى روكن - ى ئەو رۆژە - «سعيد القطان» و لە رژدى و خو لە بىر كردنى مودىر ئەمنى كەركوك - ى ئەو رۆژە - «نورى الخياط» نموونەى و ەھام دىت ھەرگىز لەبىرى ناكەم و ھەمىشە وەك رووپەرەپەكى گەش جلو ە دەبەستى و وەك سەر مەشقىك دىتە بەر چا و لە چۆنپەتتى رەفتارى بەرپرسى گەورە كە ھىوئنى ئىنسانىيەت بە لای خەلكەو ەى خووشەويست دەكات و دەيانھىنئىتە رىزى ھول دان بۆ سەر خستنى تەقەللای. لەبىرمە كە بپيار درا من و مەرحووم كاكەھەمەى خانەقا و مەرحووم مودىر ئەمن بچىن بۆ كۆبوونەو ە لەگەل ئەو چەكھەلگرتووانەى عەشاپەرى كورد كە لە سەردەمى عەبدولكەرىم قاسمەو ە دژ بە حكومەت ھەلستا بوون، دەشبوو كۆبوونەو ەكە بە شەو لە جىگەپەكى ناو شاخى سەخت بكرى كە بەشكى رىگەكەى بە ولاغ و بەشكى بە پىيان دەبرا، لە بەرپرسى عەسكەرى ليوا بيستەو ە دەنگدانىك ھات بۆ مودىرى ئەمن كە متمانە نەكات و بەرەو مەجھوول نەچىت كە خو بەرپرسىكى زلە. و ەرامى داپەو ە كە خو بەرپرسا پەتتى خو رەچا و دەكات، متمانەى بەو دوو ھاوپىيە [كاكە ھەمە و منى مەبەست بوو] ھەپە و تا بنى دنيا لەگەلئاندا دەروات. سەد رەحمەتى لى بىت.

زۆرن ئەو فاكتەرانەى پەسند و بەد كە بەشدار دەبن لە دارشتنى سەرباز. پەك لە روو ەكانى توافەتى ئەركى ئاپەتى و ناپەتى ئەو ەپە، كارى سەلبى چى تىناچىت نە لە مال نە لە كر دەو ە، ئەو ھەواپەى كە مرۆ لە ھەناسەدا دەپھىنئىت و دەببات دەشى ببىتە وشەى لەو جەر و ھەر ەشەى عەزمپسىن و پىزىشكىن:

جراحات السنان لها التئام
ولا يلتأم ما جرح اللسان

برىنى تىغ سارپژ دەبىت
برىنى زمان سارپژ نابىت

كەچى رەفتارى ئاپەتى بە زۆرى ھەرە زۆرى ئەركدارە ھەرچەند وشەى ئابروودارىش بىئەرك ھەسانەو ە دەبەخشىت. بۆ ئەو ەى ھۆلى خواردەمەنى پاك بىت مالىن و سرىنەو ە و قاپوقاچاغ شووشتن و رىك خستنى مىزى گەرەكە و پراى كرىنى كەلوپەلى زۆر كە ھەمووى نرخدار و شكستخۆرن كەچى پىس بوون

هەر رۆیک نەخستن و پاک نەکردنەوهی دەوێت. ئەمە دەلێم بۆ روون کردنەوهی زەرەری بێرەزای مایهکی (مادی) و گیانهکی (روحي) یه که وشهیهکی ناله‌بار و رەفتاریکی بێجی دەبەخشیت. دەوڵەت بە لای قازانجا دەچیتەوه ئەگەر له بری وشهیهکی برنده سێ کورسیی لێ بشکیت چونکه ئەو وشهیه هەرچی سوودی تێکرای که‌لوپهل ههیه ده‌کوژیت نەختیکیش بەخۆنازینی له‌گەڵدا بێت. لێردا بێسوود نابینم قسهیهکی مارشال رۆمیل راگوێزم، پێوهندیی به‌بتوون کردنی که‌سایه‌تی سەربازەوه ههیه، له‌گەڵ بابەتی وتووێژیشدا ده‌گونجیت.

له کتیبی Romel Papers که خێزانەکه‌ی دوای شه‌ر بلاوی کرده‌وه، به‌پیشه‌کییه‌کی تیر و ته‌سه‌لی پسپۆری عه‌سکه‌ری ئینگلیز، لیدل هارته‌وه، رۆمیل له‌ باره‌ی سەربازی ئینگلیزه‌وه دەوێت که سەربازیکی نمونه‌یی‌یه له‌ راپه‌راندنی فه‌رمان و گه‌یشتن به‌ ئامانجیکی پێی سپیرابیت به‌لام سەریه‌شته‌کانی راپناهین و هانی ناده‌ن بۆ ده‌رده‌ست کردنی زیده‌ سوود له‌و کاره‌ی جیه‌جیی کردووه. له‌ باره‌ی سەربازی ئەلمان‌ه‌وه ده‌لی له‌ لایه‌نی زیده‌ سووده‌وه له‌ سەربازی ئینگلیز چاکتره‌ به‌لام ناگاته‌ پله‌ی پنیوست بۆ سەربازی نمونه‌یی له‌وه‌شدا وینه‌یه‌ک له‌ وینه‌کانی هه‌نگامه‌ی «سۆم» ی ده‌می که‌وتنی فه‌رنسه‌ له‌ ۱۹۴۰ ده‌گێرت‌ه‌وه که‌ چون ئامانجی بۆ سەربازەکان نەخشه‌کیش کردووه له‌ داگیر کردنی فلانه‌ پرد به‌سه‌ر فلانه‌ رۆوباره‌وه له‌ تاریکی شه‌ودا و که‌ به‌یانی سەری لیدان دیتی پردیان به‌ ساغی گرتووه و لێی وه‌ستاونه‌وه بێ ئەوه‌ی ساغله‌می پرده‌که‌ به‌کار به‌ین بۆ په‌رینه‌وه‌ی زریلیه‌کانیان و داگیر کردنی شوینی ئەولاتره‌وه. گوته‌ی مارشال رۆمیل له‌ ناوتووژی مه‌نادا ئەوه‌ ده‌بخشیت که‌ سەرباز بۆی هه‌یه سەره‌که‌وتنی خۆی به‌کار به‌ینیت تا ئەگەر شکستی له‌وه‌دا هاته‌پیش گله‌ی نه‌یه‌ته‌وه سەر. ئەگەر ئەمه‌ی له‌ مه‌به‌ستا نه‌بێ قسه‌ کردن له‌ زیده‌ سوودی سەره‌که‌وتن مه‌عنا‌ی پێوه‌ نامینیت، ده‌بێ به‌ یه‌ک نیگا سەیری هه‌جومی بنه‌رته‌ی و هی سوود وه‌رگرتن له‌ سەره‌که‌وتنی دوواتردا بکړیت چونکه‌ شکست له‌ حیساب‌دایه‌ بۆ هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌ و ناشی سزا له‌ حاله‌تی دووه‌مدا قورستر بکړیت دهنه‌ قسه‌ کردن له‌و به‌کاره‌ینانه‌ی سەره‌که‌وتن ده‌پووچیت‌ه‌وه.

ریم نییه‌ بدویم له‌ جووری ته‌دریب و بژارده‌ کردنی چه‌ک و خۆراک و پۆشاک و ئەوه‌ی ده‌لویت و نالویت له‌ خافلان و پشویی هه‌سانه‌وه و ئیجازه‌... که‌ ئەمانه‌ شتی رۆتینین له‌وانه‌ن به‌ عمومی یه‌کچوون بن یان نه‌بن ده‌خلیکم به‌سه‌ریان‌ه‌وه نییه‌، نه‌ له‌ که‌م و نه‌ له‌ زۆری، هه‌موویشی به‌رپرسی خۆی و ئەره‌که‌لگری هه‌یه. ده‌زانین چه‌کی عیراق فره‌ و چاکیشه‌، له‌ زۆر سەره‌چاوه‌ی لیکتر جوداشه‌وه قسه‌ ده‌بیه‌ین له‌ لایه‌ن جووری به‌کاره‌ینانییه‌وه یه‌کدی ناگرنه‌وه، که‌ من کارم پێوه‌وه نییه‌ مه‌گەر بایی ئەوه‌ی پێوه‌ندیی به‌ لایه‌نی نه‌فسی و وره‌ی خه‌باتی سەربازەکانمان‌ه‌وه بێ. سەربازیکی گیانی له‌رزۆک نه‌کرا بێت هینده‌ له‌ خه‌م جووری خۆراکی هه‌نگامه‌دا نابێ که‌ پیشتر دلیابوووه ئەو خۆراکه‌ی پێی ده‌دریت باشت‌ترین جووره‌ له‌ ئیمکاندا بێت یاخود پشویی ئیجازه‌ی که‌ لێ مه‌نع کرا ده‌زانێ که‌ له‌ ناچاریه‌وه بووه. فلانه‌ سەرباز مامه‌له‌ی تاییه‌تی له‌گەڵدا کرا، خاترا نه‌بووه و هه‌له‌که‌وتیکی ده‌گمهن داوای کردووه. ئیتر له‌م باب‌ه‌ته‌... به‌لام له‌ حاله‌تی له‌رزۆک بوونی گیانی کاره‌که‌ به‌ره‌واژ ده‌بێ، چاکه‌ له‌ مجیزیدا ده‌بیته‌ خراپه‌. راستیه‌که‌ی، هەر جووره‌ له‌نگه‌ر به‌زینیک هه‌بیت له‌ رەفتار و له‌ کردار گورج دهنگ و سه‌داکه‌ی ده‌گاته‌

ئەوپەرى ھەرە دور چونكە سەرباز پىۋەندىيان پىكەو ھەيە، خزميان ھەيە و خزميشيان دۆستيان ھەيە، كۆمەلگە بە تىكرائى وەك ئىستگەيەكى زلى بلاوكردەنەو ھەيە ھىندىكى ھىندىكى تەيار دەكات بە دەنگوباس. لىرەدا پىۋىستە ھىما بۇ راستىيەكى گىرنگ بگەين، لە شەر و ئاشتىدا بە راست دەگەرئ و كە مەرچەكانى پىك ھاتن ھەموو ھالەتان دەگىرئەو و لە رپى لىكدانەو ھش پالاوتە دەكرىت، زۆر وا دەبى ھەولئىكى پر لە ھەلە سەردەكەوئىت و وەھا دىتە بىرانەو ھەركەوتنەكە قەرزدارى ئەو شىۋازەيە لە ھەولەكەدا پىرەوئى لى كراو ھەكى سەركەوتنەكە دژ بوو لەگەل شىۋازەكە نەك قەرزدارى بوو وەك كە يەكىكى زەھر بخواتەو و پىي نەمرئ ژيانەكەي لە چاكەي زەھرەكەو ھەيە، يان يەكىكى خۆي لە بانىكەو ھەلداشت و مى نەشكا سەلامەتتى ملەكەي لە ھونەرى خۆھەلداشتەكەو نەبوو. چىنىش كە دواى شۆرشى سەقافى مایەو بە دەولەتتىكى زل ھەر ئەو دەبخشیت كە ھىزى وىرانكەرى شۆرشە سەقافىيەكە مەيەنە نەبوو، نەك چىن ژيانەكەي قەرزدارى ئەو.

ئاكامى رەفتارى دروست و ھى سەكەت تا بلى لىكتر دورن تا ئەگەر بشى خەيال لە مرؤفایەتتەيەك بگەينەو كە مېژووى خالى بى لە كارەسات و شەر و دەرد و قاتوقرى و بوومەلەرزە و لىشاوھەكە و جودابى بىروباوەر و شتى ئەوتوئى لەوانە بووئىن واقىعەك بە خەيالدا تىپەرئىن وئىنە بەھەشتىك بىت لەچاۋ واقىعەكى بەدوا ئەو فەلاكەتانەدا كە مېژوومانىان ھاپىو ھەر دەشيانھارن.

چەند سەيرە ئەم ھەقىقەتە زلە پەنھان بى لە بىنىنى زۆرىنەي خاۋەن فەلسەفە و فىرگەي فەكرى بەپىي ئەو موژدە خۆشكەلانە پىمانى رادەگەيەنن تا ئەو ھى دىن پىشكەوتنى مرؤ دەبەنەو بۇ بىنەماي «تناقۇس - ھەلۋەشئىنە» كەچى پروالەتى زەرورى بوونى ھەندئ لەو تەناقۇزانە وەك زەرورى بوونى رىخۆلە كۆپرەيە بە لەشى بىيادەمەو ھۇ ئەگەر مندال، بى ئەو رىخۆلەيە، زابايە <۹۱> بۇي باشتەر بوو. گەلى جار فەيلەسوفەكان دەركەوتنى تەناقۇز لە ھەلۋەستاندا دەدەنەو بە فەرمانى سروشت و داخوازى شتان كە پىچەوانەكەي راستە بەو ھەدا كە گەلى چەشنى تەناقۇز و ناپىكى و ملانى دژى سروشتى شتان سەر ھەلەدا وەك داخوازى بەرژەو ھەندى فەلەستىن لە نەبوونى دىرۋونكى نىۋان سەرۋكەكانىاندایە نەك لە پىۋىست بوونى ھەر ھەتا براكوژىيى دواى دىرۋونگىيەكە بىتتە كارى سەلمىنە (بىھى، مفروغ منە) لە بابەتى ئەو جۆرە نوقسانى و ھەلەيەي بىلزوم ئەو ھەيە كە دىرى و تىزى لە ئارداوئ و ھەلۋەستى بەرپرسى عەسكەرىدا ھەبى كە پىۋەندىيە بە تىرئەكانى سپاۋە دەكەن.

پەندىكى دەرەخشانى قورئان لەم ئايەتە پىرۋەي «ادفع بالتى ھى أحسن فاذا الذى بينك و بينه عداوة كائە ولي حميم» دا ھەيە بۇ نەرمونىانى لە پىكەو ھەلكردن و چپاندنى پرووشكى بەردەستىي و شەي دىر كە ھەناۋى گۆيگرەكانى دەنايسىئى. سەرباز وەك قوتابىي سەرەتايى شەيداي ئەفسەرىك دەبىت كە لە پىۋەندىي پىنەو ھەلراگر بى، قوتابىش وەھايە لەگەل مامۆستايەكى نەرم تەبىياتى رىزى خۆي و خەلكىش رابگرىت. مرؤ لە دىرىن زەمانەو ھەيدايە لە شكۆي پىشەوايدا بتوئتەو، ھى وەھاشيان تىدایە ھەند گىل دەبن تا ئەو ھى خۇ دەكوژن ئەگەر پىشەوا ئازارىكى گەيىشتى. ئەمەش راستىيەكە ھەموومان دەيزانىن، لە بەرەي شەرىشدا راستتر خۇ دەنوئىت كە كار لە نىۋان مردن و ژىندا جۇلانەيەتى و لە تەكىدا پىۋانەي ھەرزەكارانى شەيداي ئەلفىس پرىسلى و عەبدولھەلىم حافز نابوود دەبى. ئەو زاپتە

مرۆیهی هاوههستی سهرباز و هه‌لگری ئه‌رك و هه‌ره‌شه‌ی شه‌ر بئ له‌به‌ر چاوی سه‌ربازدا ده‌گاته پایه‌ی قاره‌مانه‌تی موقه‌ده‌س، ئه‌فسانه‌یی، خه‌لقه‌نده‌یه‌کی ژووروی ره‌خنه. له وه‌زعی ئیستاكه‌ماندا رووبه‌پرووی دوژمنی‌کی در، پئویستمان به‌و جوړه زاپته هه‌یه و ئه‌وانیش پئویستیان به جوړی ئه‌وتویی له زاپته زله‌كان هه‌یه. دلنیا له‌وه‌دا ئه‌گه‌ر حالوبار له مه‌یدانی كۆمه‌لگه‌ی خه‌لك دروست بیته، پاش هه‌لگیرانی دیواری ترس، و سه‌ربازی بئ گریوگال بۆ جه‌بهه چووبی و به‌زه‌یی دوولایی له نیوان قیاده و تیریژه‌كانی سپادا به‌رده‌وام بئ، حیسابی خه‌رمان گه‌لێك له موژده‌ی په‌ریز تیپه‌ر ده‌كات «جاء حساب البیدر فوق ما‌ییشر به حساب الحقل» ئه‌مه‌یش حه‌قیقه‌تیكه‌ زاله به‌سه‌ر ئیمه و هه‌موو جیهاندا.

لایه‌نیکی دیکه‌ی ده‌خلی هه‌بئ به‌سه‌ر نه‌بوونی گریوگال له نه‌فسی سه‌ربازدا ئه‌وه‌یه كه ده‌بئ جوړی له‌نگه‌ر به‌ستن هه‌بئ له نیوان حاله‌تی جه‌به‌هی پر له ئه‌رك و خه‌ته‌ر و فیداكاریه‌کی به‌ده‌م شه‌ره‌وه هه‌یه له‌گه‌ل وینه‌ی حالوباری ناوه‌وه له رووی چاودیری کردنی هه‌ستی شه‌رکه‌ران به پاریزی کردن له ده‌رپرینی بیباکانه‌ی شادی و كه‌یف.

بئگومان خه‌لكوخو له رووی رووه‌ت و دارایی و ده‌سه‌لات و شكۆه خواروژوورن، ئه‌و تا‌قمه خواپیداوانه‌ش له هه‌موو ولاتیکدا له‌سه‌ریانه به‌پیی شوكرانی نیعمه‌ت ئه‌ده‌ب و شایسته‌یی و داخوایی حال بپاریزن به شیوه‌ی له‌زه‌ت بردنیان له‌و نیعمه‌ته‌ی گه‌ل و ولاتیان بۆی په‌خساندوون یان له خه‌وه‌كوتکه‌ی رۆژگاردا بۆیان كۆبۆته‌وه. ئیمه لییان داوا ناکه‌ین واز له كه‌یف به‌یئن یان بچن بۆ هه‌نگامه و گیان فیدا بکه‌ن، پیداویست ئه‌وه‌یه خۆگی‌ری بکه‌ن له دارووشاندنی شعوری خه‌لك به هه‌لکردنی ئالای بینبرکی له کردنه‌وه‌ی بوتلی ویسکی و توندراگوشینی كه‌مه‌ر و له‌شولار و مشتینی لیوان چونکه ده‌نگوباسیان به‌ربلاوه، به‌ده‌م گوتنه‌وه‌شدا لپی زیاد ده‌کری، ئه‌و هینده‌ی له‌وه‌دا راست و بئگومانه زۆر له لزوم زیاده كه عه‌قلمه‌ندان گوناحباری ده‌که‌ن تازیه‌دارانی ناوه‌وه و نامزه‌دانی مه‌رگ له جه‌بهه فیی قیز بوونه‌وه بیانگریته... ئه‌و ده‌مه‌ی له‌شکری مسلمانان له شه‌ری «ئوحود» گه‌رانه‌وه ده‌نگی شیوه‌نی تازیه‌داران و رۆله کوژراوان به‌رز بۆوه، چاوه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ته‌ر بوون ئه‌و قسه هه‌ست بزوینه‌ی کرد كه گوتی: «ولکن حمزة لا بواکی له - حه‌مزه كه‌سی نییه بۆی بگریه‌ت».

ئه‌م‌رۆكه‌ش له‌وانه‌ی پێیان ده‌لێن «الاکرمین» هه‌زاران قوربانیمان هه‌یه له ته‌مه‌نی گولدا کوژراون كه ژیر پئی هه‌ر یه‌ك له‌وان به‌شه‌ره‌فتره له تۆقه‌له‌ی سه‌ری هه‌رچی بپه‌رده‌ی دنیا و قیامه‌ت هه‌یه. ئه‌گه‌ر نیشتمان له ناز و فه‌خریکی بیكات فه‌رزداری قوربانی دانی ئه‌و «اکرم» ئه‌یه خو خاوه‌ن شکۆ و دارایی پشکی هه‌ره گه‌رده‌یان له به‌ره‌می جانفیدایی ئه‌و قوربانیه‌ی وانه‌وه هاتووه، چ ده‌بئ ئه‌گه‌ر له رووی په‌حم به خو کردنه‌وه شعوری خه‌لك دژ به خۆیان نه‌بزویئن، خو له كه‌یفیان كه‌م نابیته‌وه ئه‌گه‌ر په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌ی ژووره رووناكه‌کانیان دا‌بده‌نه‌وه!

له‌وه‌ی ده‌یلیم مه‌به‌ستم نییه ئاپۆره‌ی خه‌لك له پروتینی ژیا‌نی عاده‌تیان با‌بده‌نه‌وه، نه عه‌قل و نه ئینساف ده‌سه‌لمێنی سال له دوا سال لغاو بخریته ده‌می مه‌یلی ئاسایی و نه‌فسییش له حه‌ز و ئاره‌زووی مه‌نع بکریته كه ده‌زانین له ته‌نگه‌تاویدا، كه درێژه‌ی کیشایه‌وه، خه‌لك پتر حۆجه‌ی هه‌ناسه‌ی ره‌ها ده‌بیت. چ لزو می‌کمان نه‌بوو به‌وه‌ی چه‌ندیکی دوژمن ره‌وی هی‌نا به‌نامه‌ی T.V. و رادیۆ بگۆرین. فایده‌ی چی

بئى «العلم للجميع» بقه تئى و جيگه كهى به دووباره كردنه وهى فيلمىكى يهك له مه عره كه كان پر بكرتته وه، حيكمه تيكيش نيبه له راگرتنى ئه و «مسلسل» انهى خه لك له چاوه چاوياندايه هه تا موسه لسه لى «البیت الصغیر» يان فيلمىكى كاويؤى يان شره فيلمىكى حه ربى پووسى و ئه مريكايى شوينيان بگرته وه. «روحوا القلوب ساعة بعد ساعة فان القلوب اذا كلت عميت - دهمنادهم دلان بجه سيننه وه، دل كه كول بوو كويړ ده بيت» [حه ديسى پيغه مبه ره]. زورينهى خه لك ناتوانى بو ديتنى فيلمى سينه ما له ماله وه ده رچيت، ئه وپه پرى تواناشى له دوو جارى مانگانه تپه ر ناكات، هه ر دهمينته وه T.V له روزه كانى ديكه ي مانگدا دلده ره وهى بيت. خه لك له شار و دهشت خه ريكى شه ره توپ نين هه تا موسه لسه لى ميسرى عه زميان بشكيتت و فيلمى كاوبؤيش نازاتريان ناكات. له مهش بترازين، زیده پاله په ستو به سهر هه سته دهماراندا بو تاقي كردنه وهى وره به نيشان دانى روزه له دوا روزه يهك بابته كارىكه عه كسى ئه و مه به سته يه كه ره چاو كراوه چونكه به رتهك (رد فعل) ي عاده تى له و حالته دا هه ر ئه وه يه T.V دا بخريت له بهر وه پسى.

چ خه ته ريك و زه ره ريك و سه خله تيبهك له وه دا نيبه حالوبارى ئيعلام، چ ديتراو و چ بيستراوى به رده وام بيت به تيبينى لايه نى حالى كردنى بينه ران و بيسه ران له گورانى وه زعى جه بهه، هه روه ها زه ره ريش له وه دا نيبه به پتى حال كه متاكورتيك زياد و كه ميبى له به رنامه ي ئيعلامدا بكرتت به مه رچى خه فه نه كردنى. زه ره ر له وه وه ديت كه هه نديك، به لكو زور، لايه نى ئابووريمان بئى به رنامه يه به گوپره ي داخوازيى حالى شه ر. باواز له و شته به ينين كه هه ر ئابووريبه و رهنگه هه موو ده ولته تيك تيدا به سه هوو بچيت، با ده ستيگر بكه ين له و حاله تانه ي كه مجيز و ئاسووده يى و ژيانى ئاوريشمين زاله به سهر به رزه وه ندى گشتى و ئابووريشدا، ده بينين يهك خه رمان هه لدراره ته وه له ده سكه به هانه و هوى فشه لوك كه سپينه وه يان زه ره ر به كه س ناگه يه نئى مه گه ر سوودمه ندى لاخور.

كارىكى له مجيز بوو كه رئى درا به خه لك بو حيسابى خويان شتومهك له دهره وه داخوونى ولات بكه ن به لام چ تامى پئوه نيبه داخوونكه ر شتومهك به ئاره زوى خوى بفرؤشيت تا ئه وهى، به پنى بيستتم، قازانجى چه ند هه نده ي سه رمايه بيت، عه قل قبوولى ناكات مالىكى داخوونكراو حكومهت به ده دبنارى بفرؤشيت داخوونكه ريكيش به سه د دينار، له حالتيكدا جه بهه ئاگره و هه شتا مانگه جگه رگوشه كانمان له بلئسه يدا هه لده پرووكين، له وانه يشه هه شتاكه دريژ بيته وه بو دووسه د. ئه رى كه ي ويژدان چاويك هه لده گلؤفيت؟ يان له ليره واريكدا ده زين هه نديك گيانداره كانى «ياكل لحم اخيه ميتا- گوشتى براى مردووى خوى ده خوات!» به هه رچى نازيزى سه رخاك و موقه دده سى ئاسمان هه يه سوپند ده خوم، بابايه كى ويژدان بيگه نيو كه للف له سوودى حه رام ده دات، بئى تير بوون و بئى كوتايى، ئه وه ندم ناتؤقينئى و قيزم هه لئاستيت بايى هه زار يه كى خه فتم بيت له و بئى ئينسافى و بئى هيچ مه عنايه كى مرؤفايه تى و ره م و شه ره ف و كه رامهت له و باره سه ره وپنه ي كه گه نج گيانى تيدا ده دؤرپنيت و ته ماعكارى حه رام و بينامووسى، به نازه وه، تيدا مه ست ده بيت. ئه و خنكاوانه ي گومرايى و كه سانى چوون ئه وانيش كه وهك زيلوو له هه موو مه يدان و كئيلگه يهك و به هه موو وينه و وه سيله يهك كه به وه مى مرؤى سافيلكه دا نايهت، خوينى شه هيدان ده مژن، با ئه م ئامؤزگاريبه م لئى بيه ن بو دوارؤزيان <۹۲>: كه شه ر ده ست له

گوناهه‌کانی ده‌کشیتته‌وه، سپای عیراق به سه‌رکردایه‌تییه‌وه که بی‌گومان ناگاداری هه‌موو شتیکه دست ده‌داته «الجهاد الاکبر» و یه‌خه‌ی هه‌موو دزیک ده‌گریت و لئی ده‌پرسیت: ئەمەت له‌کوئی بوو؟ بۆی ده‌خوینیتته‌وه: «کتابا کان منشورا» <۹۳>... کتیبه‌که شایه‌دیان لئ ده‌دات، به‌ر له‌چهند سالیک چه‌ندیان هه‌بوو؟ له‌چهند سالیکدا چون هه‌زاران هه‌زار جار که‌له‌که‌ی کرد؟ ئەوسا زیاده‌که‌یان لئ ده‌رده‌هیتته‌وه... له‌بری خوینی قوربانیه‌کان و ویرانی ئاوه‌دانیه‌کان و فۆتانی به‌رهمه‌کان و شه‌ره‌فی نیشتمان و که‌رامه‌تی ئینسانه‌کانی زمانیان له‌پشتی سه‌ریانه‌وه ده‌رده‌کشیت.

واده‌زانن له‌هیچه‌ره‌ها بکرین؟ با ره‌حمیک بکه‌ن به‌خۆیان و وه‌چه‌و خزمانیان که‌ شریکی چه‌رامه‌کانیان... با سه‌روه‌تیاان ده‌ربه‌هین به‌دزییه‌وه له‌ترسی ئابروو چوون و بیده‌نه‌وه به‌خه‌زینه‌ی ده‌وله‌ت... که‌سیکی سه‌د ملیۆن یان په‌نجا ملیۆن یان ده‌ ملیۆنی دا‌کردبیت تاکه‌ ملیۆنیکی گل بداته‌وه، به‌شی خۆی و چه‌رامخۆره‌کانی پاش خۆی ده‌کات تا رۆژگار ده‌فته‌ریان ره‌ش ده‌کاته‌وه... ملیۆنیک به‌قازانجی قانونی له‌بانک هه‌فتا هه‌زار <۹۴> دیناری سالانه‌ ده‌داتی، بێتس و ماندوو‌بوون، گریمان پاش زه‌ربه‌ی داها‌ت چل هه‌زاری بۆ مایه‌وه، ئەری به‌س نییه؟ هه‌ر دیناره‌ له‌و چل هه‌زاره‌ به‌سه‌د رۆحی وه‌ک رۆحی چلیسی جه‌مباراشی ئەو هه‌یه‌ که‌ له‌خوینی شه‌هیدانی پالاوته‌ کردووه، به‌زیر و زیو، بۆ ناو قاسه‌ گومان زپاندوو‌ه‌که‌یه‌وه.

شوبه‌هه‌ نییه، چی به‌رهم دیت له‌م کرده‌وه‌یه که‌ له‌مه‌عنادا ده‌بیته‌ پاکانه‌ی گوناهان، بای خه‌رجی سالیکی شه‌ر ده‌کات و جه‌به‌هه‌ راده‌گریت به‌چه‌ک و جه‌ب‌خانه‌ بئ ئەوه‌ی حکومه‌ت فلسیکی له‌نه‌وت و مه‌وت ده‌ست که‌وتبیت، با‌ئەم چاکه‌یه‌ش ببیتته‌وه که‌فاره‌تیاان له‌گوناهی وه‌ها زل که‌ به‌خشینی بۆ نییه مه‌گه‌ر له‌ته‌رازووی ئەو دادکاره‌ی که‌ هه‌موو شتیکی گرتۆته‌ به‌ر ره‌حمه‌ت. هۆی ئەو چاوپۆشییه‌ش که‌ له‌قبوئی که‌فاره‌تیاان ده‌گریت له‌وه‌دایه‌ که‌ نییه‌ت پاکیاان به‌ئاشکرا کردنی سه‌روه‌تیاان و را‌گوێستنی له‌سارداوه‌کانیه‌وه بۆ خه‌زینه‌ی حکومه‌ت چه‌رامه‌که‌ ده‌کاته‌وه‌ لال و پیرای سه‌لامه‌تی گیانی که‌نجه‌کانمان و به‌هیز کردنی جه‌به‌که‌مان تیکرای ده‌بیته‌ چاکه‌ له‌نوخته‌ی ناوچه‌قی به‌دایه‌تییه‌که‌یان که‌ وا به‌شکست هه‌لبه‌ستنه‌وه و له‌حیمی قه‌لشین و چاره‌ی چرژان و گرتنی که‌لین له‌قه‌له‌م ده‌دریت نه‌ک وه‌کوو تو‌له‌ بژاردنیکی عاده‌تی که‌ فه‌رامۆشیی ئازاری لئ چاوه‌پروان ده‌گریت.

ئەگه‌ر خۆیان گنخاند بۆ دووای شه‌ر هۆی لئ بووردنیاان پیوه‌ نامینیت و وه‌ک به‌سه‌ر گرتنه‌وه‌ی مالی دزیاری لئ دیت.

له‌م شوینه‌دا رپه‌به‌دییه‌ی له‌په‌ندیکی کۆن وه‌رده‌گیری که‌ ده‌لی: خوا مؤله‌ت ده‌دات و خه‌مسارد نابیت «ان الله یمهل ولا یمهل» به‌لامه‌وه ئەمه‌ تاکه‌ رینبازیکی تیرا رۆیشتنه، ئەگه‌ر که‌س توانی یه‌کیکی دیکه‌ بدۆزیتته‌وه من نایدۆزمه‌وه.

ره‌نگه‌ نه‌شی بیده‌نگ بین له‌وه‌دا که‌ شه‌ره‌که‌مان به‌قاسیه‌ی دووه‌می ناو ده‌به‌ن ده‌رگا ده‌کاته‌وه بۆ پرسین له‌که‌سانیکی وا له‌سیبه‌ری ئەمان و ئارامی و ئاسووده‌یی و دوور له‌خه‌ته‌ری شه‌ر به‌سه‌ر ده‌به‌ن له‌کوئوه وه‌ک ئەسه‌حابه‌کانی مه‌دینه ده‌شوبه‌هین به‌دووری ئیمامی عومه‌ره‌وه، شه‌وو‌پۆژ چاوه‌چاوی حالوباری هه‌را و خه‌ریکی عیباده‌تی تیکه‌ل به‌روحپاکی و زمانخاوینی و پاکدامه‌نی بوون. ده‌سته‌و دوعا

له خوی به رزی توانا دهپارانهوه ئیمانداران زال بکات به سهر بیئیماناندا، رهنگه نیوه‌رۆژهی ههر یه‌کیکیان که رته نانیک شامیشیان که رته‌که‌ی دیکه بوویت و به ئاو نه‌رمیان ده‌کردهوه تا له ئه‌وکیان نه‌مینی. ئیمه وامان لی هاتووه کاریکی مزه‌ی لی وه‌رده‌گرین له شانمان خوش نه‌یه‌ت، ئه‌گه‌ر گه‌رۆکه شه‌نگه‌که‌ی حکومه‌تی هه‌لمانه‌گریت سه‌که‌ته‌کی له کۆن‌دیشنه‌که‌یدا هه‌بیت، ئیتر کوا لیک چون له نیوان ئه‌مه و ته‌قالای قادسیه به سهر پتیانه‌وه له گه‌رمه‌ی نیوه‌رۆژه‌ی هاوندا و کوشتنی فیل به رمب و کوته‌که؟ سپامان تا ئه‌م رۆژه به‌رانبه‌ر ههر رۆژیکی قادسیه [ی یه‌که‌م] سالیکی سهرله‌به‌ری به جانفیدیایی برده سهر تا‌کووه‌که‌له‌که کردنی خۆبه‌خت کردن له جبهه و سنوور به‌زاندنی شادی و که‌یف له سیبهری ته‌لاردا نیسه‌تی دوو ده‌سته‌ی ته‌رازووی یه‌که‌جاره‌کی شیواند.

هیچ که‌س شتی‌ک شک نابات له بری شه‌هید بوون بیکاته دیاری بۆ شه‌هید مه‌گه‌ر به ره‌فتاری مه‌ردانه حورمه‌تی یادی بگریت نه‌ک به قسه‌یه‌کی به‌زم و پالولوغانی به دووادا بیت. ئه‌م قسه‌یه له پله‌ی یه‌که‌م تا پله‌ی پنجه‌م و دوواتریش خواپیداوه زله‌کانی خاوه‌ن داها‌تی زل و پۆز ده‌گریته‌وه که له ده‌ستیان دیت خوارده‌مه‌نی و نوشه‌مه‌نی له بنی دنیاوه جه‌لب بکه‌ن و هه‌تا راده‌ی هه‌نگران سلسله و پلپله له خۆ به‌ستن. چ گله‌یی ناچیته‌وه سهر بابایه‌ک داها‌تی ئاره‌قه‌ی نیوان چاوانی له دلخوازی خۆی خه‌رج بکات، چ زه‌ره‌ریکیش له‌وه‌دا نییه‌ چاو ببۆشین له شاعیری‌ک و هونه‌رکاری‌ک و ره‌وانبیری‌ک و خاوه‌ن به‌هره‌ی ئه‌وتۆی مزه‌ی مه‌دحی قادسیه وه‌رگریت و به‌وه‌دا کمیک له شۆره‌تی زیاد بیت و بروا بۆ شوینیکی به دلی بیت و مجیزی پی بگریته‌وه.

چی به مه‌به‌ستی ده‌گرم ئه‌وه‌یه به سووکی سه‌یری هه‌ستی دل بریندار نه‌کرێ، برین له خۆی بی یان له خۆشه‌ویسته‌کانی بی، ئه‌وه‌ی نازکردووی گوناهانی شه‌ به‌سنگریته‌وه له داسه‌پاندنی هه‌وه‌سی خۆی به‌سه‌ر ئامۆژنایه‌کی تازیه‌دار و هه‌تیم و رۆله‌کوژراواندا. که من دیم قادسیه‌ی یه‌که‌م به بیراندا ده‌هینه‌وه له‌وه‌وه‌یه که ئه‌وانه‌ی ده‌توانن به رۆچوون له له‌زه‌تی دلپه‌سند قادسیه‌ی یه‌که‌م له بیر بکه‌ن دین قادسیه‌ی دووم سهرده‌بێن به سوور بوون له‌سه‌ر گوێ نه‌دان به هه‌ست و هۆشی تیکرا و تاکی خه‌لک ده‌نا له ده‌می بییه‌رده‌یی یاندا له‌به‌ر چاوان ون ده‌بوون یاخود ده‌چوونه هه‌نده‌ران به دلی خۆیان که‌یفی تیدا بکه‌ن یان ههر شتیکی تر بیت عه‌وره‌تیا‌ن ببۆشی‌ت.

به‌راستی کاریکی سه‌فیه‌انه‌ی شه‌رمه‌ین و هیچوو‌چانه‌ی قیزه‌هه‌لستینه‌ مرۆیه‌کی له ئاده‌مزادان خۆنموونی بکات به‌سه‌ر ها‌ورپه‌گه‌زه‌کانیدا و به زه‌له‌لیگیری که‌رامه‌تی که‌سیک بشکینی و هه‌ستی دا‌رووشینی ههر چونکه له ده‌ستی دیت: «انک لن تخرق الارض ولن تبلغ الجبال طولاً - ئاده‌می! نه‌ده‌توانیت زه‌وی دوو به‌ده‌ر بکه‌یت و نه‌ هینده‌ی شاخانی‌ش به‌رز ده‌بیت [یان دریز ده‌بیت‌وه]. ئه‌وان که‌سانه نه ئاکاریان هه‌یه نه به ئاده‌میش له قه‌له‌م ده‌درین مه‌گه‌ر له لایه‌ن له‌شه‌وه ئاده‌می بن، تیکراشیان له جووری ئه‌و سا‌وايه‌ن که رینموونکاره‌که‌ی مووسا پیغه‌مبه‌ر، به پیی ریوايه‌تی قورئانی پیروژ، کوشتی نه‌کا به کفر و له خۆ ده‌رچوون با‌وک و دایکی که‌نه‌فت بکات. که‌سانیکی له ده‌می ئاگر تیبه‌ری‌بوونی سنوور و به‌ده‌م دا‌کردنی سه‌روه‌تی چه‌رامه‌وه و به‌دیار هه‌زاران خانه‌واده‌ی جه‌رگ سووتاوی شه‌هیده‌کانیا‌ن رۆده‌چن له بیشه‌ره‌فی هه‌قیان بوو مرده‌زاد بن یان دایکیان پتیانه‌وه ئاووس نه‌بوونا‌یه چونکه به کفر و

پێ لى ههلبێرین میلیلهتی خۆیانیان شهکهت کردوه، لا حول ولا قوة الا بالله. ئه‌ی خۆای ئاده‌مزاد و ولات: «لێت داوا ناکه‌ین قه‌زا و قه‌ده‌رت بگێریته‌وه» <٩٥> که به‌ ده‌رچوونی ئه‌وانه له‌ نرخه‌ ئینسانیه‌ت تیری قه‌زاکه‌ت له‌ که‌وانه‌ ده‌رچووه، «ئه‌وه‌نده‌ داوا ده‌که‌ین لوتفینکی له‌گه‌ڵدا بێت» به‌وه‌دا «که‌ ئه‌وان تاربیوانه‌ گالته‌ به‌ شعوری خه‌لک نه‌که‌ن. تو له‌ ده‌ستدایه‌ رینموونییان بکه‌یت، چاکه‌ی تو په‌رستانیش» <٩٥> له‌وه‌دایه‌ نه‌ختیک زه‌ره‌ریان بۆ تیبیته‌وه‌ ئه‌گه‌ر وێژدانی ئه‌و گومرایانه‌ به‌خه‌به‌ر بێت و باده‌نه‌وه‌ بۆ مرۆفایه‌تی به‌لکوو دلایان نه‌رم ده‌بیت وه‌ک ئه‌و به‌رده‌ی له‌ کتیبی خۆندا باس کراوه‌ که‌ ده‌قه‌له‌شیت و ئاوی لێ هه‌لده‌رژیت. به‌س نه‌بی بۆ ولاتمان که‌ هه‌ندێ ده‌وله‌تی عه‌ره‌ب خۆی دایه‌ پال دوزمه‌نه‌که‌ی به‌ یارمه‌تی تیر و ته‌سه‌ل ئنجا رۆله‌ تاربووه‌کانی خۆیشی به‌ رووشاندنی شعور و که‌لێن خسته‌نه‌ هیممه‌ت یارمه‌تی ده‌ری بن به‌و شیوه‌یه‌ی په‌جالی ریزه‌په‌ری و بپه‌رده‌یی و بنباکه‌ی که‌ هیمای بۆ کرا! چاوه‌چاوی هیممه‌ت بووین له‌و ده‌وله‌تانه‌ی عه‌ره‌به‌وه‌ که‌ به‌رژه‌وه‌ندیان له‌ سه‌لامه‌تی و سه‌رکه‌وتنی عیراقدای بوو، قسه‌ش له‌وه‌دا درێژ ناکه‌مه‌وه‌ چونکه‌ به‌ته‌ما نین وشه‌یه‌کی ریزه‌وه‌ له‌ گوتاریکی ریزه‌وه‌دا یه‌کیکی داوه‌ستاو ببزیوتیت که‌ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی نه‌بیزاوتبێ له‌و ماوه‌ درێژه‌ی هه‌شتا مانگیدا، خۆ جیهانی‌ش به‌ پو‌اله‌تیدا دیاره‌ بریتیه‌ له‌ حیساباتی رامیاری و ئابورییه‌کی خاوه‌نه‌که‌ی بنه‌مایان بۆ په‌چاو ده‌کات، زۆر جارانی‌ش تیبیدا به‌ سه‌هوو ده‌چیت تا ئه‌وه‌ی که‌لێنه‌که‌ی بۆ پر نابیته‌وه‌. شاعیری میسری له‌ باره‌ی میسره‌وه‌ گوتی:

أنا ان قدر الاله مماتي
لاترى الشرق يرفع الرأس بعدي

ئه‌گه‌ر له‌ ته‌قدیری خودادا بوو من بمرم
شه‌رقیک دوا‌ی من نابینیت سه‌ر به‌رزکاته‌وه‌

ئاخۆ «عروبه‌» بێ عیراق چ ده‌کات؟ چه‌ند هه‌ولێ عه‌ره‌ب و خۆینی عه‌ره‌ب به‌ یارمه‌تی عیراق دراوه‌ هینده‌ی ئه‌و خۆینه‌ نییه‌ که‌ کوردی عیراق داویه‌تی، چ مائیشی نییه‌ پیشکه‌شی بکات خۆینیشی به‌سه‌ر شاخ و ده‌شتدا چۆراپه‌وه‌ بێ جودایی کردن له‌ نیوان خاکیک و خاکیک. من له‌وه‌دا نامه‌وی هونه‌ریکی کورد بچه‌سپینم به‌ به‌خشین بژمیردریت چونکه‌ به‌رگری له‌ خانه‌ی خۆی ده‌کات، به‌لام سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ له‌ دروشمی «من المحيط الى الخليج» و چاره‌نووسی سه‌رله‌به‌ری عه‌ره‌به‌وه‌ هه‌لده‌ستیت، ئاخۆ ئه‌م دروشمه‌ که‌نگین ته‌رجه‌مه‌ی کرده‌وه‌ ده‌کریت، ئیوه‌ نالین هه‌مووی یه‌ک خاکه‌ و جودایی له‌ نیوان خۆلی ئه‌م و ئه‌ودا نییه‌؟ که‌ سه‌ردانی عیراق ده‌که‌ن ئه‌دی نالین واین له‌ مالی خۆمان و نیوان که‌س و عه‌شیره‌تمان؟ وا ولات و عه‌شیره‌ت و خزم سنووریکه‌ هه‌یه‌ گری تیبه‌ر بووه‌، بۆچی به‌شداری ناکه‌ن له‌ کوژاندنه‌وه‌ی؟ خاوه‌ن ئینسافه‌کان! ناگری ولاتتان بکوژینه‌وه‌ وه‌ک که‌ کورد ده‌یکوژینیته‌وه‌.

هه‌موو حه‌ربیکتان به‌ خۆشی! ده‌ک له‌عنه‌تی خوا و له‌عنه‌تی هه‌موو نه‌فرینکارانی‌شی لێ بێ تا رۆژی قیامه‌ت.

هه‌زار هه‌زار فرمیسک و هه‌سه‌رت و بێئۆقره‌یی بۆ هه‌ر دلۆبی پاکه‌ شوپشگێری هه‌ولده‌ر له‌و

خوینەى دەستى سەفیهى و نەزانى و غەرپایى بێنرخى دەکات کە هیچى دیکەمان نییه لەو شەرافەتمەندتر و عەزیزتر و کەرامەتدارتر بێت. سەلاوت لى بى ئەى شەهیدى لە خوینى خۆتدا مەلەکردوو، ریزم بۆت، خوینیشت بلیسەیه لە ناخى تەحەممولدا...

لقد نفض اللیل منک الیدین

وادرک فیک النهار الوطر

شەو دەستى لیت شوشت

رۆژ لیت بە ئاوات گەیشت

خافل بە سوود و سەفاهەتییەوه لیت خافلا، بێنیازیش لیت داوى فەرماوشیى بە دەورى ناو و وینەتدا تەنى، جۆرەها و بۆرەها لە تەپوتۆزى شەهیدى و ئازاییتدا بە دەم بەیتى شایەران و دەجەلى شەعبەدەبازان و پەیکەرى پەیکەر تراشانەوه بە هەر مەمى لەوپەرى پاکییە تا ئەوپەرى مەرایى هەلپەرکییان کرد. زەمانەش وینە و یادى تارمايیت بەسەر سیایى و سپیایى دوو پرووى شەو و رۆژاندا دەبات بۆ ئەو شوینەى وەها دوور کە هەموو شتیک تێیدا دەبیتە تەنکە سەرپۆشیکی تەمى چاوتیبەر نەکردوو. ئنجا کە قرچۆكى دلان و دەروونانى گرتەوه تا یار خۆى نەناس کرد لە یار، بێئەمەكى وەها تیر بوو محال بوونى فەرماوشیى دایک و باوکتى گێرا بە مومکین، دوو ئاشناکەت کە دەزگیران و دۆستت بن بە سووکی لە گەرمايى ویزدانى تار بوون... تۆ ئەى شەهید لە فرگەى خوینمدا دەجمیت... دەرژیتە ناو دالم... شۆرش لە هۆشما دەکەیت ئیتەر وەک بورکان دەتەقیتەوه و وەک فرتەنە هەلدەرژیت... پیتەوه دەلالیمەوه و ئاگرم بۆت گەش دەبیتەوه و فوو لە پۆلووى خەفەتم دەکری بۆت، لە هەناومدا دایسیت... نە سەبر و نە قەرار... کە تۆیت یەکەم پەرۆشم و داماووى و پرکردووم و برینی هەرە خویناویم لە هەرچى خەسارەتیکى کەوتبیت و پیرۆزیەکی چرووک دەرچوویت، هەموو نشیویک هەوارزیکى هەیه و هەموو ساتمەیهک هەلستانەوهى بە دواویدە تەنها تۆ نەبیت. چ شەهید چ ئەسیر، جیگر نییه شوینت پر بکاتەوه، چ هاوتایەکیش لە تۆمان نادزیتەوه.

وہا شیرن و نرخدار و بەرز بوویت تا لە «سدرۃ المنتهى» بە باوەشى فیداکاریتەوه بە مردووی عەزیزتر بوویت تا زیندووویت... پەژارەى مەزاق بە هۆشم دەکات و لە خۆتم خۆشتر ویستیت... بەلامەوه لە خۆت خۆشەویستتر بوویت کە هەرە خۆشەویستیشى... گیانم بە شوینتەوهیە لەو هەوارانەى بەرز و دوورى خۆشەویستیدا تا گیانم بەبەر دیتەوه یان بە ئازادى دەگەریتەوه و لە تەرازووى فاممدا دەبیتەوه ئینسانیکى دروست وەک هەموو ئینسانان.

چ بلیم و چ سوود هەیه لە گوتن: وا ئایەتى مەرگ ئایەتى ژینتى کووژاندەوه، چراکەشت دووایین ترووسکەى خۆى تەفاندەوه و دوو پیلووى بەسەر بیناییتدا هینایەوه و ببیلەى چاوتى تیرە کرد کە پراوپر بوو لە جوانیى خاک و زیبایى ئاسمان، وا لەبەر گویشت نرکەى نەمان دیت کە ئیرادەى مان تینى ئالاولە لەسەر سینەى نیشتمان. چ بەیان کەم لەو هۆشبەدەرەى بە دلتدا هات کە فامى خاوەنەکەى لى حالى نییه و مالاوایى پى لە دنیا دەکات و ئومیدیکى پى دەسپیرى بازووى براوت بە خۆیەوه ناگریت و قاچى

ھارداوت ناتگەيەنیتى... چ رېيى بەيان شك نابەم مەگەر ورتەي دلى بە تۆۋە كۆست كەوتووم لە گيانى بەبەر من گەراوت بچرپىنى و نزام بۆت بەرز بکاتەۋە، بايى قولايى و بەرىنايى شكۆي دەمى مەرگت... بە پىوانەي بىرەزايى شەرەفى شەھادەتت تۆگەرەيت و گەرەيت لە ھۆشمدى، رۆچوويت و رۆچوويت لە ھەستمدى، متورفەيت و متورفەيت لە باۋەشى رۇحمدى ئەي پاكترين «نطفە» يەكى پزدان لە خۇيدا كرتبىت، ۋەي ھەناردەي زەمىن بۆ ئاسمان، ئەي شەھىد...!!

بەغدا ۲۰-۲-۱۹۹۵

له پهروشهکانی ژيان

- ۱- فروسمان، فروسماندن: پتر له نيوان دهشتنشينانهوه نهم وشه بهكار ديت وهك كه بلين: نهم خه رمانه جو ليى نه فروسماوه نه سووتى... تو لييان فروسماندوى وها در بيت؟ مهرحوم زه بيحى كه وشه كه لى بيستم تويزينه وديهكى لى كرد، دواتر پيمى گوت، له هريمى بالهك و دهووپشتى رهواندن دهلين: فليسمان. وشه كه دهلاله تى سهر به غه يي پيوهيه. فريسمانيش هاتووه.
- ۲- تهجره به و ليكدانه ووه و ميرات «التجربه والتصور والارث» - له عه ره بيه كه دا به لاي باوه رى نووسه روه سى بنه ماي هره كوون و هره بنه ريتي پيشكه و تنى مروون.
- ۳- بهرته ما: مامل له جوړى به ره هه ست، به ركول، به رده ست.
- ۴- «مثل كلمة طيبة كشجرة طيبة أصلها ثابت»: به شيكه له نايه تيكي قورئان.
- ۵- «تناقض و وحدة الأضداد»: بو نهم دوو مه فووومه وشه نه هاتوته پيش چاو له نووسيني كوردى، رهنگه به زارواه «هه لوه شينه و يه كيه تى دژان» خراب نه بى.
- ۶- له نووسيندا روونم كردوته وه، تيكه هه لقزان و بژيوقه پاندى و هه راي گوزهران هه رگيز هوى به ره وپيش چوون نه بووه، وهك كه هه رگيز پشيله و ريويشى به ره و پيش نه بردووه.
- ۷- بهر بار بوونى: التزام.
- ۸- هه ژه ند : كارته.
- ۹- فره به ره كى به قياس له دوو به ره كى بو «خلافات» هاتووه. فره به ره كى ده بيته «لعبه الخلافات».
- ۱۰- ليره دا مه به س تهنگوچه له مه يه كه دالدهى «تناقض» و جوداوازيى به رژه ووه ند په يداى دهكات.
- ۱۱- كشتى: نهمه.
- ۱۲- سه باره ت به : سه به به ... چ په يوه ندى نيه له گه ل «نيسبت...» وهك نيستا كه وتوته بره و. به يتى فولكلورى شايى هه يه ده لى: سه باره ت به تو من ليره به ندم.
- ۱۳- به ملي كه چه وه جزيه ده دن: هيمايه بو نايه تيكي قورئان له سوورده تى (توبه) «حتى يعطوا الجزية عن يد وهم صاغرون».
- ۱۴- هوشپه سه ندى: عقلانيه Rationalism هوشپه سه ند: عقلانى Rationalist.
- ۱۵- فروشه مه نى: بابه تيكي بو فروشتن دان دراوه. سلعه.
- ۱۶- ژيار: حضاره. ژيارى: حضارى.
- ۱۷- ريكار: مستوى، رووكار: وجهه.
- ۱۸- عابد، زاهد (لاپه ره ۲۱۲ كتيبى زارواهى پيوانه).
- ۱۹- ودرامه كه م نه و بووه كه گوتم : ليره دا مه سه له زور و كه مى نيه، خو ت ده بينى پاپورپكى هيندهى

که‌رته شاریک به جلّه‌ویکی هیئده‌ی بیژنگیک به‌ملاو به‌ولادا ده‌سورپته‌وه جوزئی ئیختیاریش هه‌مان کار ده‌کات.

۲۰- پینخوش بوون به واتای «شماته» دیت.

۲۱- یه‌کجار راسته نه‌ک یه‌جگار.

۲۲- به‌ولاته‌ریقه‌وه: ئەم زاراویه که له «طریق الاولی» هاتوو به‌سه‌ر زمانی مه‌لایانه‌وه بوو له کوردیدا ده‌یانکرده به‌ولاته‌ریقه‌وه. به ئەسل «قیاس بطریقه الاولی، من باب اولی» یه که بریتیه له قیاسیک به‌لگه‌که‌ی به‌هیزتر بی له قیاسی راستۆکی (عاده‌تی) وه‌ک ئەوه‌ی که قورئان ده‌فه‌رموی له ئاست باوک و دایکدا: ولا تفل لهما اف، واته وشه‌ی «اوف» ی وه‌رس بوونیان له پرو مه‌ده، ئاشکرایه که ناشی ده‌ستیان لی بوه‌شینیت لیره‌دا هه‌رام بوونی ده‌ستوه‌شانده‌که به «قیاس من طریق الاولی» یه نه‌ک هه‌ر له قیاسی عاده‌تی. له نمونه‌دا ده‌لیم: که جنیودان هه‌رام بی به‌ولاته‌ریقه‌وه کوشتن هه‌رامه.

۲۳- هه‌لاویر: مزیه، ممیز. ئەم وشه‌یه وه‌کوو «توانا» بو ناوی واتا abstract و ناوی کارا subject ده‌پوات.

۲۴- له بووزدان: تخریج.

۲۵- ئیرووی ئابووری: تکامل اقتصادی.

۲۶- دروستاندن: تبریر.

۲۷- وشه‌ی «له‌گوین» به‌رانبه‌ر «مرجح» دیت. دارپشته‌که‌ی کۆنه وه‌کوو وشه‌ی «له‌بار».

۲۸- سه‌لینه: مسلمات axiom.

۲۹- که‌تن: جنایه.

۳۰- «له رۆژیکی سته‌مکاری باغل ده‌رگه‌ی...» ئەو دوو دیره‌ی نیوان که‌وانه ته‌رجه‌مه‌ی ته‌عبیریکه هه‌ر له‌و زمانه‌دا خو‌شه که بۆی بووه به‌قالب، وا لیره‌دا به ده‌قی خو‌ی رایده‌گویم «فلیس واحد منهم بناج من یوم یطرق فی‌ه المنجبر بایه ویکشر له فانه ویطلبه حساب بشریعه من شرائع الغابه ولات ساعة مقدم والنواح من ماتم».

۳۱- «بلغت التراقی»: به‌شیک ئایه‌تیکی قورئان له باسی روح کیشاندا «اذا بلغت التراقی وقیل من راق وظن انه الهزاق».

۳۲- «فرض الکفایه»: له شه‌رعدا ئەوه‌یه، وه‌ک نوپژی سه‌ر مردوو، ئەگه‌ر که‌س نه‌یکرد هه‌مووی تیدا تاوانباره.

۳۳- «ذلک ان خلو التاریخ من...» ئەم عیباره‌ته چروپه‌ ده‌بی مامله‌تی تابلویه‌کی هونه‌ری له‌گه‌لدا بکریت چونکه ته‌رجه‌مه‌ی ده‌قاوده‌ق هه‌لناگریت. مه‌به‌س لی ئەمه‌یه: پیویسته «باطل» و به‌لگه‌کانی پپوچینه‌وه نه‌ک هه‌ر به‌لگه‌ی چه‌سپاندنی «حق» ره‌پیش بخریت چونکه باطلیش بارت‌ه‌قای حق به‌لگه‌ی خو‌ی سازداوه بۆیه‌یه پپوچاندنه‌وه‌ی «باطل» برینی نیوه‌ی رینگه‌یه به‌ره‌و به‌لگه‌ی بی که‌له‌به‌ر دنا «حق» نیوه‌ی هیزه‌که‌ی پیوه نامیننی له هه‌ولنی خو‌ ته‌سه‌ل کردنی.

- ۳۴- تینووسی له راکیشانی کهوانی...: تیرهاویژ به پپی دووری نیشانه ژنی کهوانه راده کیشیت تا ئەووی هەردوو سەری کهوانه که به یه کتر دهگه نه وه.
- ۳۵- هیمایه بۆ ئەووی، له هیچه، نیوی نرا «ایلول الاسود - ئەیلوولی رهش».
- ۳۶- ئیشارته بۆ «حامیها حرامیها».
- ۳۷- ئەم سەرگورشتهیه له سوورتهی «الکھف» دا هاتوو که مووسا پیغه مبه ر ده بئته هاوپی «خدری زینده» به مه رجی رهخنه نه گرتن. له جاری سینی می بئمه رجیدا خدر لی جودا بۆوه.
- ۳۸- به کورتی ده لیم: له کوردیدا دهره به گ بۆ هه موو زه ویداریک رۆیشتوو که خوی زه ویه که ناکیلی و مزهی لی وهرده گری... راستیه که ی کورده واری Feudal ی به مه فوو می ئەو روپای نه بووه خۆ کورد هه رگیز پژی مینکی نه بووه له و ژیرده ستایه تییه میژوو کردی که وهک شه پره بۆی بوو به دهردی بیچاره.
- ۳۹- سه رمایه داری: خۆزیا کورد سه رمایه و ژیرخانی سه رمایه داری ده بوو. به هه موو عومری تاکه «صراف» ی لی په یدا نه بوو چ جایی بانکی کوردی و کارخانه ی کوردی و فرۆکه خانه ی کوردی...
- ۴۰- ئەم نووسینه هی سالی ۱۹۸۸ ه.
- ۴۱- ره هاندن: ئەمیش وهک دروستاندن به واتای «تبریر» دیت.
- ۴۲- شوړشی به ره ه لست: ثورة مضادة.
- ۴۳- ده ولته فراژییه کان: الدول النامية.
- ۴۴- له دهقه عه ره بیه که «جماهير الكادحين والمادحين» هاتوو، له به رانبه ردا «زه حمه تکیش و هه لبه سته بیژ» هاتنه پیش.
- ۴۵- وه زیره که مه رحووم سه عید قه زاز بوو.
- ۴۶- راستتره بلین: دهوری دوو سال.
- ۴۷- ره شاویژ: نیشانه له تاریکایی گرتن که ده کاته وه می شه و.
- ۴۸- پنه وەر: معیار، مقیاس (له گوڤاری سروه ۷۱ لاپه ره ۷۴ دیری شه شه م).
- ۴۹- داها تانه: ضریبه الدخل، وهک مانگانه، ره زانه، ئەملاکانه.
- ۵۰- ناوتویژ بیینی: استکناه، وشه ی «ناوه رۆکی بیینی» ش ده ست ده دات بۆ ئەو واتایه.
- ۵۱- کروه ون: ساختار، ساختارمان: گوڤاری سروه ی هیمما بۆ کراو دیری ۱۳ ستوونی دووهم.
- ۵۲- ئەو روپای ۱۷۸۹ له به تالاییه وه فکری گوڤانکاری و شوړشی به سه ردا نه باری: سی سهد سالتیک به سه ر کوپه ر نیکۆس و سوورانه وه ی ئەرزیه وه تیپه ری بوو، که چی خۆم له سه ره تاکانی هۆشکرانه وه مدا بیرو پای ئەوتۆم خوینده وه که سینی باوهر به خریه تی ئەرز نهک بزووتنی به یینیت، کافره. ئەو روپا له هونه ر و سنعه ت و زانست و ئابووری و هه موو جوهره مه عریفه تیکدا به قوناغ پیش رۆژه لات که وتبۆوه. ره وی ناپۆلیۆن بۆ سه ر میسر فکر و زانستی له گه ل خویدا برد. هیروگلیفیشی بۆ میسر خوینده وه...
- ئەو روپای به ر له سه د دوو سه د سال دهستی کرد به هه لئنانی مه ته لی پینچ هه زار سالی میژووی رۆژه لات... هتد.
- ۵۳- ئایه تیکی قورئانه له مژده و هه ره شه ی سه ر به قیامه ت.

- ۵۴- زهمینهی پهیدا بوونیشی پهیدا نه بوو.
- ۵۵- کۆمپونیزمیک مه بهسته له ئاکامی به ره وپیش چوونه وه نهک به کوشتن و برین ببیته ئاکامیتی ئاسایی.
- ۵۶- دیکتاتورایه تیی عهسکه ری (و حیزبی چه کداریش) بهر ئه م قسه یه ناکه وئ.
- ۵۷- لاخۆر: طفیلی طعام وهک لاکیش، بابایه کی جگه ره ی خه لک بکیشی.
- ۵۸- حمر مستنفره فرت من قسوره: ئایه تیکی قورئانه.
- ۵۹- ره فزی ئه وتویی به مه عنای حه رام کردن دیت نهک نه ویستنی عاده تی.
- ۶۰- ده بیه مه وه، بیرو پای ئه وتو هیه مه دهک به جوړیکی جودا له قه له م ده دات. من سه رچاوه ی ئه وتوم نه خویندۆته وه.
- ۶۱- فراژووتن: نمو وهک پشکووتن، پشکاوتن. ئه نگووتن، ئه نگاوتن.
- ۶۲- چکاو: مه به ست له وشکه خوینه.

گهردمائییک له تهوئلی خۆر

- ۶۳- معرفة: زانیار نهک زانیاری که نیسه به ته. زانیار وهک پرسیار، بریار، دزیار هه مووی (ناوی مه عنا وهیا abstract) ه. کرپار وهکوو فرۆشیار پاشگری «یار» ی پئوه یه یهک له دوو «ی» کانی سوواوه.
- ۶۴- ورشه: له لیسته ی زاراوه کانی کۆری زانیاری کورددا له بری (اشراق) هاتووه، که دهکاته وه دیتنی بی واسیته.
- ۶۵- سروشته به در: ما وراء الطبيعة.
- ۶۶- وشه کانی: به ره هه ست، به رفام، پالاوته، زهینشکیفه، سۆسه گر، په نامپۆش له جیی وشه کانی: محسوس، مفهوم، مستخلص، مستکنه، مستشعر، مستتر هاتوون تازه کردن له نووسینی کوردی بو ئه وه مهفهوومه مانه به کار نه هاتوون.
- ۶۷- چارده رپیان: ئه و شوینه یه که دوو کۆلان پیکدا تیده په پرن و چوار کۆلان پیک ده هیئن. له بهر قورسی ده برین نه گوتراوه چوار پریان.
- ۶۸- فره واندن: توسیع. لیره دا توسع ده گه یه نی.
- ۶۹- مه لای خه تی دوو مه دره سه ی هه بووه، یه کیان زستانه له دیی خه تی، ئه وی دیکه هاوینه له دیی شه قلاوه، حاجی مه لا ئه سعه د و حاجی مه لا عه بدوللای باپیرم لایان خویندووه. حاجی مه لا عه بدوللا به ره فاقه تی حاجی قادر. حاجی مه لا ئه سعه د له شه قلاوه لای خویندووه.
- ۷۰- «تنوء به العصبه اولو القوة»: کۆمه له ی هیزاران پیوه ی شه که ت ده بن: ئه مه به شیکه له ئایه تیکی قورئان له باری قورسایی کلیلی خه زینه کانی قاروونه وه که به چه ندین که س هه لئه گیارون.
- ۷۱- «لو اطلعت علیه لولیت منه فرارا و ملئت منه رعبا»: ئه مه ده قی ئایه تیکی سه ر به (اصحاب الکف) ته نها «منهم» لیره دا بوته «منه». ئه م چه ند رسته یه هه ر له «وا ئه مرۆکه له گۆری...» هه تا رسته ی

«ملئت منه رعباً» له ناوتویژی چی پیتی گوترا «حملة توطيد الاخاء العربي الكردي» هاتوون، دووای ئەوانیش نو دیری دیکه‌ی سه‌ر به‌و حمله‌یه که له کتیبی (من هموم الحياة) دا دووباره بۆته‌وه لزوم نه‌دیترا وەرگێردرینه سه‌ر کوردی.

۷۲- ئەم سێ دێره‌ش وەک ئەوانی دیکه‌ی سه‌رووتر له هه‌مان گوتاردا هاتوون.

وتووژی داله‌نگاوم له‌گه‌ڵ شه‌ر

- ۷۳- وشه‌ی شه‌ر کوردیه‌کی ره‌سه‌نه له‌گه‌ڵ war ی ئینگلیزی و querre ی فره‌نسه‌ییدا یه‌ک ریشه‌ن. که ده‌گوتری «گه‌رم پی ده‌کا» مه‌به‌ست لی شه‌ر پی فرۆشتنه. گه‌ر querre ده‌که‌یه به‌واتای شه‌ر.
- ۷۴- سه‌وز: پروه‌ک.
- ۷۵- بۆر: زه‌وی.
- ۷۶- مله‌چه‌رخ: له عه‌ره‌بیدا زاراوه‌ی «انتحاء» یان به‌ نوویی بۆ داناوه به‌ پیتی لیسته‌ی زاراوه‌ی نوێ له‌لایه‌ن «المجمع العلمي العراقي» یه‌وه. مله‌چه‌رخ مل بادانه‌وه‌ی به‌رده‌وامه وه‌لای شتیکه‌وه یان به‌ ئومیدی دیتنی شتیکه‌وه.
- ۷۷- زاراوه‌ی س، ح، ق له ۱۹۵۹ به عه‌ره‌بی په‌ره‌ی ستاند له رهمزی سحل، حرق، قتل که به هه‌ر سییان ده‌بنه «سحق» به واتای وردکردن. له کوردیدا ده‌بنه راکێشان و سووتاندن و کوشتن: ر، س، ک.
- ۷۸- مثلث الرحمة ده‌چیته‌وه بۆ «ثالث» ی مه‌سیحیان. لێره‌شدا باپیر و کور و نه‌وه ده‌بن به سێ پشت.
- ۷۹- ئەو ئیواره‌یه‌ی کۆتایی شه‌ری عیراق و ئێران بلأو کرایه‌وه خه‌لکی به‌غدا پزانه‌ کووچه و شه‌قام و کۆلانیان به سه‌ما و ئاوپرژین و هه‌له‌هه‌له، من گوتم ئەگه‌ر تۆسکالیک هه‌ستیان هه‌بایه ده‌بوو له‌م ده‌مه‌را تازیه دابنن... زۆری نه‌برد شه‌ری «ام المعارك» هه‌لایساوه.
- ۸۰- زه‌هری ناو رۆن زاراوه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه‌ له‌و ته‌رزه شوینانه‌دا به‌کار دیت.
- ۸۱- دوواتر قییتنام رۆوی خۆی سپی کرده‌وه که به‌ پیاوه‌تی له‌ که‌مبۆجیه ده‌رچوو.
- ۸۲- ده‌رک وشه‌یه‌کی کوردی ره‌سه‌نه، له‌ کۆندا «ده‌رش» بووه وەک له‌ ئاقیستادا به‌ که‌له‌باب گوتراوه «پروو ده‌رش» به واتای «زوو بین» که به‌ر له‌ مه‌لی دیکه‌ پرووناکایی به‌یان ده‌بینیت.
- ۸۳- تورکیا چاوی له‌ کۆنه ویلایه‌تی موصله و ئێرانیش ته‌مای به‌ باشووری عیراقه‌وه هه‌یه.
- ۸۴- لووسرۆیی: سیوله وەک لووسرۆیی پاره : سیوله‌ النقد.
- ۸۵- ئەم نووسینه له‌ ده‌می شه‌ردا بلأوبۆته‌وه «سالی ۱۹۸۸» ئەوساش ده‌میک بوو عیراق وازی له‌ هێرش بردن هینابوو.
- ۸۶- ئەم نووسینه له‌سه‌ر داخوازی رۆژنامه‌ی «الثورة» بوو به‌لام عوزری هینایه‌وه له‌ بلأو نه‌کردنه‌وه‌ی.
- ۸۷- ئەزموو: ته‌جره‌به‌کراو. له‌ په‌ندی کوردی هه‌یه ده‌لی: ماستی ئەزموو چاکتره له‌ نه‌زموو.
- ۸۸- ئەم نووسینه هی سه‌رده‌میکه‌ خه‌ته‌ری داگیرکردنی عیراق هه‌ره‌شه‌ی ده‌کرد، قسه‌ش رۆوی له‌ گه‌لی

- عیراقه. چه‌پییه‌کان له ۱۹۷۵ چه‌کیان بۆ ده‌ولت هه‌لگرت زۆریشیان له ره‌شورپوتی بیلایه‌ن به‌ کوشت دا. به‌ هه‌موو عومرم لای هیچ حکومه‌تیک نه‌بووم، ئەو رۆژه ره‌شانه‌ی تیتیدا وه‌زیر بووم کاری ناچاری بوو: دووهم فه‌لاکه‌تی سیاسیی له‌ ژیاندا.
- ۸۹- به‌رتکه‌کی نه‌یار: رد فعل سلبي.
- ۹۰- ئەو چه‌ندین ساله له‌ گوتاره‌که‌دا به‌ هه‌شتا مانگ قرسیندر اووه.
- ۹۱- وشه‌ی «زا» بۆ دایک و مه‌لۆتکه‌که‌شی دروسته‌ چ له‌ فارسی و چ له‌ کوردی. حاجی قادر ده‌لی: هه‌ر که‌سێ زا به‌ ناعیلاجی مرد. فارس گوتوه‌تی: تو گوئی که‌ اصلا ز مادر نه‌زاد.
- ۹۲- ئەم ئامۆژگارییه‌ قالبیکی شایه‌دی بوو له‌ سه‌ر رپووداوه‌کانی ده‌می شه‌ر. خوینمژ و هه‌رامخۆره‌کان هینده‌ی که‌ خوینی شه‌هید به‌ فیرو ده‌چوو ئەوان لووتبه‌رز و نازۆ بوون.
- ۹۳- به‌شیکه له‌ ئایه‌تی قورئان که‌ ده‌لی «سنخرج لهم یوم القیامة کتابا کان منشورا» مه‌به‌سیشی لێی ئەو کرده‌وه‌یه‌ی مرویه‌ که‌ فریشته‌ی سه‌ر شانی چه‌پ و راست تۆماری ده‌که‌ن بۆ رۆژی ره‌ستاخیز.
- ۹۴- هه‌فتا هه‌زار دیناری ئەو ده‌مه به‌لای که‌مه‌وه سه‌د هینده‌ی ئەمپۆکه‌ی ده‌کرد.
- ۹۵- چی له‌ نیوان جووت که‌وانه‌دان ته‌رجه‌مه‌ی هه‌دیسی پیغه‌مبه‌ره.

* * *